

İmam Humeynî'den
İrfânî Mektuplar
ve İlâhî-Siyasî Vasiyetnamesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İmam Humeynî'den
İrfânî Mektuplar
ve
İlâhî-Siyasî Vasiyetnamesi

Çeviri:
İsmail Avcı

 el-Mustafa
yayınları

- El-Mustafa Yayınları:** 62
- Eserin Adı:** İmam Humeynî'den İrfânî Mektuplar ve İlâhî-Siyasî Vasiyetnamesi
- Eserin Özgün Adı:** نامه های عرفان و وصیتنامه الهی
سیاسی امام خمینی (ره)
Namehaye Erfane wa Vasiyatnameh-ye Elahi Siyasi-ye Imam Khomeini
- Yayın Yönetmeni:** Dr. S. Vahid Kaşanî
- Çevirmen:** İsmail Avcı
- Tashih ve Redakte:** Nurcan Aslan
- Editör:** Yusuf Tazegün
- Sayfa Düzeni:** Kevser
- Kapak Tasarımı:** Faruk Atlan
- Baskı ve Cilt:** Yılmaz Basın Yayın
(Sertifika No.: 49749)
- Basım Tarihi:** Haziran 2024
- ISBN:** 978-605-9982-45-0

Basıncık Mah. Sözer Sk. Emirhan Apt. No: 3 Daire: 11
Bakırköy / İSTANBUL
Tel: (+90 212) 664 46 40

Eserin her hakkı EL-MUSTAFA YAYINCILIK'a aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, bastırılmaz.

KISA FİHRİST

Giriş	7
1- Mirza Cevâd Hemedânî'ye (Hüccet) İrfânî Mektup	19
2- S. İbrahim Huî'ye (Makbereî) Hitaben İrfânî Mektup	29
3- Muhammed Hüseyin Behcetî'ye Bir Mektup	37
4- Muhammed Hüseyin Behcetî'ye Nefis Tezkiyesi ile İlgili Hatırlatmalar	39
5- S. Ahmed Humeynî'ye Ahlâkî-İrfânî Mektup.....	41
6- Fatıma Tabâtabâî'ye Ahlâkî-İrfânî Öğütler	77
7 - S. Ahmed Humeynî'ye Mektup Ahlâkî-İrfânî Öğütler	105
8- Fatıma Tabâtabâî'ye Mektup	125
9- S. Ahmed Humeynî'ye Mektup	129
10- Fatıma Tabâtabâî'ye Yedigâr Bir Mektup, Şiir ve Ahlâkî Öğüt Talebine Cevap.....	133
11- S. Ahmed Humeynî'ye Ahlâkî-İrfânî Mektup ...	135

12- Fatıma Tabâtabâî'ye Ahlâkî Mektup	143
13- Fatıma Tabâtabâî'ye Hitaben Ahlâkî Bir Yâdigâr	151
14- S. Ahmed Humeynî'ye İrfânî-Ahlâkî Mektup ...	155
15- Ali Humeynî'ye Bir Hediye	169
16- Fatıma Tabâtabâî'ye Son Mektup	173
İmam Humeynî'nin İlâhî Siyasî Vasiyetnamesi ...	177

Giriş

Yüce Allâh, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

﴿كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾

“... Güzel söz kökü sabit, dalı ise gökte olan tertemiz bir ağaç gibidir. Ki her daim meyvesini verir...”⁽¹⁾

Merhum İmam'ın külliyâtı, “tertemiz bir söz” mesabesinde. Her daim yeniden meyveye durur ve yemiş verir. Hakk'a erişmiş bu ârifin bütün irfânî kitap ve risaleleri, bir bereket kaynağı olan ömrünün yirmili ve otuzlu yaşlarındayken kaleme aldığı eserlerindedir. Bu eserler, bugün irfân ve tasavvuf kürsülerinin ihtisas bölümleri için bir kılavuz ve yeni ufuklara açılan birer pencere hükmündedir.

İmam'ın halkın geneline hitaben yapmış olduğu sohbet ve konuşmalar dahi her ne kadar üstü kapalı olsa da irfânî meselelerle ilgili gayet latif telmîh ve nükteler içerir. Ancak İmam'ın irfânî mirasını barındıran asıl hazine, yazıya dökülmüş bu eserler değildir. Onun geride bıraktığı en değerli ve en nefis hazine, onun görkemli

---

1- İbrahîm, 24-25.

İslâm İnkılâbının irfân ve hamâset sayfalarına kaydetmiş olduğu “tertemiz sözler”, yani benlik kisvesinden arınmış, Allâh yoluna adanmış ve her biri Hakk’a erişmiş birer ihlâs abidesi olan gençlerin tertemiz canlarıdır.

Evet, her şeye rağmen yine de bu aşk ehli ârifin varlık deryâsını yeniden dalgalandırarak içinde barındırdığı paha biçilmez mücevherleri sahile sürüklemesi için bir yol, bir bahane bulmak gerekiyordu. Zira irfânın saf ve arı anlamları, içine döküleceği her yeni kalıp ve zuhûra erişeceği her yeni timsal içerisinde kendine özgü muhatapları için daha bir fayda kaynağı olabilir. Evet, bazı gönüllerde var olan niyâz ve arzu, bazen feyiz pınarlarının kaynayıp coşmasına sebep olup susuz zeminlere akması için birçok yol açar. İşte bu mektuplar, böylesi bir taşmanın bize ulaşan katreleridir.

İrfân büyükleri arasında, belirli şahıslara hitaben, gerek doğrudan gerekse bir müridin talebi üzere, irfânî mektuplar yazma geleneği, bir sünnet-i hasene; bir güzel gelenektir ki bu vesileyle varlıklarında barındırdıkları nur deryalarının nihaî şuaları zuhura erişir. Aynü'l-Kudât, Allâme Hıllî, Hüseyin Kulu Hemedânî, Seyyid Ali Gâzî Tabâtabâî ve sair büyükler bu zümre-dendirler.

Bu mektupların bazıları onun hayatının coşku, heyecan ve hatıralarla dolu yıllarının anısını taşır. İmam, o günlerin bütün yoğunluk ve zorluklarına rağmen bendenizin özlem ve ısrar dolu ricalarını kırmayıp geniş yüreklilikle cevap verdi. Bu mektupların her biri ehli için bir ilaç,

dahası şifanın ta kendisidir. İmam'ın kendisi de zaten hep şöyle buyururdu: Ahlâkî yazılar birer reçete değil, ilacın kendisi gibi görülmelidirler. Bu mektuplar sadece İmam'ın kalbinde taşıdığı *İhlâs suresinin* birer ayeti değil, aynı zamanda mana âlemlerinde gerçekleşecek fetihler ve yepyeni açılımlar için birer *Fatihât'ul-kitaptır*lar. Bu mektuplarda marifet derslerinin bütün detayları, hem olabildiğince öz ve tam bir uyum içerisinde, hem de çok özel bir atmosferde şerh edilerek kâleme alınmıştır. Manevî algıları açık olan herkes bu mektupların her satırında İmam'ın kutsî nefesinin etkisini apaçık bir şekilde görebilir. Onun irade manzumesinin her mısraı, sözünün her kıvrımı ve adımlarının her ahengi o manevî hazinelerin izlerini taşımaktaydı. Hatta öyle ki, onun o vakarlı tebessümlerinde biz, hikmet incilerini görebiliyorduk.

Dolayısıyla hatta eğer İmam tek bir irfânî mektup yazmamış olsaydı dahi bizim için onun varlığı "*İnsanları dilinizle eğitmeyin (davranışlarınız öğretmen olsun)*" buyruğunun bir tefsiri olurdu. İmam hayatının bütün aşamalarında, irfân ilminin bütün konu başlıklarını bizim için şerh etmiştir. İmam hatta eğer tek bir mısracık olsun geride hiçbir şiir bırakmamış olsaydı dahi onun aşk antolojisine kaydettirdiği şairane yaşam takvimi, ubûdiyet/ kulluk defterine işlenmiş bir manzumedir. İmam her şeyden önce, sonra ve her şeyle birlikte Allâh'ı gören bir gözle bakmaya alışık olduğundan irfânî tevhîd ve tevhid de irfânî ile anlam kazanmıştır. İmam'ın bütün tavır ve davranışları ve bütün varlık sahası, o yegâne sevgiliye olan aşkının aydınlığın-

da “tevhid ve birliğe” erişmişti. Onun ruhunun kutsi izzet pınarlarıyla olan bağı ve varlığının manevi âlemlerin sonsuzluğunda gark olmuş hali, bize hep şöyle seslenedurur:

“Nurânî hicapları yırtarak nice yüce menzillere erişmek gayet olasıdır.”

Elbette o, bütün tevazu ve alçakgönüllülüğüyle her daim derdi ki:

“Biz hâlâ zulmânî hicapların bağlarına mahkûmuz. Halbuki daha onlardan sonra gelen nurânî hicaplar vardır. Biz ise hicaplar içre bir sokağın henüz bir kıvrımındayız.”

Evet, biz İmam'ın bütün kerametlerinin ve olağanüstü yönlerinin ancak loş aydınlığında bulunabilmiş olanlar, onun manevî ve irfânî makamların en zirvesine ulaşmış biri olduğuna şahitlik ederiz. Lâkin o, her daim geçip giden ömrünü hasretle anar ve açıkça derdi ki: “Ben bir hiçim; hiçin hiçi!” O, eğer tek kelime ile olsun arifane duygularını kâleme almamış olsaydı dahi, biz onun ihlâs ve imanının berrak aynasında şu satırları pekâlâ okuyabilirdik: “Gaye ve maksadın bir tek o yâr için olsun diye gayret et, çabala.”⁽¹⁾

Biz eğer onun irfânî mektuplarında “O’ndan gayrısından bir şey beklemek şirk ve O’ndan gayrısından korkmak küfürdür.” cümlesini okumamış olsaydık dahi, bu hakikati onun pratikte dünyanın süper güçleri karşısında dik ve onurlu duruşuna bakarak öğrenebilirdik.

1- *Sahife-i Nur*, c. 18, s. 450.

Evet, bütün her şeye rağmen henüz tam açıklığa kavuşmamış daha nice şeyler vardı ve bu perdeleri aralamak için onun *yed-i beyzâsından* bir işaret gerekiyordu. Henüz nice *genel* kavram yerli yerinde duruyordu ve bizim onları özelleştirecek olan kayıtları tanımak için onun dizinin dibinde yetişmemiz gerekiyordu. İmam bu mektuplarında oldukça kapsamlı açıklamaların yanında, irfânî konuların gayet zarif detaylarıyla ilgili yine gayet zarif ve ince ifadeler kullanır. Evet, biz daha henüz bu incelikleri derinliğine anlamak için bu ilmin alfabesini öğrenmeye muhtaçtık ki, o *Ezelî Üstadı'nın* davetine icabet etti ve gitti. Biz daha henüz ne çok ders almıydık oysa onun dergâhında. Oysa biz, örneğin İmam'ın kendisinin *Kelime-i Şerife-i Camia* diye nitelendirdiği şu sözlerin açıklamasını isteyecektik kendisinden:

“Eğer sır sahibi bir ârif *elhamdülillah* lafzında velâyet sahibinin adımlarının izini takip ederek derinleşecek olursa, bütün varlık âleminde Allâh'tan başka hiçbir şey ve hiçbir kimsenin mevcut olmadığını bulur ve görür. Zira eğer olacak olsaydı, *hamd* Zat-ı İlâhî'ye özgü kılınmazdı.”

“**Kullarım arasına gir, cennetime gir.**” nidâsının peşi sıra yola koyuldu da gitti. Oysaki biz henüz tevhîdin hakikati ile ilgili ona soracağımız sorular üzerine düşünüyorduk ve o pîrin elvermesiyle *Kelimetullâh'ı* yüreklerimize nakşedebilmek arzusundaydık. Çünkü mektuplarından birinde bize şöyle seslenen oydu:

“En büyük kelime ve en yüce cümle olan Kelime-i Tevhid’i akıl düzeyinden kalp düzeyine eriştir.”⁽¹⁾

O, daima seyr u sülûk yolunun karmaşıklığı ve çıkmaz sokaklarıyla ilgili hatırlatmalarda bulunurdu. Örneğin bu minvalde şöyle yazmıştı:

“Şeytan’ın hileleri ve İblis’in mazharı olan nefsin aldatmalarından hiç kimse kaçamaz. Kaçacak olsa dahi onun gayet dakik, girift ve karmaşık kök ve dallarından kurtulamaz. Kurtuluşun biricik yolu, Allâh’ın bizzat kulunun ellerinden tutmasıdır; tıpkı Safiyyullâh’ı (Hz. Âdem’i) çekip kurtardığı gibi. Tabi biz nerede o kelimeleri algılayacak kapasite nerede.”⁽²⁾

İşte biz tam da bu karmaşık ağların sırrı ve gizemi ile ilgili daha nice şeyler duymak istiyorduk. İstiyorduk ki *kelimelerin* tefsirini bize anlatsın. Ne var ki o, “**Rabbine dön!**” nidâsına icâbet etti. Şimdi bir biz kaldık, bir de onun ayrılığının sonsuz hicrânı. Şimdi bir biz kaldık ve bir de onun fikirlerinin mütalaasının ağır yükü.

Dolayısıyla bugün bize düşen, onun fikir ve öğütlerinin özüne erişebilmek için bir yandan, onun geride bıraktığı eserlerini gayet titiz bir incelemeyle mütalaa edip sahip çıkarken diğer yandan, onunla olan gönül bağımızı korumaktır. İşte bu mektuplar da onun düşünce ve özlemlerinin kıyısı olmayan deryâsından birer katre, birer şebnemdir.

1- *Sahife-i Nur*, c. 18, s. 514.

2- *Sahife-i Nur*, c. 18, s. 455.

İmam'ın irfânî mektuplarının içeriğini iyice bir mütalaa ettikten sonra, onun irfân mektebinin hem nazarî hem de amelî boyutlarının ana hat ve mihverlerini şu şekilde özetleyebiliriz:

Fitrat Eksenlidir

Bu eksen, sadece irfânî mektuplar ve nazarî irfânla ilgili eserlerinde değil; bütün diğer eserlerinde de çok açık ve net bir şekilde göze çarpar. İmam, irfânın amelî boyutu ve seyr u süluk yolunun inişli çıkışlı bütün güzergâhlarında fitratın tanınması ve lâzımelerinin bilinmesinin zorunluluğuna önemle vurguda bulunur. Öyle ki O, yeri geldikçe sürekli "Fitrat âyeti"nin içerdiği incelikleri dile getirir ve önemle hatırlatır:

﴿...فَطَرَتَ اللّٰهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾

"...Allâh'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fitrat..."⁽¹⁾

İlâhî fitratı bütün varlık âlemine yaymak ve bu yönde kemâle yönelim ve kemâl arayışı, bütün kalplerin yöneldiği o yegâne maşuka/sevgiliye dönük aşk, bütün kusurlar ve mutlak anlamıyla noksanlıklardan uzak olma eğilimi, fitratın mahdut ve sınırlı kemâl ve cemâl mazharlarıyla asla doyuma ulaşamayacağı gerçeği ve sair hakikatler, İmam'ın bu eksen çerçevesinde incelediği ve dikkati nazara aldığı konulardır.

İrfân, Kur'an ve Sünnet'in Ayrılmaz Birliği

İmam'ın irfânî düşüncesinde Kur'an, ilâhî marifete erişmenin en eşsiz kaynağı ve insanî kemâlâta doğru hareketin yegâne yol ve tari-

1- Rûm, 30.

kidir. Hadis külliyyatları da her biri birer irfân membaıdırılar. İrfân ilminin ana pınarının Kur'an'a dayanması, Kur'an'ın varlık âlemindeki bütün irfânî gizem ve sırları içermesi, en yüce hakikatlerin âlemlerin en karanlık ortamına nüzulü, irfânî gizem ve esrarın dile gelmesinde her biri birer hazine sayılması gereken duaların harikulade rol ve önemi ve ilgili sair konular, İmam'ın bu ekseninde ele aldığı ana konulardır.

Şeriat Eksenlidir

Şeriat mihverî ve şeriata yönelimin zarureti, İmam Humeynî irfânının en önemli ana eksenlerindedir. İmam, marifet merdiveninin en zirvedeki basamağında dahi şeriatın gereklerine dikkat etmenin zorunluluğuna daima vurguda bulunur. Ona göre hakikate erişmek, ancak ve ancak şeriatın farzlarıyla amel etmek, haramlarından sakınmak, görünüşte küçük de olsa bütün günahlardan uzak durmak, hatta eğer bir günah gözümüzde küçük görülüyorsa, onu büyük günahlar mesabesinde görüp terk etmekle mümkündür. Şeriatın ahkâmıyla amel hususunda daimî bir murakabe içerisinde olmak, müstehap ve nafilâ amellerle çokça iştigâl etmek, mümkün mertebeye mekrûhlardan sakınmak ve güzergâhı şeriat dairesinden geçen *sırat-ı müstakim* üzere kalmak gibi konular İmam'ın özenle tavsiyede bulunduğu, her daim önemini hatırlattığı ve sürekli dile getirdiği ana mevzulardır.

Toplum Eksenlidir

Uzlet ve inziva kültürü, İmam'ın irfânî düşüncesinde övülebilecek hiçbir özellik taşımaz.

Ona göre, en çok önemsenmesi gereken ibadet ve Allâh'a erişmenin en münasip yolu, toplumsal ilişkilerde iyilik üzere olmak, toplumun ıslahı için çabalamak, mazlumlara yardım eli uzatmak, müslümanların sorunlarıyla ilgilenmek, ihtiyaç sahiplerinin yardımına koşmak, siyaset sahnesine aktif bir şekilde katılmak ve Allâh için olması şartıyla bu sahalarda daimî bir faaliyet içerisinde bulunmaktır. Bu yol, İmam'ın bütünlüklü irfân mektebinin gerektirdiği başlıca seyr u süluk yoludur. İmam, bu konuların önemini sürekli vurgular ve *"Müslümanların sorunlarını dert etmeden sabahlayan bizden değildir"* hadisini hatırlatırdı.

Aile Eksenlidir

İmam'ın irfân mektebinde, aile kurmak ve ailevî meselelerle ilgili sorumlulukları ciddiye almak, seyr u sülûk yolunda önemle göz önünde bulundurulması gereken ödevlerdendir. Ana-babaya, yakın akraba ve yakınlarla ihsânda bulunmak, özellikle de babadan ziyade anneye saygı duymak, çocukların eğitimini önemsemek ve manevî açıdan ellerini tutup yönlendirmek İmam'ın her fırsatta hatırlattığı ve tavsiyede bulunduğu başlıca konulardır. Bütün bunlar aslında şu ayet-i celîlenin zorunlu bir gereğidir:

﴿ قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا ﴾

"...Kendinizi ve yakınlarınızı ateşten koruyun..."⁽¹⁾

1- Tahrim, 6.

Enaniyet ve Nefisle Mücadelenin Önemi ve Temel İlke Oluşu

İmam, bazı tasavvuf ekollerinin aksine nefisle mücadelenin en güvenilir ve en başarılı yol ve yönteminin, bencillik (enaniyet) ve benlik sevgisine karşı cihad/mücadele olduğuna inanır. Zira dünya ve benlik sevgisi en köklü problemidir: “Dünya sevgisi, bütün günahların başıdır.”

Başka bir tabirle ona göre bütün kötü ve kınanmış ahlâkî sıfat ve melekelerin kökü sayılan nefisle mücadele, bencilliğin dal ve budakları sayılan diğer bütün cilveleriyle uğraşmaktan daha öncelikli ve evladır.

Bu mektuplarda bu konuyla ilgili olarak nefis sevgisinin bütün günahların kaynağı ve enaniyetin ümmü'l-fesad, yani fesadın anası olduğu gerçeği, nefis sevgisinin kalıntılarının uhrevî acılar ve azaplarla sonuçlanacağı, nefsin arzuladığı şeylerden mahrumiyet durumlarında hakiki mahbûba karşı düşmanlık besleme tehlikesi ve sair konular ele alınmıştır.

İhlâsı Gözetmenin Diğer Bütün Ödevlere Önceliği ve İlk İlke Oluşu

İhlâs meselesi, İmam'ın en çok önemseddiği ve çok sık hatırlattığı konular arasında yer alır. Bu ilkeyi daima gözetmek, İmam'ın bakışında önem bakımından öyle bir düzeydedir ki, hatta riya veya kendini beğenmişlikle sonuçlanma tehlikesi söz konusu olduğunda ve salih amel ve nafil ibadetlerin zarar kaynağı olabileceği yerlerde, bu amelleri terk etmeyi caiz bilir. İlâhî olmayan bir maksada yönelme ihtimali karşı-

sında gece namazlarını terk etmek; riya, üstünlük taslamak ve cedelleşme (söz dalaşı) maksadıyla yapılacak eğitim ve öğretimden sakınmak; gurur, şöhret ve dünyevî makamlara talip olmak ve benzeri ahlâkî zaafılardan uzak durmak İmam'ın ihlâsı kökleştirmek ve pekiştirmek için atılmasını zorunlu gördüğü adımlardır. Evet, İmam'ın kendi öz varlığında barındırdığı bütün bereketlerin kaynağı da zaten sahip olduğu ihlâs idi. Zira “Allâh için olan her şey gelişir ve serpilir.”

Sözün özü “Sevgilinin cilvelerinin ne başı ne de sonu olur.”

Hüsn-ü hitâm babından biz de aziz İmamımızla ses sese Allâh'tan niyâz eder ve deriz ki:

Rabbim! Yüreklerimizdeki aynaları ihlâs nuruyla aydınlat. Hayret ve dalalet çöllerini hakkıyla tanımayan bizleri, saadet ve mutluluğun ana caddesine hidayet eyle. Bizi kerîmâne bir ahlâk ile ahlâklandır.

Dr. Fatıma Tabâtabâî

1

Mirza Cevâd Hemedânî'ye (Hüccet) İrfânî Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Rabbim! Tertemiz olan sensin. Sana şükrediyorum.

Ey âriflerin arzularının ahadiyyetinin kemâline yol bulamadığı Rabbim!

Ey koşturup duranların, tefekkür ayağıyla kutsî yüceliklerine erişmekten âciz kaldığı Rabbim!

Senin azâmetin öylesine ulu ve yüce ki, hiç kimse ona bir yol bulamaz.

Senin isimlerin, düşünüp tefekkür edenlerin zanlarına sığmaktan beridir.

Cem'î ve gaybî huzur makamında zâtî ahadiyyet bir tek sana mahsustur. Sana mahsustur vâhidiyyet-i ferdî, esma ve a'yanın tüm tecellilerinde.⁽¹⁾

1- *İlâhî zât makamı*, hiçbir aynada tecellisi olmayan makamdır.

Zât'ın ahadiyyet makamı, bütün isim ve sıfatların yitip yok olduğu varlık düzeyinin tecelli makamıdır.

Vâhidiyyet makamı ise bütün isim ve sıfatlarla mukayyet varlığın tecelli makamıdır.

derecesinde gayb ve dairesini tekmîl ettiği bir makamda karar kıldı. *أَوْ أَدْنَىٰ* dahası daha yakın bir mertebeye, yani *amâ* makamının özüne, belki de –en sahih görüşe göre– tüm makamların yitip bittiği bir yakınlığa erişti. Öyleyse:

“Ankâ kimseye av olmaz, kaldır avcı tuzağını / kapanını.”⁽¹⁾

Rabbim! O'nun âline salât ve selam olsun ki onlar ilâhî zuhûrun yayılmasının aracı ve ilâhî nurun tecellisine birer aynadırlar. Belki daha , *نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ* yani nurlar üzere nur onların kendileridir. *Mübarek zeytin ağacı* ve *sidretü'l-münteha* yani cennetin en yüksek noktasında bulunan ağacın kök ve dalları O'dur.⁽²⁾ Kevn-i câmi'in cins ve faslı/ayracı ve *hakikat-i külliye* de O'dur.⁽³⁾

Bilhassa Muhammedî velâyeti nihayetine eriştiren ve Ahmedî feyizleri alan (ve elinde bulunduran) o zâta salât ve selam olsun! O, atalarının ubudiyet vasfının hakiki anlamıyla zuhûr bulduğu gibi, ilâhî rubûbiyyet vasfının hâмили olarak zuhûr edecektir. Zira ubûdiyyet, künhün-

1- Resulullâh'tan (s.a.a) rivayet edilen bir hadiste şöyle buyrulur: “Allâh Teala yaratılmışları halk etmeden önce “*amâ*”da idi...” bu sözün anlamı ile ilgili bir çok ihtimalden söz edilir. Bunlardan birine göre O, *amâ* makamında zâtî hicaplar bürünmüştü.

2- Masum İmamlara isnat edilen yüklem tekil oluşu, manadan dolayı değil söz sanatlarının gereklerinden dolayıdır.

3- Kevn-i câmi', gaybî ve şühûdî isimlerin ahadiyyet-i cem' makamındaki âlemdir. Bu, aynı zamanda bütün hazaratı/makamları kendisinde barındıran insan-ı kâmilin başka bir tabirle ifadesidir.

de ve özünde rubûbiyeti barındıran bir hakikattir. O, mülk ve melekût âlemlerinde Allâh'ın halifesidir. O, ceberût tahtının muhafızıdır. O, ilâhî isimlerin ahadiyyet makamının câmi'idir. O, ilk ve son tecellilere mazhardır. Geçmişlerin ve öncekilerin bir semeresi, gözlerden gaip ve beklenen Hücçet -ki canlarımız ona feda olsun ve Allâh bizi onun yarenlerinden kılsın- O'dur.

Ey Rabbim, onların tüm düşmanlarına lanet eyle! Ki hidayet yolunun haramileri onlar ve tüm ümmetleri sapkınlık ve şaşkınlığa düşür kılınlar yine onlardır.

Şimdi, Âdemoğlu diğer bütün yaratılmışlardan bir latife-i rabbânî ve fitrat-ı ilâhîye ile ayrıcalıklı kılınmıştır. Allâh'ın insanları yaratmış olduğu asıl maya/ tıynet o fitrattır. İşte bu fitrat –bir açıdan- Allâh'ın aziz kitabında işaret buyurduğu “emanetin” ta kendisidir.

﴿ اِنَّا عَرَضْنَا الْاِمَانَةَ عَلَي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ﴾

“Biz emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk ama onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve akıbetinden korktular. Ancak insan onu yükledi...”⁽¹⁾

Bu fitrat, Allâh'ı her üç makamda; yani zât, sıfat ve fiil makamlarında *bir* bilmektir. Dahası fitrat, bütün belirlenim ve taayyünleri bir kenara itmek ve her şeyi bir tek O'na ait bilmektir. Bütün izâfat, yani zaid olan her şeyi, hatta isimlerin izâfesini geçersiz bilmek ve her şeyi

1- Ahzâb suresi 72. ayetin bir bölümü.

O'nun nezdinde fâni görmektir. Bu mertebeye erişemeyen bir insan, o ilâhî fitrattan çıkmış ve Rabbimizin emanetine ihanet etmiş sayılır. Dolayısıyla hem insanîyet hem de rubûbiyyetin gerçek makamından gafil ve cahil kalmış, bir anlamda hem kendi nefisine hem de Hazret-i Hakk'a zulmetmiştir.

Tertemiz bir fitrata sahip gönül ehlinin öncülerinin ortaya koydukları üzere, böylesi yüce bir makama nail olmak, ruhânî ve aklî riyazetlerin yanı sıra kutsî ve kalbî bir tefekkür olmaksızın mümkün değildir. Bu gaye, yalnızca insan ruhunun tabiat âleminin çirkeflerinden arınıp tertemiz kılınmasıyla gerçekleşebilir. Zira bu makam şöyle bir makamdır:

﴿ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴾

“Ona temizlenip arınmış olanlar dışında hiç kimse dokunamaz.”⁽¹⁾

Tertemiz kılınmışlar dışında hiç kimse bu makama erişemez. İnsanoğlu için bu makama erişmek, İlâhî marifetlerle donanmaya himmet etmeksizin ve rubûbî ayet ve isimlere nazar kılmaksızın hâsıl olmaz. Bunun için *beşerî bir insan*, daha da ötesi *tabii/doğal bir varlık* iken bu kisveden kurtulup şer'î insan olmak gerek.

Madem öyle, ey nefis! Yeryüzünün şu toprak içre yuvasına ölesiye tutkun ve hevâsı peşi sıra koşturup duran ey nefis! Kalk da şu karanlık ve hayretengîz heyulânî/maddî evden bir dışarı çık. Çık da cem' makamı olan Allâh'a ve ahadiy-

1- Vâkıa, 79.

yet-i cem makamının mazharı⁽¹⁾ Resulullah'a hicret et! Allâh'ın teyidiyle ölüm kapına varıncaya ve sen Allâh'ın mükâfatına nail oluncaya kadar bu yol üzere kal! En yüce felah, kurtuluş ve likâ-yı zâtî işte budur. Öyle ki böylesini ne bir göz görmüş, ne bir kulak duymuş, ne de herhangi bir insan kalbinden geçirmiştir (yani beşerin idrak düzeyinin fevkindedir.)

Ey nefis! Bilmelisin ki sen câmiyyet-i esmâ ve berzahiyet-i kübrâdan zuhûra erişmişsin ve bu diyarlarda bir garipsin. Senin asıl vatanına geri dönmekten başkaca bir çaren de yoktur zaten. Öyleyse vatanını sev ki bu sevgi imandandır. Zaten insanlar ve cinlerin efendisi de aynen böyle buyurmuştur.

Sakın ve dikkatli ol -Allâh dünya ve ahirette yâr ve yardımcın olsun- sakın himmet ve gayretini hayvanî şehvetlerin lezzetleri peşi sıra harcamayasın! Ki bu dört ayaklılara özgüdür. Yine sakın yakın çevren ve çevrendeki türdeşlerine galebe çalmak – her ne kadar ilim ve marifet sahasında da olsa- peşinde olmayasın ki bu da yırtıcı hayvanlara özgüdür. Sakın dünyanın zâhirî riyâset ve makamlarına erişmeyi gaye edinip bütün tedbir ve düşünceni bu yolda harcamayasın ki bu vasıf, şeytanlara özgüdür. Hatta dahası var, ibadetlerinin dahi dış yüzü ve zâhirine aldanıp kanma. Ne âdâbına uygun güzel ahlâk, ne küllî felsefe ve onun müphem

---

1- Zira varlık, bütün esmâ ve sıfatın ahadiyyet-i cem' makamıyla tecelli ettiğinde, ism-i a'zam-ı ilâhî yani *Allâh* diye anılır. Bu isim insan-ı kâmilin, yani Resulullâh'ın Rabbidir. Dolayısıyla o, ahadiyyet-i cem'in mazharıdır.

kavramları, ne tasavvuf ve zâhirî irfân ehlinin sözlerindeki albeni ve sohbetlerindeki intizam, ne de hırka ehlinin kükreyeduran gök gürültüsü ve –güya bir sağanağın habercileriymişçesine- çakıp duran şimşekleri, bunların hiçbirine odaklanıp kalma. Zira bütün bunlar hicap içre hicap ve üst üste yığılmış karanlıklardır. Bütün bunlar için ortaya koyacağın çaba ve gayret haddi zâtında ölüm ve helâk olmaktır. Bütün bunlar apaçık bir hüsrân, ebedî bir mahrumiyet ve sonsuz birer karanlıktır.

Tam aksine senin bütün gayretin, bütün hareket ve duraklamaların, bütün düşünce ve efkârın daima Allâh Teâlâ'ya ve O'nun melekûtunu gözetmeye odaklanmalıdır. Çünkü sen, Allâh Teâlâ'ya doğru yürüyen bir yolcusun. Bu yolu kat etmek, nefsin adımlarıyla asla mümkün değildir. Öyleyse Allâh ve O'nun Resulünün adımlarıyla bu yola çıkmandan gayrı bir çare yoktur. Değil mi ya nefis menzilinden hicret ederken yine onun adımlarıyla nasıl yürünebilir ki? Bu durumda eğer sen hala nefsin adımlarıyla yol alıyorsan, nefis diyârından çıkamamışsın demektir. Hâlbuki sen de biliyorsun ki, sen garip bir yolcusun.

İşte bu, benim kendi taş kalpli, kapkaranlık ve avâre nefsimе bir vasiyettir. Bir de aydınlık bir akılla donanmış, zâhirî ve bâtinî ilimlerde görüş ve ilâhî marifet alanında derin bir bakış sahibi, akıl erbâbı, bilgin, ince fikirli, muvaffak ve ruhanî dostum Ağa Mirza Cevat Hamedani'ye bir nasihattir. Allâh onun tüm arzularını nihayetine erdirdin.

Ben, dostumun canına andolsun ki ilim ehli ve bu yolun talebelerinden değilim. Ancak felsefe-i mütealiye-i ilâhînin temel ilkelerinin en mühim bölümlerini, gerek kendi nezdimde bulunan, gerek çok değerli üstatlarımın –ki Allâh onların gölgelerini başımızdan eksik etmesin- bana öğrettikleri, gerekse de marifet ve gönül ehlinin –ki Allâh hepsinden razı olsun- kitaplarından devşirebildiğim her şeyi bu dostuma arz etmiş bulunuyorum. Onun kendisi de Rabbimiz Teâlâ'ya hamdolsun hakkıyla ilim ve irfân erbâbının mertebesine erişerek akıl ve iman yoluna girmiş bulunmaktadır. Elbette kendisi de latif bir zevk ve sır ehli olup tertemiz bir kalp, sâlim bir yaratılış ve güzel bir fikre sahip bulunduğundan ilim ve doğruluk elbisesini giyinmeyi hak etmiştir. Nitekim hem mebde hem de meadda herkes ancak Allâh'a tevekkül eder en nihayetinde.

Ben ona ısrarla şunu vasiyet etmek isterim: Hikmet büyükleri ve marifet ehlinin çok kıymetli üstatlarının bizlere vasiyet ettikleri üzere, sakın ola bu marifetin esrarını ehil olmayanlara -ki bunlar inkârcılar, tedbirsizler ve hak ve insaf yolundan çıkmış olanlardır- aktarırken eli sıkı davranmaktan çekinmeyesin. Zira bu kıt görüşlüler, karanlık bir zevk ve bulanık bir akıl taşırlar. İlim ve hikmet onlara cahillik ve sapkınlıktan öte hiçbir şey kazandırmaz. Hakiki marifet olsa olsa onları ancak ziyadesiyle hüsrân ve şaşkınlığa düşürür. Nitekim yüce Allâh şöyle buyurur:

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾

“Biz Kur’an’dan müminler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiririz. Hâlbuki bu, zalimler için sadece hüsrânı çoğaltır.”⁽¹⁾

Sakin ve dikkatli ol, benim ruhânî kardeşim ve aklanî dostum! Şu azgın bir katır, yırtıcı bir kurt ve insan kılığına girmiş uygarlık ve çağdaşlık iddiasındaki hayaletlerden uzak dur. Zira onlar hayvanlardan daha sapkın ve şeytanlardan daha aşağılıktırlar. Tüm hilkatin ruhuna andolsun, onlarla medeniyet arasında öylesine büyük ve derin bir fasıla vardır ki eğer doğuya gidecek olsalar medeniyet batıya kaçır, batıya gidecek olsalar doğuya kaçır. Sen nasıl aslandan kaçırıyorsan medeniyet de onlardan öyle kaçırıp durur. Öyle ki onların insanoğlu için taşıdıkları zarar, insan yiyici yamyamların zararından daha tehlikelidir.

Tekrarla rica ve vasiyet ediyorum: Bendenizi yüce Rabbimizin dergâhında iyilik ve hayırla anasın.

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾

“Rabbimiz! Bize dünyada iyilik ve güzellik, ahirette de iyilik ve güzellik ver, bizi ateşin azabından koru.”⁽²⁾

Bizi alçaklarla oturup kalkmaktan uzak eyle, Muhammed ve Âl-i Muhammed hakkı için. Al-lâh’ın salât ve selâmı onların üzerlerine olsun.

1- İsra, 82.

2- Bakara, 201.

Bu vasiyeti, isyankâr ve günahkâr bir kul olan Seyyid Mustafa Humeynî oğlu Seyyid Ruhullâh -Allâh her ikisinden de rahmetini esirgemesin ve hem onlara hem de tüm mümin kardeşlerine hayırlı mükâfatlar ihsan buyursun- mukaddes nebevî hicretin 1354. yılında Rebiü'l-evvel ayının sonuna üç gün kala Salı günü (30 Haziran 1935) sabah vakti kâleme almıştır.

S. İbrahim Huî'ye (Makbereî) Hitaben İrfânî Mektup

Hamd ve şükür, gayb-ı hüviyet (hazret-i ahadiyyet) perdesinden isim hazretine tecellî eden, zâtî isimleri hakikat-i amâî ile vâhidiyyet hazretinde zuhûra erişen, cümle sıfat ve vasıflarıyla gayb-ı ahadiyyette vahdet bulan ve nimetleri birlik kisvesinin bâtınî vechiyle tevhîde bürünen Allâh'a özgüdür. O, aynıyla teşbîhe konu olabilirken, aynı zamanda müteâlî ve eşsizdir. O, tenzîh aslı sabit iken aynı zamanda yakın olabildiği kadar yakın ve mütecellîdir. İsimlerin gaybî hazinelerinin anahtarları ve nimetlerinin mühürlenmiş hakikatleri hep O'nundur.

İlâhî! Sen pâk ve münezzehsin. Âriflerin arzuları senin ahadiyyet kemâlinin zirvesine erişemez. Sıfat yakıştıranların vehimleri, hüviyetinin kibriyâsına yetişemez. Senin azâmetin her gelene yol vermeyecek yüceliktedir. Senin nimetlerin hamd edenlerin övgü ve senâlarına konu olamayacak kadar kutsîdir. Evvel iken âhir, âhir iken evvel olabilmek sırf sana mahsustur. Demek ki âbid de sensin ma'bûd da. Ey Rabbim! Biz sana her beş lisanınla (Varlığın her beş hazarâtının diliyle) üstelik varlığının birli-

ğine hâlel gelmeksizin hem gayb hem şühûdda mütecellî nimetlerin için hamd ve senâ ederiz. Sensin bâtın iken aynı zamanda zâhir ve zâhir iken aynı zamanda bâtın olan.

Ey Rabbim! Senden yardım diliyor ve Sana sığı-
nıyoruz vesvâs ve hannâsın, insanlık yolunun
harâmîsi olan ve dostlarını zulmânî tabiatın ka-
ranlık uçurumlarına sürükleyen o kılavuzun şer-
rinden. Rabbim bizi sırât-ı müstakîme, berzahî-
yet-i kübrâya ve esmâ-i hüsnânın ahadiyyet-i
cem' makâmına hidâyet eyle. Salât ve selam
eyle zuhûr ve gâyetin mebdei, varlık ve madde-
nin asıl suretine ki O'dur heyûlâ-i ûlâ ve O'dur
berzahiyet-i kübrâ. O ki yakınlaştı ve taayyün-
lerden kurtuldu, sonra nüzûl eyledi ve aradaki
fasıla iki varlık kemanının birleşeceği noktaya
kadar azaldı ve de nitekim gayb ve şühûd daire-
sini kemâle erdirdi. Ya da daha bir yakın oldu da
amâ makamına, dahası lâ-makama erişti..

*“Ankâ kimseye av olmaz; topla tuzağı-
nı.”⁽¹⁾*

Ayrıca salât ve selam eyle onun âline, Ehli
Beyt'ine! Ki onlar, zuhûr anahtarları ve nur kan-
dilleri, daha da ötesi nur üzere nurdurlar.

﴿ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴾

“Allâh bir kimseye nur vermemişse, artık
onun hiç nuru olmaz.”⁽²⁾

Özellikle Muhammedî velayetin hâtemi olana,
Ahmedî feyizleri elinde bulundurana, ataları-

1- Hâfız-ı Şirâzî.

2- Nur, 40.

nın ubûdiyet ile zuhûrundan sonra kendisi rubûbiyyet mazharı olacak olana salât ve selam olsun! Evet, “Doğrusu ubûdiyet, künhü ve özü rubûbiyyet olan bir mücevherdir.”⁽¹⁾

O imam ki O'dur Hakk'ın mülk ve melekûtteki halifesi, Hayy-ı lâ yemût Yüce Allâh'ın Esmâ-i Hüsnâ'sının yegâne hazinesi, gaybette bulunup beklenen İmam (Mehdi), geçmiş evliyânın semeresi ve en son meyvesi, ki canlarımız ona feda olsun.

Ey Rabbim! Hidayet yolu üzerindeki harâmîler ve ümmeti helâk ve sapkınlık yollarına sürükleyen düşmanlarına lanet eyle.

İmdi, hakikati itibarıyla insan, bütün varlıklar içerisinde rabbânî bir latife, ilâhî bir nefha-ı ruhî ve de sâlim ve ruhânî bir fitrata sahip olmakla mümtaz bir konuma sahiptir.

﴿... فَطَرَتِ اللَّهُ الَّذِينَ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾

“...Allâh'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fitrat...”⁽²⁾

İşte bu ilâhî latife, başka bir tabirle yüce Allâh'ın kitabında işaret buyurmuş olduğu emanettir:

﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾

“Biz emaneti göklere ve yere sunduk...”⁽³⁾

Bu fitrat her üç makamda var olan tevhîdî fitratır: Bütün taayyünleri bir kenara atmak ve her

1- İmam Sâdık (a.s) rivâyetlerinden. Bkz. *Misbâhu's- Şeria*.

2- Rûm, 30.

3- Ahzâb, 72.

şeyi O'na döndürmek, isimlerin izâfesi de dâhil olmak üzere tüm izâfe, bağıntı ve tamlamaları yok saymak, her şeyin O'nda fânî ve mahv olduğunu bilmek. Bu makama nâil olamayan herkes, aslında rabbânî fitrattan çıkmış ve ilâhî emanete ihanet etmiş sayılır, rubûbiyyet makamına dair baştan aşağı cahil ve hazret-i ahadiyyete karşı baştanbaşa zalim olmuş olur.

Hüsn üzere bir sabıkası bulunan kalp ve irfân ashâbı ile şühûd ve ayân erbâbı nezdinde maldur ki, bu makama erişmek ve bu mertebeye yücelmek aklî riyâzetler olmaksızın mümkün değildir. Önce nefsin tertemiz kılınması ve tezkiye edilmesi, sonra tüm himmet ve iradenin ilâhî marifete odaklanması gerekir. Bu ise ancak ve ancak bânînin/iç âlemin tâhir ve pâk kılınması mäsivâdan/Hakk'ın gayrından arındırılması sonrasında elde edilebilir.

Madem öyle, toprağın şu küçük kulübesine ölesiye tutkun olan ey nefis! Tabiatın şu karanlık ve korkunç hanesinden çık artık. Yüce Allâh'a – ahadiyyet-i cem' makamına- ve O'nun Resulüne -ahadî ve Ahmedî o kalp sahibine- doğru hicret et. Ta ki ölüm anı –ki ölüm tüm taayyünlerin yok olmasıdır- seni kuşatıncaya kadar bu yol üzere ol. Zira bu durumda senin mükâfatın Allâh'ın uhdesinde olur. Allâh'a doğru yolculuğunda ruhânî atan İbrahîm Halîl'e tâbi ol ve şöyle de:

﴿ اِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾

“Ben yüzümü, gökleri ve yeri yaratana yönelttim...”⁽¹⁾

1- En'am, 79.

İşte budur, (Resûl-i Ekrem'in buyurmuş olduğu) “...*Hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir beşer kalbinden geçmemiş..*” o azîm kurtuluş ve likâ-i zâtî cenneti.

Ey nefis! Hayvanî ve şehvanî lezzetler ve zâhirî dünyevî riyaset ve mevkilerle yetinme. Yapmakta olduğun ibadet ve kulluk ödevleriyle gönlünü avutma. Allâh vergisi dış görünüş ve yüz güzelliğiyle yetinme. Resmî/klasik hikmet ve kelâmî şüphelerle oyalanma. Tasavvuf ve geleneksel irfânın albenili sözlerine kanıp hoşnut olma. Hırka ehlinin garip iddiaları ve tumpuraklı kuru gürültüleri peşi sıra gitme. Zira bu yollarda harcanacak bütün gayret ve bunlara bel bağlamanın tek neticesi, hüsrân ve helâk olmaktan başka bir şey değildir. Evet, (o Allâh velisinin de buyurduğu üzere) “*İlim en büyük hicaptır.*” Dolayısıyla senin bütün himmetin, bütün yapıp etmelerin, bütün fikir ve görüşlerin ve atacağın bütün adımlar Yüce Allâh'a, seni yaratan, var eden ve yeniden geri çağırarak olan Rabbine doğru olmalıdır.

Bu, benim hem kendi karanlık ve zulmânî nefsim bir vasiyetimdir, hem de ilâhî ilimlerde aydınlık bir fikir ve rabbânî marifette dakik bir görüş sahibi olan âlim, fazilet ehli, saygıdeğer dostum ve efendim Makbereî lakabıyla meşhur Sayın İbrahîm Huî'ye! (Allâh onun şevketini daim eylesin ve onu âriflerin arzularının nihâyetine ve sâliklerin seyr u sülûk yolculuklarının maksadına nâil kılsın.)

İmdi, bendeniz hikmet-i müteâliyenin ana ilkeleriyle ilgili bütün bildiklerimi ona aktardım. Meşâyihin büyükleri ve marifet erbâbının kitaplarından elde ettiklerim içerisinde onun payına

düşeni, kifayet düzeyinde kendisine takdim ettim. Nitekim –elhamdülillâh- kendisi bugün artık kendi muradına erişmiş, benliğini salâh ve takvâ giysisiyle bezemiş bulunmaktadır.

Her işin başında ve sonunda tevekkül sadece Allâh'adır.

Burada, büyük üstatlarımızın bize tavsiye etmiş oldukları şeylerin aynen benim de vasiyetim olduğunu tekrarlamak isterim. Şöyle ki marifet sırları, ehil olanlar dışında hiç kimseye ifşâ edilmemeli ve âriflerin hakikatleriyle ilgili yeri gelmedikçe konuşulmamalıdır. Yüce Allâh –şânı ve nâmı yücedir- şöyle buyurur:

﴿ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾

“Biz Kur’an’dan müminler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiririz. Hâlbuki bu, zâlimler için sadece hüsrânı çoğaltır.” (1)

Kendilerinden -izzeti daim olsun-istirhâmım, şu kulu, Rabbinin katında hayırla yâd etmesidir. Dualarında beni hiçbir zaman unutmasın. Ki gerçekten de dua, o Hazret’in dostları için daima açık olan bir kapıdır.

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴾

“Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru” (2)

1- İsra, 82.

2- Bakara, 201.

Ey Rabbim, bizleri iyilerle haşreyle! Şerîrler zümresi ve kötü tıynetlilerden bizi uzak eyle, Muhammed ve Âl-i Muhammed (a.s) hakkına.

Bu yazı, 26 Zilhicce'ti'l-haram 1357 (27 Bahman 1317)⁽¹⁾ tarihinde tamamlandı.

Allâh'ın zayıf kulu Seyyid Mustafa oğlu Seyyid Ruhullâh Humeynî.

Muhammed Hüseyin Behcetî'ye Bir Mektup

Bismih-i Teâlâ

Arz olunur ki, bendenize olan sevgi ve ilginizi yansıtan çok değerli ve çok güzel yazınız şükranlarımı mucip oldu. Cenâb-ı Allâh Teâlâ'dan sizler için sağlık ve başarı niyâz ediyorum. Benim dilim, herşeyi kuşatan rahmetiyle, bu tertemiz ve arınmış kalplerin, yüzü kara olan ben hakîre yönelmesini dileyen yüce Yaraticımıza, kalpleri yed-i kudretinde bulunduran Rabbimize karşı şükürlerini edâ etmekten âcizdir.

Ömrümün şu son yıllarında, benim yegâne ümidim, bizi sevenlerin bu muhabbet ve lütuflarıdır. Tüm ümidim, yüce Rabbimizin beni, sizlerin hüsn-ü zanlarınızla görmesidir. Bizler yüce Allâh'ın dergâhında hiçbir şey değiliz, dostun makâmına takdim edilebilecek neyimiz var ki. Ne varsa her şey O'ndandır.

نعمه ابتداء والحمد منه واليه

“Nimet ondandır. Hamd da ondan ve onadır.”

Aziz dostlarım, Hakk'a nail olmak ve O'nun azâmet ve celâline erişmek için gayret edip mücâhede ediniz. Şu bir kaç günlük ömür çok çabuk geçer. Madem öyle, en güzeli bütün ömrü hizmetle geçirip O'na feda etmek değil midir? Yüce Allâh'tan herkes için tevfiik ve teyid niyâz ediyorum. Yüce Allâh'tan şu dünyayı hepimizin gözünde hakîr kılmasını diliyorum. Kendi dergâhına kavuşma arzusunu yüreklerimizde günbegün çoğaltmasını niyâz ediyorum.

Allâh'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Ruhullâh Musevî Humeynî

**Muhammed Hüseyn Behcetî'ye
Nefis Tezkiyesi ile İlgili
Hatırlatmalar**

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Arz olunur ki, muhterem mizâcınızın selâmeti ve bendenizin haliyle ilgili alâkanızı içeren ve kalbî duygularınızdan kaynaklanan tatlı tabirlerle dolu mektubunuz elime ulaştı ve beni mutlu etti. Zât-ı âlînizin selâmet ve teyidini yüce Allâh'tan niyâz ediyorum.

Şu naçiz ömrümden bir kaç gün kalmışken tüm ümidim, yüce Rabbimizin, dostlarımızın hayır dualarının bereketi sayesinde kendi engin lütuf ve rahmetiyle beni görmesi ve hesaba çekerken zor durumda bırakmamasıdır.

Gençlik nimetine mazhar olan siz beyler de çok geçmeden yaşlılık yıllarına ayak basacaksınız. Gençliğin elinizden geçip gitmesine izin vermeyin. Hem Hâlık'a hem de halka hizmet ile yüce Mevlâ'nın -kudreti yücedir O'nun- rızâsını kazanmak için çok çalışın. Gençlikte nefis tezkiyesi çok kolaydır. Güç ve kudretin elden gittiği ve kökleri nefis sevgisi olan kötü ahlâkların dal

budak verdiği yaşlılık günlerinde, nefsin arındırılıp tezkiye edilmesi çok zordur.

Kendinizi, Allâh yolunda yürürken karşılaşacağınız hoş gitmeyen şeyler ve zorluklar karşısında tahammül gücüyle donatın. Allâh göstermesin, çok zor günlerle karşılaşabilirsiniz. Öyle ki, eğer bu günden kendinizi hazırlamamışsanız, tahammülü çok acı ve çok zor gelebilir.

Dünya, şöhret ve makam sevgisini alt edebilmek için çok çabalamalısınız. Aksi durumda, bu tehlike yaşlılık günleriniz için musibetlerin en büyüğü haline gelebilir.

Yüce Allâh'tan zât-ı âlîniz, diğer değerli ilim ve tahsil erbabı için tevfiik ve teyid niyâz ediyorum.

Vesselâmu aleykum.

S. Ahmed Humeynî'ye Ahlâkî-İrfânî Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Hamd ancak Allâh'a mahsustur. Muhammed ve onun pâk Ehl-i Beyt'inin üzerine salât ve selam olsun. Allâh'ın laneti onların tüm düşmanlarının üzerine olsun. Şehâdet ederim ki Allâh'tan başka ilah yoktur, O Bir'dir ve şeriki bulunmaz. Şehâdet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve Resulü, Ali müminlerin emiri ve Masum evlatları (Allâh'ın selamı üzerlerine olsun) onun halifeleridir. Şehâdet ederim ki Resulullâh'ın (Allâh'ın salâtı onun ve âlinin üzerine olsun) getirdiği herşey haktır. Kabir, yeniden diriliş, Cennet ve Cehennem haktır ve muhakkak Allâh kabirlerde olanları diriltecektir.

Bu, ömrünü boş uğraşlarla geçirmiş, ebedî hayat için hiçbir azığı bulunmayan, Mennan olan Rabbimiz için tek bir adım atmamış, nefsin arzuları ve şeytanın vesveselerinden kurtulamamış ama yine de Kerîm olan Rabbimizin bağış ve keremine ümitvar ve O'nun af ve merhame-tine bel bağlamış ve bir tek azığı bu ümit olan yaşlı bir babanın, gençlik nimetiyle berhudâr,

nefis tezkiyesi ve Allâh'ın kullarına hizmet imkân ve fırsatına sahip oğluna vasiyetidir. Ümidim o ki, yaşlı babası nasıl kendisinden razıysa, yüce Rabbimiz de ondan razı olur ve ona millet içerisinde en müstahak konumda olan ve İslam'ın gözetilmelerini salık verdiği mahrum sınıflara hizmet tevfikini ihsan buyurur.

Evladım, Ahmet Humeynî (Allâh seni hidayetiyle rızıklandırсын) şu kâinat ister ezelî ve ebedî olsun ister olmasın, şu varlık silsilesi ister sonsuz olsun ister olmasın, her şey ama her şey *fakirdir*. Zira varlık, onların zâtî bir niteliği değildir.

Şayet aklî bir kuşatıcılıkla bütün sonsuzluk silsilesini görebilecek olsaydın, bu silsilenin, kendisi bizzat mevcut olan ve tüm kemâllere bizzat sahip olan bir varlığa dönük zâtî fakirlik ve varlık ve kemâl elde etme ihtiyacını haykıran nidasını duyabilirdin. Şayet aklî bir yüzleşme ile şu bizzat fakir varlık silsilesine seslenerek “Ey muhtaç varlıklar, sizin bu ihtiyacınızı karşılamaya kim güç yetirir?” diye soracak olsaydın, bütün her şeyin fitrat diliyle ve ses sese şöyle seslendiklerini görürdün: “Biz, varlık ve varlığın kemâl sıfatlarında, bizim gibi muhtaç olmayan bir varlığa muhtacız.” Tabi bu fitratın kendisi dahi onların kendilerine ait değildir:

﴿...فَطَرَتِ اللّٰهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ﴾

“...Allâh'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fitrat... Allâh'ın yaratışı değiştirilemez...”⁽¹⁾

Tevhîd fitratı, bir Allâh vergisidir. Bizzat muhtaç ve fakir olan yaratılmışlar, bizzat müstağni bir zâta dönüşemezler. Böyle bir değişim ve dönüşüm imkânsızdır. Bizzat fakir ve muhtaç olduklarından dolayı da, bizzat ganî ve müstağni dışında hiç kimse onların ihtiyaçlarını gideemez. Bütün mahlûkatın zâtî bir lâzimesi ve niteliği olan bu fakirlik ve ihtiyaç daimidir. Bu silsile ister ezeli olsun ister olmasın, ister ebedî olsun ister olmasın O'nun dışında hiç kimse, hiçbir işin hiçbir düğümünü çözemez. Herhangi bir kemâl ya da cemâle sahip olan her şeyin bu niteliği kendisinden değil, O'nun kemâl ve cemâlinin bir cilvesidir.

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى / "...*(Oku) attığın zaman sen atmamıştın lâkin Allâh atmıştı...*"⁽¹⁾ ayetindeki hakikat, her şey, her fiil, her söz ve her davranış için geçerlidir. Bu hakikati idrak edip özünü tadabilen bir kimse, O'nun dışında hiç kimseye gönül bağlamaz ve O'nun dışında hiç kimseden ihtiyaç dilenmez.

Bir başına kaldığın zamanlarda bu ilâhî parıltı üzerine düşünmeye çalış. Kalbinin yeni doğmuş bebeğine bu hakikati telkin et. Daima tekrarlar; ta ki kendisi dile gelsin ve varlığının mülk ve melekûtunda tecelli ederek kendini göster-sin. Mutlak ganî ile aranda bir bağ kur ki, O'nun dışındaki her şeyden müstağni olabilesin. Vuslat için yine bir tek ondan tevfiğ dile ki, seni diğer herkesten hatta kendi benliğinden dahi koparıp alsın da huzura varma şerefi ve duhûl iznine nail olabilesin.

1- Enfal, 17.

Değerli oğlum, O (celle celâluh) evvel ve âhirdir; O, zâhir ve bâtındır.

﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ﴾

“O’dur evvel ve âhir, O’dur zâhir ve bâtın...”⁽¹⁾

أَيكون لغيرك من الظهور ما ليس لك، حتى يكون هو
المظهر لك؟ متى غبت حتى تحتاج إلى دليل يدل عليك،
ومتى بعدت حتى تكون الآثار هي التي توصل إليك؟
عميت عين لا تراك عليها رقيباً

“...Sen'den başkasının bir zuhûru var mıdır ki seni zâhir kılabilsin? Sen ne zaman yittin ki seni gösterecek bir delile muhtaç olasın? Sen ne zaman uzak oldun ki sana kavuşmanın biricik yolu, izler ve eserler olsun? Seni kendisi üzerinde bir gözetleyici olarak görmeyen göz kör olsun.”⁽²⁾

Çaip değildin ki dileyeyim seni ben

Gözden gizli değilsin ki arayayım seni ben

O, zâhirdir; bütün zuhûrlar O'nun bir zuhûrudur. Bizler kendimiz birer hicabız. Bizi perdelerle bürüyen kendi enaniyet ve benliğimiz/mahiyetimizdir. “*Sen kendin, kendine bir hicapsın Hâfız, kalkıver bir aradan.*”

Evet, O'na sığınıp O'ndan -tebarek ve teâlâ- yakarış ve ümit ile bizi bu hicaplardan kurtarmasını dileyelim:

1- Hadid, 3.

2- Bkz. *İkbalu'l-A'mâl*, s. 349 (Arefe Duasından bir bölüm)

إلهي هب لي كمال الانقطاع إليك وأنر أبصار قلوبنا بضياء
نظرها إليك حتى تحرق أبصار القلوب حُجَبَ النور فتصل
إلى معدن العظمة وتصير أرواحنا معلقة بعز قدسك. إلهي
واجعلني ممن ناديته فأجابك وناجيته فصعق لجلالك

“Allâh’ım! Her şeyden kopup sırf sana yönelmeyi bana bağışla. Kalp gözlerimizi, sana bakan gözlerin nuruyla aydınlat; öyle aydınlat ki kalp gözlerimiz, nur perdelerini yırtsın ve azâmet madenine ulaşsın, ruhlarımız da kudsünün izzetine bağlansın.

Allâh’ım! Beni, çağırdığında sana icâbet eden, bir göz ucuyla baktığında celâl ve azâmetin karşısında kendinden geçen... kimselerden kıl.”⁽¹⁾

Oğlum, biz henüz zulmânî hicapların bağlarına giriftarız. Bunlardan öte bir de nurânî hicaplar vardır. Yani biz henüz “bir sokağın daha ilk kıvrımındayız. “

Oğlum, eğer manevî makamlara nail olanlardan değilsen bile hiç olmazsa ruhânî ve irfânî makamları inkâr edenlerden olmamaya çalış. Evet, bu şeytan ve nefis-i emmarenin en tehlikeli hilelerindedir. Ki zaten insanı, bütün insanlık dereceleri ve ruhânî makamlardan alıkoyan da budur. İnsanı, işte bu inkarcılığa yönelten ve çoğu kez Allâh’a doğru seyr u sülûk yoluna karşı düşmanlık ve karşıtlık göstermesine yolaçan bu ciddiyetsizlik, onun yönlendirmesinin bir ürü-

1- *İkbalu'l-A'mal*, s. 687 (Münâcât-ı Şabâniye'den bir bölüm).

nüdüdür. Bu, bütün büyük peygamberlerin (a.s), evliyâ-i kirâmın (selamullahi aleyhim), semâvî kitapların ve bilhassa Kur'an-ı Kerim'in uğruna var kılındıkları asıl gayenin nutfesinin, henüz şekillenmeden boğulması ve akîm kılınmasına yolaçan bir etkidir.

Marifetullâh ve Allâh'a doğru bir seyr u sülûk kitabı olan Kur'an-ı Kerim, cahil dostların eliyle asıl yolundan saptırılmış ve inzivaya sürüklenmiştir. İslam öncülerinin (aleyhimusselam) bizleri şiddetle sakındırmaya çalıştıkları bireysel yorumlar ve sapkın görüşler, Kur'an'ın metnine doğru bir yol bulmuştur ve bu yola giren herkes, onu kendi nefsânî arzuları doğrultusunda kullanmaya çalışmaktadır. Bu aziz kitap, ortamların en karanlığı ve insanlığın en geri kalmış toplumunun yaşadığı bir çağ ve zamanda nazil oldu. Bırakın nüzul ortamını, günümüz dünyasının dahi daha önce karşılaşmadığı hakikatlerden ve maariften bahseden bir kitaptır Kur'an.

Kur'an'ın en büyük mucizesi de işte bu özelliğidir. Kur'an, o dönemin Yunan düşüncesi ve büyük felsefecileri arasında izine dahi rastlanmayan ve o çağların en büyük felsefecileri sayılan Eflatun ve Aristo gibilerinin künhüne varmaktan aciz kaldıkları derin irfânî meseleler içermektedir. Dahası Kur'an-ı Kerim'in marifet beşiğinde yetişmiş ve onun zenginliğinden nice istifadelerde bulunmuş büyük Müslüman filozoflar dahi, örneğin onun kâinattaki bütün varlıkların "yaşam ve hayat sahibi olduğunu" açıkça dile getiren ayetlerini tevil etmeye kalkışmışlardır. Büyük İslam âriflerinin bu tarz konularla ilgili söyledikleri her şeyin ilham kayna-

ğı Kur'an-ı Kerim'dir. İrfânî meseleler, Kur'an-ı Kerim'de zikredildiği boyutuyla hiçbir kitapta yer almamıştır.

Evet, bütün bunlar, Peygamber efendimizin bir mucizesidir. O, vahyin kaynağıyla öylesine aşınadır ki, bu kaynak, varlığın gizem ve esrarını onunla paylaşabilmekte ve kendisi, insanlığın kemâl zirvesine uruc ederek/yükselerek hakikatleri apaçık ve hiçbir hicap ve perde olmaksızın görebilmektedir. O, aynı zamanda insanlığın bütün boyutları ve varlığın bütün mertebelerinde hazır olup *هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ* / “O'dur evvel ve âhir, O'dur zâhir ve bâtın...” hakikatinin en yüce mazharıdır. O, bütün insanların bu düzeye erişmesini istiyordu. Erişemeyenleri gördükçe de ıstırap ve acı çekiyordu. İşte bu yüzden olsa gerektir ki Kur'an-ı Kerim'de:

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ طه / “Biz sana bu Kur'an'ı sıkıntı/eziyet çekesin diye indirmedik.”⁽¹⁾ diye, bu hakikate latif bir işaret vardır. Aynı şekilde kendisinin *مَا أُوذِيَ نَبِيٍّ مِثْلَ مَا أُوذِيَتْ* “Hiçbir peygamber, benim çektiğim eziyeti çekmemiştir.” buyruğu da bu anlamla ilgili olsa gerektir.

Bu makam ya da ona yakın bir düzeye erişenler, asla halktan uzaklaşmaz ve bir köşeye çekilmezler. Aksine yolunu şaşırımlara bu hakikatleri anlatmak ve aradaki bağı yeniden kurmakla vazifelidirler, her ne kadar bu yolda çok az muvaffak olsalar da. Bazı hakikatlere eriştikten sonra içtikleri ilk bir damlacık (hakikat badesiyile) kendilerinden geçip sarhoşluk haline giriftâr

1- Taha, 1-2.

olanlara gelince; her ne kadar büyük bir kemâle erişmiş olsalar da ulaşılması gereken nihai kemâlden bir hayli uzaktırlar. Musa Kelimullâh (a.s) Hakk'ın bir nebzecik tecellisi ile kendinden geçip baygın düşmüştü. Evet, ama yine Allâh'ın özel inâyetiyle hemencecik ayılıp kendine gelmiş ve hizmetle vazifelendirilmişti. Resulullâh (s.a.a) Hatemü'l-Enbiyâ, yüce insanlık mertebesine; hiç kimsenin hayalinin dahi erişemeyeceği o makama erişip de İsm-i A'zam'ın tam bir mazharı olduktan sonra; *يا ايها المدثر . قم فانذر / "Ey örtülere bürünen! Kalk ve uyar!"*⁽¹⁾ hitabıyla hidayet vazifesiyle görevlendirilmiştir.

Değerli oğlum! Ben bir hiç, belki hiçten de öte biri olduğum halde bütün bunları anlatırken maksadım şudur: Şayet hiçbir makam ve mertebeye erişemeyecek olsan dahi manevî makamlar ve ilâhî maarifi sakın inkâra kalkışmayasın. Bütün bu sözler, sen onlar gibi olamasan da, en azından bu yolun yolcuları ve ârifleri sevenler zümresinden olasın diye ve Yüce Allâh'ın dostlarına düşmanlık duygularıyla şu dünyadan göçüp gitmeyesin diyerdir.

Evladım! Kur'an'la, şu en büyük marifet kitabıyla tanış, her ne kadar sırf onu okumak düzeyinde olsa da. Onun aracılığıyla, o gerçek sevgiliye ulaşmak için bir yol bul. Sakın ola "marifetsiz kıraat ne işe yarar ki?" diye düşünmeyesin. Bu, hiç şüphesiz şeytanın bir vesvesesidir. Yahu, bu kitap Sevgili'nin bizzat kendisinden gelmiş, sana ve bütün herkese hitaben yazılmış bir mektuptur. Her ne kadar âşık olup bu sevdaya yakalanmış olanlar, içinde ne yazıldığını

1- Müddessir, 1-2.

bilmeseler de bu böyledir. İşte bu aşk heyecanı sebebiyle kim bilir; aslında kemâlin en zirvesi bilinmesi gereken sevgilinin sevgisi, bir an sana yönelir de belki elinden tutar. Bizler ömrümüzün bütün lahzâlarını sırf “Kur’an bizim kitabımızdır” diye şükür secdesiyle geçirsek, yine de şükürünü hakkıyla edâ etmiş sayılmayız.

Oğlum! Masum İmamlar’ın (aleyhimusse-lam) diliyle elimize ulaşan dua ve münâcatlar, O’nunla (celle celâluh) tanışabilmenin en büyük kılavuzu, ubûdiyet yolunu açan ve Hâlık/halk irtibatını sağlayan en yüce araçlardır. Bu dualar, ilâhî maarifle doludur ve O’nunla ünsiyet kurmanın birer vesilesidirler. Bu dualar, vahiy hanedanının bizlere birer armağanı, gönül erleri ve sülûk erbâbının yaşadıkları halleri yansıtan birer örnektirler. Gâfillerin vesveseleri, sakın seni onlara tutunmaktan alıkoymasın ve bu dualarla ünsiyet bağı kurmaktan gâfil kılmasın. Doğrusu bizler, bu tertemiz kılınmış ve Hakk ile vuslata erişmiş Allâh dostları bizlere imam kılındıkları için ömrümüzü dua ve niyâz ile geçirsek dahi şükranlarımızı hakkıyla yerine getirmiş sayılmayız.

Ölümün eşiğinde ve artık son nefeslerini alıp vermekte olan benim, henüz gençlik nimetiyle berhudâr olan sana vasiyetlerimden biri de dostlarını ve oturup kalktığın arkadaşlarını takvalı, sorumluluk bilinci olan, maneviyatı önemseyen, dünya ve albenilerine eğilimi olmayan, mal mülk hususunda yettiği kadarı ve kabul edilebilir ölçülerin dışına çıkmayan, günaha bulaşmış ortamlar ve topluluklardan sakınan ve güzel ahlâka sahip insanlar arasından seçmen-

dir. Zira muaşeret ve karşılıklı ilişkiler, her iki açıdan, yani hem salâh hem de fesad açısından kaçınılmaz bir etkiye sahiptir.

İnsanı, Allâh'ı anmaktan alıkoyan ortamlardan sakınmaya çalış. Zira bu tür ortamlarda bulunmak alışkanlık haline geldiğinde, insanın (ilâhî) tevfiikten mahrum kalması ihtimali söz konusudur ki bu, telafisi mümkün olmayan bir musibettir. Unutma ki her insanın -bütün varlık âlemi demesem de- fitratı gereği, mutlak cemâl ve kemâle bir eğilim ve yönelişi vardır. Bu eğilim ve yönelimin, insandan ayrılması mümkün değildir. Aynı şekilde mutlak kemâlin de iki ayrı şey ya da tekrarlanabilir bir şey olması da olanaksızdır. Herkesin arzuladığı, bir tek O'dur. Herkesin gönlünde O vardır. Gerçi kendileri bunu bilmiyor olsalar, zulmet ve nur hicaplarıyla perdelenmiş bulunsalar, dolayısıyla da O'nun yerine başka birini arzuladıkları zehabına kapılsalar da bu böyle bilinmelidir. Bu yüzden hiçbirisi, erişebildikleri hiçbir kemâl ve cemâl ya da güç ve mevki ile yetinmez ve daima o biricik yitiklerini arayadurlar. Fakat O'nu bunların hiçbirinde bulamazlar.

Kudret sahipleri ve dünyanın süper güçleri dahi, hangi düzeyde güç ve kudret elde etmiş olurlarsa olsunlar, bunun ötesinde bir güç ve kudret arayışları asla bitmez. İlim peşinde olanlar için de aynı şey söz konusudur; hangi düzeyde ilim elde etmiş olurlarsa olsunlar hep bunun ötesine taliptirler. Aslında arayadurdukları kendilerindedir, lâkin bu hakikatin özünden gâfil buldukları için bir türlü onu bulamazlar. Eğer güç sahiplerine göklerin bütün güneş sistemi,

saman yolları ve galaksilerine sahip olma imkânı verilmiş olsa ve sonra “Bütün bu güçlerden daha bir üstünü ve bütün bunlardan öte daha nice âlemler var; sen bütün bunlara da sahip olmak istemez misin?” diye sorulsa, bunu arzulamamaları imkân dışıdır. Aksine fitrat diliyle kesin şöyle diyeceklerdir: “Keşke bütün bunlara da erişebilseydim.”

İlim sahipleri için de aynı şey geçerlidir. Hatta öyle ki sahip olduğu ilmî mertebenin çok ötesinde nice makam ve mertebelerin varlığı ile ilgili şek ve şüphe düzeyinde bir ihtimale inansa dahi, onun her daim “mutlak” olanı arayan fitratı şöyle dillenecektir: “Keşke mümkün olsaydı da ben de bütün bu âlemlerde tasarruf gücüne sahip olsaydım.” ya da “Benim ilmî kapasitem bütün bunları kuşatabilseydi.” Evet, herkesi tatmin edebilecek, isyankâr ve doymak bilmez nefsin bu hiç yatışmayan alevlerini söndürebilecek tek çare, O’na vâsıl olmaktır. O’nu gerçek anlamıyla anmak ve zikretmektir. Her şey O’nun bir tecellisi olduğuna göre, sadece O’nda gark olmak huzur kaynağı olabilir.

إلا بذكر الله تطمئن القلوب / “İyice bilin ki gönüller ancak Allâh’ı anmakla yatıştır, kuvvet bulur” derken sanki şöyle seslenilmektedir: “⁽¹⁾ Dikkat! Dikkat! O’nu an ve zikriyle yoğrul ki yolunu yitirmiş, şaşkın, bir o tarafa bir bu tarafa savrulmuş ve daldan dala uçup duran kalbin sükûnet ve huzur bulsun.”

Evet, değerli evladım! Allâh seni, kendi zikriyle kalp huzuruna kavuşanlardan eylesin. Ava-

1- Ra’d, 28.

re ve yolunu şaşırması şu babanın nasihatine kulak ver. Makam, şöhret ve nefsanî arzuların yöneldiği şeylere ulaşmak için kapı kapı dolaşma. Zira nereye varırsan var, onun daha ötesine varamayacağın için hasret çekeceksindir. Daha ötelerin özlemini taşıyacak, ruhsal tatminsizliğin daha bir çoğalacaktır. Eğer “Peki, sen kendin niye kendi nefesine bu nasihatlerde bulunmuyorsun” diyecek olursan, derim ki:

“انظر الي ما قيل لا الي من قال”, yani söylenene bak söyleyene değil. Zira bu sözler her halükârda doğrudur, bir mecnun ya da delinin ağzından çıkmış olsa dahi.

Kur'an-ı Kerim'de:

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ﴾

“Yeryüzüne, yahut canlarınıza gelip çatan hiçbir felâket yoktur ki biz, onları yaratmadan önce onu, bir kitapta tespit etmemiş olalım...”⁽¹⁾

Diye buyrulduktan sonra şu ayet yer alır:

﴿ لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَيْكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾

“Bunu da, elinizden çıkarıp kaybettiğiniz şeye kederlenmeyin ve size verdiğimizize sevinmeyin diye yapmışsınız ve Allâh, övünüp kibirlenen hiçbir kimseyi sevmez.”⁽²⁾

1- Hadid, 22.

2- Hadid, 23.

Evet, insan şu âlemde dâimî bir değişim ve dönüşüm içerisinde. Kâh bazı belâ ve musibetlerle karşılaşır, kâh dünya ona kucak açar da makam, mevki, mal, mülk, güç ve nimetlere kavuşturur. Her iki durum da kalıcı ve ebedî değildir. Ne o mahrumiyet ve yoksunluklar yüzünden sabır taşını çatlatacak denli hüzünlenip üzül, ki çoğu zaman musibet ve yoksunluk bildiğin bir şey senin için hayırlı olabilir:

﴿ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾

“...Bazı şeyler vardır ki hoşlanmazsınız, fakat sizin için daha hayırlı olabilir...”⁽¹⁾

Ne de dünyanın sana yüz vermesi neticesinde şehvet ve arzularının istediklerini elde ettiğinde, kendini kaybederek Allâh'ın kullarına karşı tekebbür, böbürlenme ve övünüp gerinmeye kalkış. Zira olur ki senin hayır bildiklerin aslında senin için şer olabilir.

Oğlum! Asıl kınanması gereken ve bütün şâkîlik, bahtsızlık ve hüsrânların temeli ve ana sermayesi ve bütün hata ve günahların menşei, nefis sevgisinden kaynaklanan dünya tutkusudur. Şu mülk âlemi kınanmaya konu olamaz. Zira o, Hakk'ın ve O'nun rububiyet makamının bir mazharı, Allâh'ın meleklerinin inip nüzul ettikleri yer, Peygamber ve Allâh velilerinin (aleyhimusselam) mescidi ve onlar için bir eğitim ve terbiye okuludur. Bu mekân, sâlihlerin ibadetgâhı ve hakiki sevgilinin hayranlarının kalplerinde, Hakk'ın cilve bulup tecelli edeceği bir sahadır. Onu sevmek, eğer Allâh sevgisinden kaynaklanıyorsa, hiç kuşkusuz matlup olan bu-

1- Bakara, 216.

dur ve bu, kemâle sebep olur. Yok, nefis sevgisinden kaynaklanıyorsa eğer, bütün günahların başıdır. Demek ki kınanmaya konu olan dünya, senin kendindedir.

Bir gönlün, asıl sahibinden gayrısına bağlanması ve onu sevmesi, bir düşüş ve alçalış sebebidir. Allâh'a karşı bütün isyanlar, günahlar, cinayet ve ihanetlerin hepsi, işte bu nefis sevgisinden kaynaklanır. Diğer bütün sevgiler; dünya ve onun albenilerine dönük sevgi, makam ve mevki sevgisi, mal ve mülk sevgisi ve sair sevgilerin hepsinin menşei nefis sevgisidir. Hâlbuki hiçbir gönül, kendi asıl sahibi dışında hiç kimseye bağlanamaz. Lâkin bizim hepimizi ve herkesi kalplerin asıl sahibinden gafil kılan, yanlış yere ve kendi zannımızca O'nun gayrısını dilber ve sevgili diye görmemize sebep olan zulmânî ve nurânî hicaplar vardır arada, ki bunlar zulmet üzere zulmettirler. Kaldı ki biz ve bizim gibiler nurânî hicaplara dahi erişememiş henüz zulmânî hicapların esiri kimseleriz.

إلهي هب لي كمال الانقطاع إليك وأنر أبصار قلوبنا بضياء
نظرها إليك حتى تحرق أبصار القلوب حُجَبَ النور فتصل
إلى معدن العظمة...

“Allâh'ım! Her şeyden kopup sırf sana yönelmeyi bana bağışla. Kalp gözlerimizi, sana bakan gözlerin nuruyla aydınlat; öyle aydınlat ki kalp gözlerimiz, nur perdelerini yırtsın ve azâmet madenine ulaşsın, ruhlarımız da kudsünün izzetine bağlansın.”⁽¹⁾

1- *İkbalu'l-A'mal*, s. 687 (Münâcât-ı Şabâniye'den bir bölüm).

Diye yakaran dil, zulmânî hicapları aşmıştır. Allâh'ın emrine karşı çıkan ve Âdem'in karşısında eğilmeyen Şeytan, zulmânî hicapların “kendini büyük görme/tekebbür” perdesine giriftardı.

Dolayısıyla خَلَقْتَنِي مِنْ تَّارٍ / “Beni ateşten yarattın...” dedi ve أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ diye diye rubûbiyet / “Ben ondan daha hayırlıyım...”⁽¹⁾ dergâhından kovuldu. Bizler de benlik hicabına bağlı kaldıkça, hodbîn ve bencil oldukça şeytanîyizdir ve rubûbiyet dergâhından kovulacağızdır. Bütün putların anası olan bu büyük putu kırmak ne de zormuş meğer.

Bizler onun önünde eğilip onun fermanına boyun eğdiğimiz müddetçe, asla Allâh'ın önünde eğilip O'nun fermanını dinleyenlerden olamayız. Bu put kırılmadıkça ve zulmânî hicaplar yırtılıp atılmadıkça olamayız da. İlk evvela hicabın ne olduğunu bir bilmemiz gerekir. Zira bilmeyecek olursak, onu kaldırıp atmak ya da en azından zayıflatmak veya o da olmazsa onun günbegün güçlenip katmerleşmesine mâni olmak için elimizden bir şey gelmez.

Bir rivayette şöyle anlatılır: Resulullah (s.a.a) as-hâbından bir grupla birlikteyken ansızın bir ses duyarlar. Bu sesin neyin nesi olduğu sorulduğunda buyururlar ki: “Bu ses, yetmiş yıl önce Cehennem çukurunun kenarından hareket etmeye başlayan bir taşın şu an Cehennemin dibine varmasıyla çıkan sestir.” Tam o esnada yetmiş yaşını doldurmuş bir kâfirin ölüm haberi gelir.⁽²⁾

1- A'râf, 12.

2- İlmu'l-yakîn, 2: 1002; Müsned-i Ahmed b. Hanbel, 2: 371.

Bu haber doğruysa eğer, o grubun “hâl ehli” olduğuna dalalet eder. Yahut Allâh Resulünün gafilleri uyarmak ve cahilleri bilinçlendirmek maksadıyla özel bir tasarrufuyla bu “hâl” elvermiş olabilir. Bu hadisın sahih olmadığını varsayacak olursak dahi -ki ben lafızlarını tam olarak hatırlamıyorum- hakikat bu minvaldedir. Bizler bir ömür boyu Cehenneme doğru bir seyir içerisindeyiz. Bir ömür namaz –ki yüce Allâh’ın anıldığı en yüce dergâhtır- kılarız ama sırtımız Hakk’a ve O’nun evine, yüzümüz benliğimize ve nefis evine dönük. Ne kadar hazin değil mi? Bizi mirâca çıkarması, O’na götürmesi ve Cennetü’l-likâ’ya yönlendirmesi gereken namazımızın, aksine bizi kendi benliğimize ve Cehennem’in sürgün evine götürmesi ne kadar acı.

Oğlum! Bütün bu hatırlatmalar, benim veya sizin gibilerin ilâhî marifet ve ilâhî ibadeti hakkıyla bilip yerine getirebilmesi için değildir. Bütün varlıklar içerisinde Hakk Teâlâ’yı en iyi tanımış ve O’na ibadet ve kulluğun hakkını en iyi veren zâtın şu buyruğu göz önünde iken bizim ne haddimize:

ما عرفناك حق معرفتك وما عبدناك حق عبادتك

“Biz sanı hakkıyla tanıyamadık ve biz sana hakkıyla ibadet edemedik.”⁽¹⁾

Belki gâye, kendi âcizliğimizi anlamak, bir hiç olduğumuzu bilmek ve enâniyet ve bencilliklerimizi ayaklar altına almaktır. Böylece, olur ki bu azgın devin asiliğini biraz olsun dindirebilir ya da olur ki ağzına bir gem vurabilir veya yula-

1- *Mir’atu’l-ukûl*, 8: 146:

rını elimize geçirebiliriz de hayali bile canımızın en derinini yakan o büyük tehlikeden kurtulabiliriz ümidiyledir.

Aman dikkat! Şu âlemden ayrılığın son demlerinde ve ebedî hayata geçişin ilk lahzalarında birçok tehlikeyle karşılaşabiliriz. Evet, nefis sevgisine müptela ve ona bağlı olarak bütün boyutlarıyla dünya sevgisine bulaşmış bir insana, ihtizâr/ölüm yatağı ve ebedî göç esnasında bazı şeyler keşfolunabilir. Böyle biri, Allâh'ın ölüm elçisinin onu, sevgilisi ve mâşukundan koparıp ayırmak üzere geldiğini görünce, Allâh'a karşı düşmanlık, öfke ve nefret duygularıyla öte dünyaya göçebilir. İşte bu âkıbet, nefis ve dünya sevgisinin bir sonucudur. Bazı rivayetlerde de buna değinilmiştir. İbadet ehli ve sözüne güvenilir biri şu hikâyeyi anlatmıştır:

“Ölüm döşeğinde yatan birinin başucuna gittim. Bana dedi ki: *Allâh'ın şu an bana revâ gördüğü zulmü hiç kimse yapmamıştır. Baksana, beni, bir ömür bin bir zahmetle büyüüttüğüm çocuklarımdan ayırmak istiyor.* Sonrasında ben kalkıp gittim. Arkasından o da can verip ölüvermiş.”

Benim kullandığım bazı tabirler o sözü geçen âbid ve âlimin sözlerinden biraz farklı olabilir. Ancak bu anlatılanın birazcık doğruluk payı olacak olsa dahi öylesine önemli bir sonuç ki gerçekten bunun için bir yol, bir çare arayışı içerisine girmek gerekir.

Bizler, bir saatliğine olsun bizim kendimizin de bir parçası bulunduğumuz şu âlemdeki varlıklar üzerinde düşünecek olur, hiçbir varlığın kendiliğinden hiçbir şeye sahip olmadığını ve hem

biz hem de diğer her şeyin ve elimizdeki her şeyimizin ilâhî bir lütuf ve inayet buyrulmuş bir emanet olduğunun idrâkine varır da Mennan olan Rabbimizin, bizlere hem dünyaya gelmeden önce, hem sonra, hem de tüm yaşamımız boyunca, hidâyetimize vesile olsunlar diye gönderdiği Hidayet Öncüleri aracılığıyla bahşetmiş olduğu lütufları fark edebilirsek, olur ki O'na (celle celâluh) dönük bir sevgi kıvılcımı yüreğimizde canlanır ve ne düzeyde boş ve muhtevassız olduğumuz gerçeğiyle yüzleşerek O'na (celle celâluh) giden bir yol bulabiliriz. Ya da en azından inatçı inkârcılıktan (küfr-i cuhûdî) kurtulur ve ilâhî hakikatleri ve rahmânî cilveleri yok saymayı kendimiz için bir paye bilmek ve bununla iftihar etmeyi bir kanara iter de bencillik ve hodbînlik kuyusunun derinliklerinde ebediyete kadar mahpusluktan âzâd oluruz.

Bir rivayette varit olduğu üzere Allâh Teâlâ, peygamberlerinden birine: *“Senin kendinden daha kötü bildiğin bir şey bul ve huzurumuza getir.”* diye hitap buyurur. Peygamber, murdar bir eşeğin leşini bulur ve Allâh'a arz etmek üzere birkaç adım sürükler ama hemen sonra pişman olur. O esnada kendisine hitap gelir: *“Eğer onu bize getirecek olsaydın, sahip olduğun makamı kaybederdin.”* Ben bu rivayetin aslının doğru olup olmadığını bilmiyorum. Lâkin evliyânın bulunduğu makamda, kendi benliğinin üstünlüğü vehmine kapılmak, düşüşe yol açar. Bu şekil ve düzeyde de olsa bencillik ve hodbînliğin akıbeti işte budur.

Peki, Hâtemü'l-enbiyâ (s.a.a) müşrikler iman etmediler diye niçin üzülmüyor ve:

﴿ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴾

“Şu Kur’ân’a inanmadıkları ve senden yüz çevirdikleri için üzülüp hayıflanarak kendini helâk mi edeceksin?”⁽¹⁾

Hitabına muhatap olacak düzeyde hayıflanarak can alıcı bir esef duyuyordu? Tek nedeni onun, Allâh’ın bütün kullarına aşk ve sevgi duymasıydı. Evet, Allâh’ı sevmek, O’nun cilve mazharlarını sevmekten başka bir şey değildir. O, yolunu sapıtmışların kendi bahtsızlık ve şekavetleriyle sonuçlanan ve aslında kendi elleriyle kurdukları cehennemın elîm azabına yol açan hodbînlik ve bencilliğin zulmânî hicaplarında boğulup kalmalarına üzülüyordu. O, herkesin saadetini arzuluyordu. Zira O, herkesin saadeti için gönderilmişti. Ancak müşrikler ve gönül gözleri körelmiş olanlar, kendi kurtuluşları için gelmiş olan Peygamber’e karşı düşmanlık ediyorlardı.

Ben ve sen, eğer Hakk’ın veli kullarının taşıdıkları Hakk’ın cilvelerine yönelik, bu aşkın bir kıvılcımını olsun taşımaya tevfik bulup bunu kendi varlığımızda içselleştirebilir ve herkesin hayrını arzulayabilecek bir düzeye erişebilirsek işte o zaman o istenilen kemâle doğru bir meretebe kat etmiş oluruz.

Yüce Rabbimiz, kendi rahmet ve feyziyle ve âlemlere rahmet olarak gönderdiği Resûlünün bereketiyle bizim ölmüş kalplerimize hayat bahşetsin.

1- Kehf, 6.

Marifet ehline malumdur ki kâfirlere karşı şiddetli olmak, müminlerin başlıca sıfatlarından-
dır. Onlara karşı savaşmak da bir rahmet ve bir
gizli lütuftur. Zira kâfirler ve şekavet ehli için,
yine kendilerinden kaynaklanan azap, yaşadık-
ları her lahza biraz daha çoğalır ve hem keyfî/
nitel hem de kemmî/ nicel bakımdan sonsuza
dek sürecek şekilde katlanarak artar. Dolayısıyla
ıslâh olmayacak düzeyde olanların öldürülme-
leri, gazap anında bir rahmet ve bela esnasında
bir nimettir. Daha da önemlisi bu, toplum için
bir rahmettir. Zira toplumu fesada sürükleyen
bir fert, tıpkı insan bedeninde gerektiği zaman
kesilmediğinde bütün bedenin ölümüne yol
açan hastalıklı bir uzuv gibidir.

İşte bu, Allâh nebîsi Nûh'un (a.s) Rabbimizden
şu niyâzda bulunmasının hakikati ve özüdür:

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا
أَنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴾

“Ve Nûh, demişti ki: Rabbim, yeryüzün-
de kâfirlerden bir tek kişi bile bırakma.
Şüphe yok ki onları bırakacak olursan
kullarını yoldan çıkarırlar ve ancak ger-
çekten sapan ve iyiden iyiye kâfir olan
evlâtlar yetiştirirler.”⁽¹⁾

Yine yüce Allâh şöyle buyurur:

﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً ﴾

“Fitne kalmayıncaya kadar onlarla sa-
vaşın...”⁽²⁾

1- Nûh, 26-27.

2- Bakara, 193.

Bu itibarla ve az önceki açıklama çerçevesinde bütün hudut, kısas, tazîrât ve sair cezaî müeyyideler aslında, Rahmân ve Rahîm olan Rabbimizin hem günahkârların kendileri hem de toplum için öngörmüş olduğu birer rahmettirler. Bu konuyu geçelim...

Oğlum! Yapabildiğin kadarıyla bütün varlıklara özellikle de insanlara dönük bakışını tefekkür ve telkin yoluyla rahmet ve muhabbet açısına yönelt. Değil mi ki topyekûn bütün varlıklar, sayılamayacak denli yön ve boyutlarıyla, Âlemlerin Rabbi'nin rahmetine mazhardırlar. Değil mi ki hayat ve yaşamın varlığı ve ondan kaynaklanan bütün bereketler, varlıklara bahşedilmiş ilâhî bir rahmet ve bağıştır. Ne demişler? “كَلَّ موجود مرحوم” / “Var olan her şey, Allâh'ın rahmetinin kapsamındadır.”⁽¹⁾

Mümkünü'l-vücûd olan bir varlığın kendiliğinden ve bir başına bir şeye sahip olabilmesi ya da onun dengi başka bir mümkünü'l-vücûdun ona bir şey bahşedebilmesi hiç mümkün müdür? Madem değildir, öyleyse bütün kâinat, Rahmân olan Rabbimizin rahmetiyle kuşatılmıştır. Âlemlerin Rabbi ve bütün kâinatı var edip yönlendiren Rabbimizin rubûbiyyeti, O'nun rahmetinin bir zuhuru değil midir? Yoksa rahmet ve hidayet, ilâhî bir lütuf ve inayet olmaksızın bu düzeyde evrensel ve kuşatıcı olabilir miydi hiç? Madem öyle, ilâhî inayet, lütuf ve muhabbete mazhar olan eşyaya bizim de muhabbet beslememiz gerekmez mi? Beslemiyorsak bu, bizim için bir kusur ve noksanlık sayılmaz mı?

1- Bkz. *Füsûsu'l-Hikem*, 1:178, Fasıl-ı Zekerîyya.

Dar görüşlülük ve sığlık değil midir bu?

Evet, ben artık yaşlandım ve bu kusur, noksanlık ve diğer sayısız eksikliklerimi gideremedim. Fakat sen gençsin ve Hakk'ın rahmet ve melekûtuna daha bir yakınsın. Öyleyse bu kusuru ortadan kaldırmak için elinden geleni yapman gerekir.

Rabbimiz (Tebarek ve Teâlâ) bu hicapları kaldırıp atmak ve ilâhî fitratın gereği neyse onu bulabilmemiz için hem sana, hem herkese, hem de bize tevfik inayet buyursun. Önceki satırlarda bu konuyla ilgili bir çerçeve oluşturmaya çalıştım. Şimdi bu doğrultuda ve bu hicapları kaldırmaya yarayacak birkaç hatırlatmada bulunmak istiyorum:

Bizler, ilâhî fitratın yönlendirmesiyle mutlak kemâle (kemâl-i mutlaka) aşığızdır. Bu aşktan dolayı, mutlak kemâlin bir yansıması olan en genel anlamıyla kemâle (mutlak-ı kemâle, yani kemâl saydığımız her şeye) dönük bu aşkı ister istemez hepimiz taşırız. Bu aşkın kaçınılmaz gereği, mutlak noksanlıktan (naks-ı mutlaktan) kaçmaktır ki bunun da gereği, en genel anlamıyla noksanlıktan (mutlak-ı nakstan, yani noksanlık içeren her şeyden) kaçmaktır. Dolayısıyla bizler hepimiz, bilmesek de idrâkinde olmasak da mutlak kemâl olan Hakk Teâlâ'ya aşığızdır. Hem O'na hem de bu kemâlin bir cilvesi olan bütün eser ve mazharlarına aşığızdır.

Öyleyse düşman bildiğimiz herkes ve her şey, kaçıp sakındığımız herkes ve her şey mutlak kemâl vasfını taşımadığı gibi (bu kemâlin bir cilvesi olan) en genel anlamıyla kemâlden de bir iz

taşıyor olamaz. Bilakis tüm bunlar, bu vasıfların tam karşıtı ve çelişği olan mutlak noksanlık ve bunun bir cilvesi olan en genel anlamıyla noksanlıktan bir iz taşıyorlardır.⁽¹⁾ Kemâlin çelişği ise adem ve yokluktur.

Bizler, hicaplar içre örtülü bulunduğumuzdan, teşhis hususunda yolumuzu yitirmişiz. Ancak bu perdeler kalktığında, O'ndan (celle celâluh) olan her şeyin, gerçekten özlemine çektiğimiz asıl sevgili ve mahbûb olduğunu anlayacağız. Gazap ve nefrete konu olan hiçbir şey O'ndan değildir. O'ndan olmadığı için de bir varlığa sahip değildir; yani yokluğa mahkûmdur.

Şunu bilmeni isterim; karşıtlıkları ifade etmek için kullanılan tabirler hususunda bir mûsamaha söz konusudur. Evet, yukarıdaki konu, her ne kadar sağlam delil ve burhanlarla ispatlanmış olsa da, irfânî bakış ve marifete mutabık olsa da, hatta Kur'an-ı Kerim'de dahi ele alınmış olsa da buna inanmak ve hakkıyla iman edebilmek oldukça zordur. Bunu inkâr edenler alabildiğine çok ve gerçekten iman edebilenler ise alabildiğine azdır. Öyle ki bu gerçeğin hakikatini burhan yoluyla bilenlerin dahi çok azı buna inanır ve iman ederler. Tabi ki bu ve benzeri hakikatlere iman, mücadele, tefekkür ve telkin dışında herhangi bir yolla elde edilemez.

1- Metinde yer alan cümleyi aslına yakın bir tercümeyle ifade edecek olursak: "Bir kimse ya da bir şeye düşmanlık besliyor ve uzak duruyorsa eğer; bu, onların Kemal-ı mutlak ya da mutlak-ı kemalden yoksun olduklarından dolayı ve bu niteliklerin karşıtı ve çelişği olan naks-ı mutlak ve mutlak-ı naks niteliklerini taşımaları sebebiyledir." (Müt.)

Aslına bakarsan “insan, burhan ve kesin kanıtlarla ispatlanmış olsa da bazı meselelere inanıp iman etmeyebilir” savı, gayet çetrefilli yahut asılsız gibi görünebilir. Ancak ne var ki bu, bizim kendi vicdanımızda doğruladığımız ve Kur’an-ı Kerim’de de, örneğin Tekasür Sûresinde karşılığını bulan bir gerçeğin ifadesidir. Peki, vicdanımız bunu doğrular mı? Evet, örneğin sizler ölülerin asla hareket edemeyeceklerini ve size hiçbir zarar veremeyeceklerini kesin olarak bilirsiniz. Öyle ki binlerce ölü, bir sinek kadar dahi hareketlilik gösteremezler. Hiçbir ölünün de, öldükten sonra ve şu dünyada, diriliş gününden önce dirilemeyeceğini hepiniz bilirsiniz. Ancak bir ölüyle birlikte rahat ve huzur içerisinde uyumaya cesaret edemezsiniz. Bunun yegâne nedeni, ilminizin kalbiniz tarafından onaylanıp tasdik edilmemesi ve kalbin buna iman etmemesi, sizin bildiklerinize inanmıyor oluşunuzdur. Lâkin bir ölü yıkayıcısı, bu gerçeği sürekli tecrübe ettiği için bilir ve iman eder. Dolayısıyla o, asla huzursuzluk duymadan, bir ölü bedenle baş başa kalabilir.

Filozoflar, aklî burhan ve delillerle Hak Teâlâ’nın bütün her yerde hazır bulunduğunu ispatlarlar. Lâkin aklın delile dayanarak ispatladığı bir gerçek, kalbe ulaşmadıkça ve kalp ona iman etmedikçe “edeb-i huzûr” yani ilâhî dergâhta bulunmanın gerektirdiği âdâba riayet etmezler. Ancak Hak Teâlâ’nın huzurunu kalplerine kabullendirmiş ve buna iman etmiş olanlar, her ne kadar burhan ve delille hiçbir ilişkileri bulunmasa da “edeb-i huzûr”un gereklerini yerine getirir ve yüce Mevla’nın dergâhıyla bağdaşmayan her

şeyden sakınırlar. Dolayısıyla klasik ilimler, her ne kadar bu felsefe ve tevhîd ilmi olsa dahi, biz-zat kendileri birer hicaptırlar. Çoğaldıkça da bu hicaplar daha bir kalınlaşır ve daha bir artar.

Hepimizin bildiği ve gördüğü üzere Peygamber (salavatullahi aleyhi ve alih) ve Allâh'ın seçkin velilerinin (aleyhimusselam) kullandıkları dil, felsefe ve herkesçe bilinen delil ve burhan dili değildir. Zira onlar, insanların can ve gönüllerine hitap ederler. Burhanların ispatladığı hakikatleri, Allâh'ın kullarının kalplerine işlemeye çalışırlar. İnsanları can ve gönüllerinin derinliklerinden hidayet ederler. İstersen şöyle de diyebilirsin: Felsefeciler ve burhan ehli hicapları çoğalttıkça Peygamberler (aleyhimusselam) ve gönül ehli, bu hicapları ortadan kaldırmak için çabalarlar. Bu yüzden onların eğitiminden geçen insanlar müminler ve gönül erleridirler. Ötekilerin eğitip öğrettikleri öğrenciler ise burhan ve kâl-u kıl ashâbıdırlar ki onların ne can ne de gönüllerle bir işleri olur.

Bu söylediklerim, felsefe, burhan ve aklî ilimlerle asla ilgilenme veya delile dayalı ilimlerden yüz çevir şeklinde anlaşılmalıdır. Zira bu, akli, delili ve felsefeyi aşağılamak anlamına gelir. Asıl şunu anlatmak istiyorum: Felsefe ve delil, asıl maksada erişmek için birer yoldurlar. Dolayısıyla seni, maksat, murat ve mahbûbundan alıkoyan birer hicaba dönüşmemelidirler.

Şöyle de diyebilirsin: Bu ilimler bizi maksada ulaştıran birer geçittirler; maksadın kendisi değil. Dünya, nasıl âhiretin tarlası ise klasik ilimler de asıl maksada erişebilmek için bir tarla

hükümündedirler. Aynı şekilde ibadetler de O'na varan birer geçittirler. Namaz, ibadetlerin en yücesi ve müminin mirâcıdır. Her şey O'ndandır ve her şey O'na doğrudur. Ya da şöyle de diyebilirsin: Maruf olan her şey, O'na varan vuslat merdiveninin bir basamağı, bütün münkerler ise O'na varan vuslat yolu üzerinde birer engeldir. Bütün âlem onun avaresi ve O'nun Cemâl-i Cemîlinin bir pervanesidir.

Olaydı da keşke bizler şu uykudan bir uyanaydık ve ilki *yakaza/uyanıklık* olan mana menzillerine doğru bir yol bulaydık. Olaydı da keşke, O (Celle Celâluh) gizli inayetiyle bizim de elimizden tutaydı ve kendi Cemâl-ı Cemiline doğru hidayet edeydi. Olaydı da keşke, şu serkeş ve azgın nefis bir durulaydı da inkârcılık kürsüsünden bir aşağı ineydi. Olaydı da keşke, şu ağır yükü sırtımdan bir indireydim de O'na doğru kanatlanıp gideydim. Olaydı da keşke, O'nun Şem-i Cemâline pervane olup yanaydık da âhımız bile çıkmaydı. Olaydı da keşke, fitrat izinde yürüyebileydik de onu (bu ilâhî emaneti) bunca tepeleyip ayaklar altına almayaydık. Daha nice “keşke”ler var ki ben şu yaşlılık yıllarımda ve ölümün eşiğinde hep anar dururum da tutunacak bir dal olsun bulamam.

Ve sen ey evladım! Gençliğinden faydalanmaya çalış. O'nun zikri ve muhabbetiyle ve ilâhî fitrata yeniden bir yönelerek yaşa ve ömrünü geçir. Sevgilinin adı ve yâdı, senin sosyal ve siyasî faaliyetlerde bulunman ve O'nun dinine ve kullarına hizmet sunmanla asla aykırılık teşkil etmez. Aksine, O'nun yolunda sana yardımcı olur. Fakat şunu da unutmamalısın ki nefis-i emmâre ve

dâhilî-hâricî şeytanların hile ve desiseleri bitmek bilmez. Hatta öyle ki Allâh adına ve Allâh'ın kullarına hizmet kisvesi altında dahi, insanı Allâh yolundan alıkoyabilir, kendi istikametleri ve emelleri doğrultusunda kullanabilirler.

“Benmerkezci” yönelimlerle “Allâh merkezli” yönelimler arasındaki farkı teşhis edebilmek için daimî bir murakabe ve nefis muhasebesi içerisinde olmak, sâliklerin kat etmeleri gereken en mühim menzillerdendir. Allâh bize de sizlere de bu tevfiği nasip buyursun. Aslına bakarsan Şeytan, biz yaşlılara bir türlü ve siz gençlere başka türlü bir yaklaşım sergiler.

Biz yaşlıları, yeis ve ümitsizlik silahıyla O'nun dergâhı ve zikrinden uzak tutmaya çalışır: “Görmüyor musunuz sizlerden geçti artık, bundan böyle islâh olup düzelemezsiniz. Ekip biçme zamanı olan gençlik dönemi geçip gitti. Islâh olma çağı geldi de geçti. Yaşlılık yıllarının gelip çattığı, hevâ-heves ve günahların kök salıp bütün varlığını kuşattığı, dal budak salıp seni O'nun dergâhına varmaktan mahrum kıldığı, yani işin işten geçtiği bu dönemde, bari gel de şu birkaç günlük kalan ömründe dünyanın tadını çıkar.” Tabi arada bir biz yaşlılara da siz gençlere davrandığı gibi davrandığı olur.

Siz gençlere ise hep şöyle seslenir: “Bakın sizler gençsiniz. Gençlik çağı zevk ve eğlence çağıdır. En azından bu çağda arzu ve isteklerine göre yaşamana bak. İnşallâh ömrünün sonlarına doğru tövbe edersin. Allâh'ın tövbe ve rahmet kapısı zaten daima açıktır. Allâh merhametlilerin en merhametlisidir! Günahların

ne kadar büyük ve çok olursa, yarın ömrünün sonlarında hem pişmanlığın, hem Hakk'a dönme arzun, hem Allâh'a yönelip bütün varlığıyla O'na (celle celâluh) bağlanıp tutunman da o kadar büyük ve görkemli olacaktır. Nice insan, gençliğinde gençliğin lezzetlerini doyasıya tattıktan sonra, yaşlılık yıllarında ömrün geri kalanını ibadet, zikir, dua, İmamların (aleyhimusselam) ziyareti ve onların şefaatine tevessül ile geçirip saadet ve mutlulukla bu dünyadan göçmüşlerdir...”

Biz yaşlılara ise şu vesveseleri fısıldar: “Hemen şimdi ölecek değilsin ya! Daha çok fırsat var önünde. Ömrünün son günlerinde tövbe edersin. Dahası Peygamber'in (salavatullahi aleyhi ve âlih) şefaati kapısı daima açıktır. O, kendi dostlarının azap görmelerine asla razı olmaz. Sen zaten ölür ölmez onu göreceksin ve bizzat o senin elinden tutacaktır!” Evet, işte buna benzer daha nice sözleri insanın kulağına hep fısıldar durur.

Oğlum! Şu an gençlik çağını yaşayan sana sesleniyorum. Gençler için tövbenin daha kolay olduğunu, nefsin ıslâhı ve iç dünyanın terbiyesinin daha kısa sürede gerçekleşeceğini unutmamanı istiyorum. Yaşlılarda nefsanî heva ve hevesler, makam ve mevki tutkusu, mal ve mülk düşkünlüğü ve büyüklük takıntısı gençlere göre çok daha aşırıdır. Gençlerin ruhu daha latif ve daha esnektir. Yaşlılarda bulunan nefis sevgisi ve dünya tutkusu, aynı oranda gençlerde bulunmaz. Gençler nispeten daha kolay bir şekilde kendilerini nefs-i emmârenin şerrinden kurtarabilir ve maneviyata yönelebilirler. Vaaz ve

ahlâk meclislerinde yaşlılara göre gençler daha fazla etki altında kalırlar.

Gençler gayet dikkatli olmalı, nefsanî ve şeytanî vesveselerin aldatmasına kapılmamalıdırlar. Ölüm, hem gençler hem de yaşlılara, yakınlık bakımından aynı düzeydedir. Hangi genç ihtiyarlık yıllarına erişebileceğinden emin olabilir ve hangi insan zamanenin olayları karşısında koruma altında olduğunu iddia edebilir ki?

Oğlum! Sakın fırsatları kaçıрма; henüz gençken kendini ıslâh et! Yaşlılar da, şu dünyada buldukları müddetçe bütün suç ve günahlarını telafi edebileceklerinin bilincinde olmalıdırlar. Zira bu dünyadan göç edip gittikten sonra ipin ucu artık ellerinden çıkar.

Allâh dostlarının (a.s) şefaathine bel bağlamak ve dolayısıyla günahlar hususunda küstahlaşmak, şeytanın en büyük hilelerindedir. Bir yandan Allâh yokmuşçasına yaşayıp küstahça günahlara bulaşırken diğer yandan şefaathine bel bağladığınız zâtların nasıl yaşadıklarını bir göz önünde bulundurun ve onların iniltileri, ağlayıp yakarışları ve yanıp tutuşmalarına bir bakın da ibret almaya çalışın. Bir rivayette, Hazret-i Sâdık'ın (a.s) ömrünün son demlerinde yakınları ve çocuklarını bir araya getirdiği ve şu meyanda nasihat buyurduğu anlatılır:

“Yarın Allâh'ın huzuruna amelleriniz ile çıkmalısınız. Sakın bana olan yakınlığınızın sizlere bir fayda sağlayacağını düşünmeyiniz.”

Bütün bunların ötesinde, şefaatin sadece şfaat edicilerle manevî bir bağ kurabilenler için ge-

çerli olabileceği ihtimali söz konusudur. Yani onların Allâh'la irtibatları öyle bir düzeyde olmalıdır ki şefaate nail olma istidadına sahip olabilsinler. Öyle ki eğer bu dünyada bu bağ kurulamayacak olursa, bir ihtimal Berzah Âlemi, belki de cehennemdeki azaplarla arınıp durulduktan sonra ancak şefaate layık olunabilir ki bir tek Allâh bilir bunun ne kadar bir süre çekeceğini!

Daha da ötesi, şefaitle ilgili Kur'an-ı Kerim'de yer alan âyetlere bir bakılacak olursa, bu şekilde güven ve huzur duygusuna kapılmamak gerektiği sonucuna ulaşılabilir. Yüce Allâh şöyle buyurur:

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾

“Kimdir izni olmadıkça onun yanında şefaate kalkışacak? ...” (1)

Ve yine şöyle buyurur:

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾

“O'nun razı olduğu kimselerden başkasına şefaate etmezler...” (2)

Diğer birçok âyette de şefaatin aslı sabit olmakla beraber kime, hangi sınıfa, hangi şartlarda ve ne zaman nasip olacağı bilinemeyeceğinden, insanın gurura kapılıp küstahlaşmaması gerekir. Evet, şefaate ümidimiz vardır. Lâkin bu ümit, bizi Allâh'a itaate doğru sürüklemelidir, günaha doğru değil!

1- Bakara, 255.

2- Enbiya, 28.

Oğlum! Kul hakkı boynunda olduğu halde bu dünyadan gitmemeye çalış. Zira bu durumda iş, altından kalkılamayacak kadar ağırlaşır.

Bir insanın merhametlilerin en merhametlisi olan Allâh'la münasebeti, onun kendi türdeşleriyle olan münasebetlerine oranla daha kolaydır. Kul hakkı ve sıkıntılı insanlarla münasebetlerimizin akibetinden hem kendim, hem sen, hem de tüm müminler adına Rabbime sığınırım.

Elbette ki bu, Allâh'ın üzerimizdeki hakları ve günahlar hususunda gevşek davranılabilir şeklinde anlaşılmalıdır. Bazı âyet-i kerimelerin zâhirinden elde edilen mana gözetildiğinde, musibetin ne düzeyde büyük olduğu anlaşılır zaten. Günah ehlinin şefaât vesilesiyle kurtuluşu meselesine gelince, bunun alabildiğine uzun ve zor aşamalardan sonra ancak hâsıl olacağı da bilinmelidir.

Ahlâk, ameller ve bunların gereklerinin tecesümü ve bunun insanla ilişkisi, ölümden sonra Kıyâmet-i Kübrâ'da, berzahta ve cehennemdeki azaplardan dolayı tenzîh ve tüm ilişkilerin tamamen kopması süreçlerinde, tüm bunların her daim insanla birlikte oluşu ve şefaât edicilerle irtibatın kopmuş olması ve dolayısıyla şefaât dairesinin dışında kalma ihtimali dahi, insanın belini kıracak ağırlıkta ve müminlerin ciddi bir şekilde kendilerini ıslâha yönelmelerini zorunlu kılacak düzeyde büyüktür. Tabi nefis şeytanı insana musallat olup onu bir kuklaya dönüştürürse ve Hak yolunu yüzüne kapayıp açık-gizli tüm hakikatleri inkâra sürüklerse o başka! Elbette böylesi kör kalpliler de pek az

değildir. Mennan olan Rabbimiz bizleri kendi şerrimizden muhafaza buyursun!

Benim sana vasiyetim oğulcuğum, şudur ki fırsatların -Allâh muhafaza- elinden kaçıp gitmesine sakın izin verme, çokça zahmete düşmen ve riyazet etmen gerekse de! Şu fânî dünyaya ilgini azalt. Önüne çıkan yol ayrımlarında, hak yolu tercih et ve bâtıldan alabildiğine kaç, nefis şeytanını kendi içinden kov gitsin!

Vasiyet etmem gereken bir diğer önemli husus da, toplum içerisinde mazlum ve sahipsiz durumda olan Allâh kullarına, özellikle de mahrum ve çaresizlere yardım elini uzatmandır. Var gücünle bunların hizmetine -ki senin için en değerli azık, Allâh ve aziz İslam'a yapılabilecek en güzel hizmet de zaten budur- koş!

Mazlumların hizmetinde bulun ve onları müstekbir ve zalimlerin şerrinden korumak için bütün gayretinle çalış ve çabala! Şu İslâmî devlet düzeni içerisinde sağlıklı siyasi ve sosyal sahaya girmek bir ödevdir. Yönetimde bulunan ve İslâm Cumhuriyeti'ne vefalı siyaset erbabına yardımcı olmak da İslâmî -insanî- millî bir vazifedir. Benim bütün ümidim, şerefli ve bilinçli milletimizin bütün bunlardan gafil kalmamasıdır. Nasıl ki dün ve bugün sahayı boş bırakmamış ve bırakmıyorlarsa ve İslâm Devleti ve Cumhuriyeti, onların sayesinde istikrar bulup süreklilik kazanmışsa, bundan böyle de yeni nesil ve gelecek nesillerin vefakârlığı ve desteğiyle günbegün istikrarın güçlenmesi ve bekâsının devamı sağlanmalıdır.

Hepimiz şunu çok iyi bilmeliyiz: Eğer bizler Al-

lâh'ın ahdine sâdık kalacak olursak, Allâh da bizi himaye edecektir. Nasıl bugüne kadar iç ve dış anarşistlerin entrikalarını mucizevî bir şekilde etkisiz kılmışsa, bundan böyle de –inşallâhu teâlâ- yine kendi inayetiyle etkisiz kılacaktır.

Yüce ordumuzun, değerli devrim muhafızlarının, gönüllü birliklerin ve diğer ordu ve emniyet mensuplarının istiklâl, bağımsızlık ve dünya yiyici süper güçlerin esaretinden kurtuluşun en fes lezzetini tatmış olmalarını ümit etmekteyim.

Yine temennim, ecnebî güçlerin esaretinden özgürleşmeyi her şeye ve her tür şatafatlı hayata tercih ederek şeytanî güçlere bağımlılık utançını alınlarında taşımamaları, mertlik ve şuur meydanlarında hedef uğruna ve Allâh yolunda kıvılcık bir ölümü göze almaları ve ulu peygamberler ve yüce evliyânın (aleyhimusselam) açtıkları yolu seçmiş olmalarıdır.

Âcizane yüce Allâh'tan şunu diliyorum, değerli milletimin erkek, kadın, çocuk, büyük, küçük bütün fertlerinde bulunan bu coşku, heyecan, aşk ve ilginin hiç bitmemecesine kalıcı olmasını inâyet buyursun. Şanlı İslâm ve onun hükümlerinin bütün dünyaya yayılmasını mümkün kılsın.

Oğlum! Özel ve aile hayatıyla ilgili birkaç cümle daha yazarak daha fazla uzatmadan sözlerimi bitirmek istiyorum:

Benim, sen değerli oğluma en büyük vasiyetim, bir vefa örneği olan annenle ilgilidir. Annelerin sonsuz haklarını saymak ve hakkıyla eda edebilmek dahi mümkün değildir. Bir

annenin evladı üzerindeki bir gecelik hakkı, şuurlu bir babanın bütün ömründen daha değerlidir. Bir annenin gözlerindeki sevgi ve muhabbet parıltısı, âlemlerin Rabbinin rahmet ve merhametinin bir şuasıdır. Allâh Tebarek ve Teâlâ, annelerin kalp ve ruhlarını kendi rubûbiyyetinin rahmet nuruyla yoğurmuştur. Öyle ki bunun izah ve tavsifi hiç kimsenin elinden gelmez. Annelerin kendileri dışında hiç kimse de bunu tam olarak bilemez.

İşte bu sonsuz rahmet, nutfenin rahme yerleşmesinden itibaren başlar, hamilelik, doğum, bebeklik dönemlerini kapsar ve ta en nihayetine kadar annelere, belki de yalnızca arşın kaldırdabileceği acılara ve zahmetlere katlanma gücü inâyet buyurur. Öylesine acılar ki, babalar bunun sadece bir geceliğine dahi tahammül edemez ve âciz kalırlar. Hadiste “*Cennet, anaların ayakları altındadır*”⁽¹⁾ diye buyrulmuş olması, bir hakikatin ifadesidir. Böylesine latif bir tabirle ifade olunması da annelerin büyüklük ve yüceliklerine bir vurgu ve çocukların daha bir duyarlı olmaları gerektiğini hatırlatmak içindir.

Saadet ve cenneti, onların ayaklarının altında ve onların ayaklarının mübarek tozları arasında arayınız. Onlara saygı ve hürmeti, Hakk Teâlâ'ya saygı ve hürmete yakın bir düzeyde görünüz. Hakk Teâlâ'nın rıza ve hoşnutluğunu, annelerin rıza ve hoşnutluğunda arayınız. Bütün anneler birer örnek annedirler. Ancak bazıları çok özel hasletler taşırlar. Ben, muhterem annenle ya-

1- “الجنة تحت اقدام الامهات” *Kenzü'l-Ummal*, 16:461/45439.

şadığım bütün yıllar boyunca ve onun bende bıraktığı hatıralarda -özellikle çocuklarıyla geçirdiği gece ve gündüzlerde- onun bu hasletlere sahip olduğuna şahit oldum.

Ey evladım, şimdi benim sana ve diğer çocuklarıma vasiyetim, daima onun hizmetinde olmanızdır. Benim ölümünden sonra da onun rızasını kazanmak için çabalamanız ve nasıl ben hayattayken onun sizlerden razı olduğunu görüyorsam, aynı şekilde benden sonra da ona hizmette kusur etmemenizdir.

Oğlum Ahmed'e vasiyetim, yakınlara, akrabalara ve özellikle de kızkardeş ve yeğenlerine sevgi, muhabbet, barış, samimiyet, fedakârlık ve ölçülü davranışlarla muamelede bulunmasıdır. Bütün çocuklarıma vasiyetim, birbirleriyle gönül ve gâye birliği üzere birleşmeleri, sevgi ve samimiyetle davranmaları, hepsinin Allâh yolunda ve onun mahrum kullarına hizmet uğruna adım atmalarıdır ki dünya ve âhiretin hayır ve afiyeti bir tek bu yolla elde edilebilir.

Gözümün nuru Hüseyin'e vasiyetim, şer'î ilimleri tahsilden gâfil kalmaması ve Allâh'ın kendisine bahşettiği yeteneği zayi etmemesidir. Anne ve babasına sevgi ve samimiyetle yaklaşsın. Dünyayı, gözünde küçültsün ve daha henüz gençlik yıllarındayken dosdoğru ubûdiyet yoluna yönelsin.

Ahmed'e son vasiyetim, çocuklarını en güzel şekilde eğitmesidir. Çocukluk yıllarından itibaren değerli dinimiz İslâm'la tanıştırmayı, muhterem ve değerli annelerinin kadrini bilecek ve bütün akraba ve yakınlarla hizmette kusur

etmeyecek şekilde onları eğitmesidir. Allâh'ın selamı bütün sâlihlerin üzerine olsun!

Bütün akrabalarımın, özellikle de çocuklarımdan istirhamım, onlara karşı işlediğim bütün hata ve kusurlarımdan dolayı beni bağışlamaları ve eğer bir zulümde bulunmuşsam beni affetmeleri ve benim için Allâh'tan mağfiret ve merhamet dilemeleridir. Zira O, merhametlilerin en merhametlisidir.

Âcizane, Mennan olan Rabbimizden bütün yakınlarıma saadet ve doğruluk yolunda bulunmayı nasip buyurmasını ve her şeyi kuşatan rahmetine onları da gark etmesini niyâz ediyor, İslâm ve Müslümanlara güç bahşetmesini, müstekbir ve zâlim süper güçlerin ellerini bütün zulümlerden alkoymasını diliyorum.

Allâh'ın salât ve selamı din gününe kadar Resullullâh, Hâtemü'l-enbiyâ ve onun masum âline olsun ve Allâh'ın laneti de onların düşmanlarının üzerine olsun!

Çarşamba

4 Receb 1402

8 Ordibeheşt 1361 ⁽¹⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

Fatıma Tabâtabâî'ye Ahlâkî- İrfânî Öğütler

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

*Benden irfânî mektup isteyen 'Fatıma'm
Bir karıncadan Süleyman tahtı istemiş
"Mâ arefnak"⁽¹⁾ sözünü güya duymamış
Cebrail'in Rahmâni nefha dilediği
kimseden*

Nihayet onca ısrardan sonra beni, kalbimin bihaber olduğu ve yabancı bulduğum bir konuda bir papağan misali birkaç satır yazmak zorunda bıraktın. Oysa öyle bir haldeyim ki yaşlılık zaafi, heybemde bulunan her şeyimi –ki o da azıcık bir şeydi- nisyan diyarına savurmuş, üstüne bir de dile gelmeyecek ve kâleme sığmayacak nice sıkıntı da buna eklenmiş durumda.

Sadece bu mektubun yazıldığı tarihi söyleyecek olsam, senin isteğini geri çevirmemek adına hangi zaman ve şartlar altında bunu kaleme al-

---

1- Resulullah'ın (s.a.a) " ما عرفناك حق معرفتك وما عبدناك حق عبادتك " hadisine işarette bulunulmuştur.

dığımı anlamak için yeterli olacaktır: 24 Şa'banu'l-muazzam 1404, 5 Hordad 1363 Cumartesi.⁽¹⁾

Nereden başlayayım? En iyisi "Fıtrat"tan başlamak:

﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾

"...Allâh'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fıtrat... Allâh'ın yaratışı değiştirilemez..."⁽²⁾

Fıtrat, hilkat/yaratılışın bir özelliği olmakla birlikte, burada sadece insan fıtratından söz edilmiştir.

﴿وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾

"...O'nu hamd ile tesbih etmeyen bir şey yoktur ve lâkin siz onların tesbihlerini iyi anlamazsınız..."⁽³⁾

Her şey der ki:

Biz duyarız, görürüz, idrâk ederiz

Ama siz nâmahremlerle konuşmayız⁽⁴⁾

Bir de insanlarda var olan fitrî irfâna bir göz atalım. Fıtratı ve hilkati gereği insanın, mutlak kemâlden başkasına yönelmesi ve gönül vermesi mümkün değildir. Bütün canlar ve gönüller O'na dönüktür ve O'ndan başkasını talep

1- 26 Mayıs 1984.

2-Rum, 30.

3- İsra, 44.

4- *Mesnevî-i Manevî*, c. 3, 433/1019.

etmez, edemezler de. Bir tek O'nu över ve met-hederler, O'nun gayrını övemezler de. Bütün övgüler, aslında O'na yöneliktir. Evet, övgüyü dile getiren kişi, hicaplar içre bulunduğu müd-detçe hep başkasını övdüğü zehabına kapılır. Kendisi de bizzat bir hicap olan akılcı yoruma göre de bu, böyle anlaşılabilir.

Her ne olursa olsun kemâl peşinde olan herkes, aslında mutlak kemâle âşıktır, nâkıs kemâle de-ğil. Nâkıs olan bütün kemâller, yokluk sınırlarıyla çevrelenmiştir. Oysa fitrat, yokluktan uzak durur. İlim peşinde olan, mutlak ilmi talep eder ve mutlak ilme âşıktır, güç yahut bütün diğer kemâlleri arayanlar da öyle. Fitratı gereği insan, mutlak kemâle âşıktır.

Nâkıs kemâllerde arayadurdukları da onlardaki kemâl boyutudur, nâkıs boyut değil. Zira fitrat, nâkıs olandan usanç içerisindedir. İnsanı alda-tan ve yanlışa düşüren, zulmânî ve nuranî hi-caplardır.

Şairler ve methiye yazanlar, falan güçlü emir ya da falan bilge fakihî övdüklerini zannederler. Oysaki onlar, aslında “güç” ve “ilim”i övüp methetmektedirler. Üstelik sınırlı boyutuyla da değil, her ne kadar sınırlı olduğunu zannetseler de. İşte bu fitratın değişip dönüşmesi mümkün değildir.

﴿ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ﴾

“...Allâh'ın yaratışı değiştirilemez. İşte budur dosdoğru din...”⁽¹⁾

İnsan kendi benlik hicabı içre bulundukça, kendi kendisiyle meşgul oldukça ve nuranî hicaplar da dâhil olmak üzere bütün hicapları yırtıp atmadıkça, sahip olduğu fitrat hep örtülü kalacaktır. Bu konumdan kurtulabilmek, zorlu bir mücahedenin yanı sıra Allâh'ın hidayetine muhtaçtır. Mübarek Şabaniyye münacatında şöyle dersin:

“Allâh'ım! Her şeyden kopup sırf sana yönelmeyi bana bağışla. Kalp gözlerimizi, sana bakan gözlerin nuruyla aydınlat. Öyle aydınlat ki kalp gözlerimiz, nur perdelerini yırtsın ve azâmet madenine ulaşsın, ruhlarımız da kudsünün izzetine bağlansın.

Allâh'ım! Beni, çağırduğında sana icâbet eden, bir göz ucu ile küçücük bir bakışının eseri olan celâl ve azâmetin karşısında kendinden geçen ve gizlice sırlaştığın kimselerden kıl.”

Söz konusu bu *“her şeyden kopmak”* tabirinin anlamı, benlik ve bencillik menzilinden çıkıp her şey ve herkesten uzaklaşmak, O'na bağlanmak ve O'nun gayrı ile bağları kesmektir. Bu, Allâh'ın, has ve hâlis evliyâyâ *“göz ucu ile bir küçücük bakışı ve bu bakışın celâliyle kendilerinden geçmelerinden”*⁽¹⁾ sonra bağışladığı bir ihsândır. Kalp gözleri, O'nun gözucu ile ufacak bir nazarının nuruyla aydınlanmadıkça nuranî hicaplar yırtılmaz. Bu hicaplar bâki kaldıkça da *azâmet madenine* bir yol bulunmaz ve ruhlar

---

1- Bkz. A'raf, 143.

O'nun *kudsünü* izzetine bağlanamaz. Dolayısıyla *tedellî*⁽¹⁾ mertebesi hâsıl olmaz.

﴿ تُمَّ دَنَا فَتَدَلِّي ﴾

“O esnada yakınlaştı sonra daha bir yakınlaştı.”⁽²⁾

Bunun *daha bir yakını* mutlak fenâ ve mutlak vuslattır.

*Sûfi! Aşk yoluyla sefa etmek gerek
Ettiğin ahde vefa etmek gerek
Kendinde oldukça sen, cânâna kavuşamazsın
Kendini dost yolunda fenâ etmek gerek*

Hakk'ın kendi has kuluyla sırdaşlığı, ancak *kendinden geçip kendi varlık dağını yerle bir ettikten*⁽³⁾ sonra gerçekleşebilir. Allâh bize de sana da nasip buyursun.

Kızım! İlimlerle, hatta irfân ve tevhîd ilmiyle meşgul olmak, eğer sırf bir takım ıstılahları üst üste yığmak için ya da bizzat o ilimlerin kendileri için olursa bu, sâliki maksada yakınlaştırmadığı gibi aksine daha da uzaklaştırır.

العلم هو الحجاب الأكبر

“İlmin kendisi, hicapların en büyüğüdür!”

1- Tedellî (تدلي): Tasavvufta evliyânın, makamların son mertebesine yükseldikten sonra kendilerine gelme hâli.

2- Necm, 8.

3- A'raf Sûresi, 143. âyete bir telmîhtir :

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا

“Rabbi dağa tecelli edince, dağı yerle yeksan kıldı ve Musa kendinden geçerek yığılıverdi.”

Eğer gaye, Hakk'ı bulmak ve O'na dönük aşk olacak olursa -ki oldukça az bulunur- bir yol meşalesi ve hidayet nuru olur.

“İlim, Allâh'ın dilediğinin kalbine attığı bir nurdur.”⁽¹⁾

Bu ilmin bir köşesine olsun erişebilmek için ise tehzip, tezkiye ve tathir gerekir. Yani nefsin arındırılması ve kalbin O'nun gayrisından temizlenmesi ve bundan öte, kötü ahlâkın tehzihi -ki bu ahlâktan kurtulabilmek, gayet çetin bir çaba ve mücâhede gerektirir- lazımdır. Daha da ötesi en başta sâlih ameller hususunda O'nun (celle ve a'lâ) rızasına hilaf olan şeylerden amellerin arındırılması, güç yettiğince farzların edası ve kendini beğenmişliğe kapılmayacak şekilde müstehap/nafile amellerin yerine getirilmesi gerekir.

Kızım! Ucb ve kendini beğenmişlik; insanın kendi hakir ve değersiz varlığının, Yaraticımızın azâmeti hakkındaki derin cehâletinden kaynaklanır.

İnsan, bunca bilimsel ilerlemeden sonra, sadece bir parçacığına vakıf olabildiği şu yaratılış âleminin azâmeti üzerine birazcık olsun düşünecek olsa, hem kendisi hem de bütün güneş sistemleri ve galaksilerin ne düzeyde hakir ve değersiz olduğunu idrak edebilir ve tüm bunların Yaraticısının yüceliğini azıcık da olsa görebilir ve kalbinde taşıdığı ucb ve kendini beğenmişliğinden dolayı utanır da cehaletinin düzeyini anlayabilir.

1- *Biharu'l-Envâr*, 1:225/17.

Allâh'ın nebîsi Hazret-i Süleyman (a.s) kıssaya göre karınca vadisinden geçerken şöyle bir ses işitir:

﴿ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٌ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾

“...bir karınca ‘ey karıncalar!’ dedi, ‘yularınıza girin de Süleyman ve ordusu, şuurunda olmaksızın çiğnemesinler sizi’...” (1)

Burada, karınca, Süleyman ve beraberindekileri لَا يَشْعُرُونَ yani “onlar şuur etmezler” diye nitelendirmektedir. Hüdhüd ise ona şöyle der: “أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ” / “Ben, senin fark edemediğin bir şeyi fark ettim...” (2) Gönül gözü kör olanlar, bırakın varlığın her zerresini, göklerde ve yerde olan her şeyi; karınca ve kuşun dahi konuşabileceğini anlamaktan âcizdirler. Nitekim bütün bunların Yaraticısı şöyle buyurur:

﴿ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ﴾

“...O’nu hamd ile tespih etmeyen bir şey yoktur ve lâkin siz onların tespihlerini iyi anlamazsınız...”(3)

Kendisini yaratılış âleminin eksenini zanneden insanoğlunun -evet, insan-ı kâmil gerçekten de öyledir- diğer varlıkların nazarında da aynı şekilde görüldüğü pek de malum değildir. Tabi ki

1- Neml, 18.

2- Neml, 22.

3- İsrâ, 44.

olgunlaşmamış bir beşer, bu düzeyde değildir.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ﴾

“Kendilerine Tevrat yüklenenler, sonra da onunla amel etmeyenler, eşşeğe benzerler ki koca koca kitaplar taşımada...” (1)

Yukarıdaki âyette tehzip/kalp arınması yaşanmaksızın elde edilen ilmi gelişmeden söz edilmektedir ki bu özelliği taşıyan kimseler şu şekilde de nitelendirilmişlerdir:

﴿كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾

“...Onlar dört ayaklı hayvanlara benzerler, hattâ daha da sapıktır onlar...” (2)

Kızım! Peygamberler, insanoğlunu manevî açıdan olgunlaştırmak ve onları hicaplardan kurtarmak için görevlendirilmişlerdir. Fakat ne yazık ki insanın yeminli düşmanı şeytan, bu gayenin peygamberler vasıtasıyla gerçekleşmesine kendisine tâbi olanlar eliyle engel olmuştur.

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

“Dedi ki: İzzetin adına andolsun ki onların hepsini azdıracam.” (3)

Bizler hepimiz uykudayız ve nice hicaplara giriftar!

الناس نيام و اذا ماتوا انتبهوا

1- Cuma, 5.

2- Araf, 179.

3- Sad, 82.

“İnsanlar uykudadır; öldükleri zaman uyanırlar.”⁽¹⁾

Sanki, cehennem hepimizi çepeçevre kuşatmış da bizler tabiat perdesinden dolayı bunu şühûd edemiyor ve hissedemiyoruz.

﴿وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾

“...şüphe yok ki cehennem, kâfirleri muhakkak sûrette tamamıyla kavramış, kuşatmıştır.”⁽²⁾

Küfrün ise bir çok mertebesi vardır; kendini beğenmişlik, dünyaperestlik ve O’ndan başkasına yönelmek bu mertebelerdendir. Kur’an’ın ilk suresi üzerine düşünecek olur ve şu hayvanî göz dışında başka bir bakış açısından bakar, zulmânî ve nuranî hicaplar olmaksızın ona erişebilirsek, marifet pınarları kalbe doğru coşup akmaya başlar. Fakat ne yazık ki bizler onun başlangıcından dahi bihaberiz. Evet, haberdar olanlardan ise bir haber çıkmadı.⁽³⁾

Hem habersiz hem amelsiz biri olarak konuşan ben, kızıma diyorum ki Kur’an-ı Kerim, şu ilâhî feyiz pınarını dikkatlice ve düşünerek oku. Tabi ki sevgilinin bir mektubu olan bu kitabı sadece yüzünden dahi okumak, hicaplar içre bir muhatap üzerinde gayet hoş bir etki bırakır. Lâkin onu düşünerek/tedebür ederek okumak, insa-

1- *Biharu'l-Envar*, 4:18/43.

2- *Tevbe*, 49.

3- *O’nu talep eden şu müddeiler, bihaberdirler Zira haberdar olandan hiç bir haber çıkmadı.* Bkz. *Külliyyât-ı Sa’dî*, s. 30, Önsöz.

nı daha yüksek ve daha yüce makamlara yönlendirir.

﴿ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴾

“Ne diye Kur’ân’ı bir iyice düşünüp taşınmazlar, yoksa gönüllerinde kilitler mi var?” (1)

Evet, bu kilitler, bu bağlar açılmadıkça ve sökülüp atılmadıkça, derinlemesine düşünüp tefekkür etmekle de istenilen fayda hâsıl olmaz. Allâh Teâlâ büyük bir yemin ile şöyle buyurur:

﴿ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۖ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۚ لَا يَمَسُّهُ ۙ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۚ ﴾

“Elbette bu, bir Kur’an-ı Kerîm’dir. Saklanmış/korunmuş bir kitaptadır. O’na, tâhir kılınmış olanlardan başkası dokunamaz.” (2)

Bu halkanın başını çekenler ise “Tathir” âyetinin haklarında nâzil olduğu kimselerdir.

Sen de ümitsizliğe kapılma! Zira ümitsizlik/yeis “kilitlerin” en büyüklerindedir. Nur pınarının kaynağı ve tertemiz suyuna erişebilmek için gücün yettiğince hicapları kaldırıp atmaya ve bu kilitleri kırmaya çalış. Tüm gençliğini amel, kalp temizliği, hicaplardan kurtulmak ve kilitleri kırıp atmak için çabalayarak harca. Zira melekût ufuklarına daha yakın bir konumdaki binlerce gencin tevfiik bulabildiği yolda, tek bir yaşlı olsun muvaffak olamamaktadır.

1- Muhammed, 24.

2- Vakıa, 77-79.

Eğer gençlik yıllarında şeytanî bağlar, kayıtlar ve kilitlerden gâfil olunursa, bütün bunlar ömrün gelip geçen her gününde daha bir kök salar ve daha bir güçlenir.

*Daha yeni kök salmaya başlayan bir ağaç
Tek bir kişinin gücüyle çıkar yerinden
Eğer onu bir zaman kendi haline bıraksan
Felek de gelse, sökemezsin kökünden⁽¹⁾*

Şeytanın ve ondan daha tehlikeli olan nefsin hilelerinden biri de şudur: İnsana ömrün sonunda ve yaşlılık yıllarında ıslâh olacağı vaadinde bulunur, arınma ve tövbeyi de erteledikçe erteler. Öyle bir zamana erteler ki şu fesad fidanı ve zakkum ağacı güçlendikçe güçlenmiş, tehzibe yönelik irade ve eylem zayıfladıkça zayıflamış, dahası belki de artık ölmüş olur.

Kur'an'dan uzak düşmeyelim. Habib ile mahbup arasındaki bu karşılıklı konuşma ve âşık ile maşuk arasındaki bu sır dolu fısıldaşmada öylesine sırlar vardır ki O ve O'nun habibinden gayrı için onu anlamaya ne bir yol bulunur, ne de yol bulabilme imkânı. Bazı sûrelerdeki “الم، «ص»،” gibi huruf-u mukattaa, belki de bu kabil sırlardandır. Zâhir ehli felsefe, irfân ve tasavvuf erbabının kendilerince bir şekilde tefsir ya da tevil etmeye çalıştıkları diğer birçok âyet-i kerime de bu kabildendir. Tabi her kesimin kendi kapasitesi oranında kendince bir pay veya hayali vardır. Bu sırlardan birer katre, vahyin her daim kaynayıp taşan pınarlarından beslenen

1- Külliyyât-ı Sa'dî, 40, 1. bab, 4. hikâye.

Ehl-i Beyt aracılığıyla, istidadları nispetinde diğerlerine de ulaşır. Öyle ki münâcât ve duaların birçoğu adeta bu gaye için seçilmiş gibidir.

Masumların (a.s) dua ve münâcatlarında karşılaştığımız şeylere, daha ziyade örf ve halkın genelinin diliyle konuşan rivayetlerde çok az rastlanır. Fakat Kur'an'ın dili bambaşka bir dildir. Öyle bir dil ki her âlim ve müfessir onu tanıyıp bildiğini zanneder. Oysa hiç de tanımazlar. Kur'an-ı Kerim, içerdiği maarif ve öğretiler bakımından benzeri görülmemiş kitaplardandır. Öyle ki bu maarifin büyük bir bölümünün tasavvuru, tasdikinden daha zordur. Bir konuyu felsefî delil ve irfânî bakış açısıyla ispatlayabilmek pekâlâ mümkünken, onun tasavvurundan âciz kalınabilir. Kur'an-ı Kerim'in farklı tabirlerle ifade buyurduğu hadis-kadim ilişkisinin tasavvuru gibi. Veya bazılarının "kayyumi birliktelik"⁽¹⁾ diye nitelendirdikleri Hak-halk ilişkisi ile ilgili, bu konuyu dile getirenler için dahi içinden çıkılmaz problemlerden sayılan Hakk'ın halk âlemiyle birlikteliğinin keyfiyetinin tasavvuru misali. Ya da Hakk'ın halk âleminde zuhûru ve yaratılışın Hak nezdinde huzuru, O'nun (celle ve a'lâ) yarattıklarına şah damarlarından daha yakın olması, ayrıca:

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

"Allâh, göklerin ve yerin nurudur..."⁽²⁾

1- Kayyumî birliktelik: Bütün yaratılış âleminin Hakk ile kaim olup bütün gerçekliklerinin, varoluşsal anlamda O'na salt bağımlılık şeklinde oluşu.

2- Nur, 35.

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾

“Evvel, âhir, zâhir ve bâtin O'dur.” (1)

﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾

“Üç kişi necva ile/gizli konuşmazlar ki...” (2)

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

“Sadece sana ibadet eder ve sadece senden yardım dileriz.” (3)

Bu gibi âyetler ve sair konuları tasavvur edebilmenin, (Kur'an'ın) asıl muhatabı ve bu tür konular için ehil olan yakınlarından, onun bizzat talimine tabi tutulmuş olanlar dışında hiç kimse için gerçekleştiğini zannetmiyorum. Bunun küçücük bir penceresine bir yol bulabilmek için dahi sıkı bir mücâhede ile birlikte tehzibe ihtiyaç vardır.

*Evet, ne yazık ki şu kâlemi kırılmasının
ömrü geldi de geçti ve:*

*Medresemin kîl u kâl'inden hiçbir şey hâsıl
olmadı*

*Onca coşkudan sonra yürek yarası sözler-
den gayrı*

Bugün artık o arayıp da bulmanın bahar çağı olan gençlikten bir haber yok. Geçmişteki kurmaca malumatı ise bir avuç laf kalabalığı görü-

1- Hadid, 3.

2- Mücadele, 7.

3- Fatiha, 5.

yorum. Dolayısıyla sana ve marifet talibi diğer gençlere vasiyetim şudur: Sizler ve bütün her şey, O'nun birer cilvesi ve birer zuhûrusunuz. O'nun nurundan bir hüzmeye, bir kıvılcıma dahi olsa erişebilmek için gayret ve mücahede edin. O'nda fâni olun ve yokluktan varlığa bir yol bulun.

Yokluk olurum ben yokluk zira erganun⁽¹⁾

Der ki bana: "İnna ileyhi raciun"⁽²⁾

Kızım! Dünya ve içinde bulunan her şey, iç yüzü ve bânını bu yolculuğun sonunda ortaya çıkacak olan cehennemdir. Dünyanın ötesi ve mâverâsı ise yine bu yolculuğun sonunda tabiat perdelelerinden kurtulduktan sonra ortaya çıkacak olan cennet mertebeleridir. Dolayısıyla hem biz, hem siz, hem de herkes, ya cehennemin en dibine doğru hareket ediyordur ya da cennete ve mele-i a'lâyâ doğru.

Bir hadiste geçtiği üzere bir gün yüce Peygamberimiz (s.a.a) sahabeleriyle otururken an-sızın korkunç bir ses duyulur. "Bu ses neydi?" diye sorulunca şöyle buyurur: "Cehennemin kenarından bir taş düştü ve yetmiş yıl sonra daha yeni, şu an cehennemin en dibine vardı." Gönül ehli olanlar dediler ki: "O lahzâda yetmiş yaşında olan bir kâfir ölmüştü ve cehennemin en dibine varmıştı."⁽³⁾

1- Erganun: Org, ismini latince "Organum"dan alır, Türkçedeki gerçek ismi ise Rumca'daki "Orğanôn" kelimesinden gelen "Erganun" dur.

2- *Mesnevî-i Manevî*, 3. Defter: 576/3907.

3- *İlmu'l-Yakîn*, 2:1002; *Müsned-i Ahmed*, 2:371.

Biz hepimiz bir sırat üzereyiz ve bu sırat ise cehennemden üzerinden geçmektedir.⁽¹⁾ Bunun bânını ve iç yüzü, öteki âlemde ortaya çıkacaktır. Burada da her insanın kendine özgü bir sıratı vardır ve her daim seyir halindedir. Ya sonu cennet ve daha yücelere varan Sırât-ı Müstakîm üzeredir ya da sağ veya sola sapmış, ama her ikisi de sonunda cehenneme varacak olan sapkın sırat üzere. Lâkin bizler Mennan olan Rab-bimizden Sırât-ı Müstakîm'i niyâz ediyoruz:

﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ ﴾

“Bizleri dosdoğru yola hidayet et; kendilerine nimet verdiklerinin yoluna. Kendilerine gazap olunmuşların ve dalalette kalmışların yoluna değil!”⁽²⁾

“Kendilerine gazap olunmuş olanlar” bu sıratın bir tarafından yolunu sapıtmış olanlardır ve وَلَا الضَّالِّينَ yani “dalalette kalmışlar” öbür tarafından yoldan çıkanlardır. Bütün bu hakikatler ise haşir günü apaçık görülecektir. Bir rivayette⁽³⁾ incelik, keskinlik ve zulmet sıfatlarıyla anılan cehennem sıratı, bu dünyadaki Sırât-ı Müstakîm'in bânınıdır. Nasıl ipince ve zulmânî bir yoldur bu! Biz yolda kalmışlar için ne de zordur bu yoldan geçmek! Oysa bu yolda hiçbir sapma yaşamadan yürüyenler “جزنا وهي خامدة” yani “biz üzerinden geçtiğimizde o (cehennem) sönük-

1- “Sırat, cehennem üzerinde bir köprüdür ki yaratılmışlar onun üzerinden geçerler.” *İlmü'l-Yakîn*, 2:967.

2- Fatıha, 6-7.

3- Bkz. *Biharu'l-Envar*, 8:64-71.

tü"⁽¹⁾ diyorlardı. Tabi herkes, bu sırat üzerinde nasıl ve ne düzeyde yol kat etmişse, o tarafta bu seyrin aynısı aksedip yansıyacaktır.

Şeytanî ve yalan olan ümit ve gururları bir kenara at. Amellerini ve kendini tehzip ve terbiye etmek için gayret et. Zira göç, çok yakındır. Sen gaflet içerisindeyken geçirdiğin her gün, çok geçtir artık. Yeniden "Sen niye hazır değilsin?" diye sorma bana. Zira ne demişler: "Söyleyene değil, söylenene bak!"⁽²⁾

Ben her ne isem kendimceyim; diğer herkes de öyle. Herkesin cennet ve cehennemi, kendi amellerinin sonucudur. Ne ekmişsek, onu biçeriz!

İnsanın fitrat ve hilkati, doğruluk ve iyilik üzeredir. Daima hayrı sevmek, insanın yapısında vardır. Bu yapıyı, biz kendimiz inhirafa sürükleriz; biz kendimiz hicapları yayar, biz kendimiz kendi ağıımızı kendi elimizle öreriz.

*Sırat üzere olan şu âşıkların hepsi
Hayat çeşmesini arar hepsi
Hak'tır istedikleri lâkin bilmezler onu
Suyun içinde Fırat peşindedir hepsi*

Dün gece, benden irfânî kitapların isimlerini sordun. Kızım! "hicapları kaldırmak için çalış, kitapları toplamak için değil!"⁽³⁾ Haydi diyelim irfânî ve felsefî kitapları çarşıdan eve ve bir yer-

1- *İlmu'l-Yakîn*, 2/971.

2- *Gureru'l-Hikem ve Dureru'l-Kelîm*, 1:394/11.

3- Câmî'nin bu beytinin tamamı:

*Hicapları kaldırmak için çalış kitap toplamak için değil
Kitap toplamakla hicaplar kaldırılmaz*

den başka bir yere naklettin ya da kendi içini bir yığın laf ve ıstılâh ambarına dönüştürdün ve bütün meclis ve mahfillerde çantanda ne varsa ortaya döktün de hazır bulunanları bilgi birikiminle kendine hayran bıraktın ve böylece şeytan ve şeytandan daha habis olan nefs-i em-mârenin aldatmasına kandın ve sırtındaki yükü daha bir ağırlaştırarak İblis'in oyununa geldin ve her meclisin süsü oluverdin. Sonuçta Allâh muhafaza ilim ve irfân gururu yakana yapıştı ki kesin yapışacaktır; peki, şimdi sen bu yığınla yük sayesinde hicapları daha bir çoğaltmış mı oldun yoksa azaltmış mı?

Allâh (azze ve celle) âlimler uyanık kalsınlar diye ⁽¹⁾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ (âyet-i kerimesini nâzil buyurmuş ve ilimleri üst üste yığmanın -şer'î ilimler veya tevhîd ilmi dahi olsa- hicapları azaltmadığı gibi bilakis çoğalttığını ve küçük hicapları daha büyük hicaplara dönüştürdüğünü bilsinler istemiştir. Ben sana ilim, irfân ve felsefeden uzak dur ve ömrünü cehaletle geçir demek de istemiyorum. Çünkü bu da bir sapmadır. Ben diyorum ki, gaye ve maksadın ilâhî ve dost için olsun diye gayret et. Bunu arz edip sergileyeceksen de Allâh için ve O'nun kullarını terbiye etmek için olsun; riya ve gösteriş için değil. Ki böyle olursa Allâh muhafaza iğrenç kokularıyla cehennem ehlini rahatsız eden kötü âlimlerden olursun.⁽²⁾

1- Cuma, 5: "Kendilerine Tevrat yüklenenler, sonra da onunla amel etmeyenler, eşşeğe benzerler ki koca koca kitaplar taşımada..."

2- Resulullah'tan (s.a.a) rivâyet olunan şu hadise bir telmîhtir:

O'nu bulanlar ve O'nun aşkını taşıyanların O'ndan başka gaye ve maksatları olmaz. Bu gaye ve maksatlarından dolayı da bütün amelleri ilâhîdir; savaşları, barışları, kılıç sallayıp savaşmaları ve aklına gelecek her şeyleri ilâhîdir.

“ضربة علي يوم الخندق افضل من عبادة الثقلين”

“Ali'nin Hendek gününde -Amr b. Abdved'e- vurduğu tek bir darbe, ins ü cinnin bütün ibadetlerinden daha faziletlidir.”⁽¹⁾

Eğer ilâhî maksat ve gaye gözetilmeyecekse, her ne kadar büyük fetihlerle de sonuçlansa beş kurşukluk bir değeri olmaz. Zannedilmesin ki evliyânın, bilhassa Veliyyullâhi'l- a'zâm'ın (aleyhi ve alâ evlâdihi salavâtullâhi ve selamuh) makamları bu kadarcık olup burada son bulmaktadır. Kalemim daha ileriye gitmeye cüreti yok, beyanın şerh etmeye takati yok! Biz hicaplara bürünmüş olanlar hicaplar ötesinde bulunanlara ne diyebiliriz ki? Biz ne biliyoruz ki diyelim! Varolan şeyler dile gelecek gibi değil ve bizlerin varoluş ufuklarından çok yücelerde!

Ama olsun, belki sevgiliyi yâd etmek ve O'nu anmak, olur ki can ve gönüllerde bir iz bırakır, O'ndan hiçbir haber gelmese bile! Tıpkı okuma yazması olmayan bir âşık gibi, sevgilinin mektubuna bakarız da bu sevgiliden gelmiş diye gönümüzü hoş tutarız. Ya da tıpkı dili Farsça olup Arapça bilmeyen bir zavallının Kur'an okuması

“وان اهل جهنم ليتاذون بريح العالم التارك لعلمه”

“Ateş ehli, ilmini terk eden âlimlerin kokusundan rahatsız olurlar.” Usul-u Kâfî, 1:44/1.

1- *Biharu'l-Envar*, 39:1-2.

ve sırf O'ndandır diye lezzete gark olması misali. Okurken öyle bir hâl el verir ki ona, Kur'an'ın i'râbı, edebî güzellikleri, belâgat ve fesâhati ile gönlü hoş olan bir edebiyat bilgininin aldığı tattan binlerce kez daha tatlı gelir.

Bu hal, aynı şekilde Kur'an'ın aklî ve irfânî problemleri üzerine düşünüp de sevgilinin kendisinden gâfil kalan ve Kur'an'ı tıpkı felsefî ve irfânî bir kitabı mütalaa eder gibi okuyup sözün sahibini değil de kitabın içeriğini önemseyen bir filozof ve ârifin aldığı tattan daha lezzetlidir.

Kızım! Felsefenin konusu mutlak vücûddur, yani en genel anlamıyla varlıktır. Hak Teâlâ'dan başlar, varlığın en son mertebelerine kadar devam eder. İrfân ilminin konusu ise vücûd-ı mutlak, yani salt ve pür varlıktır. Sen ona Hak Teâlâ'dır diyebilirsin. Zira irfân, Hak Teâlâ ve O'nun tecellisi -ki bu, O'nun gayrı değildir- dışında hiçbir konuyla ilgilenmez. Bir kitap ya da ârif, eğer Hak'dan gayrisından söz ediyorsa ne o kitap irfândır ne de o söz sahibi ârif. Bir filozof eğer varlığı, varlık olduğu cihetiyle konu ediniyorsa, bu konu irfânîdir. Ama bütün bunlar, irfânî zevkten çok farklı şeylerdir. Zira bu, gündem konusu olmaktan dahi münezzehtir ve bunun gayrısı da terk edilmeye mahkûm. Daha ötesi, vicdânî şühûd ve onun da ötesi yok olmak, fânî olmaktır aynı anda ve tam da varlığa gark olmuşken. "Söndür kandili, bak güneş doğdu!"⁽¹⁾

1- Kumeyl b. Ziyad'ın Ali'den (a.s) rivayet ettiği "Hakikat Hadisi"nin son fıkrası. Bu rivayette Kumeyl "Hakikat nedir?" diye sorar. Birkaç soru-cevaptan sonra konu aydınlığa kavuşunca da bu cümleyi arz eder: "أظفي! إدفع السراج فقد طلع الصبح *Câmiu'l-Esrâr ve Menba'u'l-Envâr*: 29

Kızım! Duydum diyormuşsun ki “İmtihan günleri geldiğinde, tatil günlerinde niçin çalışmadım diyerek hayıflanmaktan korkuyorum!” Bu hayıflanma ve benzerleri ne olursa olsun çok kolaydır ve çabucak gelir ve geçer. Asıl ebedî ve daimî olan üzüntü ve hayıflanma, bir gün kendine geldiğinde ve dikkat edip baktığında her şeyi görebiliyorken, bir tek O’nu göremediğini anladığın zaman ortaya çıkar. Evet, o gün artık ne perdeler kenara çekilebilir ne de hicaplar kaldırılabilir!

Emirü’l-müminin Ali, Kumeyl duasında şöyle arz eder:

فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَيَّ عَذَابِكَ
فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَيَّ فِرَاقِكَ

“Say ki ya İlâhî, Seyyidim, Mevlam ve Rabbim! Senin azâbına sabrettim sayalım. Peki, senin ayrılığına nasıl sabrederim?”⁽¹⁾

Gönlü kör olan ben, bugüne kadar bu dua-i şerîfin bu bölümü ve diğer benzeri bölümlerini ciddiyle ve hakkını vererek okuyamadım. Belki ben onu hep Ali’nin (a.s) dilinden okurum ama hiç bilemem ki, Allâh’ın cehennemdeki azabından dayanması daha çetin olan o şey nedir?

﴿الَّتِي تَطَّلُعُ عَلَيَّ الْآفِدَةَ﴾

“Öylesine ateş ki yürekleri sarar, kaplar.”⁽²⁾

1- Bkz. *İkbalu’l-A’mal*, 708.

2- Hümeze, 7.

Hatta bu “kalplerin içine işleyen” azaptan daha çetin olan şey nedir? Duadaki kalplerin içini yakan “عَذَابِكَ (senin azabın)” tabirinden murat, “نَارُ اللَّهِ” yani “Allâh’ın ateşi” olsa gerek. Burada söz konusu olan azap, Cehennem azabının çok fevkinde bir azap da olabilir. Tabi biz gönül gözü körelmişler, beşerî idrâkin fevkinde olan bu anlamları anlayıp tasdik etmeye güç yetiremeyiz. Öyleyse bırak ve bırakalım tüm bunları ehline ki onlar da gayet azdırlar.

Velhasıl felsefî kitaplar, özellikle de İslam filozoflarının, hâl ve irfân ehlinin kitaplarının her birinin ayrı bir etkisi vardır. Birinciler insanı kabataslak da olsa tabiat ötesiyle tanıştırlar. İkinciler, özellikle de bazıları, örneğin *Menâzilu's-sâirîn*⁽¹⁾ ve muhtemelen bir ârifin İmam Sâdık (a.s) adına rivayet şeklinde kâleme almış olduğu *Misbahu'ş-şeria*⁽²⁾ gibi kitaplar, gönülleri mahbûba ulaşmaya hazırlayan türdendir. Bunların hepsinden daha çok gönülleri fetheden ise Müslümanların İmamlarının münâcat ve dualarıdır. Ki onlar, maksada doğru yürürken sadece yol gösteren birer kılavuz değil, aynı zaman-

1- *Menâzilu's-Sâirîn*: Hâce Abdullah-i Ensarî'nin (396-481) irfân ve amelî seyr u sülûk ile ilgili kaleme aldığı kitaptır. Bu kitap üzerine iki önemli şerh yazılmıştır: Molla Abdurrezzak Kâşânî ve Afifuddîn Tilmisânî şerhleri ki her ikisi de basılmıştır.

2- *Misbahu'ş-Şeria ve Miftahu'l-Hakîka*: Maarif, vaazlar ve ahlâkla ilgili konular içerir ve her biri “Sâdık (a.s) buyurdu ki: ...” diye başlayan yüz bâbdan oluşur. Kitabın itibarı ve yazarı ile ilgili çok farklı görüşler ileri sürülmüştür. İmamiye büyüklerinden bir grup, bu cümleden Seyyid b. Tâvus, İbn-u Fehd Hillî, Allâme Meclisî, Şehid-i Sâni, Molla Muhsin Feyz-i Kâşânî ve Kef'amî bu kitaba başvurup kaynak göstermişlerdir.

da bizzat maksada eriştiren rehberlerdir. Hakk'ı arayan bir insanı elinden tutar, O'na doğru götürürler. Ama yazık, binlerce kez yazık ki, biz onlardan fersahlarca uzak ve ayrı düşmüşüz.

Kızım! Eğer ehli değilsen ve olamadıysan hiç olmazsa ârif ve sâlihlerin makamını inkâr etme ve onlara karşı olmayı, dinî vazifelerinden biriymiş gibi görme. Zira onların söyledikleri her Şey Kur'an-ı Kerim'de dolaylı ve üstü kapalı bir Şekilde ve Ehl-i İsmet'in duâ ve münâcatlarında daha açık bir dille yer almıştır. Ne var ki biz cahiller bundan mahrum olduğumuz için ona karşı çıkmaya kalkışıyoruz.

Diyorlar ki Sadru'l-Müteellihîn Hazret-i Mause'nin (s.a) türbesinde bir Őahsın kendisine lanet ettiğini görmüş. "Sadra'ya niçin lanet ediyorsun?" diye sormuş. O Şahıs da "Çünkü o, vahdet-i vücûdu savunmaktadır!" diye cevap verince, Molla Sadra "Madem öyle, lanet et!" diye cevap vermiş. Bu mesele, bir kıssa olsa da bir gerçeği anlatmaktadır. Öyle acı bir gerçek ki ben kendim de bizzat bu tür kıssaları yaşamış ya da zamanımızda vuku bulan örneklerini işitmişimdir.

Elbette ben, bütün iddiacıları da aklayıp temize çıkaracak değilim. Nitekim "Nice hırka var ki ateşe müstahak."⁽¹⁾ Ben, senin mananın ve maneviyatın aslını inkâr etmemeni istiyorum, Kitap ve Sünnet'te ele alınan, ancak muhaliflerin görmezden geldiği ya da âmiyâne yorum ve

---

1- Hafız-ı Şirâzî:

*Sûfi'nin nakdi hep saf ve hilesiz değil
Nice hırka var ki ateşe müstahak*

tevillere tabi tuttıkları maneviyatı.

Şimdi benim sana tavsiyem şudur: İlk adım, bütün ilerleme ve müspet adımların önündeki en katmerli hicap olan inkârcılıktan kurtulmaktır. Bu adım, başlı başına bir kemâl değildir. Ancak kemâle giden yolu açan bir adımdır. Nitekim sâliklerin kat edeceği menzillerin ilki sayılan⁽¹⁾ “yakaza” başlı başına bir menzil sayılmasa da sâliklerin kat edecekleri menzillerin yolunu açan bir mukaddimedir. Velhâsıl inkâr ruhiyesiyle marifet ufuklarına doğru bir yol bulunamaz.

Âriflerin makamları ve sâliklerin menzillerini inkâr edenler, bencillikleri ve kendini beğenmişliklerinden dolayı, bir şeyi bilmedikleri zaman bunu kendi cehâletlerine yüklemek yerine inkâra yönelir ve böylece kendi bencillik ve enaniyetlerine toz kondurmamış olurlar. “Putların anası, sizin kendi nefis putunuzdur.”⁽²⁾ Bu büyük put ve güçlü şeytan ortadan kaldırıldığı müddetçe de O’na (celle ve a’lâ) giden bir yol bulunamaz. Heyhât, ne bu putun kırılacağı ne de bu şeytanın râm olacağı var!

Masum’dan nakledildiği üzere “Şeytanım benim elimle imana geldi!” diye buyurur. Bu nakilden de anlaşıldığı üzere, ne düzeyde yüce mertebelere sahip olursa olsun herkesin bir şeytanı vardır. Tabi Allâh dostları, onu dizginleyebilmiş, dahası imana getirebilmişlerdir.

1- Şerh-i Menâzilu’s-Sâirîn, Abdurrezzak Kâşânî: 34.

2- Mesnevî-yi Ma’nevî, 1. Defter: 49.

Putların anası, sizin kendi nefis putunuzdur
Zira ki o put yılansa eğer bu put ejderhadır

Şeytanın, bizim büyük babamız Âdem Safiyullah'a neler yaptığını biliyor musun? Onu Hakk'ın civarından aşağılara çekti. Şeytanın vesveselerine uyup ağaca yaklaşması -ki bir ihtimal bu, nefis ya da onun bazı mazharlarıdır- neticesinde "اهيْطُوا"⁽¹⁾ fermanı çıktı ve bütün fesad ve düşmanlıkların menşei oldu. Âdem (a.s) Hakk'ın elinden tutmasıyla tövbe etti ve onu "Safiyy" yani tertemiz ve seçkin kullarından kıldı. "İblis Ağacı"na müptela olan ben ve sen de tövbe etmeliyiz. Hak Teâlâ'ya (celle ve a'lâ) halvette ve celvette, gizli ve aşikâr yalvarıp yakarmalı ve O'ndan elimizi tutmasını, dilediği her vesileyle bizi de tövbe makamına erdirmesini istemeliyiz. Böylece, olur ya belki biz de "Âdem-i Safilik"ten bir nasip alırız. Bunun gerçekleşmesi ise ancak mücâhede ve bütün dalları, budakları ve kökleriyle bütün varlığımızı kuşatmış ve günbegün daha bir yayılıp kök salan "Şeytan Ağacı"nı terk etmekle mümkündür.

Bu habis ağaca tutundukça ve dallarına-köklerine bağlı kalındıkça, hiç kuşkusuz maksada doğru bir yol bulunamaz. Zaten İblis de aynen böyle tehdit etmiş ve oldukça başarılı da olmuştu. Allâh'ın bir avuç sâlih kulu ve mukarreb velileri (aleyhimusselam) dışında hiç kimse, şeytanın hileleri ve İblisin mazharı olan nefsi-habisin desiselerinden kurtulamaz. Kurtulacak olsa da, onun alabildiğine karmaşık dal-budak ve köklerinden kurtuluş, ancak ve ancak Yüce Allâh'ın Safiyullah'ı kurtardığı şekilde elinden tutmasıyla mümkündür. Tabi biz nerede, o keli-

---

1- Bakara, 36.

meleri kabullenebilme istidâdı nerede!

Bu bâbda, şu âyet-i kerime üzerine derinlemesine düşünölmelidir. Şöyle buyrulur ki:

﴿فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ﴾

“Bilahare Âdem, Rabbinden bâzı kelimeler aldı...”⁽¹⁾

وَأَلْقَىٰ إِلَيْهِ كَلِمَاتٍ yani “ona kelimeleri ilkâ/telkin etti” buyurmamıştır. Bir anlamda, sanki Hz. Âdem’in O’na doğru bir seyir sonucu “kelimeleri” aldığı belirtilmektedir. Tabi gerçi أَلْقَىٰ إِلَيْهِ “ilka/telkin etti” denilseydi dahi, bu bir kemâl yolculuğu olmaksızın gerçekleşemezdi. Yine bu konuya değinen diğeri bir âyet üzerinde de düşünölmelidir.

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ: “Derken o ağacın meyvesinden tadınca...”⁽²⁾ Bu âyete göre ortada sırf bir “tadma” ve “tadına bakma” vardır. Buna rağmen bu, Ebu’l Beşer/insanlığın babası olan birinden sâdır olunca, onca önemli sonuçlar doğurmuştur.

Şimdi bir de dönüp kendi halimize bir bakalım. Kesin bir şey varsa eğer o da bizim o ağacın bütün dalları, yaprakları ve köklerine bağlanıp kalmış olmamızdır!

Kızım! Yolumuz üzere nice bela ve afetler vardır. Dış ve iç bütün uzuvlarımız birçok afetle yüz yüzedir. Bunların her biri, birer hicaptır ve biz bunları aşamadıkça Allâh’a doğru yolculuğumuzun ilk adımını dahi atamayız. Ben

1- Bakara, 37.

2- A’raf, 22.

kendim, bütün bunlara müptelayım ve hem cismim hem de ruhum şeytanın bir oyuncağına dönüşmüştür. Bu arada, şu küçücük uzuv ve “nice yemyeşil başı hebâ eden şu kızıl dil” ile ilgili afetlere değinmek ve şeytanın bir oyuncağı ve aracı olduğu zaman nice can, ruh ve kalbi mahvedebileceğine işaret etmek isterim:

İnsanlığın ve maneviyatın bu en büyük düşmanından sakın gafil kalma! Arkadaşlarınla birlikte bulunduğun dostane sohbetlerde, bu küçük uzvun işlediği büyük hataları yapabildiğin kadarıyla bir bir saymaya çalış. Sonra dönüp bir baktığında bunun, Dost'un rızasını kazanmak için harcaman gereken ömrünün, bir saatinde dahi neler yaptığını ve ne büyük musibetlere yol açtığını göreceksindir. Bunlardan biri, kardeş ve bacıların gıybetini yapmaktır. Bir bak kimlerin yüz akıyla oynuyor, Müslümanların hangi sırlarını orta yere seriyor, kimlerin hayşiyetini zedeliyor ve hangi şahsiyetleri kırıp geçiyorsun? Sonra bu şeytanî sohbet ve toplantıyı bir ölçüt olarak göz önünde bulundur, bu basit ve ele ayağa düşmüş konunun, bir yıl içerisinde kendi başına ne belalar açtığını gör ve önündeki gelecek elli-altmış yıl içerisinde yine neler yapabileceğinin ve kendini nice musibetlere düşür kılacağıının hesabını tutmaya çalış. Tabi bütün bunlara rağmen onu hala küçük adde diyorsun. İşte bu küçük görmeler de şeytanın hilelerindedir. Allâh lütuf ve inayetiyle bizleri hepimizi ondan muhafaza buyursun!

Kızım! Gıybet etmek, müminlere eziyet etmek, ayıplarını araştırmak, sırlarını açığa vurmak ve onlara iftirada bulunmakla ilgili varit olan

nasslara kısacık bir göz atacak olsak, şeytanın damgasını yememiş gönülleri nasıl sarstıklarını ve hayatın tadını nasıl kaçırdıklarını görebiliriz. Şimdi ben sana ve Ahmed'e olan sevgi ve alakamdan dolayı şu tavsiyede bulunmak istiyorum:

Şeytanî afetlerden, özellikle de dilin sayısız afetlerinden sakının ve onu korumak için himmet edin. Elbette bu, başlangıçta biraz zordur. Lâkin azim, irade ve bu işin sonuçları üzerinde düşünmekle kolaylaşır. Kur'an-ı Kerim'in, kabahatimizi yüzümüze vururcasına kullandığı şu tabirlerden ibret al:

﴿ وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا ﴾

“Birbirinizin gıybetini yapmayın. Sizlerden herhangi biriniz hiç ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?”⁽¹⁾

Burada muhtemelen amellerin berzahî suretlerinden söz ediliyor olabilir. Ayrıca Seyyidü'l-muvahhidîn'den nakledilen ve Nevfel-bekalî'ye birçok nasihat içeren şu hadiste de bir ihtimal aynı konuya işaret ediliyor olabilir: Nevf, Hazret-i Mevlâ'dan kendisine nasihat etmesini istediğinde, Hazret Ali şöyle buyurur:

إِجْتَنِبِ الْغَيْبَةَ فَانْهَا أَدَامُ كَلَابِ النَّارِ، ثُمَّ قَالَ: يَا نَوْفُ كَذَبَ
مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ وُلِدَ مِنْ حَلَالٍ وَهُوَ يَأْكُلُ لَحْمَ النَّاسِ بِالْغَيْبَةِ

“Gıybetten sakın, zira o cehennem köpeklerinin yemeğidir. Sonra şöyle dedi:

1- Hucurat, 12.

Ey Nevf! Helalzâde olduğunu iddia edip de gıybet ederek insanların etini yiyen kimse yalan söylüyordur.”⁽¹⁾

Resulullah'tan (s.a.a) rivayet olunduğu üzere şöyle buyurur:

و هل يكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا حَصَائِدَ السِّنْتِهِمْ

“Kıyamet günü, insanları yüz üstü cehenneme düşüren, dillerinin ekip biçtiği dışında bir şey midir ki?”⁽²⁾

Bu ve azımsanmayacak kadar çok diğer hadislerden, cehennemın amellerimizin bâtınî sureti olduğu anlaşılmaktadır.

İlâhî! Bize, bu aileye ve bizimle bir bağı bulunan ailelere şeytanî afetlerden kurtuluşu ihsan eyle. Bizi, kendi amelleriyle Müslümanları inciten kimselerden eyleme.

Ben bu birkaç satırı Fatıma'mın isteği üzere yazdım. Ben şahsen itiraf ediyorum ki şeytanın desiselerinden kaçamadım. Ancak gençlik nimetinden berhudar olan Fatıma'm bu tevfiğe erişir ümidini taşıyorum. Allâh'ın selamı sâlihlerin üzerine olsun!

12 Ramazan-ı Mübarek 1404 ⁽³⁾

Ruhullah Musavî Humeynî

1- *Bihâru'l-Envâr*, 72: 248/13.

2- *Usûlu'l-Kâfi*, 2:115/4.

3- 12 Haziran 1984.

S. Ahmed Humeynî'ye Mektup Ahlâkî-İrfânî Öğütler

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Bu, yaşlanıp çökmüş, ömrünü bir avuç kelime ve kavramla geçirmiş, bütün hayatını kendi kabuğu içerisinde mahvetmiş ve şimdi artık son nefesleri yaşarken geçmişine esefle bakan bir babadan, tıpkı Allâh'ın sâlih kullarının yaptığı gibi rezil ve alçak İblis'in bir tuzağı olan şu dünyanın bağları ve aidiyetlerinden kurtulmayı gaye edinecek fırsata sahip genç evladına bir mektuptur.

Evladım! Dünyanın bütün şaşaaası ve inişli çıkışlı gidişatı, hızla gelip geçmekte ve biz hepimiz zamanın çarkları altında eziledurmaktayız. Ben, gördüğüm kadarıyla ve muhtelif insan sınıfları üzerine yaptığım mütalaa sonucu şu kaniya ulaştım: Güç ve servet sahibi sınıfların yaşadığı içsel, psikolojik ve ruhsal sıkıntılar, diğer sınıflara göre daha fazla ve ulaşamadıkları emellerinden dolayı yaşadıkları ıstırap, daha acı ve daha yürek parçalayan bir niteliktedir. Şu içinde yaşadığımız zamanda ve dünyanın iki süper gücün kiskacına mahkûm olduğu bu

ortamda, bu ülke liderlerinin müptela oldukları azâbın sıkıntısı ve bu kutuplardan herbirinin diğeri karşısında düçar olduğu stres ve ıstırap, orta sınıf, dahası fakir sınıfların yaşadığı sıkıntı ve acılarla dahi karşılaştırılmaz düzeydedir. Bunların arasındaki rekabet doğal değil, ölüme ve can alıcı bir yarışır ve taraflardan her birinin belini kırarak ağırlıkta bir rekabettir. Öyleki sanki her biri diğerin karşısında keskin dişleriyle ağzını açmış ve ötekini avlamaya hazırlanan yırtıcı bir kurt gibidir. Bu tarz rekabetin acısını bütün sınıflar yaşamaktadır, güç ve servet sahiplerinden tutun bütün diğer sınıflara kadar herkes. Lâkin yukarıya doğru çıktıkça, bu rekabetin yarattığı acı ve ıstırap da çoğalmaktadır. İnsanlığın kurtuluşunun ve kalplerin huzur bulmasının yegâne kaynağı, dünya ve ona dair herşeyden bağları koparmak ve sakınmaktır. Bu ise ancak, her daim Allâh Teâlâ'yı hatırdak bulundurmak ve O'nu zikretmekle hasıl olur.

Hangi yolla olursa olsun, üstünlük elde etmeyi amaç edinmiş olanlar; bu amaç, ister ilim yolunda -ilâhî ilimler dahi olsa- ister güç, şöhret ve servet doğrultusunda olsun, neticede kendi acılarını daha bir çoğaltmak için çalışıyorlardır. Ancak maddi kayıtlardan azâde olanlar, bir ölçüde kendilerini İblis'in bu tuzağından kurtarmış sayılır ve bu dünyada da saadet, rahmet ve cennetin içerisinde yaşarlar.

Pehlevî Rıza Han döneminde, kıyafet kanununun şiddetle ve dayanılmaz baskılarla uygulanmaya çalışıldığı zamanlarda, din âlimleri ve ilim havzaları nefes alamaz bir durumdaydı. Rahmân olan Rabbim, dinî havzalar için o günleri

bir daha hiç göstermesin. O günlerde, takva ehli diyebileceğim bir şeyh, bir fırının yakınlarında oturmuş bir parça kuru ekme yemekle meşguldü. Sonra şöyle dediğini duydum: “Bana, başındaki sarığı çıkar dediler. Ben de çıkardım. Kendisi için iki tane gömlek diktirsin diye başka birine verdim. Şimdi de oturmuş ekmeğimi yiyorum. Şimdilik karnım doydu. Akşama kadar da Allâh kerimdir!”

Oğlum! Ben, böyle bir halet-i ruhiyeyi bütün dünyayla değişmem diyecek olsam inan bana. Ama heyhat! Özellikle de benim gibi, İblis'in ve şu habis nefsin tuzaklarına giriftar biri için.

Oğlum! Benden geçti artık.

يَشِيبُ بَنُ آدَمَ وَيُشَبُّ فِيهِ خَصْلَتَانِ: الْحِرْصُ وَ طُولُ الْأَمَلِ

“Âdemoğlu yaşlandıkça, iki haslet onda genişler: Hırs ve uzun emeller.”⁽¹⁾

Lâkin sen gençlik nimetine ve irade gücüne sahipsin. Ümit edilir ki sâlihlerin gittiği yolda yürüyesin.

Bu söylediklerim, topluma hizmetten el çek, bir köşeye çekil ve gidip Allâh'ın kullarına yük ol şeklinde anlaşılmasın. Zira bu, kuru softa cahiller ya da bu işin dükkâncılığını yapan derişlerin sıfatıdır. Her biri, Allâh erlerinin öncüsü, bütün kayıtlardan azâde ve ilâhî dergâhın sakinlerinden olan büyük Peygamberler (salavâtullâhi alâ nebiyyina ve aleyhim ecmain) ve Masum İmamların (aleyhimusselam) siyerine baktığımızda hepsinin, bütün güçleriyle, kendi

1- *Biharu'l-Envar*, 70:22, 11. hadisin devamında.

zamanlarının tağutî hükümetleri ve Firavunlarına karşı kıyama kalkıştıklarını ve yeryüzünde adaleti icra etmek için nice acılar çektiklerini ve nasıl gayret sarf ettiklerini görürüz. Bu siyerde bizler için dersler vardır ve gören bir göz ve işiten bir kulağımız varsa bizlere yol gösterecek nice ibretler.

مَنْ أَصْبَحَ وَلَمْ يَهْتَمَّ بِأُمُورِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ

“Her kim, Müslümanların sıkıntılarını dert etmeden sabahlarsa, Müslüman değildir.”⁽¹⁾

Oğlum! Ne sofiçe bir köşeye çekilmek Hakk'a erişmenin bir nişanesidir, ne de topluma karışmak ve devlet kurmak Hakk'tan kopup ayrılmanın bir göstergesi. Amellerde temel ölçü, niyyetler ve saiklerdir. Nice âbid ve zâhit var ki İblis'in tuzağına esir düşmüştür. Açılan her tuzak ise kişiye göredir; hodbinlik, bencillik, gurur, ucb, kendini beğenmişlik, Allâh'ın kullarını hor görmek, gizli şirk gibi ki bunlar onu Hak'dan uzaklaştırır ve şirke doğru sürükler.

Devlet yönetimini üstlenen nice insan vardır ki ilâhî bir gaye taşıdıklarından Hakk'a yakın olma lütfuna nail olmuşlardır. Örneğin Davud Nebi (a.s) ve Süleyman peygamber (a.s) ya da daha yücesi Resul-i Ekrem (s.a.a) ve onun hak halifesi Ali b. Ebitalib (a.s) veya evrensel hükümetini kurduğunda Hazret-i Mehdi (canlarımız ayağının tozuna feda olsun) bu zümredendirler. Dolayısıyla temel ölçü; gaye ve maksattır. Gaye ve maksatlar, fitrat nuruna yakın ve nur hicapları

1- *el-Kâfî*, 2:163/1.

dâhil bütün hicaplardan arındıkça nur kaynağına daha bir bağlanırlar. Öyle ki bu düzeyde, hat-ta “bağlanmaktan” söz etmek dahi küfür sayılır.

Oğlum! “Hakk’a hizmetin yolu, halka hizmetten geçer” düsturunun omuzlarına yüklediği insanî sorumluluğu üstlenmekten geri durma. Zira şeytanın at koşturduğu bu meydanın, siyasî sorumlular ve yöneticiler arasında at koşturacağı meydandan geri kalır bir yanı yoktur. İlâhî marifete erişeyim ya da Allâh’ın kullarına daha çok hizmet edeyim bahanesiyle -ister maddî ister manevî- herhangi bir makama ulaşmak için çırpınıp durma. Zira buna yönelmek dahi şeytandandır; bırakın artık ona ulaşmak için gayret sarf etmeyi. Allâh’ın şu biricik “nasihatini” gönlünün, kalbinin kulağıyla dinle, bütün gücünle kabullen ve bu çizgide hareket et:

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُ بَوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرَادِي ﴾

“De ki: Ben size tek bir öğüt vermedeyim ancak. İkişer ikişer, teker teker Allâh için kıyam edin...”⁽¹⁾

Bu yolculuğun ilk başında temel ölçüt, Allâh için kıyam etmektir; hem şahsî ve bireysel işlerde hem de tüm sosyal faaliyetlerde. İlk adımını atarken, muvaffak olmaya çalış. Zira bu, gençlik günlerinde çok daha kolay ve çok daha başarılı sonuçlar verir. Yaşlanıp da olduğu yerde kalakalan ya da git gide daha bir geriye doğru giden baban gibi olmayasın. Bunun için de murakabe ve muhasebe kaçınılmazdır. Cin ve insin bütün mülkü bir kişiye verilse ya da kendisi bunu elde

1- Sebe', 46.

etse, eğer ilâhî bir maksat taşıyorsa o, Allâh'ı bilen bir ârif ve dünyadan yüz çeviren bir zâhittir. Yok, eğer maksat ve gaye nefsanî ve şeytanî ise elde edeceği her şey; bu bir tespih dahi olsa, büyüklüğü ölçüsünde onu Allâh Teâlâ'dan uzaklaştırır ve aradaki fasılayı daha bir açar.

Oğlum! Haşr suresini iyi oku. Zira bu surede marifet hazineleri gizlidir. İnsan, bunun üzerine bir ömür düşünse ve Allâh'ın yardımıyla, alabileceği azığı alabilse yeridir. Özellikle surenin sonlarındaki ayetler ve şu ayet ile devamındaki ayetler:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِعَدِّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾

“Ey inananlar, sakının Allâh'tan ve herkes, yarın için ne hazırlamışsa, ona baksın ve sakının Allâh'tan; şüphe yok ki Allâh, ne yapıyorsunuz hepsinden haberdardır.”⁽¹⁾

Lafızları itibarıyla küçük ve mana bakımından çok büyük bu âyeti, eğitici ve sarsıcı birçok ihtimal çerçevesinde inceleyebiliriz. Bazılarına değinecek olursak:

1- İmanın ilk mertebesine sahip olan kişilere hitap ediyor olabilir; örneğin avamın imanı gibi. Bu ihtimale göre, takva emri, imanın ilk mertebelerine dönüktür. Zira bu mertebe, ilâhî ahkâmın zahirî boyutuna aykırı davranmaktan sakınmayı gerektiren ve “kalıp amellerine”, yani insanın bedensel uzuvlarıyla gerçekleştirdiği

1- Haşr, 18.

işlere dair olan avama yaraşır takvadır. Bu durumda, *وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ* “herkes, yarın için ne hazırlamışsa, ona baksın” buyruğu, amellerin sonuçlarından bir sakındırmadır. Ayrıca bütün amellerimizin başka bir âlemde mütenasip bir form içerisinde zuhûr bulup karşımıza çıkacağına bir delilidir. Konuyla ilgili diğer birçok âyet ve hadis varid olmuştur.

İşte bu konu üzerine düşünmek, uyanık bir kalp için yeterli olup dahası uyanma istidadı olan kalpleri uyandırır ve daha üst mertebe ve daha yüce makamların yolunu açabilir. Âyetin zahirinden anlaşılan “takva emri”nin yinelenmesi, tekit ve pekiştirme amaçlıdır. Gerçi daha başka ihtimaller de söz konusudur.

﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

“Allâh, ne yapıyorsanız hepsinden haberdardır.”

Bu cümleye gelince, “sizin amelleriniz Allâh’ın dergahında gözden kaçmaz” hakikatine yine bir vurgu ve tekittir. Zira bütün âlem, Hakk’ın huzurundadır.

2- İmanı kalplerine eriştirmiş kimselere hitab edilmiş de olabilir. Görünüşe göre iman edip de şehâdeteyni dile getiren, ancak kalbinin bundan asla haberdar olmadığı nice insan vardır. Beş itikat ilkesini⁽¹⁾ bilip de bu bilgi ve imanı kalbe eriştirememek de mümkündür. Belki de havas dışındaki müminlerin imanı, bu düze-

1- Beş itikat ilkesi: Tevhid, nübüvvet, mead, imamet, adalet.

yin ötesine geçmez. Bazı müminlerin günaha bulaşmalarının kaynağı da zaten budur. Bir kalp, ceza ve mükâfat gününe hakkıyla iman edip bunun şuurunda olacak olursa, günah ve isyankârlığa yönelmesi uzak bir ihtimaldir. Kalbi, Allâh'tan başka bir ilâh olmadığına inanan bir kimse, Hak Teâlâ'nın gayrına yönelmez ve O'nun gayrına hamededip övmez. O'nun gayrından korku ve endişe duymaz.

Oğlum! Bazen yakışsız iftiralar ve yalan yanlış söylentiler karşısında endişelerini dile getirdiğini görüyorum. İlk önce şunu söylemiş olayım ki sen hayatta oldukça, hareket ettikçe ve senin etkin bir rol oynadığın görüldükçe eleştiri, iftira ve aleyhte propagandaların varlığı kaçınılmazdır. Saplantılar sayısız, beklentiler her gün biraz daha kabarık ve kıskançlıklar alabildiğine çok olacaktır. Faaliyet içerisinde olan biri, gerçi yüzde yüz Allâh için çalışıyor olsa bile kötü niyetli insanların zararından kaçamaz.

Ben kendim, çok değerli ve takva ehli bir âlimin, küçük çaplı bir yöneticilik makamına gelmeyinceye kadar nasıl herkes nezdinde hayırla anıldığına ve hemen hemen bütün ilim ehli nezdinde nasıl muteber bilindiğine ama bilahare bir ilgi odağı haline geldiği ve gayet değersiz de olsa dünyevî bir konum elde ettiği andan itibaren iftiralar, hakaretler, kıskançlıklar ve saplantıların nasıl kaynayıp coştığına şahit olmuşumdur. Bu zât hayatta olduğu müddetçe de bu durum hep böyle devam etmişti.

İkinci olarak, şunu bilmelisin ki İlah'ın birliği, Mabud'un birliği ve bütün oluşların yegâne

kaynağının birliğine iman, gerektiği veçhiyle ve hakkıyla kalbine erişmemiştir. Tevhid Kelimesi'ni -ki en ulu kelime ve en yüce cümledir o- akıl düzeyinden kalbine eriştirmek için gayret et. Zira aklın payı, kesin ve delillendirilmiş bir inançtan ötesi değildir. Burhan ve delilin bir ürünü olan bu itikat, mücâhede ve telkin yoluyla kalbe erişemediği müddetçe, fayda ve sonucu gayet değersiz olacaktır. Nitekim aklî burhan ve felsefî delillerle uğraşanlar, diğer insanlara oranla İblis ve habis nefsin tuzağına daha çok düşmektedirler. İstidlal ehli tahta bacaklıdır!⁽¹⁾ Bu burhanî ve aklî adım, sadece ve sadece akıl ufuklarından kalp makamına eriştiği ve kalp, aklî istidlal yoluyla ispatlanan şeye iman ettiği zaman ruhânî ve imanî bir adıma dönüşebilir.

Oğlum! Kalbini bir tek Allâh'a adamak ve O'nun dışında bir etki kaynağı tanımamak gayesiyle mücâhede içerisinde ol. Acaba dindar Müslümanların büyük çoğunluğu gece gündüz defalarca namaz kılmıyorlar mı? Hâlbuki namaz, tevhîd ve ilâhî marifet ile dolu doludur. Acaba gece gündüz nice kez *إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ* yani *"Ancak sana ibadet ederiz ve ancak senden yardım dileriz"* diyerek ibadet ve yardımın sadece Allâh'a mahsus olduğunu dile getirmiyorlar mı? Ama buna rağmen, hakkıyla iman etmiş olanlar ve Allâh'ın has kulları dışında herkes, önlerine gelen her bilgin, güçlü ve servet sahibi kimse-lerin önünde eğilmekte ve daha da ötesi, hatta bazen Allâh'ın huzurunda yaptıklarının çok daha fazlasını onlar için yapmaktadırlar. Her

1- İstidlal ehli tahta bacaklıdır/Tahta bacak ise pek sağlam olmaz. Bkz. *Mesnevî*, 1. defter, 105/2127.

önlerine gelenden medet umuyor ve yardım diliyorlar. Şeytanî emellerine kavuşmak için her çer çöpe sarılıveriyorlar. Hakk'ın kudretinden gafil yaşayaduruyorlar.

Velhasıl muhtemelen burada muhatap alınanlar, imanı kalplerine eriştirmiş olanlardır. Bu kesime yönelik “takva emri” ile birinci ihtimaldeki emir arasında çok fark vardır. Bu takva, kötü amellerden sakınma anlamında değil, O'nun gayrına yönelmekten bir sakınmadır. Hakk'ın gayrından medet ummak ve O'ndan başkasına kulluktan bir sakınmadır. Kalbin kapılarını O'nun (celle ve a'lâ) gayrına açmaktan bir sakınmadır. O'ndan başkasına bel bağlamak ve itimat etmekten bir sakınmadır.

Bütün bu gördüklerine herkes, biz ve bizim gibi olan herkes müpteladır. Ben ve senin gibilerin söylentiler ve yalan yanlış isnatlardan korkmamız, ölümden ve tabiattan kopup gitmelerden ve şu ten hırkasını çıkarıp atmakla ilgili korkular da bu kabil amellerdendir ve biz bütün bunlara karşı da “takvalı” olmalıyız.

Bu durumda *وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِإِعْدٍ* “Herkes, yarın için ne hazırlamışsa ona baksın” buyruğunda söz konusu olan, kalbî amellerdir. Bu amellerin, melekût âlemindeki sureti başka, daha fevkindeki âlemlerdeki sureti ise daha başkadır. Hiç şüphesiz Allâh, herkesin kalplerinden geçenlerden haberdardır.

Elbette bunun anlamı, bütün faaliyetlerden çek, kendini ihmal et, herkes ve her şeyden geri dur ve uzlete çekilmeyi düşün anlamında değildir. Zira bu, Sünnetullâh'a aykırı olup büyük

peygamberler ve yüce evliyânın amelî siyerleriyle çelişir. Onlar (aleyhim salavâtullâhi ve selamuh) ilâhî ve insanî gayeler doğrultusunda gereken her çabayı gösteriyorlardı. Lâkin onlar bizim gibi sebepler zincirine bağımsızlık atfedilen gönül gözü körelmişler gibi değil de kendileri için gayet doğal olan bu makamda bulunmanın bir gereği olarak, her şeyi O'ndan (celle ve a'lâ) bilirlerdi. Eğer bir şeyden yardım alacak olsalar da bunun, yaratılışın kaynağından neşet bulunduğunu görerek alırlardı. Onları diğerlerinden ayıran farklardan biri de budur.

Ben, sen ve bizim gibiler, halk âlemi ve bu âlemdeki sebeplere odaklandığımızdan, Hakk Teâlâ'dan gâfil kalıyoruz. Lâkin onlar, görünüşte araçlar ve sebeplerden yardım alsalar da hakikatte bu yardımı O'ndan biliyorlardı. Gerçi zâhir hasebiyle bizim nezdimizde başka türlü gözükse de, onlar bütün gelişmeleri ve olayları yine O'ndan biliyorlardı. Bu cihetle, gelişen olaylar bizim açımızdan ne kadar tatsız olursa olsun, onların can damaklarında gayet leziz bir tat bırakıyordu.

Oğlum! Erenler kafilesinden geri kalmış bizler için yine de yüreğimizi ferahlatacak bir şey var. Bu şeyin de, kendini yetiştirme azmi olan insanların yetişmesinde rolü olduğu görüşümdedir. Şuna dikkat etmeliyiz; bizim övgü ve methetmelerden hoşlanmamız ve eleştiri ve söylentilerden incinmemizin kaynağı, lanetli İblis'in asıl tuzağı olan nefis sevgisidir.

Bizler, başkalarının hep bizi övüp methetmelerine meyilliyizdir. Hatta övgüye şayan işleri-

mizi ve hayalî güzelliğimizi hep yüzlerce kat abartılı bir şekilde anlatmalarını ister ve eleştiri kapılarını -haklı da olsa- daima kapalı tutmalarını ya da yine övülecek bir kalıba sokmalarını bekleriz. Ayıplamalardan sırf haksız yere olduğu için incinmediğimiz gibi övgü ve methiyelerden de sırf hakkımız olduğundan dolayı sevinç duymayız. Sadece bu “benim” ayıbım ya da bu “benim” övgüm olmadığından dolayı böyledir. Yani hep her yerde karşımıza çıkan ve bize hâkim olan, işte bu “ben”dir.

Bu meselenin doğruluğunu test etmek istiyorsan şuna bak: Senin yapmakta olduğun bir işin aynısı ya da daha iyisini başkaları, özellikle de senin akranların yaptıklarında eğer birileri sadece onları övüp methediyorsa bu, sana pek bir tatsız ve acı gelir. Daha da ötesi, karşı tarafın ayıplarını dahi övgüye konu ediniyorlarsa, bu durumda artık şeytan ve ondan daha kötü olan nefsin devreye gireceğinden kuşkun olmasın.

Oğlum! Methiyecilerin methiyeleri ve övgücülerin övgülerinin, nihayetinde insanı mahvedebileceğini ve nefis terbiyesinden gitgide uzaklaştıracağını bilip bunu daima telkin ederek kendi kendini inandırabilmen ne hoş olurdu değil mi? Güzel övgülerin bizim çirkefe bulaşmış nefislerimizdeki en kötü etkisi, biz zayıf nefisliler için bir bahtsızlık kaynağı olup Hakk'ın (celle ve a'lâ) mukaddes dergâhından uzak düşürmesidir.

Demek ki ayıplamalar ve yersiz söylentiler bizim nefsanî ayıplarımızın tedavisi için belki de fayda bile sağlayabilir ki zaten öyledir de; tıp-

kı bir hastanın iyileşmesine vesile olan gayet acılı bir tıbbî operasyon gibi. Bizi övgüleriyle Hakk'ın dergâhından uzaklaştıranlar, aslında dostluklarıyla bize düşmanlık edenlerdir. Aynı şekilde, ayıplamaları, küfürleri ve yersiz söylentilerle bize düşmanlık ettiklerini zannedenler, bu yaptıklarıyla bizi -tabi liyakatimiz varsa eğer- ıslah eden düşmanlardır. Yani, düşmanlık kisvesi altında bize dostluk ediyorlardır.

Ben ve sen bu hakikate inanabilir, bu şeytanî ve nefsanî desiseler mani olmaz da gerçekleri olduğu gibi görebilsek, methiye düzenlerin methi ve senalarla yüceltenlerin övgüleri bizi, bugün nasıl düşmanların yergilerinden ve kötü niyetlilerin yersiz söylentilerinden rahatsızlık duyuyorsak aynı şekilde rahatsız edip incitecektir. Aynı şekilde biz bugün nasıl methiyeleri ve övgücülerin boş sözlerini hoş karşılıyorsak o gün de ayıplamaları hoş karşılayacağız. Bütün bu söylediklerim eğer kalbine işleyecek olursa artık hoş gitmeyen şeyler ve yalan yanlış söylentilerden rahatsızlık duymaz ve kalben huzura erişsin. Zaten bütün rahatsızlıkların kaynağında çoğunlukla bencillik yatar. Rabbimiz biz hepimize bundan kurtulmayı ihsan buyursun!

3- Bir diğer ihtimal şudur: Bu emir, kalp ve batınî marifet gözüyle bütün varlıkları Hakk'ın bir cilvesi gören ve Allâh'ın nurunu bütün aynalarda müşahede edebilen marifet ehlinin havassı, rubûbiyyet makamına gönül verenler ve Cemil'in cemâline âşık olanlara bir hitaptır. Burada "takva" halkta Hakk'ı görmek suretinde olsa dahi O'nun gayrına yönelmekten bir sakınma anlamındadır. Buna göre takva, evliyânın seç-

kinleri için alışıldık ve bayağı bir düzey olan şu sözün içeriğinden dahi sakınmaktır:

﴿ مَا رَأَيْتُ شَيْئًا إِلَّا وَرَأَيْتُ اللَّهَ قَبْلَهُ وَمَعَهُ وَبَعْدَهُ ﴾

Yani “bir şey gördüysem eğer, onun öncesinde ve beraberinde ve sonrasında muhakkak ben, Allâh’ı gördüm.”⁽¹⁾ Zira burada halen “şey”den bahsedilmektedir. Takva, yani “Allâh’ın Nuru’nu yerlerde ve göklerde” müşahede etmektir. Takva, yani *وَهُوَ مَعَكُمْ*⁽²⁾ “nerede olursanız olun O sizinledir” farkına varmaktır.

﴿ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾

“Ben yüzümü tümüyle, gökleri ve yeri yaratana çevirdim.”⁽³⁾

Âyetlerinde söz konusu olan müşahede takva’dır. Takva, yani Hakk’ın cemâlinin “şecere” yani ağaçtaki “civesinden” ve buna benzer herhangi bir şekilde Hakk’ı halkta görmeyi ifade eden her şeyden sakınmaktır. Bu minval üzere “yarın için ne hazırladığımızı gözetmek” hususundaki emir de Hakk’ı halkta ve vahdeti kesrette/birliği çoklukta görmek ahvâli ile ilgilidir. Ki her birinin, diğer âlemlerde kendine özgü form ve görünüşleri vardır.

4- Hakk’ı halkta ve Hazret-i Vahdet’in cemâlini fiili kesrette görmek düzeyini aşmış, müşahede aynalarındaki “halk” tozu silinmiş ve bu mertebedeki “şirk-i hafî” yani gizli şirkten kurtulmuş, lâkin Hakk’ın esmâ makamındaki

1- *İlmu'l-Yakîn*, 1:49.

2- Hadid, 4.

3- En’âm, 79.

tecellilerine gönül verip Hazret-i Esmâ'ya âşık olmuş, esmâî tecellilerin kendilerini diğer her şeyden fânî kıldığı ve gözleri esmâî cilvelerden gayrı hiçbir şey görmeyen evliyânın en seçkinlerine bir hitap olabileceği ihtimali de vardır. Bu ihtimale göre “takva emri” esmâî kesretler, rahmânî ve rahîmî cilveler ile diğer esmâ-i ilâhîden sakınma çağrısıdır. Öyle ki sanki şöyle bir haykırıştır bu: “Ezelden ebediyete kadar, tek bir tecelli/tek bir cilveden gayrısı yoktur!” Diğer kısımlar da bu meseleyle uyumlu tabirlerle ele alınmıştır. Bu merhaleden geçtikten sonra artık ne şahid ne şühûd ne de müşaheden söz edilebilir. Mutlak anlamıyla “هُوَ” yani “O’nda” fenâyâ erişilmiştir.

5- En kapsayıcı ihtimal şudur: “آمَنُوا” “اتَّقُوا” “مَّا” gibi bütün tabirler, bütün ihtimalleri kuşatacak şekilde yorumlanmalı ve hepsi bütün o söz konusu hakikatlerin birer mertebesi olarak görülmelidirler. Zira lafızlar/kavramlar, kayıtsız ve hiçbir sınırlama ve tanımlamaya sığmayacak denli mutlak anlamları ifade etmek için vazolunmuş birer unvan/genel başlıktırlar. Söz konusu olabilecek bütün diğer ihtimallerde yine bu ihtimalin şümûlüne girer ve bunun bir düzeyi olarak görülebilirler. Dolayısıyla bu âyet, hangi grup ve hangi sınıftan olursa olsun bütün müminleri hakiki anlamıyla kuşatır.

Hepsi, aslında mutlak bir unvanın kapsamında yer alırlar. Bu husus, bazı âyetleri bir topluluk ya da tek bir şahıs bağlamında yorumlayan ve öyle olmadığı halde sınırlı bir çerçeveye tahsis ettiği vehmini doğuran birçok hadisın anlaşılması için bir çıkış noktası olabilir ve bir örnek-

lendirme bâbından olduğuna mebni kılınabilir. Ele aldığımız bütün bu ihtimaller çerçevesinde:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾

“Şu, Allâh’ı nisyân ettikleri için, Allâh’ın da onlara nefislerini nisyân ettirdiği kim-seler gibi olmayın”⁽¹⁾

Ayet-i kerimesini anlamanın da yolu açılmış oldu. Bu âyet, aslında bir mukaddime olan önceki âyetten sonra gelir. Mukaddimedede söz konusu olan ihtimallere göre, bu âyet-i kerime aslında tek bir hakikatin farklı düzeyleri olan ihtimaller çerçevesinde incelenebilir. Bunu tafsilatıyla ele alma imkânımız olmadığından bir noktaya değinmekle yetinelim: Evet, Hakk’ı nisyân, nefisleri nisyana sebep olur. İster biz “nisyân”ı “unutmak” anlamında, isterse “terk etmek” anlamında ele alalım, her iki durumda da âyette gayet sarsıcı bir uyarı vardır. Hakk’ı unutmamanın zorunlu sonucu, insanın kendi kendisini unutmasıdır. Şöyle de diyebilirsin: Hakk Teâlâ onu kendi kendini unutmaya doğru sürükler. Bu, yukarıdaki bütün mertebeler için geçerlidir. Amel mertebesinde, Allâh’ı ve O’nun (celle ve a’lâ) daimî huzurunu unutanlar, sonuçta kendi özbenliklerini unutmaya müptela olur ya da sürüklenirler. Bir kul olduğu hakikatini unuttur ve ubûdiyet makamını nisyana sürüklenirler. Ne olduğunu, kim olduğunu, hangi ödevle yükümlü olduğunu ve akibetinin ne olacağını bilmeyen birinin içini ise şeytan doldurur ve onun

1- Haşr, 19.

benliğini ele geçirir. Şeytan, bir isyan ve tuğyan kaynağıdır. Böyle biri, kendine gelmeyecek ve Hakk'ı hatırlamayacak olur da aynı minval üzere isyan ve tuğyan içerisinde bu dünyadan göç edecek olursa, Hakk'ın dergâhından kovulan o şeytan suretine dönüşeceği pek muhtemeldir.

“Nisyan” diğer anlamı, yani “terk etmek” anlamıyla, çok daha içler acısıdır. Zira eğer Hakk'a itaat etmeyi ve Hakk'ı terk etmek; Hakk'ın da onu terk etmesi, onu kendi haline bırakması ve inayetini ondan esirgemesi ile sonuçlanacaksa, hiç şüphesiz bu, dünya ve ahirette *hızlân* yani Hakk'ın rahmetinden mahrumiyetle sonuçlanacaktır. Masumların dua-yı şeriflerinde⁽¹⁾, kendi hâlimize ve nefsimize terk edilmemek için dua etmek çokça vurgulanmıştır. Tabi ki Onlar (aleyhimusselam) bu musibetin sonuçlarını biliyorlardı ama bizler gaflet içerisindeyiz.

Oğlum! Günahları, senin gözünde ne kadar küçük olurlarsa olsunlar, hafife alma. Zira *وَأَنْظِرْ إِلَى مَنْ عَصَيْتَ* yani kime isyan ettiğini unutma!⁽²⁾ Bu açıdan baktığında, bütün günahlar büyük

1- Bu cümleden; Masumlar'ın (a.s) birçok duasında “beni kendi nefsimize terk etme!” veya “beni bir göz açıp kapanacak sürede bile kendi nefsimize terk etme!” şeklinde tabirler yer alır. Bkz. *Usul-u Kâfî*, 2: 524/10; *Kenzu'l-Ummâl* 2: 139/3497. Ayrıca Dördüncü İmam (a.s) şöyle arz eder: “Bütün işlerime nâzır ol; beni kendi nefsimize havale edersen, âciz kalırım ve onun maslahatına olan şeyi yerine getiremem!” *Sahife-i Seccâdiye*: 120, Şiddet, sıkıntı ve işlerin zorlaştığı durumlardaki duası. Başka bir duada da şöyle arz eder: Beni kendi güç ve kudretime havale etme!” *Sahife-i Seccâdiye*: 328, Arefe günü duası.

2- *Biharu'l-envar*, 74:77/3.

ve “kebîre” hükmündedir. Hiçbir şey seni gururlandırmamasın. Allâh Tebârek ve Teâlâ'yı sakın unutma. Zira her şey O'ndandır ve O'nun rahmânî inayeti, kâinattaki bütün varlıklardan bir anlığına olsun kesilecek olsa, seçilmiş peygamberler ve mukarreb melekler de dâhil hiçbir şey kalmaz. Çünkü bütün âlem, O'nun (celle ve a'lâ) rahmân sıfatının bir cilvesidir. O'nun (celle ve a'lâ) rahmânî rahmeti, hiç kesilmeksizin -lafız ve tabirlerin ifade edemeyeceği bir düzeyde varlık düzenini ayakta tutmaktadır.

لا تكرر في تجليہ جلّ و علا / Yani O'nun (celle ve a'lâ) tecellisi, tekrar kabul etmez. Bu mana, bazen “Feyzin daimî bir süreklilik içerisinde bast/inbisat/genişlik ve kabz/inkıbaz/darlık halî” diye de tabir olunur. Behemehâl O'nun huzurunda olduğunu unutma. O'nun rahmetiyle de gurura kapılma. Tabi meyus da olmamalısın. Şefaath edicilerin (aleyhimusselam) şefaathleri ile mağrur olma. Zira bütün bunların ilâhî ölçüleri vardır ve biz bütün bunlardan bihaberiz. Masumların (aleyhimusselam) dualarının mütalası, onların Hak ve O'nun azabına dönük korkuları, senin tüm düşünce ve davranışlarının hayat düsturu olsun. Nefsin heva ve hevesleri ve nefs-i emmâre şeytanı, bizleri hep mağrur olmaya sürükler ve bu yolla helake götürür.

Oğlum! Helal yolla dahi olsa asla dünyalık elde etme peşinde olma. Olma, zira ki helalinden dahi olsa dünya sevgisi bütün hataların başıdır. Çünkü dünya, büyük bir hicaptır ve insanı ister istemez haramlar dünyasına sürükler. Sen gençsin ve Hak vergisi bu gençlik gücüyle inhirafa giden ilk adımı kesebilir ve diğer adımları-

nın da o yöne sürüklenip gitmesine mâni olabilirsiniz. Zira her bir adım, ardı sıra birçok adımı da getirir. Her günah -küçük de olsa- insanı, büyük günahlara ve sonrası daha büyüklerine doğru çeker. Öyle ki hatta çok büyük günahları dahi insanın gözünde küçültebilir. Hatta bazı insanlar bazı büyük günahları işlemeyi, bir iftihar vesilesi görüp birbirleriyle yarışır düzeye gelebilirler. Bazen, karanlıklar ve dünyevî hicapların büyüklüğünden dolayı münker, maruf diye ve maruf, münker diye tanınabilir.

Ben, yüce Allâh'tan (azze ismuh) senin gönül gözünü kendi Cemâl-i Cemîl'i ile aydınlatmasını, gözlerinin önündeki hicapları kaldırmasını ve seni şeytanî ve insanî bağların esaretinden kurtarmasını niyâz ediyorum. Ki sen de tıpkı baban gibi, gençlik günleri geçip gittikten sonra ve yaşlılık kapıya dayandıktan sonra geçmişine hasretle bakmayasın. Kalbini Hakk'a düğümleyip gelişen hiçbir olay karşısında korkulara kapılmayasın. Diğer her şeyden gönlünü arındırıp hem hafî/gizli hem de ehfâ/çok daha gizli şirklerden kendini arındırabilesin.

İlâhî! Ahmed'i kendi nezdinde mahmûd/övgüye şayan, Fatıma'yı meftum/ateşlerden uzak, Hasan'ı ahsen kıl! Yasir'i yüsre/kolaylığa eriştir! İsmet Ehl-i Beyt'ine (aleyhimusselam) mensup bu aileyi, kendi özel inayetinle terbiye eyle; iç ve dış şeytanların şerrinden onları muhafaza buyur ve iki dünya saadetini onlara ihsan eyle! Son vasiyetim şu ki yakın akrabaya, özellikle de üzerimizde hakkı bulunan annenize hizmette kusur etmeyin ve onların rızasını kazanmaya çalışın!

17 Şevval 1404

26 Tir 1363 ⁽¹⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

Fatıma Tabâtabâi'ye Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Ne yazık! Boş işlerle ömür geldi de geçti

Hem itaatsiz hem günah yüklü geldi de geçti

Mücâzat sahnesine çıktığımda yarın

Derler ki pişmanlık zamanı geldi de geçti

Aziz kızım Fatıma'ma (Allâh onu namaz kılanlardan eylesin.) hediye ettiğim "Âdâbu's-salât" kitabının bittiği tarihten kırk yıldan daha fazla bir zaman geçmiştir.⁽¹⁾ Onun öncesinde -birkaç yıl kadar önce- "Sırru's-salât" kitabını bitirmiştim. O yıllardan bugüne kırk yıldan fazla geçmiş⁽²⁾ olmasına rağmen ben kendim, ne namazın esrarına vakıf olabildim ne de âdâbına göre amel edebildim. Zira bulmak ayrıdır kurgulamak ayrı, yapıp inşa etmek ayrıdır düşlemek

---

1- *Âdâbu's-Salât* kitabının bittiği tarih: 02 Rebiu's-Sâni 1361/ 30 Fer verdin 1321/ 19 Nisan 1942, bkz. *Âdâbu's-Salât*: 318.

2- *Sırru's-Salât* kitabının bittiği tarih: 21 Rebiu's-Sâni 1358/ 19 Hurdad 1318/ 10 Haziran 1939, bkz. *Sırru's-Salât*: 117

ayrı. İşte bu kitaplar, Hakk'ın şu eli boş kuluna karşı birer hüccetidir. Ben, dağ gibi ağırlığıyla şu âyet-i kerimenin şümûlüne girmekten Allâh'a sığınırım:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾

“Ey inananlar, ne diye yapmayacağınız şeyi söylersiniz? Allâh katında en nefret edilen şey, yapmadığınız şeyi söylemenizdir.”⁽¹⁾

Zaten O'nun engin rahmeti dışında da sığınacak bir yerim yoktur.

Ve sen ey kızım! Bu büyük ilâhî miraca yükselme âdâbını uygulamaya tevfik bulacağını ve bu ilâhî burakın yönlendirmesiyle nefsin zulmet evinden Allâh'a doğru bir hicret yaşayacağını umuyorum. Ben, seni Yüce Allâh'ın korumasına havale ediyor ve bu sayfaları okurken, nefsanî bağlarının daha bir çoğalmamasını ve seni, bu satırların yazarı gibi şeytanın oyuncağı olmaktan muhafaza buyurmasını diliyorum.

Kızım! Her ne kadar ben, sende -Allâh'a hamdolsun- latif bir maneviyat görüyor, Allâh'ın seni, hidayetiyle kuşatacağına ve O'nun (celle ve a'lâ) inayetiyle tabiatın kör kuyusundan kurtulacağına ve insaniyetin dosdoğru yoluna bir yol bulacağına ümitvar olsam da, sana, şeytanın ve ondan daha tehlikeli olan nefsin desiselerinden gafil kalma derim. Yüce Allâh'a sığın zira muhakkak O, kullarına karşı rahmet doludur.

Kızım! Eğer bu sayfaları okumakla -Allâh esirgesin!- gösteriş, sohbet meclislerinin gülü olmak ve tanınmış bir çehre olmak dışında bir sonuç hâsıl olmayacaksa, en iyisi okumaktan vazgeçmen, dahası kaçınmandır. Yoksa sen de benim gibi hayflanıp durmaya mahkûm olursun. Tabi eğer, inşallâh kendini hazırlar da Kitap, Sünnet, İsmet Ehl-i Beyti ve marifet erbabının buyruklarından derlenmiş bu konulardan faydalanabilir ve Allâh vergisi gayet zarif zevkini canlandırabilirsen ya Allâh bismillah, buyur er meydanına!

Tüm ümidim, senin bu insanî miraç ve rahmânî macunla (yani namazla) gönlünü O'nun gayrından arındırman, âb-ı hayat ile kalbini yıkaman, dört tekbir getirerek kendini, kendi benliğinden kurtarman ve en nihayet dosta kavuşmandır.

﴿ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ﴾

“...ve kim, Allâh ve Peygamberi uğrunda evinden çıkıp hicret eder de sonra ona ölüm gelip çatarsa onun ecri Allâh'a aittir...”⁽¹⁾

İlâhî! Bizi Allâh ve Peygamberi uğrunda hicret edenlerden kıl ve fenâyâ erişenlerden eyle! Fatıma'm ve Ahmed'e hizmet edebilme tevfiği inayet buyur ve onları saadete eriştir! Vesselam.

2 Seferu'l-Muzaffer 1405 ⁽²⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

1- Nisa, 100.

2- 27 Ekim 1984.

S. Ahmed Humeynî'ye Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Kendimi yetiştirip nefsimi terbiye edebilecek gücüm varken bilerek ya da bilmeyerek kusurlu davrandığım için hayıflanmaktan başka bir faydası dokunmayan; elim boş, yüküm ağır, yolum alabildiğine uzun, ayağım topal ve göç çingirağının çalmaya başladığı şu yaşlılık günlerinde hasret ve nedametten başka hiçbir nasip alamadığım “Âdâbu's-salât” kitabını, gençlik nimetiyle berhudar oğlum Ahmed'e hediye ediyorum.

Olur ki onun kendisi -inşallâhu teâla- Kitâb-ı Kerim, Sünnet-i Şerîf ve büyüklerin buyruklarından derlenen bu kitabın içeriğinden faydalansın da marifet ehlinin yol göstericiliğiyle hakiki miraca bir yol bulur. Şu zulmet diyarıyla gönül bağı koparır da, Enbiyâ-ı İ'zâm, Evliyâ-ı Kiram (aleyhim salavâtullâhi ve selamuh) ve eh-lullâhın bir yol bulup diğer insanları da davet buyurdıkları insaniyetin asıl maksadına ulaşmaya tevfiik bulur.

Oğlum! Kendini -ki hamurun ilâhî fitratla yoğurulmuştur- ihmal etme. Hodbinlik ve bencilli-

ğın korkunç dalgalarının dalalet girdabından kendini kurtar. İlâhî velâyetin bir şuası olan “Nuh’un Gemisi”ne bin. Zira:

مَنْ رَكِبَهَا نَجِيَ وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا هَلَكَ

“...Ona, yani velâyet gemisine binen kurtulur, yüz çeviren ise helâk olur.”

Evladım! Sıratullah olan sırat-ı müstakim üzerinde topallaya topallaya olsa da hareket etmeye, kalbî ve kâlibî hareket ve sekenâtını maneviyat ve ulûhiyet rengine büründürmeye ve sırf Allâh’ın kulları oldukları cihetiyle halka hizmet sunmaya çalış. Yüce peygamberler ve Allâh’ın has velileri de tıpkı diğerleri gibi kendi işleriyle meşgul oluyorlardı. Ancak hiçbir şekilde dünyaya dalıp gitmiyorlardı. Çünkü onların bütün uğraşları, Allâh için ve Allâh’ın özel inayetiyle idi. Buna rağmen Hâtemu’l-enbiyâ’dan (s.a.a) rivayet olunduğu üzere şöyle buyururdu:

لِيُغَانُ عَلَيَّ قَلْبِي وَآتِي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً

“Kalbimin üzerine bazen bir bulut çöker ve ben her gün günde yetmiş kez Allâh’tan istiğfar dilerim.”⁽¹⁾

O Hazret, muhtemelen Hakk’ı kesret âleminde müşahede etmeyi bir “bulut” ya da sis örtüsü addediyordu.

Oğlum! Kendini hazırla, benden sonra sana nice cefalar reva görülecektir. Benden yana endişelerini senin hesabına da yazacaklardır. Eğer sen Allâh’la hesabını temizler ve O’nun zikrine

1- *Biharu’l-Envar*, 25:204.

sığınabilirsen, artık halktan yana bir korkun olmasın. Zira halkın hesabı, gelip geçicidir. Ezeli olan, Hakk'ın dergâhında verilecek olan hesaptır.

Evladım! Benden sonra muhtemelen sana bir hizmet/görev üstlenmen teklif edilecektir. Eğer gayen, İslam Cumhuriyeti ve aziz İslam'a hizmet olacaksa reddetme; ama eğer Allâh göstermesin nefsanî arzular ve isteklerinin tatmini için olacaksa uzak dur ve sakın. Zira dünyevî makamlar, kendini uğruna mahvedecek kadar bir değere sahip değildir.

İlâhî! Senin kullarından olup Resul-i Ekrem'in soyundan gelen Ahmed'i, sülalesini ve onunla bağı bulunan herkesi dünya ve ahirette sen mesut kıl. Şeytanın, onlara zarar vermek için uzanan elini sen etkisiz kıl.

Rabbim! Bizler güçsüz ve zayıfız. Sâlikler kafilesinden geri kalmışız; sen kendin bizim elimizden tut.

رَبَّنَا عَامِلِنَا بِفَضْلِكَ وَلَا تُعَامِلِنَا بِعَدْلِكَ

“Rabbimiz! Bizlerle fazlınla muamele et ve bizlerle adaletinle muamele etme.”

Allâh'ın selamı sâlih kullarının üzerine olsun

23 Rebiu'l Evvel 1405

25 Azer 1363⁽¹⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

Fatıma Tabâtabâî'ye Yadigâr Bir Mektup, Şiir ve Ahlâkî Öğüt Talebine Cevap

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

En sonunda, Fatıma'mın sürekli tekrarlanan ısrarı galip geldi ve ben şu kurumuş kuyudan bulanık da olsa birkaç kova su çektim. Ben hiç şair olmadım, şimdi de değilim. Böyle bir iddiam da yoktur. Artık ihtiyarlığın sonlarına varmış ve faraza bir şeylere sahip bulunmuş olsam da şimdi artık her şeyi dibe vurmuş olan ben, defterim siyah ve sırtımdaki günah yükümlü O'nun (celle ve a'lâ) dergâhına, bağışlanma ve rahmet ümidiyle yüz sürmedeyim.

İtiraf ediyorum ki benim amel defterimde tek bir beyaz nokta olsun bulunmaz. Zira benim hayal ürünü iyiliklerim/hasenâtım ve bir şekilcilikten ibaret ibadetlerimin hepsi, aslında benim kötülüklerim/seyyiâtım olup enaniyet ve bencillik sınırından öteye geçmemiş zulmânî hicaplar ve şeytanî vesveselerdir. Öylesine “*bir-biri üzerine yığılmış karanlıklar*”⁽¹⁾ ki günahla-

---

1- Bkz. Nur, 40: “... **ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ**”

rımdan ziyade benim bunlardan istiğfar etmem gerekir.

Ben hem kendimden hem de amellerimden ümidimi kesmişim. Lâkin yüce Rabbimizin (celle ve a'lâ) fazlı ve rahmetinden ümidimi kesmemiş, O'nun engin rahmet ve nimetlerine ümit bağlamışım.

Ve sen ey kızım, kendine gel. Kendinde bir yolculuğa çık. Ya da en azından bu yolculuğun hayaliyle yaşa. Şunu bil ki, ne duyduysak aslında içi boş bir davuldan duymuşuzdur, tüm söylediklerimiz ise bir lalka-i lisan.

Rabbim senin yar ve yardımcın olsun. Olsun ki şu satırların yazarı gibi ömrünü boş işlerle geçirmeyesin.

29 Şa'ban 1405.⁽¹⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

S. Ahmed Humeynî'ye Ahlâkî-İrfânî Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Ömrünü boş işler ve cehalet içerisinde geçirmiş, şimdiyse elinde hasenât adına bir şey bulunmayan ve simsiyah bir amel defteriyle Allâh'ın mağfiretine ümit bağlayan ve Allâh'ın affını dileyerek bâki diyara doğru yol alan bir babadan genç oğluna bir vasiyettir. Ki o, zamanın sorunlarının keşmekeşi içerisinde, dosdoğru ilâhî yolu -ki Allâh kendi sonsuz lütfuyla onu hidayet eylesin- seçmek ya da Allâh korusun başka bir yola yönelmek -Allâh onu engin rahmetiyle bütün hatalardan muhafaza buyursun- hususunda özgür bir iradeye sahiptir.

Evladım! Sana hediye ettiğim şu kitap, âriflerin namazları ve sülûk ehlinin manevî seyr u sülûkundan bir şuledir. Tabi ki benim gibi birinin kâlemi, bu sefernameyi açıklamaktan âcizdir. Ben itiraf ediyorum ki şu yazdıklarım, bir avuç lafız ve birkaç tabirin ötesinde bir şey değildir. Ben kendim, şu ana kadar bu şulenin bir kıvılcımını olsun elde edememişimdir.

Oğlum! Bu miraçta erişilecek maksat, marifet ehlinin emellerinin nihai gayesidir. Tabi bizim elimiz ona ulaşamaz. Öyleyse “Anka kimseye av olmaz, toplayıver kapanını!”⁽¹⁾ Lâkin Rahmân olan Rabbimizin inayetinden de ümit kesmek gerek. Zira O, zayıfların elinden tutar ve fakirlere yardım eder.

Azizim! Sözümüz, halktan Hakk’a, kesretten vahdete, Nâsût’tan Ceberût âleminin ötelere ve birinci secde esnasında hâsıl olan mutlak fenâ sınırlarına doğru bir yolculuk hakkındadır. Nihayet, sahv/uyanıklık sonrasında, fenâda dahi fânî olunur ki bu, ikinci secdeden sonra hâsıl olur. İşte bu, biri “Allâh’tan gelen” öteki “Allâh’a doğru yükselen” iki varlık kemanının/ yayının tamama eriştiği noktadır. Bu esnada, ne secde eden biri vardır ne de secde edilen, ne ibadet eden biri vardır ne de ibadet edilen, ne sâcid vardır ne mescûd, ne âbid vardır ne Ma’bûd.

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾

“O’dur evvel ve âhir, O’dur zâhir ve bâtin...”⁽²⁾

Oğlum! Birinci derecede sana vasiyetim, marifet ehlinin makamlarını inkâr etmemendir. Zira bu, cahillerin tarzıdır. Aynı şekilde, evliyânın makamlarını inkâr edenlerle oturup kalkmamandır. Zira onlar, Hak yolunun haramîleridir.

1- Hâfız:

*Anka kimseye av olmaz toplayıver kapanını
Zira rüzgâr daima elinde gezdirir o kapanı*

2- Hadid, 3.

Evladım! Bencillik, kibir ve enaniyetten sıyrı-
lıp çık. Zira bu, şeytanın bir mirasıdır. Zaten
şeytan, kibir ve enaniyetinden dolayı Allâh'ın
(celle ve a'lâ) veli ve seçkin kulunun önünde
eğilme emrine karşı gelmişti. Şunu bil ki insa-
noğlunun bütün sıkıntılarının kaynağı işte bu
şeytanî mirastır. Bu, fitnenin bütün esaslarının
temelidir.

﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾

“Bir fitne kalmayınca, din tamamıyla
Allâh'ın dini oluncaya dek onlarla sava-
şın...”⁽¹⁾

Bu âyet-i kerime bazı aşamalarında Cihad-ı Ek-
ber'e, yani fitnelerin kökü olan büyük şeytan ve
onun, insanların kalplerinin bütün derinlikle-
rinde dallanıp kök salmış askerlerine karşı bir
savaşım vermeye işaret ediyor olabilir. Herkes,
kendi içinde ve dışında fitnenin ortadan kalk-
ması için bir cihad ve savaş içerisinde olmalıdır.
Zafere eriştiğinde her şeyi ve herkesi islâh ede-
cek olan cihad, işte budur.

Oğlum! Bu zafere ya da en azından bazı aşama-
larına erişmek için gayret et. Himmet et ve ucu
bucağı olmayan nefsanî arzularını azalt. Yüce Al-
lâh'tan (celle ve a'lâ) medet dile. Zira O'nun me-
dedi olmadan hiç kimse hiçbir yere ulaşamaz.

Namaz; âriflerin miracı ve âşıklar için bir seyr
u sefer olan namaz, bu gayeye erişmenin yolu-
dur. Eğer tevfiik bulursan, biz de bulabilirsek ve
tek bir rekât olsun onun hakikatine erişebilir ve

1- Bakara, 193.

içinde barındırdığı gizli nurları ve gizemli esrarı; velev kendi takatimiz oranında idrak edebilirsek, Allâh velilerinin maksat ve gayelerindeki rayihadan bir tutam olsun koklayabilir ve Enbiyâ ve Evliyânın Seyyidi'nin (aleyhi ve aleyhim ve alâ âlihi es-salâtu ve's-selâm) miraçtaki namazının bir kesitini müşahede edebiliriz. Mennan olan Rabbimiz hem bize hem size bu büyük nimet ile minnet buyursun. Yol, alabildiğine uzundur, tehlikeli ve nice çok bineğe, nice azığa muhtaç. Benim gibi birinin azığı ya hiç hükmünde ya da çok çok azdır. Ancak dostun lütfu (celle ve a'lâ) bizi kuşatır da elimizden tutarsa o başka.

Azizim! Kaldığı miktarıyla gençliğinden istifade et. Zira yaşlılıkta her şey elinden çıkar da gider, hatta ahirete ve Allâh'a teveccüh dahi. Şeytanın ve nefs-i emmârenin en büyük desiselerinden biri de gençlere, yaşlandıklarında ıslâh olup düzelecekleri vaadinde bulunmasıdır. Böylece gençliğin gaflet içerisinde geçmesini ister. Yaşlılara ise uzun ömür vaadinde bulunur. Böylece de ömrün sonuna kadar, içi boş vaatlerle insanı Allâh'ın zikrinden ve O'nun için ihlâslı olmaktan alıkoyar. Ölüm gelip çatıncaya kadar bu, böyle sürer. O lahzada da o ana kadar imanını elinden almamışsa eğer, alır.

Öyleyse, gücünün daha çok olduğu gençlik günlerinde, mücahede için kıyam et ve Dost'tan (celle ve a'lâ) gayrısından olabildiğine kaç. O'nunla olan bağını -böyle bir bağ varsa eğer- daha bir muhkemleştir. Allâh muhafaza böyle bir bağ yoksa eğer, elde et ve daha bir sağlam-

laştırmak için himmet eyle. Zira O'nun (celle ve a'lâ) dışında böyle bir bağ kurmaya layık hiçbir varlık yoktur. O'nun veli kullarıyla kuracağın bağ, eğer O'nunla bağ kurmak gayesiyle değilse, kesin şeytanî bir hiledir. Zira o, Hak yolunu kapatmak için her yolu kullanır. Hiçbir zaman kendine ve kendi amellerine rıza gözüyle bakma. Zira ihlâsın zirvesindeki evliyâ böyleydiler, kendilerini bir hiç görürlerdi ve bazen sahip oldukları hasenâtı, seyyie sayarlardı. Oğlum! Marifet makamı yüceldikçe, O'nun (celle ve a'lâ) gayrı olan her şeyin hiçbir şey olmadığı daha bir hissedilir.

Namazda -şu, Allâh'la vuslat merdiveninde her övgüden sonra bir tekbir vardır. Aynı şekilde namazın başlangıcı da tekbir iledir. Bu tekbir, O'nun bütün övgülerden; övgülerin en yücresi namazdan dahi yüce olduğuna bir işarettir. Namazdan çıkarken, yine tekbirler vardır. Bu tekbirler, O'nun zâtı, sıfatları ve fiillerinin bütün nitelendirmelerden daha yüce olduğunun bir ifadesidir. Ne diyorum ben, kim nitelendirsin? Nasıl nitelendirsin? Kimi nitelendirsin? Hangi dille, hangi beyanla? Zira bütün âlem, varlığın en yüce mertebesinden esfel-i sâfiline kadar bir "hiç"tir. Var olan bir tek O'dur. Bir "hiç" olan, mutlak varlıkla ilgili ne diyebilir ki? Eğer Allâh'ın buyruğu olmasaydı, O (celle ve a'lâ) izin vermiş olmasaydı, belki de evliyâdan hiçbiri O'nunla ilgili tek bir söz olsun dile getirmezlerdi. Tabi aynı zamanda, ne varsa hep O'na dairdir, başkasına değil. Hiç kimse O'nu zikretmekten yüz çeviremez, ki zaten bütün zikirler aslında O'nun zikridir:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾

“Ve Rabbin, kendisinden başkasına kul-
luk etmemenize hükmetmiştir...”⁽¹⁾

﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾

“Ancak sana ibadet ederiz ve ancak
senden yardım dileriz.”⁽²⁾

Bu hitap, belki de Hakk'ın diliyle bütün varlıklar-
lara bir hitaptır.

﴿ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ ﴾

“...Hiçbir şey yoktur ki ona hamdederek
onu noksan sıfatlardan tenzîh etmesin,
yalnız siz, onların tesbîh edişlerini anla-
yamazsınız...”⁽³⁾

Burada söz konusu olan ise kesret diliyledir.
Yoksa hem Hamd hem Hamîd hem de Mah-
mûd O'dur.

إِنَّ رَبَّكَ يُصَلِّي

“Senin Rabbin salât eder...”⁽⁴⁾

﴿ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾

“Allâh, göklerin ve yerin nurudur...”⁽⁵⁾

1- İsra, 23.

2- Fatiha, 5.

3- İsra, 44.

4- Burada maksat, “salavât ve selam” göndermektir.
Tıpkı İNَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ gibi. Bkz. *Usûl-i Kâfî*, 1:443/13.

5- Nur, 35.

Oğlum! Bizler, O'na ve O'nun sınırsız nimetlerine şükretmekten âciz olduğumuza göre, hiç olmazsa O'nun kullarına hizmet etmekten gafil kalmayalım. Zira onlara hizmet, Hakk'a hizmettir. Nitekim her şey O'ndan değil midir?

Allâh'ın kullarına hizmet ederken, asla kendini alacaklı görme. Zira onlar gerçek anlamıyla bizim velinimetlerimizdirler. Çünkü her biri, O'na (celle ve a'lâ) hizmet için birer vesiledirler. Onlara hizmet ederken de şöhret ve insanların sevgisini kazanmak peşinde olma. Çünkü bu şeytanın hilelerinden biridir ve bizi bir anda yutuverir. Allâh'ın kullarına hizmet ederken, onlara en fazla fayda sağlayacak olanı seç, kendine ya da arkadaş çevrene faydalı olacak olanı değil. İşte bu, O'nun (celle ve a'lâ) mukaddes dergâhına sunulacak bir sıdk/doğruluk nişanesidir.

Değerli oğlum! Allâh her daim hazırdır ve bütün âlem O'nun huzurundadır. Bizim nefislerimizdeki her bir sayfa, amel defterlerimizden biridir. Seni, O'na daha çok yaklaştıracak iş ve uğraşılardan tercih etmeye çalış. Zira O'nun (celle ve a'lâ) rızası da budur. Kalbinde beni "Eğer doğruysan, sen niye böyle değilsin?" diye kınama! Çünkü ben kendim de biliyorum ki gönül ehlinin sıfatlarından hiçbirine sahip değilim. Hatta şu kâlemi kırılmasının İblis ve nefs-i habisin hizmetinde olduğu ve yarın bu yüzden hesaba çekileceği endişesini taşıyorum. Lâkin bu konuların özü, haktır. Her ne kadar benim gibi birinin -ki şeytanî hasletlerden çok da uzak değilim- kâleminden olsa dahi. Ben, şu son nefeslerimi alıp verirken bir tek Allâh Teâlâ'ya sığıyorum ve O'nun

(celle ve a'lâ) veli kullarının elimden tutup şefaat edecekleri ümidini taşıyorum.

Ya İlâhî! Sen kendin şu çaresiz ihtiyar ve şu genç oğlum Ahmed'in elinden tut! Akıbetimizi hayırla sonuçlandır! Kendi engin rahmetinle bizleri Celâl ve Cemâl dergâhına kabul eyle!

Allâh'ın selamı hidayete tabi olanların üzerine olsun.

15 Rebiu'l-Mevlud akşamı 1407.⁽¹⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

Fatıma Tabâtabâî'ye Ahlâkî Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Azizim Fatıma,

Nihayet beni birkaç satır yazmaya mecbur ettin. Yaşlılık, takatsizlik ve sıkıntılarımın çokluğu bahanelerini ise kabul etmedin.

Şimdi, söze yaşlılık ve gençliğin âfetleri ile başlamak istiyorum. Çünkü ben her iki merhaleyi de idrâk etmiş ya da bitirmiş bulunmaktayım. Şu anda ise yokuş aşağı berzah ya da cehennem yolunda Hazret-i Melekü'l-mevt'in hizmetleriyle yaka paçayım. Yarın siyah amel defterim bana sunulacak ve heba olmuş ömrümün hesabını benden soracaklar, ama benim, O'nun rahmetine ümit bağlamaktan başkaca verecek hiçbir cevabım yok. O ki "*Rahmeti ile her şeyi kuşatmıştır*"⁽¹⁾ ve;

﴿ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ﴾

1- Bkz. A'raf, 156: "وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ" ve *Biharu'l-Envâr*, 91:396.

“...Allâh'ın rahmetinden ümit kesmeyin; şüphe yok ki Allâh, bütün suçları örter...”⁽¹⁾

Âyetini “*Âlemlere Rahmet*”⁽²⁾ olarak gönderdiği peygamberine nâzil buyurmuştur.

Diyelim ki bu tür âyetlerin şümûlüne girdim, peki benim kendi ayaklarımla varmam gereken Kibriyâ Haremine nasıl yükseleceğim, Dost civarına nasıl varacağım ve İlâhî ziyafete nasıl dâhil olacağım? Canlılık ve kudret dönemi olan gençliğimde, şeytan ve onun kuklası nefs-i emmârenin desiselerine aldanarak hep kavramlar ve tumturaklı ıstılahlarla oyalanadurdum ama bununla ne bir cem'iyet/kemâl hâsıl oldu benim için ne de bir manevî hâl. Hiçbir zaman bunların ruhunu kavramaya ve zâhirî anlamlarını bâtınî derinliğe, mülkî manalarını melekûtî içeriğe dönüştürmeye kalkışmadım ve şöyle de-yip de geçtim:

Medresenin kıl u kâl'inden bir hâsıl olmadı

Onca coşkudan sonra, yürek yarası sözler kaldı bir tek

Istılâhlar ve varsayımların derinliğine öylesine dalıp gittim ki hicapları kaldırıp atacağıma kitapları toplamakla meşgul oldum. Sanki şu kâinatta bir avuç kâğıt parçası dışında hiçbir şey yokmuşçasına ben de, -ilâhî fitrat üzere yaratılmış- taliplerini insanî ilimler, ilâhî marifet

1- Zümer, 53.

2- Enbiya, 107: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ “Ve biz seni, ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”

ve felsefî gerçekler adı altında asıl maksattan alıkoyan ve en büyük hicap içre boğan şeylerle uğraştım.

Esfar-ı Erbaa⁽¹⁾, bütün eni boyu ve detayıyla beni, Dost'a doğru seferimden alıkoydu. Ne *Fütûhat*⁽²⁾'tan bir fetih hâsıl oldu, ne de *Füsusu'l Hikem*⁽³⁾'den bir hikmet elime geçti. Artık geri kalanından bahsetmeye bile değmez ki başlı başına acıklı bir hikâyedir.

Yaşlılığa erişince de attığım her adımda “istidraç”⁽⁴⁾ belasına biraz daha müptela oldum. Şimdiyse ihtiyarlık ve şu an yaka paça boğuştüğüm daha da ötesine varmış bulunuyorum.

﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ
عِلْمٍ شَيْئًا ﴾

“...Ve yine sizden, bilgisinden sonra hiçbir şey bilmez bir hale gelen ve ömrün en aşağılık devresine sürüklenen olur...”⁽⁵⁾

1- *Esfar-ı Erbaa*: Dört yolculuk. Burada, “Sadrü'l Müteel-lihîn” lakabı ve “Molla Sadra” ünvanıyla tanınan Sadruddin Muhammed b. İbrahîm Şîrâzî'nin (h. 1050) “*el-Hikmetü'l-Mütealiye fi'l-esfari'l-akliyyeti'l-Erbaa*” kitabına bir telmîh söz konusudur.

2- *Fütûhat*: Fetihler. Muhyiddin b. Arabî diye tanınan Ebu Abdillâh Muhammed b. Ali'nin (h.638) kitabı “*el-Fütûhatü'l-Mekkiyye*” kitabına telmîhen.

3- İbn-u Arabî'nin “*Füsusu'l-Hikem*” kitabına telmîhen.

4- İstidraç: “İnsanın liyakati olmadığı hâlde kendisine verilen nimetlerle gurura kapılması, bu vesileyle Hak'dan gafil kalması ve böylece tedricen müstehak olduğu cezaya çarptırılması.”

5- Hac, 5 ve Nahl, 70.

Şimdi sen kızım, bu aşamadan fersahlarca uzak olduğun ve tadını alamayacağın için -Allâh seni eriştirsün; tabi olumsuzluklarından arındırarak!- benden, üstelik nazım ve nesir diliyle bir şeyler yazıp söylememi bekliyorsun. Oysa ben ne yazarım, ne şair, ne de hatip.

Ve sen değerli kızım, “koruk olmadan helva olan”⁽¹⁾ kızım! Bilmelisin ki bir gün gelecek ve sen işte bu tür oyalanmalar ya da daha beteri ile elinden geçip giden gençliğine hasretin ağır yükünü -Allâh muhafaza- tıpkı Dost’un âşıklar kervanından geri kalmış benim gibi omuzlarında taşıyacaksın. Öyleyse bu yükü omzunda taşıyan ve altında iki büklüm olmuş şu biçare yaşlıya kulak ver. Şeytanın büyük bir tuzağı olan şu istilahlarla yetinme. O’nun (celle ve a’lâ) arayışı içerisinde ol. Gençlik günleri ve o günlerin zevk ve eğlencesi çabucak gelir ve geçer. Ben kendim bunun bütün aşamalarını kat ettim. Şimdiyse onun cehennemî azabıyla yaka paçayım. İçimdeki şeytan, Allâh muhafaza bana son darbesini vurmıncaya kadar da yakamı bırakacak gibi değil. Lâkin Allâh’ın engin rahmetinden ümitsizlik de büyük günahların en büyüklerindedir.⁽²⁾ Allâh, hiçbir günahkârı buna müptela eylemesin!

Diyorlar ki Haccâc b. Yusuf – tarihî cinayetkâr-ömrünün sonlarında “Allâh’ım beni bağışla, gerçi

1- “Sabırla koruk helva olur, dut yaprağı atlas.” Yani, sabredilirse ekşikoruk, tatlı üzüm olur. Üzüm suyundan pekmez yapılır, ondan da *helva* yapılır anlamındaki atasözüne bir telmihtir. (müt.)

2- Ebu Abdillâh (a.s): “Büyük günahlardan biri de... Allâh’tan ümit kesmektir...” “Büyük günahlar: Allâh’ın rahmetinden ümit kesmek ve Allâh’ın esirgemesinden meyus olmak...” bkz. *Usul-i Kâfi*, 2:278-280/4-10.

herkes Allâh O'nu bağışlamaz dese de!" diyor-
muş. Bu sözü duyan Şafiî: "Eğer böyle demişse,
belki de... Tabi ben, o şâkinin bu tevfiğe nail olup
olmadığını bilemem"⁽¹⁾ demiş. Benim bildiğim,
her şeyden daha beteri, ümitsizliktir. Ve sen ey kı-
zım, sırf rahmete bel bağlayarak kendini aldatma!
Zira Dost'tan gafil kalırsın. Ümitsiz de olma! Zira
hem dünya hem de ahirette hüsranda olursun.

İlâhî! Beş Ashâb-ı Kisa hakkı için, Resûl-i Ek-
rem'in ve onun Vasî'sinin soyundan gelip bu-
nunla iftihar eden ben, Ahmed, Fatıma, Hasan,
Rıza (Yasir) ve Ali'yi şeytanî kötülükler ve nef-
sanî arzulardan muhafaza buyur! Buraya kadar
benim söyleyeceklerim bitti ve Hakk'ın üzerim-
deki hücceti tamamlandı. Vesselam...

Sen o kendine özgü ısrarcılığınla benden bir de
şiiir istemişsin. Doğrusunu söylemek gerekirse,
ben ne şu an geçip gitmiş bulunan şiiir ve şuur
çağı sayılan gençliğimde, ne yine geride bı-
raktığım yaşlılık yıllarımda, ne de şu an içinde
bulduğum kocalmışlık ve erzelü'l ömür süre-
since şiiir söyleme gücüne sahip olmadım.

Diyorlar ki birisi: "Benim gücüm gençliğimde
de aynıydı yaşlılığım da; hiç değişmedi. Çün-
kü ben, şu taşı ne gençliğimde kaldırabildim ne
de yaşlılığım da!" diyormuş. Şimdi ben de aynı-
sını söylüyorum; ben şiiir ve edebiyatta hiç de-
ğişmedim. Çünkü ben gençliğimde şiiir yazamı-
yordum ve ihtiyarlığım da aynı şekilde. Şimdi
dediğim şudur:

Şair, Sa'dî Şirâzî ise eğer

*Benim ve senin tüm kurmacalarımız bir
oyundur.*

1- Bkz. *İhya-u Ulumi'd-Din*, 4:697.

Madem şiir yazamıyorum bari hiç olmazsa seni
“miir” ile eğlendirip ısrarına bir cevap vermiş
olayım:

*Ahmed'tir Muhammed Muhtar'dan
Ki Hamid onun koruyucusu olsun
Fatıma, Fatıma'nın bâtinî arşından
Fatir-i Asuman⁽¹⁾ ona yar olsun
Hüsn ağacının meyvesi Hasan
Muhsin ona yar-i payidar olsun
Yasir, Sıbtayn'in⁽²⁾ Âl-i pakından
Sırr-ı İhsan ona nisar⁽³⁾ olunsun
Ali, Âl-i Ali bostanındandır
Aliyy-i Âliyy⁽⁴⁾ ona şiar olsun
Ahmed neslinden beş kişinin
Cümlesine şefaathçi sekiz ve dört olsun⁽⁵⁾
Kızım benden yeni bir şiir istedi
Miir dedim ki yadigâr olsun*

1- فاطر آسمان: Göklerin Yarattıcısı.

2- سبطين: Hasan ve Hüseyin (a.s)

3- نثار: i'ta etmek, vermek.

4- عليّ عالي: Allâh'ın iki sıfatı

5- On iki İmam (a.s)

Benden yine şiir istemişsin, illâ ki şiir. İşte bir kaç perişan söz daha:

Âşığım ben âşık, vaslından gayrı dermanım yok

Bu tutuşmuş ateş, canında olmayan yok

Gönlü yanıklar mahfilinde senden gayrı bir zikir yok

Bu bir destan ki evveli de ahiri de yok

Gönül sırrı hiç kimsenin yanında açılmaz

Dost'tan gayrı ki O'nun nezdinde gizli-açık bulunmaz

Şime diyeyim ki o, Dost'un gayrını görmez asla

O kimse ki ne fikri ne visali kendi fermânında olmaz

Gözünün bir köşesini aç da şu miskin bana bir bak

Naz eyle naz! Şi bu sahranın bir düzeni olmaz

Şüpün ağzını bir aç ve dolup taşan bir kadeh ver

Zira ki senden gayrı peyman ve peyman üzre duran olmaz (peyman:ahit, antlaşma)

Perişan sözlerden tutulamaz ki dili

O kimse ki sinesinde bir kalb-i perişandan gayrı olmaz

Yırt defteri, kır kâlemi, kes şu nefesi

*Zira ki O'nun avaresi ve hayranı olma-
yan olmaz*

Rebiü's-sâni 1407

Azer 1365⁽¹⁾

Fatıma Tabâtabâi'ye Hitaben Ahlâkî Bir Yâdigâr

İrfânî ve Ahlâkî Öğütler

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Fatıma, aziz kızım! Benden senin için bir şeyler yazmamı istiyorsun. Kendisi bizzat, kötülüğü emreden nefs-i emmâreye müptela ve bu büyük putu kırmayı becerememiş ya da aslında asla bunu aklından dahi geçirmemiş biri ne yazabilir ki? Bu günlerde Allâh'ın ayı ve ilâhî ziyafet makamının arifesindeyiz. Ben kendim, bu ziyafete layık biri olmadığımı ikrar ediyorum. İmamların ayı olan Şa'banu'l-Muazzam geçip gitmek üzere ama biz kendimiz, Allâh'ın ayı için henüz hiç bir hazırlık göremedik. Duaları, arada bir laklaka-i lisan ile üstünkörü okumuşluğum oldu ancak hiçbir hâsılı olmadı. Şimdi bu ayın sonlarında şöyle arz ediyorum:

اللَّهُمَّ إِنِّ لَمْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَىٰ مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيمَا
بَقِيَ مِنْهُ

“Allâhım! Şa'ban ayından geçen günlerde

bizi bağışlamadıysan eğer, kalan günlerinde bağışla bizleri.”⁽¹⁾

Ben, Hak Teâlâ'nın rahmetinden ümitsiz değilim; sen de olma. Şu dünyada Hakk'ın rahmetinden ümitlerin kesileceği bir düzeyde günahların çoğalacağı gün, hiç gelmesin! Kızım, şu birkaç gün ister zevk ü sefa ile ister dert ve bela ile geçsin, ister fitrattan gaflet ile ister onun farkında olarak yaşansın gelip geçecektir. Azizim, Allâh (celle ve a'lâ) hidayet nurunu bütün mahlûkata; özellikle de insana bahşetmiştir.

İlâhî fitrat, ister istemez bizleri O'na yöneltecektir. Bütün mahlûkat, hangi aşamada bulunsurlarsa bulunsunlar, hangi yol ve mezhebe yönelmiş olurlarsa olsunlar, Hak Teâlâ ve mutlak kemâl dışında hiçbir şeye yönelmezler. Bu fitratın bir gereğidir, her ne kadar kendileri bunun farkında olmasalar ve O'nun gayrına inanıyor görünseler de. İnsan, mutlak kemâli arzular ve ister; hem puta tapındıkları zehabı içerisinde olanlar, hem Hakk'ı (celle ve a'lâ) inkâr edenler ve riyaset peşinde olanlar. Mülhitler/ateistler, sanırlar ki riyaset ve başkanlık peşindedirler, lâkin hakikatte tüm yönelişleri ve arzuları mutlak bir güce erişmektir. Onlar mutlak kemâl arayışı içerisinde dirler ama kendileri bunun hilafına inanırlar. Aslında azap ve cezaların gerekçesi belki de bu cehalet ve tevehhümlerdir. Örneğin güzel kıyafetler, süs ve ziynetin en iyisi peşinde olan sen, aslında Hakk'ın arayışı içerisinde sin. Saraylarda oturanlar ise mutlak güç arayışı içerisinde dirler.

1- Şa'ban ayı sonları duası.

﴿وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ﴾

“...ve hiçbir şey yoktur ki ona hamederek onu noksan sıfatlardan tenzîh etmesin, yalnız siz, onların tesbîh edişlerini anlayamazsınız...”⁽¹⁾

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾

“Rabbin, sadece O’na kulluk etmenizi hükmetti...”⁽²⁾

Bir açıdan bakıldığında bu konu çok daha geniş bir alanı kuşatır. En iyisi mi ben burada söze bir ilmik vurayım da kendimi de, herkesi de, seni de Allâh’a ısmarlayayım.

Esselamu aleyk ve alâ ibadillâhi’s-sâlihîn

Ruhullâh Musevî Humeynî

1- İsra, 44.

2- İsra, 23.

S. Ahmed Humeynî'ye İrfânî-Ahlâkî Mektup

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

Hamd, Âlemlerin Rabbine özgüdür. O'nun gayrı ne bir Rahmân ne de bir Rahîm vardır. Kul-luk edilen ve kendisinden yardım dilenilen bir tek O'dur. O'nun gayrı hamde şâyân değildir. O'ndan başka ne bir Rab ne de bir Mürebbî bulunur. Sırât-ı Müstakim'e hidayet eden O'dur. Yegâne hidayet edici ve yegâne mürşid O'dur. O, ancak kendisiyle tanınır. O'dur evvel ve âhir; O'dur zâhir ve bâtın. Salât ve selam peygamberlerin efendisinin üzerine olsun. Varlığın gaybî boyutundan şühûdî boyutuna zuhûr eden, tüm âlemleri irşad eden, varlık dairesini tamama erdiren ve evveliyle âhirini birleştiren odur. Salât ve selam onun Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun. Ki, ilâhî sırların hazinesi, ilâhî hikmetin madeni ve tüm âlemlerin hidayet önderleri onlardır.

İmdi, bu vasiyet, yaklaşık doksan yıllık yaşam süresince dalalet girdabı ve tabiatın verdiği sarhoşluk içerisinde yaşayan ve şu an "ömrün en aşağılık" döneminde cehennemden en dibine doru yuvarlanırken hiçbir kurtuluş ümidi

bulunmayan, ancak Allâh'ın şefkat ve merhametinden henüz ümidini kesmemiş ve zaten bir tek O'na ümit bağlamış, ama aynı zamanda klasik ilimlerin -ki baştanbaşa kıl u kâlden ibaret- bu ilimler- kördüğümüleri karşısında kendini âciz bilen ve Allâh'tan başka hiç kimsenin sayamayacağı denli çok günahlarıyla baş başa kalmış çaresiz bir yaşlının vasiyetidir.

Bu vasiyet, yüce Rabbimizin tevfiği ve hidayet yollarının öncülerinin (aleyhimusselam) elvermesiyle Hakk'a doğru bir yol bulacağı ve babasını kuşatmış bulunan şu bataklıktan kendisini kurtaracağı ümidini taşıdığı bir gence vasiyettir.

Ey aziz oğlum Ahmed -Allâh sana selâmet versin- şu satırları iyi oku! Okurken de “söylenene bak söyleyene değil.” Ben kendim, gerçi sana anlattığım bütün her şeyden yoksun ve uzağım lakin tüm ümidim bunların senin için bir uyanış vesilesi olmasıdır. Bilmeni isterim ki Ceberût âleminin gaybî yüzünden, alt ya da üst mertebelerdeki diğer bütün âlemlerdeki varlıkların hiçbiri, hiçbir şeye sahip değildir; ne kudret, ne ilim ne de bir fazilet sahibidirler. Ne varsa hepsi O'nundur (celle ve a'lâ). Ezelden ebede bütün her şeyin idaresi O'nun elindedir; O, Ahad ve Samed'tir. Şu içi boş mahlûkatın hiçbirinden yana bir tedirginliğin olmasın. Onlardan yana asla bir ümidin de olmasın. Zira O'nun gayrından bir beklenti içerisinde olmak, şirkidir. O'nun gayrından yana bir korku taşımak küfürdür.

Oğlum! Gençlik nimeti elinden kayıp gitmeden önce kendini ıslâh etmeye çalış. Zira yaşlılık yıl-

larında her şeyini elden vereceksindir. Şeytanın desiselerinden biri; belki de en büyüğü, senin şu babanın pençe pençeye bulunduğu -tabi Hak Teâlâ rahmetiyle elinden tutarsa o başka-istidraç⁽¹⁾ belasıdır. İlk gençlik yıllarında, bir gencin en büyük düşmanı olan derunî şeytan, onu kendini ıslâh etme düşüncesinden uzak tutar. Ona her daim “daha önünde çok zaman var; bu dem, gençliğin tadını çıkarma demidir” diye ümit verir. Günler gelir geçer ve o, insanı aşama aşama boş vaatlerle kandırmaya devam eder. Gençlik artık bitmeye yüz tuttuğunda, onu yaşlılık yıllarında kendini düzelterceği ümidiyle sarhoş eder. Yaşlılık gelir çatar ama bu şeytanî vaatler asla bitmez. Bu kez ömrün sonlarında tövbe edersin diye vaat eder. Hayatın sonunda ve ölümlü yüz yüze gelindiğinde ise Hak Teâlâ'yı bir insanın gözünde en nefret edilecek varlık gibi gösterir. Çünkü artık onun gözünde Allâh, dünyayı, yani biricik sevgilisini elinden alan birisidir.

Elbette bu durum, henüz fitrat nurunun tamamıyla sönüp yitmediği insanlar için söz konusudur. Öyleleri de vardır ki dünya bataklığı onları tam anlamıyla ıslâh olma düşüncesinden uzaklaştırmış ve dünya gururu onları tam anlamıyla kuşatmıştır. Ben kendim, bu tür şahıslara hatta klasik anlamıyla ilim ehli içerisinde dahi rastlamışım. Bazıları şu an hayatta olup bütün dinleri boş ve anlamsız addetmektedirler.

1- İstidraç: “İnsanın liyakati olmadığı hâlde kendisine verilen nimetlerle gurura kapılması, bu vesileyle Hakk'dan gafil kalması ve böylece tedricen müstehak olduğu cezaya çarptırılması...”

Oğlum! Şunu unutmamalısın ki bizlerden hiçbirimiz bu tuzağa düşmek hususunda kendini güvende hissedemez. Azizim! Masum İmamların dualarını bir oku. Bak gör, sahip oldukları bütün hasenât ve güzellikleri nasıl seyyiât ve kötülük olarak görmekte, kendilerini nasıl ilâhî azaba müstehak bilmekte ve Allâh'ın rahmetinden gayrı bir ümit kapılarının olmadığına nasıl ikrar etmektedirler. Ne var ki dünya ehli ve mide düşkünü mollalar bu duaları hep tevî ededururlar. Zira onlar, Hakk'ı (celle ve a'lâ) tanıyamamışlardır.

Oğlum! Mesele bizim tasavvur ettiğimizden çok daha büyüktür. Hak Teâlâ'nın azâmetinin huzurunda kendi benliklerinden arınmış, fenâyâ erişmiş ve O'nun gayrını görmeyenler, bu "hâl" üzereyken ne bir kelam, ne bir zikir, ne bir fikir, ne de kendi benliklerini bilirler. Bu dualar "mahv öncesi sahv"⁽¹⁾ hâli üzereyken ya da "mahv"⁽²⁾ esnasında ve kendilerini o her daim hazır olanın huzurunda bulduklarında dile gelmiştir. Benim, senin ve Allâh'ın seçkin velilerinin dışındaki herkesin eli bu mertebeye erişmekten acizdir.

Dolayısıyla bu, benim gibi birinin konuşabileceği bir konu olmadığından sözü toparlayayım ve sen evladım için Allâh'ın fazlı ve O'nun veli kullarının (aleyhimusselam) elvermesiyle senin kavuşma imkânın bulunan ve benim ümitvar

---

1- Kulun Hakk Teâlâ'da fâni olduktan sonra kulluk mertebesinin bilincine vardığı uyanıklık hâline bir telmîhtir.

2- Hak'ta fâni olduktan sonra Hak ile baki kalınacağı şuurundan hasıl olan bilinç haline bir işarettir.

olduğum bir konuyla başlayayım. Sözün özü bütünüyle, Fıtrat âyetinde açıklanmıştır:

﴿فَطَرَتِ اللّٰهُ التّٰبِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾

“Allâh’ın insanları üzerine yaratmış olduğu fıtrat...”⁽¹⁾

Yani Tevhidî Fıtrat, tüm insanların hatta bütün varlıkların üzerine yaratılmış oldukları fıtrat. Teveccühe konu olan ve herkesin peşinde koşturadurduğu şey; hem bilimler, faziletler, erdemler, hem marifetler ve benzeri şeyler, hem şehvetler, nefsanî arzular kendisine teveccüh edilen her şey ve herkes; mabetlerdeki putlar, dünyevî ya da uhrevî sevgililer, zâhirî ya da bâtınî, hayalî ya da manevî bütün sevgiler; kadın, evlat, kabile sevgisi gibi veya padişahlar, emirler ve komutanlar gibi dünyevî riyasetler ya da âlimler, bilim adamları, ârifler, evliyâ ve enbiyâ (aleyhimusselam) gibi manevî makamlar; hepsi ama hepsi Kâmil-i Mutlak olan yegâne varlığa dönük, bir tek O’na yöneliktir.

O’nun için gerçekleşmeyen ve O’na kavuşmak için vaki olmayan hiçbir hareket yoktur. Atılan her adım sadece ve sadece Mutlak Kemâl’e doğrudur. Şu anda bizler ve bizim gibiler, hepimiz zulmânî hicaplarla kuşatılmışız; birbiri üstüne yığılmış karanlıklar misali. Tüm acılar, tüm keuderler ve tüm azaplar işte bu hicaplar içre olduğumuzdan dolayıdır. Bu hicapları kaldırıp atmanın ilk adımı, ilk önce hicaplarla kuşatılmış olduğumuzun farkına varmamızdır. Açıktan

1- Rum, 30.

gizliye, zâhirden bâtına varlığımızın bütün boyutlarını kuşatmış bulunan tabiatın örtülerini fark ederek yavaş yavaş kendimize gelmeliyiz. İşte bu “yakza”dır ki bazı sülûk ehli bunu “ilk menzil” bilir⁽¹⁾.

Ancak öyle değildir. Aksine bu kendine gelip uyanma aşaması, seyr u sülûk yoluna giriş için bir hazırlık aşamasıdır. Bütün bu zulmânî hicapları sonra da nuranî hicapları kaldırıp atmak, tevhide erişebilmek için varılan ilk menzildir. Eğer ikâl-i akıl⁽²⁾, yani aklın ayağımıza bağlı bendi ve zinciriyle hareket edecek olsak dahi, bütün bu bent ve zincirlere rağmen şu nağmeyle bize seslenecektir: Mutlak kemâl, bütün kemâlleri kapsar. Aksi durumda “Mutlak kemâl” sayılmaz. Hiçbir kemâl ve hiçbir cemâlin Hakk'ın gayrından zuhûr bulması düşünülemez. Zira bu “gayrılık” şirkin ta kendisidir; bu ilhad ve Allâh tanımazlıktır demesek dahi.

Azizim! İlk önce ilim adımlarıyla, topallaya topallaya da olsa ilerlemen gerekir. Bu ilim ne olursa olsun hicab-ı ekberdir/en büyük hicaptır. Sen bu hicaba bürünmekle hicapların nasıl kaldırılacağını da öğrenmiş olursun. Gel de birlikte “vicdan” a doğru bir yürüyelim, olur ki bir yol açar önümüze. Her insan, dahası her varlık, fitratı gereği kemâlâta âşık ve noksanlıklardan bîzardır. Siz eğer ilim peşindeyseniz, onu kemâl

1- *Şerhu Menâzilu's-Sâirîn*, Abdurrezak Kâşânî, s. 34. Bazı sülûk ehlinden maksat, Hâce Abdullah Ensârî'dir.

2- İkâl-ı akıl: İkâl, deve ya da atı bir yerde tutmak için bağlandığı bent veya zincire denir. Buna göre ikâl-ı akıl, yani akıl bendi ve zinciri, insanı bağlayıp hareket alanını sınırlandıran bir faktördür.

bildiğiniz içindir. Bu yüzden fitratınızın, elde ettiği her ilimle yetinip buna kani olması mümkün değildir. Zira eğer daha yüce mertebelerin varlığını fark ettikçe fitrat gereği onun da talibi olur ve şu anda elinde bulunandan eksik ve sınırlı olduğu cihetiyle uzak kaçar. Burada onun gönül verdiği boyut, ilmin kemâl boyutudur noksan yanları değil. Bir güç sahibi eğer güç ve kudreti önemsiyorsa, gücün kemâl düzeyini önemsemediğinden dolayıdır. İşte bu yüzden bütün güç sahipleri, hep daha üstün güçler elde etmek peşindedirler; kendileri bunun farkında olmasalar dahi.

Mutlak kudret, Mutlak Varlık'tır. Şu dâr-ı tahakkuk, yani varlığa bürünmüş kâinat, bütünüyle o mutlak varlığın bir cilvesidir. Nereye dönüp baksan aslında O'na yönelmişsinizdir. Oysa sen hicaplar içresin ve bunun farkında bile değilsin. Vicdanın adımları peşisıra bu kadarlık bir idrâke dahi erişebilir ve bulabilirsen, mutlak varlık dışında herhangi bir şeye teveccüh etmen mümkün olmaz. İşte bu, insanı bütün diğer her şeyden müstağni kılan bir hazinedir. Artık neye erişirse erişsin bu, mutlak mahbûbun bir vergisi ve neyi kaybederse etsin bu, mutlak mahbubun bir dilemesiyledir. Böyle bir halette düşmanlarının kınamaları ve küstahlıkları dahi senin için bir lezzet kaynağı olur. Çünkü bütün bunlar mahbûbun kendisindedir, şundan bundan değil. Bu durumda mutlak kemâl makamı dışında hiçbir makama gönül vermezsin artık.

Aziz oğlum! Şimdi ben şu özürlü kâlem ve dilimle sohbet etmek istiyorum:

Sen de, bütün herkes de biliyorsunuz ki şu an içinde yaşadığınız nizam, ilâhî kudretin bereketi, O'nun (celle ve a'lâ) tevfiği, Hazret-i Bakiyetullâh'ın (canlarımız ayağının tozuna feda olsun) dua ve teyidi ve İran'ın devrimci milletinin (benim canım tek tek hepsine feda olsun) iradesi ile bütün şeytanî güçlere rest çekmiştir. Binlerce yıl zulüm, haksızlık, halka eziyet, katliam ve çapulculuk dışında hiçbir iş yapmamış olan düzensizlik düzeni zâlim şahlık rejiminin burnunu alçaklık zeminine sürmüştür.

Bu rejimin uzantıları olup bu vesileyle ondan nemalanan, zulmeden, yağmalayan kesimler de olmuş ve şu an bunların birçoğu ya diğer ülkelere kaçmış ya da ülke içerisinde olup yine onlara/yabancı ülkelere hayranlık duymaktadırlar. Bu millet, Batı bloğuyla pençe pençeye gelmiş, şeytanî güçler ve onların fermanı altındaki geniş küresel propaganda ağını ellerinde bulunduranları, güç gösterisinin zirvesindeyken alaşağı etmiş, maskelerini indirmiş ve rezilliklerini dillere düşürmüştür.

Bugün herkes, özellikle de dünya yiyici Amerika, bütün dünyada ve zincire vurulmuş ve İslam'ın asıl gücünden gafil milletler ve kendi milletimizin onlara gönül vermiş ya da güçlerine aldanmış birçok ferdi arasında taraftarları vardır. Bütün bunlar, bu cumhuriyet ve önderleri aleyhine kılıçlarını çekmiş ve bu cumhuriyetin mahvolmasını beklemektedirler. Zira Batı'nın çıkarları tehlike altındadır. Kudret sahibi bir İslam, bu tehlikeyi yaratacak tek güçtür.

Aynı şekilde mülhîd Doğu bloğu da kendi güç-

lerine aykırı olan her sese karşı durmaktadır. Dünyanın yarısı onların elindedir. Kudret sahibi olmuş bir İslam karşısında hem kendileri, hem de yandaşları için büyük bir tehlike algısı taşımaktadırlar. Hem içeride hem de dışarıda onlara gönlünü kaptırmış olanlar da vardır ki bunlar da tanrı edindikleri bu güçlerin peşi sıra yüce İslam, İslam Cumhuriyeti ve yöneticilerine karşı düşmanlık beslemekte ve onu yok etmeyi düşünmektedirler. Bütün bunlara rağmen acaba sizler onların İslam Cumhuriyeti'yle el sıkışacaklarını ve “merhaba hoş geldin” diyerek İslam Cumhuriyeti ve idarecilerini methedceklerini mi sanıyorsunuz?

Fâsid beşerî düşünce, doğası gereği yolunun üzerindeki her dikenini hangi yol ve vesileyle olursa olsun kaldırmayı düşünür. Askerî, ekonomik ve hukukî vesilelerin yanında en önemli vesile kültürel boyuttur. Batı'nın ve Doğu'nun fâsid kültürü, ellerinde bulundurdukları büyük çaplı imkân ve araçlarla günün her saatinde yalan, töhmet ve iftira üreterek İslam'ın ilâhî kültürüne saldırmalarını gerektirir.

Her fırsatta İslam Cumhuriyeti'nin ilâhî kanunları ve İslam'ın özünü baltalamak isterler. Ona bağlı olanları da mürteci, gerici ve siyasî şurardan yoksun kişiler diye yaftalarlar. İslam'ın kanunlarının günümüz için yeterli olmadığını savunurlar. Güya bu kanunların üzerinden bin dört yüz yıl geçmiş de, hiçbir şeyi yönetecek güçte değilmiş de, dünya geçmişte olmayan yeniliklerle doluymuş da gibi bahaneler üretmekte ve İslam iddiasında olan bazı kesimler dahi bunları tekrar ededurmaktadırlar.

Bu ortamda İslam'ın ilâhî kültürü adına, bu alabilmişine yaygın entrikalar karşısında dik durmak gerekir. Ele geçen bu ilâhî fırsatı, sorumluluk bilinci olan yazarlar, hatipler ve sanatçılar değerlendirmeli, İslam fikhî ve Kur'an-ı Kerim'e vakıf din âlimlerinden de yardım alarak İslam ahkâmını -ki bütün zamanlar içindir- sahih bir içtihat yöntemiyle Kur'an-ı Kerim, Resul-i Ekrem'in (s.a.a) sünneti ve ilâhî maarifle dolup taşan hadisler ve geleneksel fıkıhtan istihraç etmeli ve bütün dünyaya sunmalıdırlar.

Bu yolda sapkın yöntemlerle düşünenlerin, saray mollalarının ve sultanların yardakçılarının kınamalarından asla korkmayın. Şu din âlimi görünümlü olanlara ya da âlimler içerisinde kasten veya yanlış düşünce, haset ve şeytanî desiselerden dolayı muhalefette bulunanlara güzel bir nasihatle, Resul-i Ekrem (s.a.a), Emirü'l-müminin ve diğer Masum İmamların (a.s) yol ve yöntemiyle şunu anlatmak gerekir: Bu sapkın gidişat Allâh korusun öyle bir yere varır da İslam Cumhuriyeti'ne -ki tarih boyunca mazlum kalan İslam'ı ihyâ etmeyi hedeflemiş bulunmaktadır- bir hanel gelirse İslam, batıdan doğudan ve onlara bağımlı olanlardan öyle bir darbe yer ki asırlar boyu zalim şahlık rejimi dönemindeki fesadın çok daha büyüğüyle yüz yüze geliriz.

Şimdi artık bir baba olarak evladım Ahmed'e nasihat ve vasiyette bulunmak istiyorum. Oğlum! Sen her ne kadar üst düzey İslamî yönetim kadrosunda -Allâh olanları muvaffak kılsın- olmasan da, şu yemiş olduğun amansız darbeler, sırf benim oğlum olduğun içindir. Hem batı ve

hem doğu kültürü icap eder ki bana yakın olan herkes, özellikle de herkesten daha yakın olan sen töhmet, eziyet ve iftiralara maruz kalasın. Aslında senin yegâne cürmün, benim oğlum olmandır ve onların gözünde bu azımsanacak bir cürüm de değildir. Tabi ki bunlardan çok daha ağır şeyler söylemelidirler ki söyleyeceklerdir de. Sen bunu beklemeli ve buna hazırlıklı olmalısın.

Lâkin eğer Hak Teâlâ'ya inanmış ve iman etmişsen ve O'nun sonsuz hikmet ve rahmetine bel bağlamışsan bütün bu töhmetler, iftiralar ve sonu gelmez eziyetlerin hepsini O'nun sonsuz rahmetinin bir armağanı olarak görürsün; Dost'un, sen nefsanîyetini kırabileşin diye sana gönderdiği bir armağan. Bu, Allâh'ın kendi kullarının arınması için öngördüğü ilâhî bir sınanma ve imtihandır. Öyleyse bu tokatları yedikçe, sana böyle bir inayette bulunduğu için Rabbine şükret. Bunun ötesinde de bir dileğin olmasın.

Aziz oğlum! Defalarca benden, senin hakkında ve senin bütün bu iftiralardan beri olduğuna dair hiçbir açıklamada bulunmamamı istedin. Tabi ki sen bunu İslam Cumhuriyeti'nin maslahatı için istiyordun. Lâkin eğer ben bu yazımda senin istemiyor olmana rağmen seninle ilgili bir şeyler yazıyorsam bu, benim boynumda ilâhî bir vazife olduğu içindir. Zira bir Müslüman ya da herhangi bir Allâh kulu benden dolayı, bunca iftira ve eziyete uğruyor da ben bu konuda bildiklerimi söylemiyorsam sorumlu tutulurum.

Ben her daim hâzır, nâzır ve müntakim olan Rabbimi şahit tutuyorum ki Ahmed, dış ilişki-

lerimde bendenize yardım etmeye başladığı günden şu an şu satırları yazmakta olduğum lahzaya kadar, benim söz ve yazılarımın hila-fına ne bir adım atmış ne de bir kalem oynat-mıştır. Bilakis kılı kırk yararcasına benim bütün söz ve yazılarımda kendince düzeltilmesini ge-rekli gördüğü tek bir kelime veyahut hatta tek bir harfi dahi benim iznim olmadan değiştirmemiştir. Ben, bütün konuşmalarım ve yazıla-rımla ilgili onun kendisine, bürodaki bazı so-rumlulara (Allâh onları hıfz eylesin) ve iletişim işlerinden sorumlu şahıslara, maslahata uygun bulmadıkları hususları bana hatırlatmalarını söylemişim. Oğlum Ahmed de bu durumdan haberdar olduğundan bugüne kadar bana baş-vurmaksızın tek bir kelime olsun ne eklemiş ne de çıkarmıştır. Allâh, bütün bunların şahididir.

İlâhî! Ben, yakınlarımla ilgili övgü ve iltifat ko-kusu taşıyan şeyleri ne yazmak ne de dile ge-tirmek isterim. Lâkin sen biliyorsun ki iftiralar karşısında susmak bir cürüm ve günahdır. Ben-deniz büroda bulunan arkadaşlarla ilgili bugü-ne kadar, benim razı olmayacağım hiçbir hu-susa rastlamadım. Hepsinin de benimle uzun ve sürekli bir geçmişi vardır. Bunlar arasında bilhassa Sanii Bey⁽¹⁾, bana yakınlığından dolayı ömrü boyunca nice darbe yemiştir. Ben Allâh Teâlâ'dan hepsi için ecr-i cezîl ve sabr-ı cemîl niyâz ediyorum. En son şunu da söylemeliyim ki Ahmed, bugüne kadar kendi harcamaları için Beytülmal'dan tek bir dinar dahi harcamamış ve ben kendim kendi şahsî gelirimle onun geçi-mini temin etmekteyim.

1- Hasan Saniî.

İlâhî! Biz baştan aşağı günaha bulaşmış kullarını affeyle. Engin rahmetini bizlerden esirgeme! Her ne kadar hak etmesek de biz senin kullarınız.

İlâhî! Şu İslam Cumhuriyeti'ni, yöneticilerini ve aziz savaçılarımızı kendi inayet sığınağında muhafaza buyur. Şehitler, yitik askerler, aziz şehit ve şehit ailelerini kendi rahmetine gark eyle. Hapiste olan ve yitik durumdaki kardeşlerimizin vatanlarına dönmelerini temin eyle. Muhammed ve onun pak kılınmış âli hürmetine! Aleyhim salavâtullâhi ve selamuh.

27 Rebiü's Sani 1408.

Ruhullâh Musevî Humeynî

Ali Humeynî'ye Bir Hediye

Rahmân ve Rahîm Allâh'ın Adıyla

“Karıncanın Hediyesi”

*Her iki cihandan âzâdım ben Ali'nin gül
yüzü hürmetine*

*Mey testisi ile gencim ben Ali'nin saçının
bir kıvrımı hürmetine*

*Çat ederim ben mülk ü melekût sahasını
o yârin peşisıra*

*Tek yâd edeyim harâbatlarda Ali'nin eb-
rusunu ben*

Sahife-i Kâmile-i Seccâdiye, tam bir Kur'an-ı Said, yani yükselen Kur'an numunesidir. Üns halvethanesinde dile gelen en büyük münâcatlardandır. Elbette bizim gibiler, onun bereketlerine nail olmaktan âcizdir. O, ilâhî nur pınarının kaynağından neşet eden bir ilâhî kitaptır. Ki büyük Allâh velileri ve şanı yüce vasîlerin seyr u sülûk tarikini ilâhî halvethane sakinlerine hep öğreterdurur. Bir Kitâb-ı şeriftir ki marifet ashabının beyan metodunu, Kur'an-ı Kerim misali

çetrefilli bir anlatımdan uzak, duâ ve münâcat tarzıyla ilâhî marifet susuzları için şerh eder.

Bu değerli kitap, tıpkı Kur'an-ı Kerim gibi ilâhî bir sofradır. Ki içinde nimetin her türlüşü bulunur ve herkes manevî iştahı oranında kendi payını alır. Bu kitap tıpkı Kur'an-ı Kerim misali, mülk ve melekûtta ceberût ve ötelereinden tecelli eden, benim ve senin gibilerin elinin erişemeyeceği ve hakikat taliplerinin elde edemeyecekleri gaybî marifetin en ince ayrıntılarını kendine özgü bir metotla irfân okyanusundan birer katre tattırırçasına sunar ve tadan herkesi mahv ve fânî kılar.

Yokluk olurum ben yokluk zira erganun

Der ki bana: "İnna ileyhi raciun"⁽¹⁾

Madem öyle sen ey bütün marifetlerden mahrum ve kevn u mekândan habersiz yazar, kır şu kâlemini, kapat şu sayfayı! Örümcek ağı misali bütün varlığını sarmalamış bulunan ve günbegün artıp duran şu hadsizliğinden Allâh'ın zeval bulmaz fazlına sığın! Zira O, engin bir rahmet sahibidir.

Ben bu büyük kitabı, aziz evladıma; alnında nur, dahası nurlar üzere nur gördüğüm, Eimme-i Athar (aleyhimusselam) sülalesinden Ahmed'in yadigârı, Eimme-i Athar soyundan ve Haseneyn'in evladı olma şerefine mazhar Tabâtabâi ailesinden çok değerli annesinin dizi di-

1- *Mesnevî-i Manevî*, 3. Defter: 576/3907; Erganun: Org, ismini latince "Organum" dan alır, Türkçedeki gerçek ismi ise Rumca'daki "Orğanôn" kelimesinden gelen "Erganun" dur.

binde terbiye görmüş oğluma hediye ediyorum. Tüm ümidim, onun seçkin bir âlim, sorumlu bir fakîh, hem zâhirî hem de bâtinî cephelerde Allâh yolunda mücahid bir ârif olması ve bu mukaddes kitaptan gereken veçhiyle faydalanmasıdır. Ayrıca bir ömür nefsin arzuları peşisıra isyan ve şükürsüzlükle yaşayan ve şimdilerde, kapkara bir yüz, günah yükü altında ezilen bir omuz ve -Rahmân olan Rabbimin fazlından gayrı- tümüyle her şeyden ümitsiz; bu dâr u diyardan öteki dâr u diyara yolcu ihtiyar babası Humeynî için Allâh'tan rahmet dileyip dua ederek ve günahlarınının bağışlanmasını niyâz ederek onu minnettar kılmasını arzuluyorum.

İlâhî! Bu aileyi ben sana ısmarladım. Hiç kimseye ümit bağlamadım. Sen kendin kendi inayetinle onlara kendi terbiyen altında bulunmayı nasip eyle!

22 Azer 1367 Salı akşamı

3 Cemaziyü'l Evvel 1409⁽¹⁾

Allâh'ın Günahkar Kulu

Ruhullâh Musevî Humeynî

Fatıma Tabâtabâî'ye Son Mektup

Kur'an; Kâmil Bir Kitap – Ariflerin Kitaplarının Değeri

Hamd ancak Allâh'a mahsustur. Muhammed ve onun tayyip, tahir ve masum Ehl-i Beyt'inin üzerine salât ve selam olsun. Allâh'ın laneti onların tüm düşmanlarının üzerine olsun.

Gençlik yıllarımda irfân erbabının büyükleri olan meşayihin yadigâr bıraktığı “Füsusu'l-hikem”⁽¹⁾ ve diğer irfânî kitapları, yine irfân ehlinin bazı büyükleri⁽²⁾ nezdinde okuduğum günleri hatırladım. Şimdi artık ihtiyarlığın son aşamasına gelmişken, aziz kızım Fatıma Tabâtabâî Hanım, bu miskinden bir şeyler yazmasını istiyor. Şunu söylemeliyim ki, söz konusu kitaplar, bütün kadir ve kıymetlerine rağmen ve Kur'an-ı Kerim, –marifetullah'ın her daim kaynayıp co-

---

1- “Füsusu'l-Hikem” Muhyiddin b. Arabî namıyla meşhur Ebu Abdillah Muhammed b. Ali'nin (ö. 638 h.) irfân alanındaki meşhur kitabı.

2- Büyük Ârif Mirza Muhammed Ali Şahâbâdî; İmam'ın üstadı.

şan pınarı- Masum İmamlardan (salavâtullâhi ve selamuhu aleyhim ecmain) elimize ulaşan ve gerçek anlamıyla Kur'an-ı Said⁽¹⁾ diye anılması gereken dua kitapları ve o yüce insanların hadislerini anlamamıza sundukları bütün katkıya rağmen, ilâhî kelâm/ Kur'an-ı Kerim'deki esrarın halâvet, letafet ve kapsayıcılığına sahip değillerdir.

Örneğin mübarek Hamd Suresi, ilâhî marifetin bütün esrarını içermektedir. Öyle ki bütün bunlara tahammül edebilmek şu eli kolu bağlı yazarın uhdesinin çok fevkindedir. Şu kadarını bilmeni isterim aziz kızım ki sadece الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ âyetlerinde bizlerin taşıyamayacağımız denli ağır esrar ve marifet gizlidir.

Eğer sır sahibi bir ârif, Velayet sahibinin adımları peşi sıra sadece الْحَمْدُ لِلَّهِ tabirinde derinleşecek olursa şunu bulur: Varlık âleminde Allâh'tan gayrı hiçbir şey ve hiç kimse mevcut değildir. Zira eğer olacak olsaydı Hamd, Zât-ı İlâhî'ye mahsus kılınmazdı. Dolayısıyla onun dışında bir varlık vehmeden kâlemler kırılma yeridir! (Bu mücmelde sen, mufassal sözler okuyuver!)

Ve sen ey aziz! Âriflerin ve velîlerin kitaplarını, işte bu “kelime-i şerife-i camia'yı” anlamak ya da tadına varmak için oku. Rabbim seni, aziz Ahmed'im ve aziz evlatlarını ki hepiniz benim gözlerimin nurusunuz muhafaza eylesin! Ben

1- Kur'an-ı Said: Yerden göğe doğru yükselen anlamında; zira Kur'an-ı Kerim gökten yere nâzil olan bir kitap iken yine Kur'anî hakikatleri beşer diliyle dillendiren dualar ise yerden göğe doğru yükselmektedir.

sizlerden hayır dua bekliyorum, özellikle de ölümünden sonra.

Allâh'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

25.10.1367 Pazar

07 Cemaziyel-âhir 1409⁽¹⁾

Ruhullâh Musevî Humeynî

İmam Humeynî'nin İlâhî Siyasî Vasiyetnamesi

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

Resulullâh (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Sizlere iki ağır ve paha biçilmez emanet -sekaleyn- bırakıyorum: Kitabullâh ve itretim Ehl-i Beyt'im... Bu ikisi asla birbirinden ayrılmaz ve Havuz'da birlikte bana gelirler.”

Hamd ancak Allâh'adır ve (Allâh'ım) Sen münezzehsin, selamın ve rahmetin Muhammed'in ve Ehl-i Beyt'inin üzerine olsun ki onlar celâl ve cemâlinin mazharı, kitabının esrarının hazinenadarlarıdır. Kitabında ise Sen'den başkasının bilmediği ve sana mahsus olan bütün isimlerle birlikte ahadiyyetin tecelli etmiştir. Muhammed'e (s.a.a) ve onun âline zulmeden habislik ağacının kökü durumundaki zalimlere de lanet olsun...

Sekaleyn hususunda eksik ve yetersiz de olsa kısaca bazı hatırlatmalarda bulunmayı gerekli görüyorum. Ancak bu hatırlatma *Sekaleyn*'in gaybî, manevî ve irfânî boyutları açısından olmayacak elbet. Zira ben gibilerinin kalemi *mülkten melekût-i a'lâya* ve ondan *lâhuta* va-

rıncaya kadar idrâkı bütün varlık alemine ağır gelen, ben ve sen gibisinin anlama gücünü aşan ve tahammülünün takati aştığı, hatta belki de imkansız olduğu bir mertebeyi ele alma ve *sıkl-ı ekber* ile *sıkl-ı ekber* dışındaki her şeyden mutlak daha büyük olan *sıkl-ı kebîr* makamlarının yüce hakikatlerine ulaşmaktan men edilen insanlığın başına gelmiş olanlardan, keza Allâh düşmanları ve entrikacı tağutların bu iki *sıkla* ettiklerini -ki bunları saymaya ne sınırlı vakit ne de eksik bilgim el veriyor- anlatma cüreti göstermekten acizdir; ancak bu iki *sıklın* başına gelenlere çok kısa ve özlü bir şekilde değinmeyi uygun buluyorum.

Sekaleyn Hadisi Tüm Beşer İçin Kesin Bir Hüccettir

“Bu iki *sıkl* asla birbirinden ayrılmaz ve *Havuz*'da birlikte bana gelirler” cümlesi, belki de Hz. Resulullâh'ın (s.a.a) rihletinden sonra *Havuz*'da Allâh Resülü'ne varıncaya kadar bunlardan birinin başına gelenin diğerinin de başına geleceği ve birinin menedilmesinin diğerinin de menedilmesi olacağı anlamına işaretir. Acaba bu *Havuz*, kesretin vahdetle birleştiği ve damlaların deryada kaybolup gittiği makam mıdır, yoksa insanoğlunun akıl ve irfanına sığamayacak bir şey midir?

Yine şunu da söylemek gerekir ki tağuta uyanların Resulullâh'ın (s.a.a) bu iki ağır emanetine yaptığı zulümler Müslüman ümmete, hatta bütün insanlığa yapılmıştır ki kalem bunu beyandan acizdir.

Şunu da hatırlatmak icabeder ki *Sekaleyn* hadisi bütün Müslümanlar arasında mütevatirdir ve Kütüb-ü Sitte'den diğerlerine varıncaya kadar Ehl-i Sünnet'in bütün kitaplarında muhtelif beyanlarla ve defalarca Resulullâh'tan (s.a.a) nakledilmiştir. Bu hadis-i şerif muhtelif mezheplere mensup Müslümanlar başta olmak üzere bütün insanlığa kesin *hüccettir* ve kendilerine hüccetin tamamlanmış olduğu bütün Müslümanlar bu konuda mesuliyetlerini yerine getirmekle yükümlüdürler; bu bilgiye sahip olmayan cahil kimseler için herhangi bir mazeret sözkonusu olsa da mezhep ulemâsı için yoktur.

Allâh'ın Dininde, Kitabında ve İlâhî Sünnette Bozulmanın Temeli

Şimdi ilâhî emanet Kitabullâh'a ve İslâm Peygamberi'nden (s.a.a) geriye kalanlara neler olmuş, görelim. Uğruna kan ağlanması gereken son derece üzücü olaylar, Hz. Ali'nin (a.s) şehadetinden sonra başladı. Benciller ve tağuta uyanlar, Kur'ân-ı Kerim'i, Kur'ân düşmanı iktidarlara alet ettiler, baştanbaşa bütün Kur'ân'ı bizzat Peygamber-i Ekrem'den (s.a.a) öğrenmiş bulunan, "*aranızda iki ağır ve paha biçilmez emanet bırakıyorum*" nidasını hâlâ kulaklarında taşıyan, Kur'ân'ın gerçek müfessiri ve hakikatlere âşinâ olan kimseleri türlü bahane ve önceden hazırlanmış oyunlarla geri plana iterek, gerçekte *Havuz'a* girinceye kadar insanlık için madî-mânevî hayatın en büyük düsturu olan ve hâlâ da öyle bulunan Kur'ân'ı, bizzat Kur'ân'la sahne dışı bıraktılar. Bu mukaddes kitabın ülkülerinden biri olan ve hâlâ da öyle bulunan ilâhî

adalet iktidarına iptal çizgisini çektiler, Allâh'ın dininden, ilâhî sünnet ve Kitap'tan sapmanın temelini attılar. Derken iş öyle bir yere vardı ki kalem utanır oldu onu açıklamaya...

Yaptıkları Sonucunda Kur'ân'ın Mezarlıklar ve Cenaze Merasimleri Dışında Bir Rolü Olmadı

Bu eğri temel ilerledikçe eğrilikler ve sapmalar arttı. İnsanları kemâle erdirmek, bütün Müslümanların, hatta tüm insanlık ailesinin birleşmesini sağlamak, insanlığı ulaşması gereken yere ulaştırıp kendisine *isimler*in öğretildiği bu Âdem evladını şeytanların ve tağutların şerrinden kurtarmak, dünyayı tam bir eşitlik ve adalete kavuşturmak, iktidarı insanlığın hayrına olacak kimselere devredebilmeleri için Allâh'ın masum velilerine (evvelinden âhirine tüm mahlukâtın selamı onlara olsun) vermek gayesiyle yüce ahadiyyet makamından Muhammedî tam keşfe nazil olan Kur'ân-ı Kerim'i öylesine sahne dışı bıraktılar ki insanları hidayete erdirmede adeta hiçbir rolü yokmuş gibi oldu.

İş öyle bir noktaya vardı ki Kur'ân'ın rolü, zalim iktidarlardan ve tağutlardan daha beter olan habis din adamları tarafından zulüm ve fesat yaratma, Hak Teâlâ'ya inat edenler ve zalimlerin bahanesi olma mesabesine indirildi.

Maalesef Kur'ân, bu kader belirleyici kitap, komplocu düşman ve cahil dostlar eliyle ne yazık ki mezarlıklar ve cenaze merasimleri dışında rolü olmayan bir hale getirildi. Müslümanların ve insanlığın vahdetini sağlaması, onların hayat kitabı olması gereken şey ayrılık ve ihtilaf

vesilesine dönüştürüldü veya bütünüyle sahne dışı bırakıldı. Nitekim gördük; birisi kalkıp da İslâm devletinden söz edecek olsa ve İslâm, Allâh Resulü (s.a.a), Kur'ân ve sünnetin baştan başa onunla dolduğu siyasetten bahsedecek olsa adeta en büyük günahı işlemiş sayılmakta ve "siyasetle uğraşan molla" tabiri "dinsiz molla"yla eş anlamlı kullanılmaktaydı ki bu durum şimdi de böyledir.

Aziz İslâm'ı ve Kur'ân-ı Kerim'i Yine Onları Tahrip İçin Kullanma

Son zamanlarda büyük şeytânî güçler; kendilerini yalan yere İslâm'a yamamış bulunan, İslâmî düsturlardan uzak sapkın iktidarlar kanalıyla Kur'ân'ın mahvı ve süper güçlerin şeytânî maksatlarının tahakkuku gayesiyle güzel hatlarla Kur'ân'lar basmakta, öteye beriye göndermekte ve bu şeytanca oyunla Kur'ân'ı sahne dışı bırakmaktadırlar.

Muhammed Rıza Han Pehlevî'nin bastırduğu Kur'ân'ı hepimiz gördük; bazılarını bununla kandırdı, İslâmî gayelerden habersiz bazı din adamları da onun meddahlığını yapmadaydı. Görüyoruz ki Kral Fahd da her yıl halkın dev servetinden büyük bir miktarı Kur'ân-ı Kerim basma ve Kur'ân düşmanı bir mezhebin propagandasını yapma yolunda harcamakta, Vahhabilik gibi hiçbir esasa dayanmayan, baştan sona hurafe dolu bir mezhebi yaymak suretiyle gafil milletler ve halkları süper güçlere yöneltmekte, aziz İslâm ve Kur'ân-ı Kerim'i yine İslâm ve Kur'ân'ı yıkma yolunda kullanmaktadır.

Biz Mezhebimiz “Ca‘ferî” Mezhebi Olduğu İçin İftihar Ediyoruz

Biz ve bütün varlığıyla İslâm ve Kur‘ân’a bağlı bulunan milletimiz, baştan sona kadar Müslümanların, hatta bütün insanlığın vahdetinden söz eden Kur‘ânî hakikatleri türbeler ve mezarlıklardan kurtarmak ve onu insanoğlunun eline, ayağına, kalbine ve aklına dolanan; yokluğa, yok oluşa, tağutlara esir ve köle olmaya sürükleyen bütün zincirlerden kurtarabilecek yegâne reçete olarak yüceltmek isteyen bir mezhebe mensup olmakla iftihar ederiz.

Keza kurucusunun Allâh Teâlâ'nın emriyle Allâh Resulü'nün (s.a.a) olduğu ve bütün bağlardan kurtulmuş Emirü'l-mü'minin Ali b. Ebu Tâlib'in de insanlığı tüm kölelik ve zincirlerden kurtarmakla görevlendirildiği bir mezhebe mensup olmakla iftihar duyarız.

Kur‘ân'dan sonra maddî ve manevî hayatın en büyük düsturu ve insanlığı kurtuluşa götürecekt en yüce kitap sayılan, manevî ve idarî emirleri en büyük kurtuluş yolu olan Nehcül-Belâga kitabının bizim masum imamımıza ait oluşuyla övünürüz.

Ebu Talib oğlu Ali'den, kadir Allâh'ın kudretiyle hayatta bulunan ve her şeye nezaret eden insanlığın kurtarıcısı, zamanın sahibi Hz. Mehdi'ye (a.f) varıncaya kadar tüm masum imamların bizim imamlarımız olmasıyla iftihar ederiz.

Kur‘ân-ı Said adıyla anılan hayat verici duaların bizim masum imamlarımızın ait oluşuyla övünürüz biz. İmamların Şâbâniyye münâcâtı,

Hüseyin b. Ali'nin (a.s) *Arefe Duâsı*, Muhammed soyunun Zebur'u olan *Sahife-i Seccâdiyye* ve Allâh Teâlâ tarafından Zehra Merziyye'ye ilham edilmiş olan *Sahife-i Fâtımiyye* ile de iftihar ederiz.

Bâkırû'l-'ulum'un tarihin en yüce kişiliği olmasıyla övünç duymadayız biz. Allâh Teâlâ, Resulullâh (s.a.a) ve masum imamlardan başka kimsenin idrâk edemediği ve edemeyeceği o (imam) da bizdendir.

Mezhebimizin Câ'ferî oluşuyla övünürüz biz. Sonsuz bir derya olan fıkımız onun eserlerinden biridir yalnızca... Ve biz, Allâh'ın salât ve selamı onlara olsun, tüm masum imamlarla iftihar ve onların yolunu izleyeceğimizi taahhüt ediyoruz.

Yüce İslâm dini ve adil bir hükümet kurulması için gerekli şartlardan olan Kur'ân'ın uygulamaya geçirilmesi yolunda masum imamlarımızın (a.s) hapis ve sürgünlerde yaşamış ve sonunda yaşadıkları çağın zalim iktidarları ve tağutlarını devirme yolunda şehit olmuş bulunmalarından iftihar duyarız. Ve biz bugün Kur'ân ve sünnetin hedeflerini uygulamaya geçirmek isteyişimiz ve halkımızın muhtelif kesimlerinin bu kader belirleyici yolda şevkle ve canı gönülünden malını, canını ve sevdiklerini Allâh yoluna feda ediyor oluşuyla iftihar etmedeyiz.

Saygıdeğer Kadınlar Zeynep Misali Haykırıyorlar

Yine övünmedeyiz ki genç-yaşlı, küçük-büyük tüm kadınlar kültürel, ekonomik ve askerî alanlarda hazır bulunup İslâm ve Kur'ân-ı Kerim'in

gayelerinin yüceltilmesi yolunda erkeklerle omuz omuza veya onlardan daha iyi bir şekilde faaliyet göstermektedirler.

Savaşabilecek güçte olanlar İslâm'ın ve İslâmî ülkenin müdafaası için önemli farzlardan olan askerî eğitime katılmış, düşmanların komplosu ve dostların İslâm ahkâmı ve Kur'ân'ı bilmemeleri neticesinde onlara, hatta İslâm ve bütün Müslümanlara zorla yükledikleri mahrumiyetlerden kendilerini kurtarmış ve düşmanların kendi menfaatleri için cahiller ve Müslümanların maslahatından habersiz bazı din adamlarını kullanarak meydana getirmiş olduğu hurafelelerin bağımlılığından sıyrılmışlardır.

Savaşa katılma gücü olmayanlar da cephe gerisinde milletin kalbini mutluluk ve sevince boğacak, düşmanlar ve onlardan daha beter olan cahillerin yüreğiniyse öfke ve hışımla titretecek şekilde çalışmaktadırlar. Ve biz defalarca nice saygıdeğer kadının Hz. Zeynep (s.a) misali evlatlarını kaybettiklerini, Allâh Teâlâ ve aziz İslâm uğruna her şeylerini feda ettikleri halde bununla iftihar ettiklerini haykırdıklarını gördük. Ayrıca onlar buna karşılık elde ettikleri şeyin dünyanın naçiz metası bir yana, Naim Cennetleri'nden bile üstün olduğunu biliyorlar.

Dünya Milletlerinin ve Mustazaflarının Düşmanları

Keza bizim milletimiz, hatta Müslüman milletler ve dünya mustazafları düşmanlarının, yüce Allâh'ın aziz İslâm ve Kur'ân'ı Kerim'in düşmanı olan kimseler olmasıyla iftihar ederler. Bunlar uğursuz canice emellerine varabilmek için

hiçbir cinayet ve hıyanetten vazgeçmeyen, başa geçmek ve istediği makamı elde edebilmek için dost-düşman tanımayan yırtıcı vahşilerdir ve iğrenç emellerine ulaşabilme uğruna baştan başa tüm dünyayı kasıp kavuran, kalemlerin yazmaya, dillerin söylemeye utandığı cinayetler işleyen ve “Büyük İsrail(!)” gibi aptalca bir hayalle her cinyeti işleyebilen dünya Siyonizm'i ile onların müttefiki olup başı çeken bizatihi terörist devlet Amerika'nın kendisidir.

Keza Müslüman milletler ve dünya mustazafaları, Amerika ve İsrail'e uşaklık yolunda bizzat kendi milletlerine her hıyaneti yapmaktan çekinmeyen Ürdünlü katil Hüseyin Telal ve katil İsrail'le aynı torbadan yem yiyen ahır arkadaşları Hasan ve Hüsnü Mübarek gibilerinin düşmanı olmakla övünürler.

Yine biz, dost-düşman herkesin milletlerarası hukuk ve insan haklarını çiğneyen bir hain olarak tanıdığı ve mazlum Irak milletiyle körfez emirliklerine karşı işlediği zulümlerin İran milletine karşı işlediği zulümlerden az olmadığını herkesin bildiği (Mişel) Eflakçı Saddam gibi bir hainin bize düşman olmasıyla da övünürüz.

Keza biz ve dünyanın mazlum milletleri, dünya çapındaki kitle iletişim araçları ve haberleşme sistemleriyle propaganda mekanizmalarının, bizi ve dünyanın bütün mazlumlarını canî süper güçlerin vereceği direktifler doğrultusunda her türlü cinayet ve ihaneti işlemiş olmakla suçlamalarından iftihar duyarız. Amerika'nın onca iddiasına, sahip olduğu onca savaş araç-gereci-ne, uşağı olan onca ülkeye, geri kalmış mazlum milletlerin el koyduğu sonsuz servetine ve elinde

bulunan tüm basın-yayın organlarına rağmen gayretli İran milleti ve kademine ruhlarımızın feda olduğu Hz. Bakıyyetullâh ülkesi karşısında kime başvuracağını bilemeyecek kadar çaresizlik içinde şaşakalıp rezil olmuştur. Kime yönelse red cevabı almaktadır. İşte bu, milletleri, özellikle de İslâmî İran milletini uyandırarak şahlık zulmünün karanlığından İslâm nuruna hidayet buyuran yüce Allâh Teâlâ'nın (c.c) gaybî yardımlarından başka birşey değildir.

İlâhî Doğru Yol Ne Doğuya Bağlıdır Ne de Batıya

Şimdi, zulüm görmüş muhterem milletler ve aziz İran milletine tavsiyem odur ki bu ilâhî doğru yoldan, yani mülhit doğuya da zalim kafir batıya da bağımlı olmayan, sadece Allâh Teâlâ'nın onlara nasip buyurmuş olduğu yoldan sağlam, azimli, ahdine sadık ve kararlı bir şekilde ilerlesinler. Bir lahza olsun bu nimetin şükründen gaflet etmesinler.

Süper güçlerin ister haricî, ister haricîden beter olan dahilî mümessillerinin kirlî elleri onların temiz niyetleri ve demir iradelerinde sarsıntıya yol açmasın. Bilsinler ki karşılarındakinin dünya kitle iletişim araçlarıyla ve de doğudaki ve batıdaki şeytanî güçleriyle baskıya başvurmaları, onların ilâhî kudretlerine delildir ve Allâh Teâlâ onların mükafatını hem bu alemde hem de diğer alemlerde verecektir:

“Gerçekten de Allâh tüm nimetlerin sahibidir ve her şeyin saltanatı O'nun elindedir.”

İlâhî Doğru Yol Ne Doğuya Bağlıdır Ne de Batıya

Aynı şekilde tüm aczim ve ciddiyetimle Müslüman milletlerden şunu isterim ki mutahhar imamların, insanlık aleminin bu büyük yol göstericilerinin siyasi, toplumsal, ekonomik ve askerî kültürlerini canıgönülden, fedakârca ve sevdiklerini feda etme pahasına layıkıyla izlesinler ve uygulasinlar. Bunların başında ister ahkâm-ı evveliyeye, ister sâneviyyeyle (ki her ikisi de İslâmî fıkıh okuludur) risalet ve imamet okulunu açıklayan ve de milletlerin rüşd ve azametinin garantisi olan geleneksel fıkihtan zerrece sapmasınlar. Hakk'a ve dine karşı inat gösteren *Vesvasil Hannas*lara (tekrar tekrar vesvese verenlere) kulak asmasınlar. Bir adımlık sapmanın, İslâm dininin, ahkâmının ve ilâhî adalet devletinin çöküşünün başlangıcı olacağını bilsinler.

Keza namazın siyasi ifadesi olan Cuma ve cemaat namazlarını asla ihmal etmesinler; zira bu Cuma namazı Hak Teâlâ'nın İran İslâm Cumhuriyeti'ne en büyük inayetlerindedir.

Müslümanlar Arasında Vahdeti Sağlayan Şey Bu Siyasi Merasimdir

Yine bunlardan bir diğeri mutahhar imamlara, özellikle de mazlumların seyyidi ve şehitlerin serveri Hz. Ebâ Abdullahi'l-Hüseyin'e (Allâh'ın, peygamberlerin, meleklerin ve salihlerin selam ve salâtları onun büyük ve kahraman ruhuna olsun) yas merasimleri düzenlemeyi asla ihmal etmesinler ve bilsinler ki İslâm'ın bu tarihi kahramanlığını anma merasimleri münasebetiyle

imamların (a.s) buyurmuş oldukları Âl-i Beyt'e zulmedenlere edilecek lanet ve beddualar, milletlerin tarih boyunca gelmiş geçmiş bütün zalim yöneticilere karşı ilelebet kahramanca feryatlarıdır.

Keza artık son bulmuş ve cehenneme vasıl olmuş bulunmalarına rağmen Emevîlerin (Al-lâh'ın laneti onlara olsun) işledikleri zulümleri lanetlemenin ve bu zulümler dolayısıyla beddua ve feryat etmenin dünya zalimlerine karşı bir haykırış olduğunu ve bu haykırışı sürekli canlı tutmanın zulmü yıkmak demek olduğunu da bilirsiniz.

Hak imamlara (a.s) yazılan kasidelerde, yakılan ağıtlarda ve söylenen mersiyelerde her asrın ve mekânın zalimlerinin işlemiş olduğu kötülük ve zulümler sarsıcı bir şekilde hatırlatılmalıdır. İslâm dünyasının mazlumiyet çağı olan bu çağda ise Amerika'nın, Sovyetler'in ve büyük ilâhî Harem'e ihanet eden Suudi hanedanı (Allâh'ın, meleklerinin ve Resullerinin laneti onlara olsun) gibi kendilerine bağlı uşakların işlediği zulümler sarsıcı bir şekilde hatırlatılarak lanetlenmelidir.

Hepimiz Müslümanlar arasında, özellikle de On iki İmam Şialarının arasında vahdeti sağlayacak şeyin bu siyasi merasim olduğunu bilmeliyiz. Hatırlatmam gereken bir nokta ise şudur: Benim bu ilâhî siyasi vasiyetim, yalnız şanı yüce İran milletine mahsus değil, bilakis bütün Müslüman milletlere ve hangi dine ya da millette mensup olursa olsun, dünyanın bütün mazlumlarına bir tavsiyedir.

Allâh'tan (azze ve celle) acizane dileğim biz ve milletimizi bir an olsun kendi halimize bırakmaması ve gaybî inayetlerini bir an olsun bu İslâm evlatları ve aziz askerlerden esirgememesidir.

Ruhullâh Musevî Humeynî

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

Milyonlarca kıymetli insanın, ölümsüz binlerce şehidin ve yaşayan şehit durumundaki aziz mallullerin gayretlerinin semeresi ve milyonlarca Müslüman ile dünya mustazaflarının umudu olan muhteşem İslâm inkılâbının ehemmiyeti, değerlendirmesinin kalem ve beyanı aşacağı bir ölçüdedir.

Bütün hatalara rağmen yüce Allâh'ın yüce kereminden umudunu kesmeyen ve tehlikelerle dolu yolunun azığı ancak mutlak Kerim'in keremine gönül verişî olan ben Ruhullâh Musevî Humeynî, diğer iman kardeşleri gibi bu inkılâba, getirdiklerinin kalıcı olmasına ve gidecek daha fazla semere vermesine ümidvar olan hakir bir din öğrencisi unvanıyla şimdiki nesle ve geleceğin aziz nesillerine tekrar mahiyetinde de olsa bazı mevzuları vasiyet olarak arz etmek istiyor ve bağışlayıcı Allâh Teâlâ'dan bu uyarılarda niyet temizliği inayet buyurmasını niyâz ediyorum.

İran İslâm İnkılâbı'nın Diğer İnkılâplardan Farkı

1- Biz biliyoruz ki dünyayı sömüren emperyalistlerin ve zalimlerin ellerini büyük İran'dan çektiren bu büyük inkılâp, ilâhî yardımlarla muzaffer oldu.

Allâh Teâlâ'nın kudretli eli olmasaydı otuz altı milyonluk bir nüfusun özellikle şu son yüzyılda İslâm'a ve din adamlarına karşı girişilen onca propagandaya rağmen; yayımlarda, konuşmalarda, meclis ve mekanlarda kalem ve söz erbaplarının milliyet adı altında yaptıkları sayısız

onca bölücülüğe rağmen; aziz vatanın ilerlemesi ve gelişip yükselmesi için çalışması gereken faal genç nesli, fasit şah ve kültürsüz babasının eliyle güçlü ülkelerin sefaretleri tarafından millete zorla yüklenen kukla iktidar ve ısmarlama meclislerin işlediği hıyanetlere karşı kayıtsızlık ve fesada çekme gayesiyle düzenlenen onca abes şiir, laubali mizah, ayyaşlık, fuhuş, kumar, içki ve uyuşturucu madde merkezlerine rağmen; daha da kötüsü ülkenin kaderinin kendilerine teslim edildiği liseler, üniversiteler ve öğretim merkezlerinde, tamamen azınlıkta kalmaları ve baskı altında tutulmaları cihetiyle müspet bir iş yapamayan iyi ve dürüst kimselelerin de aralarında bulunduğu, hatta milliyet ve milliyetçilik adına gerçekten millî olan İslâm ve İslâm kültürüne yüzde yüz karşı olan doğu veya batı çarpılmışı öğretmenlerin ve öğretim üyelerinin çalıştırılmasına rağmen; bu ve daha onlarca mesele ve bu cümleden olmak üzere din adamlarının uzlet ve bir köşeye çekilmeye itilmesi ve propaganda yoluyla bunların çoğunun fikri sapmalara sürüklenmesi gibi durumlara rağmen bu milletin yekvücut halinde kıyam edebilmesi ve memleketin dört bir yanında tek bir düşünce etrafında kenetlenerek Allâhu Ekber feryadıyla, insanı hayretlere düşüren mucizevi fedakârlıklarla dahilî ve haricî tüm güçleri sahne dışı bırakıp memleketin kaderini bizzat ele alabilmesi mümkün değildi.

Binaenaleyh hem ortaya çıkışı, hem mücadele niteliği, hem de inkılâbının ve kıyamının saiki açısından İran İslâm İnkılâbı'nın bütün inkılâplardan ayrı ve farklı olduğuna şüphe et-

memek gerekir. Bunun, yağmaya uğramış şu mazlum millete Mennan Allâh Teâlâ tarafından lutfedilmiş ilâhî bir armağan ve gaybî bir hediye olduğunda da şüphe yoktur.

İslâm ve İslâmî Hükümet, İlâhî Emanet

2- İslâm ve İslâmî hükümet, uygulanması halinde dünya ve ahirette evlatlarının saadetini en iyi şekilde temin eden ve zulümlerin, çapulculukların, fesat ve tecavüzlerin üzerine kızıl bir kalem çekebilecek güce sahip olan ve insanları, kendi uygun gördüğü kemale ulaştırabilecek bir ilâhî hadisedir.

Tevhîd esasına dayanmayan okulların tersine hayatın ferdî, içtimaî, maddî, manevî, kültürel, siyasi, askerî ve iktisadî bütün boyutlarına nezaret ve müdahalede bulunan, insan ve toplumun eğitimi ve maddî ve manevî ilerleme üzerinde önemsiz sayılacak kadar da olsa zerrece rolü olabilecek hiçbir noktayı gözardı etmemiş olan bir okuldur. Toplum ve bireyin tekamülü yolunda engel ve müşkül olabilecek şeyleri hatırlatmış ve bunların giderilmesine çalışmıştır.

Allâh Teâlâ'nın yardım ve desteği sayesinde ve ahdine sadık milletin güçlü elleriyle İslâm Cumhuriyeti'nin kurulmuş bulunduğu ve bu İslâmî devlette sözkonusu tek şeyin İslâm ve onun ileri hükümleri olduğu şu sırada şanlı İran milletine düşen görev, İslâm'ın muhtevasının bütün boyutlarda tahakkukunu sağlamak ve onu koruma ve kollama yolunda gayret göstermektir. Zira İslâm'ı korumak bütün farzların başında gelir. Âdem'den (a.s) Hatemu'l-en-

biyâ'ya (s.a.a) varıncaya kadar bütün yüce peygamberler bu yolda canlarına malolan gayret ve fedakârlıklar gösterdiler. Hiçbir engel onları bu büyük farızadan alıkoyamadı. Aynı şekilde onlardan sonra da ahdine sadık ashâb (Allâh'ın salâtı onlara olsun) ve İslâm imamları, kanlarını verecek raddeye varan bir gayret ve çabayla onu korumaya çalıştılar.

Bugün İran'da resmen ilan edilmiş ve kısa sürede büyük neticeler vermiş olan bu ilâhî emanetin olabildiğince korunması, kalıcılığı için gerekenin yapılması ve önündeki engel ve sorunların giderilmesi yolunda çaba gösterilmesi genelde bütün Müslümanlara ve özelde İran milletine farzdır. Umulur ki nurunun ışığı bütün Müslüman ülkelere yansır ve bütün devletler ve milletler bu hayati konuda birbiriyle görüş birliğine vararak dünya mazlumlarını ve ezilmişlerini tarihin canilerinin ve dünyayı sömüren süper güçlerin elinden ebediyen kurtarırlar.

Ömrünün son nefeslerini çekmekte olan bendeniz, bu ilâhî emanetin hızı ve bekasına yardımcı olacak hususlar ve onu tehdit eden tehlike ve engellerin bir kısmını şimdiki nesil ve gelecek nesiller için arzetmeyi bir vazife biliyor ve alemlerin Rabb'inin dergahından herkes için tevfik ve yardım niyaz ediyorum.

İslâm İnkılâbının Bekâsının Sırrı

3- Şüphesiz İslâm İnkılâbı'nın kalıcılığının sırrı, zaferin sırrından başka bir şey değildir. Zaferin sırrını da millet bilmektedir ve gelecek nesiller bunun iki temel prensibinin şunlar olduğunu

tarihte okuyacaklardır: İlâhî saik ve yüce İslâmî hükümet gayesi; bu saik ve gaye için baştan başa bütün ülkede milletin el ve sözbirliği içinde bir araya gelmesi.

Şimdiki ve gelecek bütün nesillere şunu vasiyet ediyorum: İslâm ve Allâh devleti sürekli var olsun, dahilî ve haricî sömürücü ve sömürgeci güçler ülkenizden el çeksin istiyorsanız Allâh Teâlâ'nın Kur'ân-ı Kerim'de öğütlemiş olduğu bu ilâhî saiki bırakmayın. Zafer ve onun kalıcılığının sırrı olan bu saikin karşısında amacın unutulması, tefrika ve ihtilafa düşme yer almaktadır.

Baştan başa bütün dünyanın propaganda bozazanlarının ve onların yerli uşaklarının bütün güçlerini bölücülük yaratıcı söylenti ve yalanlara harcaması ve bu uğurda milyarlarca dolar sarfetmesi boşuna değildir. İslâm Cumhuriyeti muhaliflerinin sürekli bölgeye gelip gitmeleri de sebepsiz değil. Maalesef bunların arasında bazı İslâm ülkelerinin, kendi menfaatlerinden başka bir şey düşünmeyen ve gözü kapalı kulağı tıkalı bir şekilde Amerika'ya teslim olmuş bulunan devlet ve yöneticileri de görülmektedir, alim kılıklı bazıları da katılmış onlara...

İran milleti ve dünya Müslümanları için bugün ve gelecekte sözkonusu olması ve ehemmiyetinin gözönünde bulundurulması gereken nokta ocaklar yıkan tefrika yaratıcı propagandaları tesirsiz hale getirmektir. Müslümanlara, özellikle İranlılara ve hassaten şu çağda tavsiyem, bu komplolara tepki göstermeleri ve insicam ve vahdetlerini mümkün olan her yolla arttırarak küffar ve münafıkları ümitsizliğe düşürmeleridir.

İslâm İnkılâbı'nın Bekâsının Sırrı

4- Son yüzyılda, özellikle bu yüzyılın son çeyreğinde, bilhassa inkılâbın zafere ulaşmasının ardından apaçık göze çarpan önemli komp-lolardan biri de milletlerin, özellikle fedakâr İran milletinin İslâm'dan ümidini kesmesi için muhtelif boyutlarıyla yürütülen geniş çaplı propagandalardır. Bazen açıkça ve acemice 1400 yıl önce verilmiş İslâmî hükümlerle bu çağda ülkelerin idare edilemeyeceği, bazen İslâm'ın gerici bir din ve her türlü yenilik ve medeniyete karşı olduğu, ülkelerin bu çağda dünya medeniyeti ve bu medeniyetin getirdiklerini bir kenara bırakmasının mümkün olmadığı gibi ahmakça propagandalarla geldiler.

Kimi zaman da İslâm'ın kutsallığından yanaymış gibi görünen bir şeytanlık ve sinsilikle *“İslâm ve diğer ilâhî dinler mâneviyatla ilgilenir. Nefisleri ıslaha, dünyevî makamlardan çekinmeye, dünyadan uzak durmaya çağırır; insanı Allâh'a yaklaştırıp dünyadan uzaklaştıran ibadet, zikir ve dualarla meşgul olmaya davet eder. Devlet, siyaset ve iktidar ise bu maksada ve büyük manevî gayeye aykırı şeylerdir. Zira bütün bunlar dünyayı düzeltmekle ilgilidir ki bu da yüce peygamberlerin yoluna aykırıdır!”* dediler. Maalesef bu ikinci yöntemle yapılan propagandalar, İslâm'ı tanımayan bazı dindarları ve din adamlarını o kadar etkiledi ki devlet ve siyaset işlerine karışmayı fisk ve günah addettiler ve hâlâ bu görüşte olanlar bulunabilir. Bu, İslâm'ın müptela olduğu büyük bir faciaydı.

Birinci grup için şunu söylemek gerekir ki ya

devlet, kanun ve siyasetten habersizdirler ya da kendilerini kasten bilmiyormuş gibi göstermektedirler. Zira kanunları ölçü ve adalet ölçüsüne göre icra etme; zorba yönetim ve zalimleri engelleme; ferdî ve içtimaî adaleti yayma; fuhuş ve türlü sapmaları yasaklama; akla, adalete, bağımsızlığa ve kendine yeterlilik ölçüsüne dayalı bir hürriyet sağlama; sömürgecilik, sömürücülük ve köleciliği önleme; bir toplumun fesat ve mahvını önleme gayesiyle adalet ölçüsüne dayalı kısas, had ve ta'zir cezalarını uygulama; topluma akıl, adalet ve insaf ölçülerine göre bir siyasetle yol aldırma ve benzeri daha yüzlercesi, insanlığın ve toplumsal hayatın tarihi boyunca zaman aşımına uğrayıp eskiyecek şeyler değildir. Bu iddia, matematik ve akıl kurallarının bu çağda değiştirilerek yerine yeni kuralların oturtulması gerektiğini söylemeye benzer.

“Daha yaradılışın başında sosyal adalet sağlanmalı; zulüm, çapulculuk ve adam öldürme önlenmeliydi. Bugün atom çağında bulunduğumuz için o yöntemler eskimiştir!” demek ve İslâm'ın yeniliklere karşı olduğunu iddia ederek -devrik Şah Muhammed Rıza Pehlevî'nin de söylediği gibi- *“Bunlar bu çağda hayvanlara binerek yolculuk yapmak istiyorlar”* demek ahmakça bir ithamdan başka birşey değildir. Zira medeniyetin getirdikleri ve yeniliklerden maksat, insanoğlunun medeniyet ve ilerlemesinde rol oynayan buluşlar, icatlar ve teknik gelişmeler ise ne İslâm, ne de diğer hiçbir tevhidî din buna karşı çıkmamıştır ve çıkmayacaktır da. Bilakis bilim ve teknik, İslâm ve Kur'ân-ı Mecid'in de önemle vurgulamış olduğu şeylerdir. Yok,

eğer medeniyet ve yenilikle, bazı profesyonel aydınların dediği gibi “*Bütün kötü ve gayrimeşru işlere, fuhuşa, hatta eşcinselliğe ve bu türden şeylere serbestlik tanınsın*” anlamı kastediliyorsa; doğu ve batı çarpılmışları her ne kadar körükörüne bir taklitçilikle onu yaymaya çalışsalar da bütün semavî dinler, bilim adamları ve aklıselim insanlar buna karşı çıkacaktır.

Sinsice bir rol üstlenen ve İslâm'ı devlet ve siyasetten ayrı bilen ikinci gruba gelince; bu cahillere Kur'ân-ı Kerim'de ve Resulullâh'ın (s.a.a) sünnetinde başka hiçbir konuda devlet ve siyaset mevzuunda olduğu kadar hüküm bulunmadığını söylemek gerekir. Bilakis İslâm'ın ibadetle ilgili hükümlerinin çoğu *ibadî-siyasî*dir ki onlardan gafil oluş bunca musibete yol açmıştır zaten.

İslâm Peygamberi (s.a.a) de dünyanın diğer devletleri gibi bir devlet kurdu, ancak “sosyal adaleti yayma” saikiyle.... İslâm'ın ilk halifelerinin geniş devlet yönetimleri vardı ve Ali b. Ebu Tâlib'in (a.s) hükümeti de aynı saikten hareketle daha geniş ve daha kapsamlıydı, tarihin apaçık meselelerindendir bu. Ondan sonra tedricen yönetim sadece isim itibariyle İslâmî idi. İslâm'ın ve Resulullâh'ın (s.a.a) yolunda bir İslâm devleti olduğunu iddia edenler bugün de çoktur.

Ben bu vasiyetnamede işaret ederek geçiyorum, ancak yazarların, sosyolog ve tarihçilerin Müslümanları bu yanlışlıktan kurtarmalarını ummaktayım. Enbiyâ'nın (a.s) yalnızca maneviyatla ilgilendiği, dünyevî iktidarı ve devleti

tardettikleri; enbiyânın, evliyânın ve büyüklerin ondan uzak durdukları ve bizim de böyle yapmamız gerektiği yolunda söylenmiş ve söylenegelenler, Müslüman milletlerin mahva sürüklenmesi ve yolun kan içici emperyalistlere açılmasıyla sonuçlanan üzücü bir yanlışlıktır. Zira tardedilmesi ve kınanması gereken, sultacılık ve sapkın gayeler için olan şeytanî hükümetlerle diktatörlük ve zulümdür. Onların uzak durduğu dünya servet yağma, mal biriktirme, kudret düşkünlüğü ve tağutçuluktur. Velhâsıl insanı Hak Teâlâ'dan gafil eden bir dünyadır.

Mustazafların lehine olan, zulmü ve kötülüğü önleme ve sosyal adaleti sağlama gayesiyle istenen “Hakk Hükümeti” ise tahakkuku için Davud oğlu Süleyman, şanı yüce İslâm Peygamberi (s.a.a) ve değerli vasîleri gibilerinin gayret gösterdikleri şeydir ki en büyük farzlardan ve gerçekleştirilmesi en yüce ibadetlerdendir. Nitekim bu tür hükümet ve devletlerde bulunan sâlim siyaset gerekli meselelerdendir. Uyanık ve zeki İran milleti İslâmî bir bakış açısıyla bu komploları tesirsiz hale getirmelidir. Ahdine sadık yazar ve hatipler milletin yardımına koşarak komplocu şeytanların kökünü kazımalıdırlar.

İslâm Cumhuriyeti Aleyhindeki Komplolar ve Söylentiler

5- Bu tür komplolarla aynı kumaştan, hatta daha da sinsice olanı ülke çapında, daha çok da küçük yerleşim merkezlerinde yayılan İslâm Cumhuriyeti'nin de halk için birşey yapmadığı söylentisidir.

“Tağutun zalim rejiminden kurtulabilmek için onca şevk ve heyecanla fedakârlıkta bulunan zavallı halk, daha beter bir rejimin eline düştü. Müstekbirler daha bir müstekbir, mustazaflar daha bir mustazaf oldular. Hapishaneler geleceğin ümidi olan gençlerle dolu, işkenceler eski rejimdekinden daha beter ve daha bir insanlık dışı. İslâm adına hergün birkaçını idam ediyorlar.

Eyvahlar olsun, şu cumhuriyete “İslâm” adını vermeselerdi keşke. Bu devir Rıza Han ve oğlunun devrinden daha kötüdür. Halk eziyet, zahmet ve çıldırtıcı pahalılık içinde boğuluyor, baştakiler bu rejimi komünist bir rejime doğru götürüyor. Halkın malına el konuluyor, halkın her konuda hürriyeti elinden alınmış durumda.”

Planlı bir şekilde sürdürülen buna benzer daha birçok söylenti yayılmaktadır. Nitekim her birkaç günde bir her köşe bucakta, her mahalle ve sokakta aynı söylentinin dillere düşüyor olması, bunun hesaplanmış bir plan ve komplo olduğunu göstermektedir. Taksi dolmuşlarda bu konu... Otobüslerde de aynısı... Birkaç kişilik toplantılarda yine aynı konu konuşuluyor ve bir konu biraz eskidiğinde bir başkası çıkarıyor ortaya... Ve maalesef şeytanî hilelerden bihaber olan bazı din adamları, komplocuların bir-iki piyonunun kendileriyle temasa geçmesiyle meselenin -gerçekten- öyle olduğunu zannediyorlar.

Meselenin püf noktası da bu tür mevzuları duyup inanıverenlerin dünyadan, dünyadaki inkılâpların durumundan, inkılâp sonrasının hadiselerinden ve bunların doğurduğu kaçınılmaz muazzam müşkülatlardan habersiz kim-

seler olmalarıdır. Nitekim İslâm'ın lehine olan değişim ve dönüşümlerden de haberleri yoktur bunların; gözü kapalı ve meselenin aslından habersiz olarak bu gibi konulan duymuş ve kendileri de gaflete kapılarak veya kasten onlara katılmışlardır.

Meselelere Aşına Olmadan Eleştirmeye Kalkmayın

Tavsiyem odur ki dünyanın halihazırdaki vaziyetini incelemeden, İran'ın İslâmî İnkılâbıyla diğer inkılapların mukayesesine girişmeden, milletler ve ülkelerin inkılâp yaparken ve inkılâplarından sonra nelerle karşılaştıklarını, ne badireler atlattıklarını inceleyip bunları araştırmadan; Rıza Han ve ondan da beter olan Muhammed Rıza'nın bu *tağutzed*e millete yüklediği dertleri ve çapulculukları boyunca işleyip bu hükümete miras bıraktıkları evler batırıp ocaklar söndüren bağımlılıklardan; bakanlıklar, devlet daireleri, iktisat, ordu, ayyaşlık merkezleri ve içki satan mağazaların durumuna varınca ya kadar hayatın bütün boyutlarında meydana getirilen kayıtsızlık ve sorumsuzluklar, eğitim ve öğretimin durumu, liseler ve üniversitelerin vaziyeti, sinemalar ve fesat yuvalarının durumu, gençler ve kadınların hali; din adamları, dindarlar, ahdine sadık hürriyetperverler, zulme uğramış iffet sahibi hanımlar ve camilerin tağut dönemindeki vaziyetini araştırmadan; idam olunan ve hapse mahkum edilenlerin dosyalarını incelemeden, zindanlar ve yetkililerinin uygulamalarının niteliğine bakmadan; büyük sermayedarlar ve toprak ağalarının

malvarlığını, stokçuların ve karaborsacıların durumunu araştırmadan, adliyeler ve inkılâp mahkemelerinin vaziyetini inceleyip bunları geçmişteki yargı ve adliyeyle karşılaştırmadan; İslâmî Şûra Meclisi temsilcileri, hükümet üyeleri, valiler ve şu zamanda (inkılâptan sonra) iş başına gelmiş olan diğer yetkililerin durumunu araştırıp inkılâp öncesi durumla kıyasını yapmadan; hükümet ve Yeniden Yapım ve Onarım Cihadı Teşkilatı'nın içecek su ve sağlık ocağına varıncaya kadar her türlü ihtiyaç malzemesinden mahrum bulunan köylerdeki çalışmalarını incelemeyen; tahmilî savaş ve onun getirdiği evsiz barksız kalmış milyonlarca insan, şehit aileleri, savaştan zarar görenler, Afganistanlı ve Iraklı milyonlarca mültecinin meydana getirdiği müşkülü de göz önüne alarak önceki rejimin varlığı boyunca verdiği bütün hizmetlerle bunları kıyaslamadan; Amerika'yla dahilî ve haricî bağlılarının ekonomik ambargo ve ardarda gelen komplolarını da göz önünde bulundurup bütün bunlara bir de yeterli miktarda, meselelere aşına mübelliğ ve şer'i hâkimin bulunması ve İslâm muhalifleriyle sapsmışlar ve hatta cahil dostlar tarafından oluşturulan kargaşa ve karışıklıkları ve benzeri daha onlarca meseleyi eklemeyen rica odur ki, meselelere aşına olmadan olumsuz tenkitlerde bulunmayınız, sudan bahanelerle yanlışlar yamayıp sövüp saymaya başlamayınız ve yüzlerce yıllık zorbalığın zulmünden ve kitlelerin cehaletinden sonra bugün daha yeni yürümeye başlamış ve dört bir yanı dahilî ve haricî düşmanlarla sarılmış körpe bir yavrucak durumundaki şu garip İslâm'ın haline acıyınız...

Ve sudan bahanelerle yanlışlar yamamaya çalışan sizler, düşünün bir, ezip yoketme yerine ıslah ve yardıma çalışmanız; münafıklar, zalimler, sermayedarlar ve Allâh'tan bihaber insafsız stokçuların tarafını tutma yerine mazlumların, zulme uğramışların ve mahrum bırakılmışların yanında yer almanız; dolaylı olarak bozguncu gruplardan ve müfsit teröristlerden yana olma yerine bir de mazlum ulemadan ahbine sadık hizmet ehli mazlumlara varıncaya kadar teröre uğramış olanlara bir dönüp bakmanız daha iyi olmaz mı?

Bu Ülkeyi İslâmî Yapmak İçin Çaba

Ben bugün bu cumhuriyette yüce İslâm'a bütün boyutlarıyla amel edildiğini ve bazı şahısların cehalet, ukde ve disiplinsizlik yüzünden İslâmî hükümlere aykırı davranmadığını asla söylemiş değilim ve söylemem; ancak diyorum ki yasma, yürütme ve yargı organları onca yıpratıcı zahmetlere katlanarak bu ülkeyi İslâmîleştirmeye çalışmakta ve onlarca milyonluk millet de onlara destek ve yardımcı olmaktadır.

Her şeyi bahane ederek yanlışlar yamamaya çalışan bu köstekleyici azınlık eğer yardıma koşacak olursa bu emeller daha kolay ve daha çabuk tahakkuk bulacaktır ve maazallâh, bunlar kendilerine gelmezlerse milyonluk kitleler uyanmış, meseleleri kavramış ve sahnede olduğundan Allâh Teâlâ'nın izniyle insanî-İslâmî ameller göz kamaştırıcı bir şekilde gerçekleşecek, yok yere bahanelerle yanlışlar yamamaya çalışanlar ve yoldan sapmış bulunanlar bu muazzam coşkun sel karşısında mukavemet edemeyeceklerdir.

İran Milletinin Gayba İmanı ve İtminanı

Ben bu çağdaki İran milletinin ve milyonluk kitlelerinin Resulullâh (s.a.a) dönemindeki Hicaz halkından da (Allâh'ın salavât ve selamı her ikisine olsun) Emirü'l-müminin ve Hüseyin bin Ali dönemindeki Irak ve Kufe halkından da daha iyi olduğunu cesaretle iddia etmekteyim.

O Hicaz ki Resullullâh (s.a.a) döneminde bile Müslümanlar kendisine itaat etmiyor ve bir takım bahaneler öne sürerek cepheye gitmiyorlardı. Allâh Teâlâ Tevbe Suresi'nin birkaç ayetinde onları kınamış ve azap vadetmiştir. O hazrete o kadar yalan isnat ettiler ki nakle edildiğine göre minberden onlara bedduada bulundu.

O Irak ve Kufe halkı da Emirü'l-müminin'e o kadar kötü davrandılar ve itaatsizlik gösterdiler ki hazretin onlardan şikayeti tarih ve nakil kitaplarında meşhurdur. Bu Irak ve Kufe Müslümanlarının Seyyidü'ş-şühedâ'ya reva gördükleriyle olan oldu. Şehadete ellerini bulaştırmayanlar da ya savaş meydanından kaçtılar ya da yerlerine oturdular, böylece tarihin o cinayeti vuku buldu.

Ancak bugün ordu ve kolluk güçleriyle, İnkılâp Muhafızları ve Seferberleri gibi silahlı kuvvetleriyle, aşiretler ve gönüllülerle, cephedeki ve cephe gerisindeki sivil halk kuvvetleriyle beraber tüm İran milletinin tam bir şevk ve iştiyakla ne fedakârlıklarda bulunup nice kahramanlıklar yarattığını görmedeyiz. Yine baştan başa bütün ülkenin muhterem halkının ne değerli yardımlarda bulunduğunu görüyoruz.

Yine şehitlerin geride kalan yakınlarının, savaş felaketzedelerinin ve ailelerinin kahramanca destanımsı bir çehre ve aşıkane ve güven verici söz ve davranışlarla bizi ve sizi karşıladıklarını görüyoruz ve bütün bunlar onların Allâh Teâlâ'ya, İslâm'a ve ölümsüz hayata olan dopdolu iman, ilgi ve aşklarındandır.

Oysa ne Resulullâh'ın (s.a.a) mübarek huzurundadırlar, ne de Masum İmam'ın (sa) huzurunda... Saikleri de gayba iman ve güvendir. Bu, muhtelif sahalarda başarı ve zaferin sırrıdır. İslâm böyle evlatlar yetiştirmiş olduğu için övünmelidir ve biz de böylesi bir çağda ve böylesi bir milletin huzurunda olduğumuz için övünmeliyiz.

İslâm Cumhuriyeti'nin Muhaliflerine Bir Vasiyet

Bendeniz burada, muhtelif sâiklerle İslâm Cumhuriyeti'ne muhalefet edenlere ve menfaat düşkünü fırsatçı münafıklarla sapmışlar tarafından kullanılan kız-erkek fark etmeksizin tüm gençlere vasiyet ediyorum: Tarafgirlikte bulunmadan ve hür bir düşünceyle hüküm verin ve İslâm Cumhuriyeti'nin devrilmesini isteyenlerin propagandalarını, yaptıklarının niteliğini ve mahrum kitlelere karşı nasıl davrandıklarını, onları desteklemiş ve desteklemekte olan gruplar ve devletleri, içerde onlara katılmış ve onları desteklemekte olan dahilî grup ve şahısların kendi aralarında ve sempatizanlarının yanındaki ahlâk ve davranışları ile muhtelif hadiseler karşısında nasıl tavır değiştirdiklerini dikkatle ve nefساني eğilimlerinize kapılmadan inceleyiniz ve bu İslâm Cumhuriyeti'nde münafıkların

ve sapmışların eliyle şehit edilenlerin hal ve durumlarını araştırınız, bunlarla düşmanları arasında bir değerlendirme yapınız. Bu şehitlerin -konuşma- kasetleri bir ölçüde mevcuttur, muhaliflerin kasetleri de sizin elinizde vardır belki; bakın bakalım hangi grup, toplumun mazlum ve mahrumlarından yanadır...

Kardeşler! Siz bu satırları benim ölümümden önce okumayacaksınız. Ancak ben öldükten sonra okumanız mümkün. O zaman ben sizin aranızda olmayacağım ki kendi menfaatime, makam ve kudret elde edebilmek gayesiyle veya ilginizi kazanabilmek için genç kalplerinizle oynamak isteyeyim...

Sizler, liyâkat sahibi gençler olduğunuzdan her iki cihanın da saadetini kazanabilmeniz için gençliğinizi Allâh Teâlâ'nın yolunda, aziz İslâm ve İslâm Cumhuriyeti uğruna harcamanızı isterim. Gâfur Allâh Teâlâ'dan sizleri insanîyetin doğru yoluna hidayet etmesini, benim ve sizin geçmişimizi geniş rahmetiyle affetmesini niyaz ederim. Sizler de kendinizle başbaşa kaldığınız anlarda Allâh Teâlâ'dan bunu isteyin, zira "Rahmân" ve "Hâdî'dir O...

Şerefli İran Milletine Bir Vasiyet

Bir vasiyet de şerefli İran milletine ve fasit iktidarlara müptela ve büyük güçlerin esareti altında bulunan diğer milletlere ediyorum. Evvela aziz İran milletine tavsiye ediyorum ki muazam cihadınız ve yiğit delikanlılarınızın kanlarıyla kazanmış olduğunuz nimetin kadrini en aziz meseleler gibi biliniz, onu koruyunuz ve

kollayınız. Muazzam bir ilâhî nimet ve büyük bir rabbanî emanet olan onun yolunda çaba sarfediniz ve bu Sırât-ı Müstakîm'de karşılaşabilecek müşküllerden ürkmeyiniz. Zira:

“Allâh'a yardım ederseniz O da size yardım eder ve adımlarınıza sebat verir.”⁽¹⁾

İslâm Cumhuriyeti devletinin müşkülâtını canıgönülden paylaşıp bunların giderilmesine çalışan hükümet ve meclisi kendinizden bilerek kıymetli bir aziziniz gibi koruyun onu.

Meclise ve Hükümete Bir Tavsiye

Meclise, hükümete ve yetkili makamlara tavsiyem şudur: Bu milletin kadrini bilin ve onlara hizmette, özellikle gözümüzün nuru ve cümlemizin velinimetini olan, fedakârlıkları ve emekleriyle İslâm Cumhuriyeti'nin kurulduğu ve bu cumhuriyetin devamlılığını da onların hizmetlerine borçlu olduğumuz mustazaflar, mahrumlar ve zulme uğramışlara hizmette kusur etmeyin. Kendinizi halktan, onları da kendinizden bilin. Kültürsüz çapulcular ve beyinsiz zorbalar olan ve hâlâ da öyle bulunan tağut devletleri daima kınayın, ancak bir İslâm Devleti'ne yakışır davranışlarla tabii...

Müslüman Milletlere Bir Tavsiye

Müslüman milletlere tavsiyem şudur: İslâm Cumhuriyeti Devleti ve mücahit İran milletini örnek alınız ve milletlerinin isteklerine boyun eğmedikleri takdirde zalim devletlerinize olan-

---

1- Muhammed, 7.

ca gücünüzle hadlerini bildiriniz ki İran milleti de bunu yapmıştır. Zira Müslümanların bedbahtlığının sebebi doğuya ve batıya bağımlı devletlerdir, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti muhaliflerinin propaganda borazanlarına kulak as-mamanızı kesinlikle tavsiye ederim, zira hepsi de süper güçlerin menfaatlerinin temini için İslâmı sahne dışı bırakma gayretindedirler.

Din Adamlarını İnzivaya İtmek, Şeytanî Güçlerin Planlarındandır

6- Sömürücü ve sömürgeci büyük güçlerin uzun yıllardır uygulamakta oldukları, İran'da Rıza Han zamanında doruğa çıkan ve Muhammed Rıza döneminde türlü yöntemlerle sürdürülen şeytanî planlarından biri de din adamlarını inzivaya itmektir ki Rıza Han döneminde baskı, sindirme, din adamlarına kıyafet yasağı koyma, hapis, sürgün, hürmetsizlik, idam ve benzeri usullerle ve Muhammed Rıza zamanında daha başka plan ve metotlarla uygulama sahasına konulmuştur.

Bunlardan biri de üniversitelerle din adamları arasında düşmanlık yaratmaktı. Bu sahada çok geniş propagandalar yapıldı ve maalesef her iki kesimin de süper güçlerin şeytanî komplosundan habersiz olmaları sebebiyle kayda değer neticeler alındı. Bir yandan ilkokullardan üniversitelere varıncaya kadar bütün okullarda öğretmen, hoca, öğretim üyesi, dekan ve rektörlerden batı veya doğu çarpılmışlıklarıyla İslâm'dan sapmış olanlar ve/veya diğer dinlere mensup kimseler seçilip işbaşına getirildi, ah-dine sadık mü'minler azınlıkta bırakıldı.

Böylece gelecekteki iktidarı yüklenecek olan etkin kesimi, çocukluktan yetişkinlik çağı ve gençlik dönemine kadar kesinlikle bütün dinlerden, özellikle İslâm'dan ve dinlere bağlı olanlardan, bilhassa da Müslüman tebliğci ve din adamlarından nefret edecek bir şekilde yetiştirmeye çalıştılar. Bunları o dönemlerde İngiliz uşağı ve daha sonraları da sermayedarlar, toprak ağaları ve irtica yanlısı, ilerencilik ve medeniyete karşı kimseler olarak tanıtıyorlardı.

Diğer yandan din adamları, tebliğciler ve dindar kimseleri kötü propagandalarla üniversiteler ve üniversitelilerden korkutarak herkesi dinsizlik, kayıtsızlık, İslâm ve diğer dinlerin mazharlarına karşı olmakla itham ediyorlardı. Neticede devlet adamlarının dinlere, İslâm'a, Müslüman dinadamlarına ve dindar kimselere karşı olmasını istiyorlardı.

Böylece din ve dinadamlarını seven halk kitlelerinin iktidar, devlet ve ona ait her şeye muhalif kılınması ve devlet, millet, üniversiteli ve din adamları arasında meydana getirilecek bu köklü ihtilalle yolun, ülkenin her şeyi onların hakimiyetine geçecek ve milletin varı yoğı onların cebine akacak şekilde çapulculara açık bırakılması isteniyordu. Nitekim bu mazlum milletin başına neler geldi ve az daha neler de gelecekti, gördünüz.

Üniversite Öğrencilerinin ve Gençlerin Din Adamlarıyla ve Talebelerle Dostluk ve Karşılıklı Anlayış Bağı

Din adamı ve üniversiteliden esnaf, işçi, çiftçi ve diğer kesimlere varıncaya kadar bütün milletin mücahedeleri ve Allâh Teâlâ'nın izniyle

esaret zincirlerinin parçalanıp süper güçlerin kudret setlerinin yıkıldığı, onlardan ve bağlı olduklarından ülkenin kurtarılmış olduğu şu sırada tavsiyem odur ki bugünün ve geleceğin nesli gaflete kapılmasın, üniversiteliler ve iffet sahibi aziz gençlerimiz dinadamları ve İslâmî ilimleri tahsil eden din talebeleriyle dostluk ve fikir beraberliği bağlarını alabildiğine güçlendirip sağlamlaştırsınlar, gaddar düşmanın plan ve komplolarından gafil olmasınlar, sözleri ve davranışlarıyla onların arasına nifak tohumları saçmaya çalışan kimse veya kimseleri görür görmez onu irşâd edip aydınlatsınlar, öğütte bulunsunlar.

Bunun etkisi olmazsa ondan yüz çevirsinler, onu yalnızlığa itsinler ve komplonun kök salmasına meydan vermesinler. Zira suyu kaynağındayken kesmek daha kolaydır.

Özellikle üniversite öğretim görevlilerinden biri sapma ve sapkınlığa yol açmak isterse onu aydınlatıp irşâd etsinler, eğer olmazsa kendilerinden ve sınıflarından uzaklaştırsınlar. Bu tavsiye daha çok dinadamlarına ve dinî ilimler tahsil etmekte olan öğrencilere yöneliktir. Üniversitelerdeki komplolar ise özel bir derinlik taşırlar, toplumun mütefekkir beyni olan her iki muhterem kesim de komplolara dikkat etmelidir.

Doğuya ve Batıya Bağımlılığın Hazin Kıssası

7- Dünya ülkeleri ve aziz ülkemizde maalesef büyük tesirler bırakmış olan ve izleri bugün bile büyük ölçüde mevcut bulunan planlardan biri de sömürüye uğramış ülkeleri kendi özlerine

yabancılaştırarak onları batı veya doğu çarpılmışı haline getirmektedir. Öyle ki kendilerini, kendi güç ve kültürlerini hiç yerine koydular; batı ve doğuyu iki güçlü kutup, üstün ırk ve onların kültürünü daha yüce ve bu iki gücü cihanın kiblegâhı bildiler ve bu iki kutuptan birine bağımlı olmayı vazgeçilmez farzlardan biriymiş gibi tanıttılar. Bu üzücü meselenin hikayesi uzun; onlardan yediğimiz ve şimdi de yemekte olduğumuz darbeler de öldürücü ve ezicidir.

Baştan Aşağı Avrupa Hayranı

Daha da üzücü olanı, sulta altındaki zulüm görmüş milletleri her hususta geri kalmış bir halde tuttular ve onları tüketici ülkeler haline getirdiler. Bizleri kendi terakki ve şeytanî kudretlerinden o kadar korkuttular ki kendiliğimizden birşeyler yapacak ve bir buluşta bulunacak cür'etimiz bile yok. Her şeyimizi onlara teslim etmişiz. Kendi kaderimizi ve ülkemizin kaderini onların eline bırakmış, gözler kapalı, kulaklar tıkalı vaziyette emre hazır olmuşuz.

Bu kofluk ve suni beyinsizlik hiçbir işte kendi bilgi ve fikrimize güvenmememize, doğu ve batıyı körükörüne taklide kapılmamıza sebep oldu. Sahip olduğumuz kültür, edebiyat, sanat ve teknik de doğu ve batı çarpılmışı kültürsüz yazar ve hatipler tarafından eleştiri ve alay kasırgasına tutuldu, yerli fikir ve gücümüz ezilerek ümitsizliğe düşürüldü ve düşürülmekte... Batı gelenek ve görenekleriniyse ne kadar rezil ve kepaze de olsa söz, yazı ve davranışlarıyla yayarak süslü övgülerle milletlere yutturdular ve yutturmaktalar da...

Mesela bir kitap, bir yazı veya bir konuşmada birkaç batı kavramı bulunacak olsa, muhtevasına bakmaksızın hayranca bir hayretle kabul eder ve onu söyleyen veya yazanı bilimadamı ve aydın kişi sayarlar. Beşikten mezara kadar, neye bakarsanız bakın, eğer bir batı veya doğu kavramıyla isimlendirilmişse ilgi görüp beğeniyle karşılanmakta, medeniyet ve ilericiliğin bir belirtisi sayılmaktadır, ancak yerli öz kelimeler kullanıldığında dışlanacak, köhne ve artakalmış telâkki edilecektir...

Çocuklarımız eğer bir batı ismi taşıyorlarsa övünçlü, yerli bir isim taşıyorlarsa mahçup ve gerikalmış oluvermektedirler... Caddeler, sokaklar, mağazalar, şirketler, eczahaneler, kütüphaneler, kumaşlar ve her ne kadar içeride üretilmiş olsa dahi bütün mallar, halk tarafından beğeni ve kabul görebilmek için yabancı isim taşımalıdır... Oturup kalkmalarda, bütün görüşme ve muaşeretlerde ve hayatın her boyutunda tepeden tırnağa Avrupai olmak bir iftihar vesilesi, yüzakı, medeniyet ve ilerleme; buna karşılık kendi yerli örf ve geleneklerimizde eski kafalılık ve geri kalmışlıktır...

Önemsiz ve yurtiçinde tedavisi mümkün de olsa her hastalık ve rahatsızlık için yurtdışına gitmeli ve kendi doktor ve tıp uzmanlarımız kınanıp ümitsizliğe düşürülmelidir. İngiltere, Fransa, Amerika ve Moskova'ya gitmek pek değerli bir iftihar; Hacc ve diğer mübarek mekanlara gitmekse eskikafalılık ve gerikalmışlıktır. Din ve maneviyatla ilgili şeylere kayıtsız davranmak aydınfikirlilik ve medeniyet belirtisi, buna karşılık bu gibi meselelere sadakat göstermekse eskikafalılık ve gerikalmışlıktır.

Gençler Eğer İstersek Yapabileceğimizi İspatladılar

Bendeniz biz her şeye sahibiz demiyorum. Bilindiği üzere yakın tarih boyunca özellikle de son yüzyıllarda bizi her türlü ilerlemeden mahrum bıraktılar. Pehlevî hanedanı başta olmak üzere hain devlet adamları ve kendi gayretlerimizle ürettiğimiz her şeye karşı olan propaganda merkezleri, keza kendini küçük görme veya aşağılık duygusuna kapılmalar bizi ilerleme yolunda yapılabilecek bütün faaliyetlerden alıkoydu. Türlü malların ithali, kadınları ve erkekleri, özellikle de genç kesimi makyaj, süs ve konfor malzemeleri gibi ithal mallar ve çocukça oyunlarla oyalama, aileleri yarışa sokma ve alabildiğine tüketime yöneltme -ki bunun da pek acı hikayeleri vardır- ve faal üyeler olan gençleri fuhuş ve ayyaşlık merkezleriyle oyalayıp mahvına sebep olma gibi inceden inceye hesaplanmış onlarca felaket, ülkeleri hep geri kalmış bir halde tutmak içindir.

Bu tuzakların çoğundan göz alıcı bir ölçüde kurtulunmuştur ve halihazırdaki mahrum gençlik faaliyete geçip kendiliğinden birşeyler yapmaya koyulmuştur. İranlı uzmanların yapamayacağı ve faaliyete geçiremeyeceği zannedilen ve faaliyete geçirilebilmesi için hepimizin doğu veya batı uzmanlarına el açmış olduğumuz çoğu fabrika, uçak ve benzeri gelişmiş araçların gerekli yedek parçalarını iktisâdî ambargo ve tahmilî savaş neticesinde kendi gençlerimizin daha da ucuza malederek yapabildiğini, fabrika ve benzeri yapıları faaliyete geçirebildiğini, varolan ihtiyacı giderdiğini ve “eğer istersek ya-

pabileceğimizi” ispat ettiklerini bizzat gördüğümüz şu sıralarda aziz millete dostça ve hizmetkârane bir vasiyette bulunuyorum:

Zeki, uyanık ve dikkatli olmalısınız. Doğu ve batıya bağımlı siyasetçiler şeytanî vesveseleriyle sizleri bu beynelmilel çapulculara doğru itmesinler. Azimli bir irade, faaliyet ve yılmak bilmez bir çalışmayla işe koyularak bağımlılıkların giderilmesi yolunda kıyam edin ve bilin ki Arya ve Arap ırklarının Avrupa, Amerika ve Sovyet ırklarından eksik kalır yanı yoktur. Onlar da kendi öz benliğini bulacak, ümitsizliği kendisinden uzaklaştıracak ve kendisinden gayrisına bel bağlamayacak olursa, uzun vadede her şeyi yapabilecek, her işin üstesinden gelebilecektir ve Allâh Teâlâ'ya tevekkül, kendine güven, başkalarına bağımlılığa son verme ve şerefli bir hayata kavuşup ecnebilerin egemenliğinden kurtulma yolunda zorluklara dayanmanız şartıyla bu gibi insanların ulaşabildiği şeylere siz de ulaşacaksınız.

İster bugünün, ister geleceğin nesillerinde olsun, hükümetlere ve yetkililere düşen, kendi uzmanlarının kadrini bilmek, maddî-manevî yardımlarla onları işe teşvik etmek, ocaklar söndüren ve tüketime yol açan malların ithalini önlemek ve mevcut imkânlarla yetinip her şeyi kendi yapmaktır.

Gençlerden, kız ve erkeklerden zahmet ve sıkıntıya katlanma pahasına da olsa istiklal, hürriyet ve insanî değerleri konfor ve süslere, zevk ve eğlencelere, kayıtsızlıklara, batı ve vatansız satılmışlar tarafından kendilerine sunulan fu-

huş merkezlerinde bulunmaya feda etmemelerini isterim.

Nitekim tecrübenin de göstermiş olduğu üzere onlar sizin mahvınızdan, ülkenizin kaderinden habersiz olmanızdan, servetlerinizi talan etmekten, sizi sömürü zincirine vurup bağımlılık zilletine düşürmekten, ülkeniz ve milletinizi tüketici haline getirmekten başka birşey düşünmemekte, bu ve benzeri vesilelerle sizleri geri kalmış ve onların deyişiyile “yarı vahşi” bir halde bırakmak istemektedirler.

Büyük Komplolardan Biri: Eğitim-Öğretim Kurumlarını Ele Geçirmek

8- Onların büyük komplolarından biri de daha önce değindiğim ve defalarca hatırlattığım üzere eğitim ve öğretim kurumlarını, özellikle de ülkelerin kaderinin orada yetişecek elemanlara bağlı olduğu üniversiteleri ele geçirmektir.

İslâm ulemâsına ve İslâmî ilim medreselerine karşı uyguladıkları yöntem, üniversite ve liselerde uyguladıkları yöntemden farklıdır. Planları, yolları üzerine dikilen din adamlarını ya Rıza Han'ın döneminde uygulanan ve tersi sonuç verip geri tepen sindirme, kaba kuvvete başvurma ve karalayıp iftira atma ya da aydın denilen tahsilli kesimi ayırmak için uygulanan şeytanca planlar, propaganda ve iftiralar gibi yine Rıza Han zamanında baskı ve sindirme düzeyinde uygulanan ve Muhammad Rıza döneminde kaba kuvvete başvurmaksızın, ancak bu defa sinsice sürdürülen yöntemlerle ortadan kaldırmak ve inzivaya zorlamaktır.

Üniversitede Plan Şudur...

Üniversiteye gelince, burada uygulanan plan gençleri yerli kültür, örf ve öz değerlerinden saptırmak, onları doğu veya batıya itmek ve devlet adamlarını bunların arasından seçerek onları ülkelerin kaderine hükmettirmek ve böylece onların eliyle her istediklerini yapabilmektir. Bunlar ülkeyi talan ettirip batılılaşmaya sürüklesin ve halkın gözünden düşürülmüş, inzivaya itilmiş ulemâ da bu yenik haliyle onları engellemeye muktedir olmasın... Sulta altındaki ülkeleri sürekli geri kalmış bir halde tutmak ve talan etmek için en iyi yoldur bu... Zira milli görüşe dayalı -nasyonalist- toplumlarda bu şekilde zahmetsiz ve masrafsız, sessiz sedasız ne var ne yoksa hepsi süper güçlerin cebine akıvermektedir...

Öyleyse üniversite ve yüksekokulların ıslah ve temizlenmesine gidildiği şu sırada hepimiz yetkililere yardımcı olmalı, üniversitelerin saptırılmasını ebediyen engellemeli ve nerede bir sapma görülecek olursa hemen harekete geçip onun giderilmesine çalışmalıyız. Bu hayati iş ilk merhalede bizzat üniversite ve yüksekokul öğrencilerinin güçlü elleriyle yapılmalıdır. Üniversitenin saptmadan kurtuluşu, memleket ve milletin kurtuluşudur.

İlk planda bütün yetişme çağındakilere ve gençlere, ikinci planda anneler, babalar ve onların dostlarına ve sonra da devlet adamları ve memleketin hayrını düşünen aydınlara vasiyetim, ülkenizi felaketten koruyacak olan bu önemli hususta canıgönülden çaba harcayarak üniversiteleri gelecek nesle teslim etmenizdir.

Gelecek bütün nesillere de tavsiyem şudur ki kendiniz, aziz ülkeniz ve “insan yetiştirici” İslâm'ın kurtuluşu için üniversiteleri sapma ve doğu ve/veya batı çarpılmışlığına uğramaktan koruyup gözetiniz ve bu insanî-İslâmî hareketinizle büyük güçlerin elini ülke üzerinden çektilirip onları ümitsizliğe düşürünüz. Rabb'iniz yardımcınız ve koruyucunuz olsun.

İslâmî Şûra Meclisi Vekillerinin Ahde Sadakati

9- Önemli işlerden biri de İslâmî Şûra Meclisi milletvekillerinin ahbine sadık kimseler olmasıdır. İslâm ve İran ülkesinin meşrutiyet sonrasında cinayetskâr Pehlevî rejimi çağına kadar her dönemden daha beter ve tehlikelisi de şu tahmilî bozuk rejim (şah) döneminde, salih olmayan ve sapmış Şûra Meclisi'nden ne fevkalâde üzücü darbeler yediğini, memleket ve milletin bu uşak tıynetli ve değersiz katillerin elinden nice ağır zararlar ve felaketlere uğradığını gördük.

Bu elli yılda mazlum bir azınlık karşısındaki sapmış sahte bir çoğunluk, İngiltere, Rusya ve son zamanlarda da Amerika'nın istediği her şeyi, Allâh'tan habersiz bu sapkınlar eliyle yapmalarına ve memleketi mahv ve yokoluşa sürüklemelerine sebep oldu. Rıza Han'dan önce batı çarpılmışlarıyla bir avuç beyle toprak ağasının, Pehlevî rejimi döneminde de o kan dökücü rejimle tasmalı uşak ve yordakçılarının tasallutu neticesinde meşrutiyet sonrasında itibaren anayasanın önemli maddelerine takriben hiç uyulmadı.

İslâm'a ve İslâm Cumhuriyeti'ne Karşı Ahdine Sadık Olan Vekilleri Meclis'e Gönderiniz

Allâh Teâlâ'nın inayeti ve şanı yüce milletin himmetiyle ülkenin kaderi şimdi halkın eline geçti. Milletvekilleri bizzat halktandırlar, vilayetlerdeki toprakağalarının ve hükümetin dahil olmaksızın bizzat halkın reyile İslâmî Şûrâ Meclisi'ne seçilmişlerdir ve umulur ki onların İslâm'a ve memleket maslahatına bağlılıklarıyla her türlü sapma önlenmiş olur.

Bugün ve gelecekte millete vasiyetim odur ki kararlı iradeleriyle ve İslâm ahkâmına ve memleket maslahatına karşı taşıdıkları sadakatle her seçim devresinde, genellikle toplumun orta kesimi ve mahrumlarından olan, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'ne sadık, Sırât-ı Müstakîm'den doğu veya batıya sapmayan, sapkın ekollere eğilimli olmayan, tahsil görmüş, İslâmî siyasete ve günün meselelerine vakıf milletvekillerini meclise göndersinler.

Din Adamlarını ve Yüce Mercî Makamlarını Toplumsal Meseleler Dışında Bırakmasınlar

Muhterem ulemâ camiasına, bilhassa değerli taklit mercilerine toplumun, özellikle cumhurbaşkanı ve milletvekili seçimleri gibi meselelerine uzak durmamalarını ve kayıtsız kalmamalarını vasiyet ediyorum. Doğu ve batı yandaşı politikacıların ellerinin, nice zahmet ve eziyetlere katlanarak meşrutiyetin temelini atan ulemayı sahne dışı bıraktığını, ulemanın da politika oyuncularının oyununa gelerek memleket ve Müslümanların meselelerine müdahalede bulunmanın kendi şanlarına yakışmayacağı

zannına kapılıp sahneyi batı çarpılmışlarının eline bıraktığını ve böylece meşrutiyet, anayasa, memleket ve İslâm'ın başına, telafisi uzunca bir zamanı gerektiren işler açtığını hepimiz gördünüz ve gelecek nesiller de duyacak.

Doğu-Batı Çarpılmışları veya Sömürgeci Kutuplara Bağlı Kimselerin Nüfuzunun Önlenmesi

Allâh Tealâ'ya hamdolsun engellerin giderildiği ve halkın her kesiminin dahilî için hür bir ortamın meydana gelmiş olduğu şu sırada herhangi bir mazeret kalmamış olup Müslümanların işlerinde ihmalkârlık göstermek büyük ve bağışlanmaz günahlardandır.

Herkes gücü ve etki imkânı çerçevesinde İslâm'a ve vatana hizmette bulunmalı ve sömürücü iki kutbun bağımlılarının, batı ve doğu çarpılmışları ve büyük İslâm öğretisinden sapmış olanların nüfuzunu ciddiyetle önlemeli, İslâm ve İslâm ülkelerinin beynelmilel çapulculardan başkası olmayan muhaliflerinin tedricî ve ince oyunlarla bizim ülkemiz ve diğer İslâm ülkelere sızarak memleketleri, bizzat o milletlerden olanlar vasıtasıyla sömürü tuzağına düşürdüklerini bilmelidirler. Dikkatle tetikte olmalı, bir sızma hareketine daha ilk adımındayken mukabelede bulunmalı ve onlara fırsat vermemelisiniz. Rabb'iniz yardımcı ve koruyucunuz olsun.

Bağımlı Anarşist Tek Bir Unsurun Bile Meclis'e Girmesine İzin Vermesinler

İslâmî Şûra Meclisi temsilcilerinden bu çağ ve gelecek çağlarda istediğim odur ki, Allâh göstermesin, sapmış bazı unsurların desise ve

siyasi oyunlarla kendilerini milletvekili olarak halka yüklemeleri halinde meclistekiler onların mazbatalarını reddetsin ve bağımlı bir tek anarşist unsurun dahi meclise girmesine fırsat tanımasınlar.

Azınlıklar Vekillerini Kendi Dinlerine ve İslâm Cumhuriyeti'ne Bağlı Kimseler Arasından Seçsinler

Resmî dinî azınlıklara da Pehlevî rejimi dönemlerinden ibret alarak milletvekillerini kendi dinlerine ve İslâm Cumhuriyeti'ne sadık; dünyayı sömüren güçlere bağımlı olmayan; inançsız, karma ve sapkın okullara eğilim göstermeyen kimseler arasından seçmelerini vasiyet ederim. Bütün milletvekillerinden meclis arkadaşlarına tam bir iyi niyetle kardeşçe davranmalarını ve kanunların, Allâh korusun, İslâm'dan sapmaması yolunda çaba harcamalarını isterim. İslâm'a ve semavî bükümlere hep birlikte sadık kalın, umulur ki böylece dünya ve ahiret saadetine nail olursunuz.

Koruyucu Şûrâ Hiçbir Gücün Tesiri Altında Kalmasın

Muhterem *Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı*'ndan isteğim ve kendilerine tavsiyem, ister şimdiki ve ister gelecek nesillerde, İslâmî ve millî vazifelerini tam bir dikkat ve kudretle ifa etmeleridir. Hiçbir gücün etkisinde kalmamaları, mutahhar şeriat ve anayasaya aykırı düşen kanunları hiçbir müsamahada bulunmaksızın engellesinler ve memleketin kimi zaman sânevî

hükümlerle, kimi zaman da Velayet-i Fakih yoluyla icrasını gerektiren zaruretlerini göz önünde bulundursunlar.

Şerefli Milletimiz Tüm Seçimlerde Sahnede Olsunlar

Ayrıca benim şerefli millete vasiyetim ister cumhurbaşkanlığı seçimleri, ister İslâmî Şûrâ Meclisi üyelerinin seçimi, ister rehberin veya Rehberlik Şûrâsı'nı tayin edecek uzmanların seçimi olsun, bütün seçimlerde sahnede bulunmaları ve muteber esaslara uygun kimseleri seçmeleridir.

Mesela Rehberlik Şûrâsı veya rehberi tayin edecek uzmanları seçerken dikkat göstermeli ve ihmalkârlıkta bulunup uzmanları şer'î usul ve kanunî ölçülere uygun olarak seçmemeleri halinde İslâm'a ve memlekete telâfisi imkânsız zararlar geleceğini ve bu durumda herkesin Allâh Teâlâ indinde mesul olacağını bilmelidirler.

Herkes Ülkenin ve İslâm'ın Kaderinden Sorumludur

Binâenaleyh taklit merciileri ve büyük alimlerden esnaf, çiftçi, işçi ve memura kadar milletin her kesimi ister şimdiki, ister gelecek nesillerde olsun, İslâm ve memleketin kaderine müdahale etmemeleri halinde mes'uldürler. Hatta bazı durumlarda ihmalkârlık gösterip sahnede bulunmamanın büyük günahların başında gelmesi pekâlâ mümkündür. O halde vaka vuku bulmadan, iş işten geçmeden bir çare bulmak gerekir, aksi takdirde iş herkesin kontrolünden

çıkacaktır. Bu, meşrutiyetten sonra yaşadığınız ve yaşadığımız bir gerçektir. Buna milletin, memleketin dört bir yanında, uhdesine bırakılan işleri İslâmî usullere ve anayasaya uygun tarzda yerine getirmesinden daha yüce ve üstün bir ilaç yoktur.

Bu süreçte cumhurbaşkanı ve milletvekili tayininde ahdine sadık tahsilli kesim ve işlerin akışından haberdar olan ve sömürücü ve sömürgeci güçlü ülkelere bağımlı bulunmayan, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'ne bağlılığı ve takvasıyla tanınmış aydın kimselerle meşverette bulunmalıdır.

İslâm Cumhuriyeti'ne sadık takva sahibi ulemâya ve din adamlarına da danışarak cumhurbaşkanı ve meclis üyelerinin, aç ve yalınayak yoksulların mahrumiyet ve ızdıraplarının acısını anlaması mümkün olmayan, lezzetler ve şehvetler içinde boğulmuş müreffeh sosyetelerle toprak ağaları ve sermayedarlardan değil, toplumun mustazaf ve mahrumlarının mazlumiyet ve mahrumiyetini tatmış ve onların refaha ulaşmasını düşünen kesimden olmasına dikkat gösterilmelidir.

Cumhurbaşkanı ve Milletvekilleri İslâm'a Bağlı Olurlarsa...

Cumhurbaşkanı ve meclis üyelerinin liyakat sahibi ve İslâm'a sadık, memleket ve millete yüreği yanan kimseler olması durumunda pek çok müşkülün vuku bulmayacağını ve eğer bazı müşküller çıkacak olursa da bunların giderileceğini bilmemiz gerekir. Rehber veya

Rehberlik Şûrâsı'nın tayini için uzmanların seçiminde de aynı mana, hususi bir özellikle göz önünde bulundurulmalıdır. Zira milletin seçimiyle tayin edilen "uzmanlar" tam bir dikkatle, her çağın büyük mercileri olan müçtehitlere, memleketin dört bir yanındaki büyük alimlere, sadık bilim adamları ve dindar kimselere danışılarak "Uzmanlar Meclisi"ne gönderilecek olurlarsa müşkülât ve meselelerin pek çoğu -Rehber veya Rehberlik Şûrâsı için en lâyük ve en sadık şahsiyetlerin tayin edilmiş olması cihetiyle- baş göstermeyecek veya en iyi şekilde giderilecektir.

Anayasanın 109 ve 110. maddelerine binaen uzmanların tayininde milletin; Rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nın tayininde de uzmanların ne denli ağır bir vazife taşıdığı göz önünde bulundurulacak olursa, seçimde gösterilecek en küçük ihmalkârlığın İslâm'a, memlekete ve İslâm Cumhuriyeti'ne nice zararlar getireceği ve bunun son derece ehemmiyet taşıyan ihtimalinin dahi onlara ilâhî mükellefiyet yüklediği anlaşılacaktır.

Rehberlik Ağır ve Tehlikeli Bir Vazifedir

Süper güçlerle onların içeride ve dışarıdaki bağımlılarının İslâm Cumhuriyeti'ne ve gerçekte İslâm Cumhuriyeti adı altında bizatihi İslâm'a saldırı çağı olan bu çağ ve gelecek çağlarda Rehber ve Rehberlik Şûrâsı'na vasiyetim, kendilerini İslâm'a, İslâm Cumhuriyeti'ne, mahrumlara ve mustazaflara hizmete adanmaları ve rehberliğin özü itibariyle kendileri için yüce bir makam ve hediye olduğu zannına kapılmamalarıdır. Bi-

lakis Allâh göstermesin bu mevzuda nefsanî isteklerden kaynaklanan bir kayma meydana gelecek olursa beraberinde bu dünyada ebedî utancı ve öbür dünyada Kahhar Allâh'ın gazap ateşini getirecek olan ağır ve tehlikeli bir vazifedir.

Mennan ve Hâdi Allâh Teâlâ'ya bütün gönlümle yalvarıyor, bizi ve sizleri bu tehlikeli imtihandan yüz akıyla kendi huzuruna kabul buyurarak kurtarmasını niyaz ediyorum. Bu tehlike şimdi ve geleceğin cumhurbaşkanları, hükümetleri ve yetkilileri için de, yüklenmiş oldukları görev derecesine göre daha hafif ölçülerde sözkonusudur. Binaenaleyh Allâh Teâlâ'yı daima hazır ve nazır, kendilerini de hep O'nun huzurunda bilmelidirler. Allâh Teâlâ yardımcıları olsun.

Yüce Şûrâ, Adalet Bakanlığı'nda Değişime Gitmelidir

10- Önemli işlerden biri de halkın canı, malı ve namusuyla ilgilenen yargı meselesidir. Rehber ve Rehberlik Şûrâsı'na vasiyetim, resmen uhdelerinde bulunan Adalet Bakanlığı'na şer'i, İslâmî ve siyâsi sahalarda söz sahibi olan, iyi bir geçmişe sahip, tecrübeli ve ahdine sadık kimse-ler atamaya çalışmalarıdır.

Yüksek Yargı Şûrâsı'ndan isteğim, eski rejim döneminde üzücü ve esef verici bir hale getirilmiş bulunan yargı işine ciddi bir şekilde çekidüzen vermeleri ve halkın canı ve malıyla oynayan ve İslâm adaleti diye birşey tanımayan kimseleri bu fevkalade önemli makama yaklaştırmamaları, ciddiyetle ve yılmak bilmez bir gayretle adli-veyi tedricen değiştirmeleri, İslâmî usullere uy-

gun şartlar taşımayan hâkimler yerine inşaallâh ilmiye medreselerinde, bilhassa mübarek Kum İlimler Havzasında ciddiyetle öğrenim görüp eğitilen ve önerilen gerekli şartları haiz hâkimleri atamalarıdır. Böylece İslâmî yargı, ülkenin dört bir yanında hâkim olur inşaallâh.

Yargı Görevi, Ehil Kimse İçin Farz-ı Kifâyedir

Çağımızın ve gelecek çağların hâkimlerine vasiyetim; adaletle hükmetmenin önemine, yargıdaki büyük tehlikeye ve haktan gayrı bir hükümde bulunmaya dair Masumlar'dan (a.s) gelen hadisleri göz önünde bulundurarak bu önemli işi üstlenmeleri, bu makamın ehil olmayan kimselere bırakılmasını önlemeleri, ehil olan kimselerin bu vazifeyi üstlenmekten kaçınmamaları, ehil olmayan kimselere meydan vermemeleri ve bu makamın tehlikesi kadar mükâfat, fazilet ve sevabının da büyük olduğunu bilmeleridir. Yargı işini üstlenmenin ehil kimselere farz-ı kifâye olduğunu da bilmelidirler.

İlim Havzalarına Nizam Vermek İçin Harekete Geçmek Gerekli ve Zarurîdir

11- Mukaddes ilim medreselerine vasiyetim şudur: Defalarca arzetmiş olduğum gibi İslâm ve İslâm Cumhuriyeti düşmanları İslâm'ı yok etmeye ahdetmiştir ve bu şeytânî emellerine erişebilmek için mümkün her yola başvurmaktaadırlar. Onların bu uğursuz emelleri için ehemmiyet taşıyan ancak İslâm ve İslâmî medreseler için tehlikeli olan yollardan biri de ilim medreselerine sapmış ve fâsit kimseleri sızdırmaktır.

Bunun kısa vadede doğuracağı büyük tehlike, uygunsuz davranışlarla sapkın ahlâk ve yöntemlerle ilim medreselerinin adını kötüye çıkarmaktır. Uzun vadede doğuracağı çok büyük tehlike ise İslâmî bilimlere vâkıf bir veya birkaç sahtekârın üst mevkilere ulaşıp kendilerini temiz yürekli halk kitleleri arasında göstermek ve kendilerini halka sevdirmek suretiyle münasip bir fırsatta aziz İslâm'a, İslâmî ilimler medreselerine ve memlekete öldürücü darbeler indirmesidir.

Keza çapulcu büyük güçlerin, toplumların içine milliyetçisinden suni aydınına ve fırsatını bulduğunda herkesten daha tehlikeli ve zarar verici olan din adamı kılıklı kimselere varınca ya kadar muhtelif elemanlar yerleştirdiğini ve bunların kimi zaman otuz kırk yıl boyunca kendilerine dindar insan süsü vererek İslâmî bir şekilde yaşadıklarını veya paniranzim, vatanperverlik ve daha başka hilelerle milletler arasında sabır ve tahammülle hayatlarını geçirdiklerini, sonra zamanı geldiğinde görevlerini yerine getirdiklerini bilmekteyiz.

Aziz milletimiz inkılâbın zafere ermesinden sonra bu kısa süre zarfında *Halkın Mücahitleri*, *Halkın Fedaileri*, *Tudeh* ve daha başka isimler altında bunun örneklerini gördü. Herkes uyanık davranmalı ve bu tür komploları etkisiz hale getirmelidir. Hepsinden daha önemlisi de ilim medreseleridir ki bunların tanzim ve tasfiyesi, zamanın taklit mercilerinin de teyidiyle medreselerin muhterem hocalarına ve tecrübeli üstatlara düşer. "Düzenin düzensizlikte olduğu" teorisi işte bu komplocu düzenbazların uğursuz aşılamlarından biridir belki de...

Her hâlükârda vasiyetim, bütün çağlarda, özellikle de komplolar ve planların hız ve güç kazanmış olduğu bu çağda dinî medreselere düzen verme yolunda kıyam etmenin gerekli ve zarurî olduğudur. Değerli ulemâ, fuzalâ ve medrese hocaları bu işe zamanlarını vermeli ve dakik sahih bir programla ilim medreselerini, bilhassa Kum ve diğer büyük ve önemli medreseleri zamanın bu diliminde bir zarar görmekten korumalıdır.

Geleneksel Fıkıh Korunmalıdır

Muhterem ulema ve medrese üstatları fakihliğe ait derslerle fıkıh ve usul medreselerinde İslâmî fikhın korunabilmesi için tek yol olan büyük şeyhlerin yolundan sapılmasına mücadele etmeli ve dikkatlerin, münazara ve ilmî tartışmaların, araştırma ve yeni buluşların gündendüne artması yolunda çaba sarfetmeli, selef-i sâlihîten miras kalan ve ondan sapmanın, inceleme ve araştırmanın temellerini sarsacağı “geleneksel fıkıh”ın mahfuz kalmasına ve araştırma üzerine araştırma eklenmesi için sürekli çalışmalıdırlar. Tabii ki diğer ilim dallarında da İslâm ve memleketin ihtiyaçlarına mutabık programlar yapılmalı, bu dallarda da seçkin insanlar yetiştirilmelidir.

Aynı şekilde öğrenme ve öğretimine herkesin katılması gereken en üstün ve en yüce medrese dallarından biri de -Allâh bu sahada cümlemizi rızıklandırsın- cihâd-ı ekber olan ahlâk, nefsin tehzib ve tezkiyesi ve de Allâh'a doğru seyr ü sülûk ilmi gibi manevisi İslâmî ilimlerdir.

Yürütme Erkinin Korunması

12- Düzeltilmesi, tasfiye edilmesi, korunup kollanması gereken işlerden birisi de yürütme gücüdür. Topluma faydalı ve ileri kanunlar meclisten geçip Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'nca onaylandıktan ve görevli bakanlık tarafından iblağ edildikten sonra salih olmayan uygulayıcıların eline geçebilir.

Bunların söz konusu kanunları çirkin bir şekilde sokarak çarpıtıp kurallara aykırı hale getirmeleri veya bürokratik yazışmalarla eğip bükmeleri veya alışkın oldukları şekilde işi dolambaçlı yollara dökerek uygulamaları ve kasden halkı tedirgin etmeleri mümkündür. Bu da müsamaha gösterilirse tedricen bir gaileye yol açar.

Bendenizin Mesul Bakanlara Vasiyeti

Şimdiki ve gelecek çağlardaki sorumlu bakanlara vasiyetim şudur: Sizin ve bakanlıklarda çalışan memurların geçimini sağladığı bütçe milletin malıdır. Binaenaleyh hepiniz millete, özellikle de mustazaflara hizmet etmekle mükellefsiniz. Halka zorluk çıkarmak ve vazifeye aykırı davranmak haramdır ve kimi zaman da, Allâh göstermesin, ilâhî gazaba yol açar.

Siz hepiniz milletin desteğine muhtaçsınız. Halkın, bilhassa mahrum kesimlerin desteğiyle zafer kazanıldı, memleket ve zenginlikleri şahlık zulmünden bu destekle kurtarıldı. Bir gün onların desteğinden mahrum kalırsanız görevinizden uzaklaştırılırsınız ve zalim şehinşahlık rejiminde olduğu gibi sizin yerinize devlet mevkilerini zalimler işgal ediverirler. Binaenaleyh

hakikat açıktır, milletin rızasını kazanmaya çalışmanız, İslâmî ve insanî olmayan davranışlardan çekinmeniz gerekir.

Ülkenin Bakanlarına Vasiyetim

Aynı sâikle geleceğin bakanlarına eyalet valilerinin seçiminde dikkat göstermelerini tavsiye ediyorum. Ülkede alabildiğine huzurun hâkim olması için bu makamlara layık, dindar, ahdine sadık, akıllı ve halkla geçinebilen kimseler seçmelerini tavsiye ederim. Her ne kadar bütün bakanlar ve bakanlıklar görev mahallerinin işlerini düzene koymak ve buraları İslâmîleştirmekle muvazzafsa da yurtdışındaki büyükelçiliklerin mesuliyetini taşıyan Dışişleri Bakanlığı gibi bazı bakanlıkların daha özel bir öneme sahip olduğunu bilmek gerekir.

Zaferin başından beri Dışişleri Bakanlarına büyükelçiliklerin tağut etkisinde kaldıklarını ve buraların İslâm Cumhuriyeti'ne münasip büyükelçiliklere dönüştürülmesi gerektiği yolunda tavsiyelerde bulundum. Ancak onlardan bazıları ya yapamadıklarından, veya yapmak istemediklerinden müspet bir girişimde bulunmadılar. Artık zaferin üzerinden üç yıl geçti. Şu sırada halihazırdaki Dışişleri Bakanı bu yolda teşebbüse geçti ve azimli bir çalışma ve üzerinde durma suretiyle bu önemli işin de hallolması umulur.

Şimdiki ve Gelecek Zamanlardaki Dışişleri Bakanlarına Vasiyetim

Şimdiki ve gelecekteki Dışişleri Bakanlarına vasiyetim şudur: İster büyükelçiliklerin ve bakan-

lıgın ıslahında ve değişiminde, ister dış siyasette ülkenin istiklal ve menfaatlerinin korunması ve memleketimizin içişlerine müdahale maksadı taşımayan devletlerle iyi ilişkiler kurma hususunda olsun, sizin pek büyük mesuliyetiniz vardır. Mevcut herhangi bir boyutuyla bağımlılık taşıyan her şeyden kesinlikle kaçınınız. Her ne kadar bağımlılığın bazı konularda aldatici ve çekici bir görünüm taşıması veya halihazırda bir faydası ve menfaati olması mümkünse de neticede memleketin kökünü kazıyacağını bilmeniz gerekir. İslâm ülkeleriyle daha iyi ilişkiler kurma, devlet adamlarını uyandırma ve vahdete davet yolunda gayret sarfediniz, biliniz ki Al-lâh Teâlâ sizinledir.

Müslüman Ülkeler Dışardan Birilerinin İslâm'ı Kendilerine Ulaştırmasını ve İslâm Hükümlerini Yürürlüğe Sokmak İçin Yardım Etmesini Beklemesinler

İslâm ülkelerinin milletlerine vasiyetim de şudur: İslâm ahkâmını uygulama safhasına geçirmek olan amacınız doğrultusunda dışarıdan birinin size yardımcı olmasını beklemeyin. Hürriyet ve istiklâli tahakkuk ettirecek olan bu hayatî meselede bizzat kendiniz kıyam etmelisiniz.

İslâm ülkelerinin tanınmış alimleri ve muhterem hatipleri, hükümetlerini yabancı büyük güçlere bağımlılıktan kurtarmaya ve kendi milletleriyle kaynaşmaya davet etsinler; bu durumda zaferi bağurlarına basabileceklerdir.

Aynı şekilde milletleri de vahdete davet etsinler ve İslâm'ın emrine aykırı olan ırkçılıktan sakındırsınlar; hangi ülkede bulunur, hangi

ırdan olursa olsun iman kardeşlerine kardeşçe el uzatsınlar, zira yüce İslâm onları “kardeş” olarak nitelemiştir. Hükümetlerin ve milletlerin himmeti ve Allâh Teâlâ'nın teyidiyle bu iman kardeşliği birgün tahakkuk bulacak olursa dünyanın en büyük gücünü Müslümanların teşkil ettiğini göreceksiniz.

İrşad Bakanlığı Batılın Karşısında Hakkı Tebliğ İçin Çalışmalıdır

Her asırda, bilhassa kendine has özellikleri olan bu asırda İrşad Bakanlığı'na vasiyetim odur ki batıl karşısında Hakk'ın tebliği ve İslâm Cumhuriyeti'nin hakiki çehresini tanıtmaya yolunda çaba gösterebilirler.

Süper güçlere ülkemizden el çektirdiğimiz şu zamanda büyük güçlere bağımlı olan bütün kitle iletişim organlarının propaganda hücumuna uğramış durumdayız. Süper güçlere bağlı yazarlar ve konuşmacılar henüz yeni kurulmuş şu İslâm Cumhuriyeti'ne ne yalanlar, ne iftiralar yamamadılar ki... Halâ da yamamaktalar...

İrşad Bakanlığı Batılın Karşısında Hakkı Tebliğ İçin Çalışmalıdır

İslâm hükmüne göre bize kardeşlik eli uzatması gereken bölgedeki İslâm hükümetlerinin çoğu maalesef bize ve İslâm'a karşı düşmanlığa kalktılar ve hepsi dünya sömürücülerinin hizmetinde, her yandan bize saldırıya geçtiler. Bizim propaganda gücümüzse oldukça zayıf ve yetersiz kalmaktadır ve biliyorsunuz ki dünya bugün propaganda üzerinde dönmektedir.

İki kutuptan birine eğilimli olan sözde aydın yazarlarsa ne yazıktır ki kendi millet ve ülkelerinin hürriyetini düşünecekleri yerde bencillikleri, fırsat kollayıcılıkları ve tekercilikleri yüzünden bir an olsun düşünmeye, kendi milletinin, kendi ülkesinin maslahatını göz önünde bulundurmaya mecal bulamamaktadırlar.

Keşke geçmiş zalim rejimdekiyle bu cumhuriyetteki hürriyet ve bağımsızlık arasında bir karşılaştırma yapsalar, refah ve eğlenceye düşkünlük gibi şeyleri kaybetse bile kazanmış oldukları değerli ve şeref dolu hayata baksalar.

Keşke zalim şahlık rejimine bağımlılıkları ve uşaklıklarıyla, fesat yuvalarına, zulüm ve fuhuş kaynaklarına methiyeler düzüp övgüler saymakla elde ettiklerini değerlendirseler ve dünyaya gözlerini henüz açmış bulunan şu cumhuriyete iftiralar atıp haksız yakıştırmalarda bulunmaktan vazgeçseler, millet ve hükümetle aynı safta yer alarak kalemlerini ve dillerini tâğutlara ve zalimlere karşı kullansalar.

Tebliğ Sadece İrşad Bakanlığı'nın Uhdesinde Değildir

Öte yandan tebliğ meselesi sadece İrşad Bakanlığı'nın uhdesinde değildir, bilâkis bütün bilim adamlarının, yazarların, konuşmacıların ve sanatkârların vazifesidir. Dışişleri Bakanlığı, büyükelçiliklerin tebliğ yayınlarına sahip olmasını ve İslâm'ın nurlu çehresini dünya insanlarına gösterebilmesini sağlama yolunda gayret sarfetmelidir.

Nitekim bu çehre, İslâm muhalifleri tarafından

üzerine çekilen maskeden ve kendimizden olan dostların eğri büğrü anlamalarından kurtulur ve Kur'ân ve sünnetin her boyutuyla kendisine davet ettiği o güzel haliyle gözler önüne serilirse İslâm dünyayı saracak ve onun iftiharlar yüklü bayrağı her yerde dalgalanmaya başlayacaktır.

Müslümanların, kâinatın evvelinden ahirine kadar benzeri bulunmayan bir nimete sahip oldukları halde hür fitrata sahip her insanın talip olduğu bu paha biçilmez cevheri gereğince sunamamış olmaları, hatta bizzat kendileri de ondan gafil ve ona cahil kalmış, kimi zaman da ondan kaçmış bulunmaları ne kadar da üzücü ve kahredicidir.

Anaokullarından Üniversitelere Kadar Eğitim-Öğretim Merkezleri Meselesi

13- Son derece önemli ve kader belirleyici mevzulardan biri de anaokullarından üniversitelere varıncaya değin eğitim ve öğretim merkezleri meselesidir ki fevkalade önemine binden tekrar edecek ve kısaca değinerek geçeceğim.

Talan edilmiş olan millet, son yarım yüzyılda İslâm'a ve İran'a inen öldürücü darbelerin büyük bölümünün üniversitelerden geldiğini bilmelidir. Üniversiteler ve diğer eğitim ve öğretim merkezleri İslâm ve memleket menfaatleri doğrultusunda milli programlarla çocukların ve gençlerin eğitim ve terbiyesi yolunda uğraşmış olsalardı vatanımız asla İngiltere ve onun ardından da Amerika ve Rusya'nın kursağına inmez ve ocaklar söndüren antlaşmalar talana uğramış şu mahrum millete asla tahmil olmaz,

yabancı müsteşarlar asla İran'a ayak basamaz, İran'ın servetleri ve bu çile çekmiş milletin siyah altını asla şeytânî güçlerin cebine akamaz, Pehlevî sülalesiyle bağluları milletin malını asla yağmalayamaz, yurtiçi ve yurtdışında mazlumların cesetleri üzerine parklar ve villalar diker, yabancı ülkelerin bankalarını bu mazlumların el emeğiyle dolduramaz, kendilerinin ve yakınlarının ayyaşlık ve serseriliklerine harca-yamazlardı.

Eğer meclis, hükümet, yargı gücü ve diğer organlar İslâmî ve milli üniversitelerden kaynaklanmış olsalardı bugün milletimiz ocaklar söndürücü müşkülâtların pençesinde kıvrılmazdı.

Keza dürüst ve namuslu şahsiyetler -bugün İslâm karşısında arzı endamda bulunanlar değil- doğru manasıyla milli ve İslâmî eğilimlerle üniversitelerden yasama, yürütme ve yargı merkezlerine girmiş olsalardı bugünümüz başka bir bugün, vatanımız bundan başka bir vatan olur, mahrumlarımız mahrumiyet bağından kurtulur, zulüm ve şahlık mezaliminin kıymetli faal genç nesli mahvetmek için herbiri tek başına yeterli olan fuhuş, uyuşturucu ve fesat yuvalarının defteri dürülür ve millete ülkeyi yele veren, insanı mahva götüren böyle bir miras kalmamış olurdu.

Keza üniversiteler eğer İslâmî-insanî-milli olsalardı topluma yüzlerce, binlerce öğretim üyesi kazandırabilirdi. Ancak ne kadar üzücü ve esef vericidir ki lise ve üniversiteler, mazlum ve mahrum bir azınlık dışında tamamı planlı ve programlı bir şekilde dikte ettirilen batıçarpımlı-

şı veya doğuçarplımışı kimseler tarafından idare edilmekteydi ki bunlar üniversitelerde kürsü sahibiydiler, aziz yavrularımız bu gibileri tarafından öğrenim görüp terbiye edilmekteydiler.

Mazlum ve aziz gençlerimiz, çaresiz, süper güçlere bağımlı bu kurtların elinde büyüyerek yasama, yürütme ve yargı makamlarına geliyor ve onların, yani zalim Pehlevî rejiminin emrine uygun şekilde hareket ediyorlardı.

Şimdi, Allâh Teâlâ'ya hamd olsun, üniversiteler canilerin ellerinden kurtarılmıştır. Her çağda İslâm Cumhuriyeti devlet ve milletine düşen, sapkın ekollere bağlı veya doğu ve batıya eğilimli fasit unsurların üniversitelere, yüksekokul ve diğer eğitim ve öğretim merkezlerine sızmasını önlemek, mesele çıkmaması ve yapabilirlik imkanının kaybedilmemesi için bunu ilk adımda engellemektir.

Liseler, öğretmenokulları, yüksekokullar ve üniversitelerin aziz gençlerine vasiyetim odur ki kendilerinin, kendi millet ve ülkelerinin istiklal ve hürriyetinin korunabilmesi için sapmalar karşısında bizzat kendileri kıyam etsinler.

Silahlı Kuvvetler, Asker ve Halk Hep Beraber Bu Büyük İftiharı Ortaya Çıkardılar

14- Ordu, İslâm İnkılâbı Muhafızları, jandarma ve polis kuvvetlerinden İslâm İnkılabı Komiteleri'ne, Mustaz'af Seferberler ordusu ve aşiret güçlerine varıncaya değin bütün silahlı kuvvetlerin kendilerine mahsus bir özelliği vardır.

İslâm Cumhuriyeti'nin güçlü kuvvetli pazuları olan; sınırları, yolları, şehirleri ve köyleri kolla-

yan; kısacası güvenliği koruyarak millete huzur bahşeden bu kuvvetlerin millet, hükümet ve meclis tarafından özel bir ilgi görmesi gerekir.

Keza büyük güçler ve yıkıcı siyasetler için dünyada her şey ve her kesimden daha çok kullanılmaya elverişli olanın silahlı kuvvetler olduğu bilinmelidir. Siyasi oyunlar neticesinde ihtilaller, rejim ve devlet değişiklikleri hep silahlı kuvvetler vasıtasıyla gerçekleşir. Sahtekâr çıkar düşkünleri onların başındakilerden bazılarını satın alırlar, onların eli ve oyuna gelmiş komutanların entrikalarıyla ülkeleri ele geçirir ve mazlum milletleri sulta altına alarak ülkelerin istiklal ve hürriyetlerini gasbederler.

Eğer namuslu ve dürüst komutanlar işbaşında bulunursa düşmanlara bir ülkeyi işgal etme veya orada ihtilal yapabilme imkânı asla doğmaz veya muhtemelen böyle bir durum ortaya çıkacak olsa dahi ahdine sadık komutanlar tarafından yenilgiye uğrattılır ve sonuçsuz kalır. Çağın bu mucizesinin milletin eliyle gerçekleşmiş olduğu İran'da da ahdine sadık silahlı kuvvetlerle dürüst ve vatansever komutanların büyük ölçüde payı oldu.

Tikritli Saddam'ın Amerika ve diğer güçlerin emir ve yardımıyla başlatmış olduğu lanet olası tahmilî savaşın, iki yıla yakın bir zamandan sonra mütecaviz Baas ordusu ve güçlü destekleyicileriyle onların uşaklarının siyasi ve askerî yenilgisiyle yüzyüze gelmiş olduğu bugün de yine silahlı askerî güçler, güvenlik güçleri, İnkılâp Muhafızları ve sivil halk kuvvetleri, milletin cephelerde ve cephe gerisinde göstermiş ol-

duğu fedakârane desteklerle bu büyük öğüncü yaratmış ve İran'ın başını dimdik kılmışlardır.

Aynı şekilde İslâm Cumhuriyeti'ni yıkmak için seferber olan doğu ve batıya bağlı kuklalar eliyle içeride sergilenen komplo ve entrikalar da Komite gençleri, Mustaz'af Seferberler, polisin güçlü elleri ve gayretli milletin yardımıyla altüst edildi. İşte bu fedakâr aziz gençler, ailelerin huzur içinde dinlenebilmesi için geceleri uyanıktırlar. Allâh yardımcıları olsun.

Silahlı Kuvvetler Kendilerini Siyasi Oyunlardan Uzak Tutsunlar

Binaenaleyh ömrümün şu son adımlarında genel olarak bütün silahlı kuvvetlere kardeşçe vasiyetim şudur: Ey İslâm'a aşk besleyen ve değerli görevini *Likâullah* aşkıyla cephelerde ve ülke çapında fedakârcı sürdüren azizler, dikkatli ve uyanık olun!.. Zira batı ve doğu çarpılmışı politik aktörlerle siyaset kurtları ve perde gerisindeki canilerin esrarengiz ellerinin hain ve katil silahlarının keskin ağzı her kesimden daha ziyade ve dört bir yandan gelmek üzere siz azizlere yönelik durumdadır ve canı pahasına inkılâbı zafere kavuşturup İslâm'ı dirilten siz azizleri kullanarak İslâm Cumhuriyeti'ni yıkmak ve sizleri İslâm namına ve de vatan ve millete hizmet adına İslâm ve milletten ayırarak dünyayı sömüren iki kutuptan birinin pençesine düşürmek, sizin zahmet ve fedakârlıklarınıza, siyasi hileler ile İslâmî ve milli görünüşlerle iptal çizgisi çekmek istemektedirler.

Silahlı kuvvetlere kesin vasiyetim, nizamın kanunlarında da belirtilmiş olan, askerlerin par-

ti, örgüt ve siyasi akımlara girmemesi kuralına uymalarıdır. İster asker ve kolluk görevlisi, ister İnkılâp Muhafızı, seferber ve diğer güçlerden olsun, silahlı kuvvetler mensupları kesinlikle hiçbir örgüt ve partiye girmesinler ve kendilerini siyâsi oyunlardan uzak tutsunlar. Bu durumda askerî güçlerini koruyabilir ve gruplararası ihtilaflardan sakınmış olurlar.

Keza komutanlar, komutaları altındaki fertleri parti ve hiziplere girmekten menetmekle yükümlüdürler. İnkılâp milletten hepsinden gelmiş olduğundan ve herkes onu korumakla muvazaf bulunduğu hükümet, millet, Savunma Şûrâsı ve İslâmî Şûrâ Meclisi'nin şer'î ve vatanî görevi, ister komutanlar ve üst kesimdekiler, ister daha sonraki kademedekiler olsun, silahlı kuvvetlerin İslâm ve ülke maslahatına aykırı birşey yapmaya veya partilere girmeye -ki bu durumda kesinlikle mahva sürükleneceklerdir- ya da siyasi oyunlara katılmaya kalkışması halinde ilk adımdan itibaren buna karşı çıkmaktır. Rehber'e ve Rehberlik Şûrâsı'na da ülkenin herhangi bir zarar görmemesi için bu gibi bir hadiseyi kesin bir tavırla önlemek düşer.

Kendi Silahlı Kuvvetlerini Siyasî Oyunlardan Uzak Tutsunlar

Dünya hayatımın şu son demlerinde bütün silahlı kuvvetlere müşfikçe bir vasiyette bulunuyorum: Hürriyet ve istiklalden yana yegane okul olan ve Allâh Teâlâ'nın herkesi onun hidayet nuruyla yüce insanî makama davet etmekte olduğu İslâm'a bugün gösterdiğiniz sadakat ve bağlılığı azimle sürdürün. Zira size aziz milleti-

nizi ve ülkenizi kendisine köle yapmaktan başka bir maksatla yaklaşmayan, aziz ülkenizi ve milletinizi geri kalmış bir halde tüketim pazarı olarak ve zulmü kabullenmenin ağır utancı altında süper güçlere bağlı ve bağımlı olma zilletinden sizi ancak bu kurtarır.

Zorluklara katlanma pahasına da olsa insanca şerefli yaşamı, hayvanî refah getirse de ecnebi-
lere köleliğin zilletli yaşamına tercih edin. İleri endüstriyel ihtiyaçlarda başkalarına el açmanız ve hayatınızı dilencilikle geçirmeniz halinde kendiliğinden birşeyler yapabilme, yeni icat ve buluşlarda bulunabilme gücünün sizlerde tomurcuklanmayacağını bilin.

Herhangi bir şeyi yapmaktan kendilerini aciz gören ve onları fabrikaları çalıştırmaktan ümitsizliğe düşürenlerin, ekonomik ambargodan sonra şu kısa müddet zarfında kendi zekalarını kullanarak ordu ve fabrikaların pek çok ihtiyacını bizzat giderdiklerini bizatihi görüp müşahede ettiniz. Bu savaş, ekonomik ambargo ve yabancı uzmanların ülkeden kovulması, bizim gafil olduğumuz, farkına varamadığımız bir ilâhî armağandı. Şimdi bizzat hükümet ve ordunun, dünya sömürücülerinin mallarını protesto etmesi ve kendi gayretleriyle birşeyler yapma yolunda çabalarını artırması halinde memleketin kendi kendine yeterli olacağı ve düşmana dilenmekten kurtulacağı umulur.

İleri Bilim İçin İki Kutuptan Birine Bağlı Olmak Zorunda Değiliz

Burada şunu da eklemeliyim ki bunca suni gerikalmışlıktan sonra dış ülkelerin büyük endüst-

rilerine ihtiyacımız olduğu inkâr edilmez bir gerçektir. Ancak bu, bizim ileri bilimlerde ille de iki kutuptan birine bağımlı olmamız gerektiği manasına da gelmez.

Hükümet ve ordu, ahdine sadık öğrencileri geliştirmiş ileri sanayiye sahip olan ama sömürücü ve sömürgeci olmayan ülkelere gönderme yolunda çaba sarfetmelidir. Amerika, Rusya ve bu iki kutbun yörüngesindeki ülkelere göndermekten ise kaçınmalıdır. Tâ ki inşaallâh bir gün gelir de bu iki güç kendi hatalarını anlar; insanlık, insan sevgisi ve başkalarının haklarına saygı gösterme yoluna girerler veya inşaalah dünya mustaz'afları, uyanmış milletler ve ahdine sadık Müslümanlar onlara hadlerini bildirirler. Böyle bir günün ümidiyle...

Milletleri Uyuşturma Araçları

15- Radyo, televizyon, matbuat, sinema ve tiyatrolar öteden beri milletlerin, özellikle genç neslin mahv ve uyuşturulmasında etkin vasıtalar olagelmışlerdir. Şu son yüzyılda, özellikle de ikinci yarısında, ister İslâm ve emektar ulemâ aleyhinde, ister doğu ve batı sömürücülerinin lehinde propagandalar için olsun, bu araçlarla ne büyük planlar yapıldı. Özellikle her çeşit lüks ve konfor eşyalarına pazar oluşturmada, binaların taklidi, döşenmesi ve konforunda, içecek ve giyeceklerle bunların şekil ve biçimlerinin taklidinde hep bu araçları kullandılar.

Öyle ki konuşma ve davranışlardan giyecek ve giyim tarzına varıncaya kadar hayatın her boyutunda batılılara benzemek, bilhassa müref-

feh ve yarı müreffeh bayanlar arasında büyük bir iftihadı.

Âdâb-ı muaşerette, konuşma tarzı, söz ve yazılarda batı kökenli kelimeleri kullanma öyle bir raddeye varmıştı ki bunları anlamak halkın çoğu için imkânsız, hatta onlarla aynı konumda olanlar için de zordu.

Televizyon filmleri genç kadın ve erkekleri hayatın normal akışından, iş, teknoloji, üretim ve bilimden saptırarak kendi özünden ve kişiliğinden habersizliğe doğru iten, kendine ait her şeye, kendi ülkesine, hatta kendi kültür ve edebiyatına ve hain menfaatçiler tarafından pek çoğu doğu ve batı kütüphane ve müzelelerine aktarılmış olan kendi nefis eserlerine karşı kötümserlik ve karamsarlığa sürükleyen batı ve doğu ürünleriydi...

Dergiler üzücü ve rezil makale ve resimlerle, gazeteler İslâm ve kendi öz kültürleri aleyhinde neredeyse birbiriyle yarışan makalelerle halkı, bilhassa etkin genç kesimi iftiharla doğu ve batıya doğru yönlendirmediydi.

Buna bir de fesat, ayyaşlık, kumar ve lotarya merkezlerine yaygınlık kazandırma yolunda yapılan geniş propagandalarla lüks eşyalar, oyun ve makyaj malzemeleri, alkollü içkiler, bilhassa petrol, gaz ve ihraç edilen diğer zenginlik kaynaklarımıza karşılık batıdan ithal edilen oyuncaklar, oyuncak bebekler, lüks hediyelik eşyalar ve benim gibilerinin bilemediği daha yüzlerce şeyi ekleyiniz...

Eğer Allâh göstermesin, ocaklar söndüren kukla Pehlevî rejiminin ömrü devam etmiş olsay-

dı, milletin bütün umutlarını bağlamış olduğu temiz tıynetli gençlerimiz, bu İslâm ve vatan evlatları, türlü şeytanî hile ve oyunlarla bozuk rejim, kitle haberleşme araçları, doğu ve batı hayranı aydınlar tarafından İslâm ve milletten koparılacak veya gençliklerini fesat merkezlerinde çürütecek ya da dünyayı sömüren güçlerin hizmetine girerek memleketi mahva sürükleyeceklerdi. Allâh Teâlâ biz ve onlar hakkında lütufta bulundu da müfsitler ve yağmacıların şerrinden hepimizi kurtardı.

Haber Kurumlarının İslâm'dan Sapmalarına İzin Vermeyin

Şimdi halihazırdaki ve gelecekteki İslâmî Şûra Meclisi'ne, cumhurbaşkanına ve gelecek cumhurbaşkanlarına, bütün zamanların Anayasayı Kollama Şûrâsı'na, Yargı Şûrâsı'na ve hükümetine vasiyetim, şu haberleşme mekanizmalarının, matbuat ve dergilerin İslâm ve memleket maslahatından sapmasına izin vermemeleridir.

Gençlerin, genç kız ve erkeklerin mahvına sebep olan batı tarzı serbestliğin İslâm ve akıl açısından geçersiz olduğunu; İslâm'a, genel iffet ve memleket maslahatına aykırı propaganda, makale, konuşma, kitap ve dergilerin haram olduğunu, bunları önlemenin hepimize, bütün Müslümanlara farz olduğunu, yıkıcı serbestliklerin önlenmesi gerektiğini, şer'î açıdan haram, İslâmî millet ve ülkenin izlediği istikamete aykırı ve İslâm Cumhuriyeti'nin haysiyetine ters düşen şeylerin engellenmemesi halinde kesinlikle herkesin mesul olacağını hepimizin bilmesi gerekir.

Halk ve hizbullahî gençler yukarıda bahsi geçen hususlardan biriyle karşılaşacak olurlarsa ilgili makamlara başvursunlar; eğer onlar gevşek davranırlarsa bu defa bizzat kendileri önlemekle mükelleftirler. Allâh Teâlâ hepsinin yardımcısı olsun.

Gruplara ve Topluluklara Nasihatim ve Vasiyetim

16- İslâm'a, İslâm Cumhuriyeti ve milletine karşı düşmanca faaliyetlerde bulunan şahıslara, gruplara ve topluluklara, öncelikle de onların içerideki ve dışarıdaki elebaşlarına nasihat ve vasiyetim şudur:

Başvurduğunuz her yol, giriştiğiniz her komplo, medet umduğunuz her ülke ve makamla elde etmiş olduğunuz uzun tecrübe, kendini alim ve akıllı bilen sizlere fedakâr bir milletin izlediği istikametin terör, bomba, patlama ve hiçbir esasa dayanmayan gelişigüzel uydurulmuş yalanlara tevessül suretiyle saptırılmayacağını; esasen hiçbir hükümet ve devleti, özellikle de küçük yaştaki çocuklarından ileri yaşlardaki ihtiyar erkek ve kadınlarına varıncaya değin tamamı İslâm Cumhuriyeti, Kur'ân ve din gibi bir gaye yolunda canı pahasına fedakârlıklarda bulunan İran milleti gibi bir milleti bu gayrı insanî ve mantık dışı yöntemlerle düşürebilmenin mümkün olmadığını öğretmiş olmalıdır.

Milletin sizden yana olmadığını, ordunun sizlere düşman olduğunu biliyorsunuz (ve eğer bilmiyorsanız pek safça düşünüyorsunuz). Sizden yana ve size dost olduklarını farzetseniz dahi

acemice hareketleriniz ve sizin tahrikinizle işlenen cinayetlerin onları sizden kopardığını, kendinize düşman kazanmaktan başka hiçbir şey yapamadığınızı da bilirsiniz.

Şu ömrümün sonunda sizlere hayrınıza olacak bir vasiyette bulunuyorum: Evvela, iki bin beş yüz yıllık bir şahlık zulmünden sonra, en iyi evlatlarını ve gençlerini feda ederek Pehlevî rejimiyle doğu ve batı dünya sömürücüleri gibi canilerin zulmünden kendisini kurtarabilmiş, tağut zulmüne uğramış ve cefa çekmiş bu milletle savaşa kalkışmışsınız. Ne kadar aşağılık olsa da, bir insanın vicdanı bir makama kavuşabilme ihtimali uğruna kendi millet ve vatanına karşı böyle davranmaya, küçüğüne büyüğüne acımamaya nasıl razı olur?

Bu faydasız ve akılsız işleri bırakmanızı, dünya sömürücülerinin oyununa gelmemenizi öğütlerim size. Nerede olursanız olun, bir cinayete eliniz bulaşmamışsa kendi vatanınıza, İslâm'ın kucağına dönün ve tevbe edin; Allâh Teâlâ, merhamet edenlerin en merhametlisidir ve İslâm Cumhuriyeti ve millet de sizi affeder inşaallâh.

Yok, eğer bir cinayete eliniz bulaşmış ise o zaman da Allâh Teâlâ'nın vermiş olduğu hüküm durumunuzu belirlemiştir zaten, yine de yolun yarısından dönün ve tevbe edin. Eğer cesaretiniz varsa cezanızı çekmeyi kabullenerek Allâh Teâlâ'nın pek acı olan azabından kendinizi kurtarın. Yoksa nerede olursanız olun, bari ömrünüzü daha fazla boşa harcamayıp başka bir işle uğraşın, böylesi daha hayırlıdır.

Oyuna Gelmiş Topluluklar

Sonra onların dahilî ve haricî yandaşlarına vasiyet ediyorum: Dünyayı sömüren güç sahiplerine hizmet ettikleri, onların planlarını uyguladıkları ve farkında olmaksızın onların tuzağına düşmüş oldukları artık anlaşılmiş bulunan kimseler için ne diye gençliğinizi heder ediyorsunuz? Kim uğruna bizzat kendi milletinize cefada bulunuyorsunuz?! Siz onların oyununa gelmiş olanlarsınız. Eğer İran'daysanız milyonluk kitlelerin İslâm Cumhuriyeti'ne sadık ve onun uğruna fedakâr olduklarını apaçık görüyorsunuz. Halihazırdaki rejim ve devletin halka ve yoksullara canıgönülden hizmet etmekte olduğunu, yalan yere *halkçılık*, *halk mücahitliği* ve *fedâiliği* iddialarında bulunanlarsa Allah'ın halkına karşı düşmanlığa giriştiğini ve siz safdil kız ve erkekleri kendi emelleri ve dünyayı sömüren iki güç kutbundan birinin maksatları için oyuna getirdiklerini, kendilerininse ya yurt dışında iki canı kutuptan birinin kucağında keyif çatmakla meşgul veya içeride bedbaht canilerin evleri gibi dayalı döşeli lüks örgüt evlerinde sosyete hayatı yaşayıp cinayetlerini sürdürmekte ve siz gençleri ölümün kucağına göndermekte olduklarını aşikâr bir şekilde müşahede ediyorsunuzdur...

Yurtdışı ve yurtiçindeki siz yeni nesile ve gençlere şefkatlice yanlış yoldan dönmenizi öğütüyorum. Toplumun İslâm Cumhuriyeti'ne canıgönülden hizmet eden mahrumlarıyla birleşerek millet ve memleketin, muhaliflerin şerrinden kurtulması ve hep birlikte şerefli bir hayat sürdürebilmeniz gayesiyle hür ve bağım-

sız bir İran için faaliyete geçiniz. Niçin ve daha ne zamana kadar kendi şahsî menfaatlerinden başka birşey düşünmeyen ve süper güçlerin yanibaşında ve koruması altında kendi milletiyle savaşa tutuşarak sizi kendi uğursuz emellerine ve iktidar hırslarına feda eden insanların emrine amade olacaksınız?

Onların iddialarıyla davranış ve amellerinin bağdaşmadığını, sadece safdil gençleri kandırma gayesi güttüklerini inkılâbın bu zafer yıllarında siz de gördünüz ve coşkun millet seli karşısında sizin hiçbir gücünüzün olmadığını, yaptıklarınızın bizzat kendinize zarar vermek ve ömrünüzü çürütmekten başka bir netice getirmediğini de biliyorsunuz.

Ben, hidayetden ibaret olan vazifemi yerine getirdim; ölümümden sonra size ulaşacak olan ve iktidar niyeti taşımayan bu nasihate kulak vermenizi ve kendinizi pek acı olan ilâhî azaptan kurtarmanızı dilerim. Mennan Allâh Teâlâ sizleri hidayete ulaştırsın ve sizlere doğru yolu göstere.

Solculara Vasiyet: Ne Oldu da Gönlünüzü Birkaç -izmle Hoş Ettiniz?

Komünistler ve Halkın Fedaileri Gerilla Örgütü gibi solcular ve sol eğilimli diğer gruplara vasiyetim şudur: Sizler okulları, bilhassa İslâm okulunu doğru şekilde bilenlerin yanında bu okulların ve İslâm okulunun sahih bir incelemesini yapmaksızın hangi saikle, bugün dünyada yenilgiye uğramış bir okula yönelmeye razı oldunuz? Ne oldu ki, araştırmacılar nezdinde

niteliği koflaşmış bulunan birkaç 'izm'le avunur olmuştunuz?

Sizleri, kendi memleketinizi Rusya veya Çin'in kucağına çekmeye ve kitle sevgisi adına kendi milletinizle savaşa girişerek ecnebinin çıkarları uğruna kendi ülkenize ve zulüm görmüş kitlelere karşı komplo ve sabotajlarda bulunmaya iten asıl sebep nedir?

Komünizmin ortaya çıktığı ilk andan bu yana iddiacılarının dünyanın en tekelci, en diktatör ve en iktidar hırslısı devletler olageldiğini ve hâlâ da böyle bulunduğunu görmektesiniz. Halklardan yana olduğunu iddia eden Rusya'nın ayakları altında nice milletler ezilerek varlıklarını yitirdiler...

Müslümanlarından gayri müslimlerine varıncaya değin tüm Rus milleti öteden beri Komünist Parti diktatörlüğünün baskısı altında çırpınıp durmakta ve her çeşit hürriyetten mahrum olarak dünya diktatörlerinin dikta ve baskısından çok daha ağır bir dikta ve baskı altında bulunmaktadırlar. Parti'nin sözde parlak simalarından biri olan Stalin'in -İran'a- geliş ve gidişindeki teşrifati ve onun eşraflığını gördük... Siz kandırılmışların o rejim aşkına can attığı şu sırada Rusya ve onun uydusu durumundaki Afganistan gibi ülkelerin mazlum halkları onların zulümleri altında can vermektedir.

Durum böyleyken halktan yana olduğunu iddia eden sizler şu mahrum halka elinizin ulaştığı her yerde ne cinayetlerde bulundunuz, keza yanlış yere sağlam taraftarınız olarak tanıtılmış ve pek çoğunu kandırarak hükümet ve halkla

savaşa gönderip ölüme mahkum etmiş olduğunuz aziz Amul halkına karşı ne cinayetler işlemediniz ki?..

Şimdi güya mahrum halkın taraftarı olan sizler İran'ın mahrum ve mazlum halkını Sovyet diktatörlüğünün eline vermek istemekte; *halkın fedaisi* ve *mahrumların taraftarı* adı altında böyle bir hıyaneti icra etmektesiniz; ne var ki *Tudeh Partisi* ve onun yoldaşları komplo, entrika ve İslâm Cumhuriyeti'nin taraftarlığı maskesi altında, diğer gruplarsa silah, terör ve bombalamalarla yapmaktadır bunu.

Amerikancı Komünist

İster bazı karinelerin ortaya koyduğu kadarıyla Amerikancı komünist olduğu anlaşılan ve solculuğuyla meşhur olanlar, ister batıdan beslenip ilham alanlar, ister Kürt ve Beluçların taraftarlığı ve özerkliği adı altında silaha sarılıp Kürdistan ve diğer bölgelerin mahrum halklarının hayatıyla oynayarak İslâm Cumhuriyeti hükümetinin bu eyaletlere kültür, sağlık, ekonomi ve yapım-onarım hizmetleri vermesini engelleyen Demokrat Parti ve Komala gibilerine olsun vasiyetim, millete katılmalarıdır. Nitekim bu bölgelerin ahalisini bedbaht etmekten başka birşey yapmadıklarını ve yapamayacaklarını şimdiye değin kendileri de tecrübe etmişlerdir.

Binaenaleyh kendilerinin, milletlerinin ve bölgelerinin hayrına olan, hükümetle işbirliğine giderek eşkıyalıktan, ağyara uşaklıktan ve kendi vatanına ihanetten el çekmeleri, ülkeyi yapılandırmaya koyulmaları ve İslâm'ın onlar için hem

cani batı kutbundan, hem de diktatör doğu kutbundan daha iyi olduğuna ve halkın insanî isteklerini onlardan daha iyi yerine getireceğine emin olmalarıdır.

Yanılgıya düşerek batıya -ve muhtemelen doğuya- eğilim gösteren ve şimdi ihanetleri ortaya çıkan münafıklara kimi zaman taraftarlıkta bulunmuş olan ve hataya kapılıp yanılgıya düşerek İslâm'ın kötülüğünü isteyenlere karşı çıkanlara beddua edip kınayan Müslüman gruplara vasiyetim, yanlışlarında ayak dirememeleri ve İslâmî bir cesaretle hatalarını itiraf edip hükümet, meclis ve mazlum milletle Allâh Teâlâ'nın rızası uğruna söz ve yol birliğine girerek tarihin şu mustazaflarını müstekbirlerin şerrinden kurtarmalarıdır.

Merhum Müderris'in, o ahdine sadık temiz düşünceli ve pak tıynetli alimin sözünü hatırlayınız; o günlerin silik ve donuk meclisinde *“Şimdi mahvolacaksak eğer, kendi ellerimizle kendimizi mahvetmek niye?!”* demişti...

Bugün ben de Allâh yolunun o şehidinin anısına siz mümin kardeşlere arz ediyorum: Amerika ve Rusya'nın canı eliyle devran sayfasından silinmemiz ve kıpkızıl, şerefli bir kanla Rabb'imizin huzuruna çıkmamız, doğunun “Kızıl” ve batının “Siyah” ordusunun bayrağı altında müreffeh sosyetik bir hayata sahip olmamızdan yeğdir. Bu, büyük enbiyâların, Müslümanların imamlarının ve din-i mübinin büyüklerinin hayat tarzı, onların yolu yordamıydı. Bizim de buna uymamız ve bağımlılıkları olmaksızın yaşamak isteyen bir milletin bunu yapabilmeye

muktedir olduğuna ve de dünya kudret sahiplerinin bir millete, o milletin inancına aykırı bir tahmilde bulunamayacağına kendimizi inandırmamız gerekir.

Vah ki Bu İnkılâp Geç Gerçekleşti

Afganistan'dan ibret alınmalıdır; gasıp hükümet ve solcu partiler Rusya'yla birlikte oldukları ve halâ da öyle buldukları halde şimdiye değin halk kitlelerini sindirebilmeyi başaramamışlardır. Ayrıca dünyadaki mahrum milletler artık uyanmıştır ve bu uyanışlar çok geçmeden kıyamla, hareket ve inkılâpla sonuçlanacak, mahrum halklar kendilerini zalim müstekbirlerin sultanından kurtaracaklardır.

Siz İslâmî değerlere sadık Müslümanlar, doğu ve batıdan kopup ayrılmanın bereketlerini göstermekte olduğunu, yerli beyin gücünün harekete geçerek kendi kendine yeterliliğe doğru ilerlediğini, doğu ve batının hain uzmanlarının milletimize imkansızmış gibi gösterdiği şeylerin bugün göz alıcı bir şekilde bizzat milletin eli ve düşüncesiyle gerçekleştiğini ve inşaallâh uzun vadede gerçekleşeceğini göreceksiniz.

Çok yazık ki bu inkılâp geç tahakkuk buldu. Muhammed Rıza'nın kirli zorba saltanatının başlangıcında gerçekleşmiş olsaydı, talana uğramış İran, bundan bambaşka bir İran olurdu...

Yazarlara, Aydınlarla ve Eleştirmenlere Vasiyetim

Yazarlara, konuşmacılara, aydınlara, sırf kusur yamamak için eleştirenlere ve ukde sahiplerine

vasiyetim şudur: Zamanınızı İslâm Cumhuriyeti'nin tersi istikamette harcayacağınıza ve bütün gücünüzü meclis, hükümet ve hizmette bulunan diğerlerine karşı karamsar ve garzli olma ve onları kötüleyip durma yolunda sarfedeceğinize, bu hareketinizle kendi memleketinizi süper güçlere doğru iteceğinize, durun ve bir gece olsun Rabb'inizle halvet edin, eğer Allâh Teâlâ'ya inancınız yoksa vicdanınızla başbaşa kalın ve insanların kendilerinin bile çoğu kez varlığından habersiz olduğu derinlerinizde bulunan saiklerinizi inceleyiverin.

Bakın bakalım hangi insaf ve hangi ölçülerle, lime lime olmuş şu gençlerin kanını cephelerde ve şehirlerde görmezden geliyor, içerideki ve dışarıdaki zalim ve yağmacıların sultasından kurtulmak, kendi ve aziz evlatlarının canı pahasına kazandığı hürriyet ve bağımsızlığını fedakârlıkla korumak isteyen bir milletle psikolojik savaşa girişiyor, ihtilaflar yaratıp haince komploları körükleyerek müstekbirlere ve zalimlere geçit veriyorsunuz?!

Fikir, kalem ve beyanınızla meclise, hükümete ve millete kendi vatanınızın korunması yolunda kılavuzlukta bulunsanız daha iyi olmaz mı? Bu mazlum ve mahrum millete yardımcı olmanız ve yardımınızla İslâm devletine istikrar kazandırmanız daha uygun değil midir? Bu meclisi, cumhurbaşkanını, devleti ve yargı organını eski rejimdekinden daha mı kötü buluyorsunuz? O lanet olası rejimin, sığınacak yeri olmayan şu mazlum millete reva gördüğü zulümleri unutunuz mu?

Şu İslâm ülkesinin o dönemlerde Amerika'nın bir askerî üssü durumunda olduğunu ve ülkeye bir sömürge gibi davrandıklarını, meclisin, hükümetin ve askerî kuvvetlerin tamamının onların elinde olduğunu, onların müsteşarlarının, teknisyenlerinin ve uzmanlarının bu millete ve milletin zenginlik kaynaklarına neler ettiklerini bilmiyor musunuz?

Fuhuş yuvaları, kumarhaneler, meyhaneler, içki bayileri, sinemalar ve genç nesli mahvetme yolunda herbiri büyük bir rol oynayan diğer fesat merkezlerinden memleketin dört bir yanına taşkınlığın yayıldığı hafızalarınızdan silindi mi? O rejimin kitle haberleşme araçlarını, baştan sona fesat saçan dergilerini ve gazetelerini unuttunuz mu yoksa?

O fesat pazarlarından hiçbir eserin kalmadığı şu sırada birkaç mahkemede veya belki de sapkın gruplardan sızmış olan birkaç gencin İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'nin adını kötüye çıkarmak gayesiyle sapkın faaliyetlerde bulunmak cihetiyle, müfsid-i fi'l-arz olan İslâm ve İslâm Cumhuriyeti aleyhine kıyam eden birkaç kişinin öldürülmesi mi size feryat ettirmekte?

Açıkça İslâm'ı reddeden ve ona karşı silahlı kıyama veya silahlı kıyamdan daha üzücü olan kalem ve dille kıyama girişenlerle bir olup onlara kardeşlik elini uzatmakta, Allâh Teâlâ'nın kanının dökülmesini helal buyurmuş olduğu kimselere "gözümüzün nuru" demekte ve masum gençleri küfür ve dayakla ezerek 14 İsfend faciasına sebep olan oyuncuların yanında oturup velveleye seyirci kalmakta oluşunuzu İslâmî ve

ahlâkî bir hareket saymakta ama İslâm'a karşı inat gösterenlere, sapkın ve mülhitlere amel-
lerinin karşılığındaki cezayı veren hükümet ve
yargı gücünün yaptığına karşılık feryadı basa-
rak mazlumluktan mı dem vurmaktasınız?

Geçmişinizi bir dereceye kadar bildiğim ve ba-
zılarınızı da sevdiğim için siz kardeşlerime üzü-
lüyorum ben; hayırsever kılığındaki kötülere,
çoban kılığındaki kurtlara ve herkesi alaya alıp
oyuna getirerek milleti ve memleketi yok etme
ve talancı iki kutuptan birine hizmette bulun-
ma niyetinde olan entrikacılar değil...

Değerli gençleri ve yetişkin insanları ve toplu-
mun eğiticisi olan ulemayı kirli elleriyle şehit
eden ve Müslümanların mazlum bebeklerine
acımayanlar kendilerini toplumda rezil, Kahhar
Allâh Teâlâ'nın huzurunda yardımcısız ve rüsva
kıldılar, dönüş yolları da yoktur. Zira nefs-i em-
mâre şeytanı hükmetmektedir onlara...

Neden Yardım Etmiyor da Şikâyet Ediyorsunuz?

Lakin ey siz mü'min kardeşler!? Mazlumlara,
mahrumlara ve her türlü nimetten mahrum
bulunan yalınayak ve başlarında bir çatı bulun-
mayan kardeşlerimize hizmet etmeye çalışan
hükümet ve meclise siz niçin yardımcı olmuyor
ve şikâyet edip duruyorsunuz?!..

Her inkılâbın gereği olan bunca zorluk ve müş-
külata, onca hasar ve evinden barkından olan
yerli ve yabancı milyonlarca avare insanla ge-
len tahmilî savaşa ve haddinden fazla sabotaja
ve kösteklemelere rağmen Cumhuriyet hükü-
metinin ve kurumlarının şu kısa süre zarfında

vermiş olduğu hizmet miktarını eski rejimin bayındırlık hizmetleriyle mukayese ettiniz mi acaba?

O zamanın bayındırlık hizmetlerinin hemen hemen yalnızca şehirlere, üstelik şehirlerin lüks semtlerine mahsus olduğunu, fakir ve mahrum insanların bu hizmetlerden ya pek az yararlandıklarını ya hiç yararlanmadıklarını, halihazırdaki hükümetin ve İslâmî kurumlarınsa bu mahrum kesime canla başla hizmet etmekte olduğunu bilmiyor musunuz?

İşlerin daha çabuk yapılabilmesi ve eninde sonunda çıkacağınız Allâh Teâlâ'nın huzuruna, O'nun kullarına hizmet etmiş olmanın nişanıyla varabilmek için siz mü'minler de hükümetin yardımcısı olunuz.

İslâm Zalim Kapitalizmi Ciddi Biçimde Reddetmektedir

17- Tavsiye edilmesi ve hatırlatılması gereken meselelerden biri de İslâm'ın, zulüm altındaki mazlum kitleleri mahrum edici zalim ve sınırsız kapitalizmi kabul etmediği, tersine, bunu kitap ve sünnetle ciddi bir şekilde reddederek sosyal adalete aykırı bulduğudur. Gerçi İslâm devleti rejimine ve İslâm'a hâkim siyasi meselelere vakıf olmayan bazı ters görüşlüler yazı ve konuşmalarında İslâm'ı sınırsız bir mülkiyet ve kapitalizmden yanaymış gibi göstermeye çalıştılar ve hâlâ da bundan vazgeçmiş değillerdir.

İslâm'ı bu şekilde yanlış anlamış olmalarıyla İslâm'ın nurlu simasını örtmüş, garaz sahiplerine ve İslâm düşmanlarına İslâm'a saldırma ve onu

Amerika, İngiltere ve batının diğer yağmacıları gibi bir kapitalist batı rejimi şeklinde telâkki etme bahanesi vermiş, onlar da bu cahillerin sözlerine ve davranışlarına dayanarak maksatlı bir şekilde veya ahmakça bir hareketle gerçek İslâmbilimcilere başvurmaksızın İslâm'la niza-ya kalkışmışlardır.

Keza İslâm, eski dönemlerden bugüne değin kadını paylaşmaya ve eşcinselliğe varan, ezici bir diktatörlükle istibdadı da beraberinde getiren ortaklaşacılık yanlısı ve ferdî mülkiyete muhalif komünizm ve Marksizm-Leninizm gibi bir rejim de değildir.

Çapulcu Zalim Kapitalist Kutup ve Mülhit Ortaklaşacı Komünist Kutup

Bilakis İslâm, mülkiyeti tanıyan ve mülkiyete, onun ortaya çıkışına ve tüketimine belli sınırlamalarla saygı gösteren, hakkıyla uygulanması halinde sağlam bir iktisadın çarklarını döndürdüğü sıhhatli bir rejim ile “sosyal adaleti” gerçekleştiren mutedil bir rejimdir. Burada da bir grup, münharif anlayışlarıyla, İslâm'dan ve onun sağlıklı iktisâdından habersiz ilk grubun karşı noktasında yer almış ve kimi zaman bazı ayetlere ve *Nehcu'l-Belağ'a*'nın bazı cümlelerine dayanarak İslâm'ı Marx ve onun gibilerinin sapkın ekolleri muvafıkmiş gibi tanıtmışlardır. Bu gibileri pek çok ayete ve *Nehcu'l-Belağ'a*'nın diğer çoğu bölümlerine dikkat etmemekte, kendi başlarına ve kusurlu anlayışlarıyla yola çıkarak ortaklaşacılık dinini izleyerek insanî değerleri görmezden gelen bir azınlık partisinin insan kitlelerine hayvan muamelesi yaptığı bir küfrü,

diktatörlüğü ve ezici baskıyı savunmaktadırlar.

Meclis'e, Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'na, hükümete, cumhurbaşkanına ve Yargı Şûrâsı'na vasiyetim şudur: Allâh Teâlâ'nın hükümleri karşısında mütevazı olun ve zalim yağmacı kapitalizm kutbunun kof propaganda-sıyla mülhit ortaklaşacı komünist kutbun propagandalarının tesirinde kalmayın. Mülkiyete ve meşru sermayelere İslâmî sınırlar dahilinde saygı gösterin ve yapıcı sermayenin ve faaliyetlerin işlerliğe geçerek memleketi ve hükümeti kendine yeterliliğe, hafif ve ağır sanayiye kavuşturabilmesi için millete güven verin.

Servetinizi Yapıcı Faaliyetlerde Kullanın

Meşru servet sahiplerine ve zenginlere vasiyetim şudur: Adil servetlerinizi çalıştırın ve tarlalarda, köylerde, fabrikalarda yapıcı faaliyetlere geçin, bizzat bu, değerli bir ibadettir.

Aynı şekilde, mahrum sınıfların refahı için çaba gösterme yolunda herkese vasiyetim şudur: Dünya ve ahirette sizlerin hayrına olan, toplumun şahlık zulmü ve ağalık-hanlık tarihi boyunca ızdırıp ve zahmet içinde bulunmuş mahrumlarının durumuyla ilgilenmektir. İmkan sahibi zengin kesimlerin gönüllü bir şekilde, gecekondular ve ottan kamıştan yapılmış ilkel evlerde yaşayanlara ev ve refah temin etmesi ne kadar iyi olur. Emin olsunlar ki dünya ve ahiretin hayrı bundadır ve biri evsiz barksızken diğerinin apartmanlarının olması insaf değildir.

Din Adamları ve Din Adamı Gibi Görünenler

18- Din adamları içinde İslâm Cumhuriyeti ve kuruluşlarına muhtelif saiklerle karşı çıkan, bütün vaktini onu yıkmaya ayıran, komplocu muhaliflere ve siyaset oyuncularına yardım eden, hatta nakledildiğine göre bazen, Allâh'tan habersiz zenginlerden bu gayeyle aldıkları hadsiz hesapsız paralarla -muhaliflere- büyük yardımlarda bulunan alim ve alim kılıklılara vasiyetim şudur:

İşlediğiniz haultlardan bugüne değin bir sonuç alamadığınız gibi, bundan sonra da alabileceğinizi sanmıyorum. Eğer dünya için bunu yaptıysanız, Allâh Teâlâ sizin şom emelinize ulaşmanıza izin vermeyeceğine göre iyisi mi tevbe kapısı açıkken Allâh Teâlâ'nın huzurundan af dileyin ve yoksul mazlum milletle birleşerek milletin fedakârlıklarıyla kazanılmış olan İslâm Cumhuriyeti'ni himaye edin, dünya ve ahiret hayrı bundadır. Gerçi tevbeye muvaffak olacağınızı da sanmıyorum...

Muhtelif şahıs veya gruplardan bilerek veya bilmeyerek serdeden İslâm ahkâmına aykırı bazı hata ve yanlışlara binâen İslâm Cumhuriyeti ve devletine şiddetle karşı çıkan ve Allâh için onu yıkma yolunda faaliyet gösterip kendi zanlarıncı bu cumhuriyeti şahlık rejiminden daha kötü veya onun gibi varsayanlara gelince; sadık bir niyetle halvetlerde düşünüp taşınınsınlar ve insaf- lı bir şekilde -bu cumhuriyetin- eski devlet ve rejimle bir mukayesesini yapınlar.

Aynı şekilde dünyada vuku bulmuş inkılâplarda kargaşalıkların, yanlış gidişatların ve fırsat-

çılıkların kaçınılmaz olduğunu da gözönünde bulundursunlar.

Aynı şekilde, siz eğer dikkat eder ve bu cumhuriyetin karşı karşıya olduğu komplolar, uydurma propagandalar, sınır dışından ve içeriden gelen silahlı saldırılar, milleti İslâm ve İslâm devletinden soğutmak gayesiyle İslâm'a muhalif müfsit grupların bütün devlet organlarına kaçınılmaz sızıışı, işbaşında bulunanların çoğunluğu veya pek çoğunun henüz tecrübesiz oluşu, haddi hesabı olmayan gayri meşru kârlarını kaybeden veya kârı azalanlar tarafından uydurma söylentilerin yayılışı, önemli ölçüde şer'î hâkim eksikliği, bel büken ekonomik müşküller, birkaç milyonluk memur kadrosunun tasfiye ve ıslahındaki büyük güçlükler, işbilir ve uzman salih eleman eksikliği ve işin içine girmedikçe insanın bilemeyeceği daha onlarca zorluğu göz önünde bulundurursanız durum daha iyi anlaşılır.

Diğer taraftan faizcilik, çıkarıcılık, döviz kaçırma, korkunç derecede pahalılık yaratma, kaçakçılık, vurgunculuk ve stokçulukla toplumun mahrum ve yoksullarını helâk edecek derecede baskı altında bırakarak toplumu fesada sürükleyen garazkâr, saltanat rejimi yanlısı büyük servet sahibi şahıslar şikayette bulunmak ve oyuna getirmek gayesiyle siz efendilerin yanına gelmekte ve kendilerini halis Müslümanlar gibi gösterebilmek ve inandırıcı olabilmek için de kimi zaman humus adı altında bir meblağ vermekte ve timsah gözyaşları dökerek sizleri sinirlendirip muhalefette bulunmanız için tahrik etmektedirler. Bunların büyük çoğunluğu gayri meşru kazançlarla halkın kanını emerek memleketin iktisâdını yenilgiye sürüklemektedirler.

Zuhurdan Sonra Bir Mucize Olacağını ve Bir Günde Bütün Âlemin İslah Olacağını Sanmayın

Size kardeşçe mütevazı bir öğütte bulunuyorum: Muhterem beyefendiler bu tür söylentilerden etkilenmesinler, Allâh için ve İslâm'ın korunması gayesiyle bu cumhuriyeti güçlendirsınler. Bu İslâm Cumhuriyeti'nin yenilgiye uğraması halinde onun yerine, canlar feda olası Bakıyyetullâh'ın istediği gibi İslâmî veya siz beyefendilerin emrine itaat edecek bir rejimin tahakkuk bulmayacağını da bilmelidirler.

Bilâkis iki güç kutbundan birinin istediği bir rejim başa geçer, İslâm'a ve İslâm devletine umut bağlayıp gönül vermiş olan dünya mahrumları ümitsizliğe düşer, İslâm da hep inzivada kalır ve birgün sizler de yaptıklarınıza pişman olursunuz, ancak artık iş işten geçmiş ve pişmanlık fayda etmez olur...

Yine siz efendiler bir gecede tüm işlerin İslâm'a ve Allâh Teâlâ'nın ahkâmına uygun bir şekilde değişmesini bekliyorsanız yanlıştır ve bütün insanlık tarihi boyunca böyle bir mucize olmamıştır ve olmayacaktır da... *Müslîh-i Küll*'ün, Allâh'ın izniyle zuhur edeceği gün de sanmayınız ki bir mucize olacak ve âlem bir günde ıslah oluverecektir. Bilakis zalimler, fedakârlıklar ve çabalar sonucu sindirilecek ve bir kenara itilebileceklerdir.

Yok, eğer siz de bazı sapkın cahiller gibi o yüce insanın zuhuru için bütün dünyanın zulme boğulması gayesiyle küfür ve zulmün tahakkukuna çalışılması ve böylece zuhurun ön hazırlıklarının tamamlanması gerektiği şeklinde dü-

şünüyorsanız İnnâ lillâh ve innâ ileyhi râciûn demek gerekir.

Dünyadaki Tüm Müslümanlara ve Mustazaflara Vasiyetim

19- Bütün dünya Müslümanlarına ve mustazafalarına vasiyetim şudur: Sizler oturup ülkenizin yetkililerinin, baştakilerin veya ecnebi güçlerin gelip de sizlere hürriyet ve bağımsızlığı armağan etmesini beklememelisiniz.

Biz ve siz en azından, dünyayı sömüren büyük güçlerin tedricen bütün İslâm ülkelerine ve diğer küçük memleketlere ayak bastığı şu son yüzyılda bu ülkelere hâkim olan devletlerden hiçbirinin kendi milletinin hürriyet, bağımsızlık ve refahını düşünmediğini ve düşünmemiş olduğunu, bilâkis onların büyük bir çoğunluğunun ya bizzat kendi milletlerine zulüm ve baskıda bulunarak yaptıkları her şeyi kendi şahısları ve bir grup için veya müreffeh kesim ve sosyete takımının refahı için yaptıklarını, balçıktan yapılma evler ve gecekonduarda yaşayan mazlum kesimin ise her türlü ihtiyaçtan, hatta açlıktan ölmeyecek kadar olsun bir yudum su ve bir lokma ekmekten bile mahrum kaldığını ve bu zavallıları müreffeh ve sefih bir zümrenin menfaatlerini temin gayesiyle çalıştırdıklarını ya da büyük güçlerin işbaşına getirmiş olduğu kuklaların ülkeleri ve milletleri bağımlılaştırmak için bütün güçlerini sarfederek türlü hilelerle ülkeleri batı ve doğu için bir pazar durumuna getirip onların menfaatlerini temin ettiğini, milletleriye geri kalmış bir halde bırakarak tüketici durumuna getirdiklerini ve

şimdi de aynı planla hareket etmekte olduklarını ya bizzat müşahede ettik veya doğru yazılmış tarihler bunu anlatıp açıkladı bize...

Süper Güçlerin ve Onların Yoluna Başkoyanların Propagandalarının Gürültüsünden Korkmayın

Siz, ey dünya mustazafları, ey İslâm ülkeleri ve ey dünya Müslümanları! Kalkın! Hakkınızı dişinizle tırnağınızla alın ve süper güçlerle satılmış uşaklarının propaganda yaygaralarından korkmayın. Emeğinizi sizin ve aziz İslâm'ın düşmanlarına teslim eden cani yöneticileri ülkenizden kovun.

Yönetimi ahdine sadık hizmet ehliyle beraber kendiniz ele alın ve hepiniz İslâm'ın şanlı bayrağı altında toplanarak İslâm'ın ve dünya mahrumlarının düşmanlarına karşı müdafaa-ya girişin.

Bağımsız ve hür cumhuriyetleri olan bir İslâm devletine doğru ilerleyin, onun kurulmasıyla dünyanın bütün müstekbirlerine haddini bildirecek ve tüm mustazafları yeryüzünün imamı ve vârisi olmaya ulaştıracaksınız. Allâh Teâlâ'nın vadetmiş olduğu o günün ümidiyle...

Din Adamları ve Din Adamı Görünüşlüler

20- Bu vasiyetnamenin sonunda aziz İran milletine bir kez daha vasiyet ediyorum: Dünyada zahmetlere ve sıkıntılara tahammülün, fedakârlıkların, serdengeçtiliklerin ve mahrumiyetlerin hacmiyle varılmak istenen gayenin büyüklüğünün hacmi, onun değeri ve yücelik derecesiyle münasiptir. Siz mücahit ve aziz milletin uğruna

kiyam etmiş olduğu, hâlâ sürdürdüğü ve onun için can ve mal feda ettiği ve etmekte olduğu şey en yüce, en üstün ve en değerli maksattır ve ezelde âlemin başlangıcından ve bu dünya sonrasından ebediyete değin sunulmuş ve sunulacak olan maksuttur.

Bu, yaratılış ve gayesinin esası olan varlığın geniş alanında *gaybla* şuhûdun derece ve mertebelerinde bulunan, geniş anlamıyla ulûhiyet okulu ve yüksek boyutlarıyla tevhid idesidir ki tam anlamıyla ve bütün derece ve boyutlarıyla Hz. Muhammed'in (s.a.a) okulunda tecelli bulmuş olup bütün büyük enbiyâların (a.s) ve evliyâların (a.s) çabası bu maksadın tahakkuku içindi ve mutlak kemâle, sonsuz celâl ve cemâle ondan başka hiçbir şeyle ulaşabilmek mümkün değildir. O, topraktan yaratılanları melekûta ve onlardan da yüce olanlara üstün kılandı. Keza topraktan yaratılanların onda (o maksatta) yürüme neticesinde kazandığı şey, bütün hilkat âleminde, açık veya gizli, hiçbir yaratığa nasip olmaz.

Sizin Gittiğiniz Yol, Bütün Enbiyânın Gittiği ve Mutlak Saadetin Tek Yoludur

Siz, ey mücahit millet! Baştanbaşa bütün madî ve manevî alemde dalgalanmakta olan bir bayrak altında gitmektesiniz. Onu bulsanız da bulmasanız da bütün enbiyânın (Allâh'ın selamı onlara olsun) yegâne istikameti ve mutlak saadetin biricik yolu olan bir yolda yürümektesiniz siz...

Bu saikledir ki bütün evliyâ onun uğrunda şehadete kucak açmakta ve kıpkızıl ölümü baldan

tatlı bilmektedirler. Gençleriniz cephelerde ondan bir yudum içiverince vecde gelmişlerdir; onların ana, baba, bacı ve kardeşlerinde de bunun etkisi kendisini göstermiştir. Hakikaten bizim de *“Keşke biz de sizinle birlikte olsaydık da büyük bir feyze erişseydik”* dememiz gerekir. Gönülleri okşayan o esinti ve coşturucu tecelli mübarek olsun onlara.

Bu tecellinin kavurucu sıcaklık altındaki tarlalarda, takati kesen fabrika ve atölyelerde, sanayi, araştırma ve inceleme kurumlarında, halkın büyük çoğunluğunda, çarşı pazarlarda, yollarında ve köylerde, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti için bu dallarda çalışan, memleketin ilerlemesi ve kendi kendine yeterli olabilmesi gayesiyle herhangi bir meşgaleyle uğraşmakta olan herkeste görüldüğünü ve bu yardımlaşma ve ahdine sadakat ruhu toplumda var oldukça aziz ülkenin devranın kaza-belasından Allâh'ın izniyle mahfuz kalacağını bilmemiz gerekir.

Allâh Teâlâ'ya hamdolsun ki ilim medreseleri, üniversiteler, bilim ve eğitim merkezlerindeki aziz gençler bu ilâhî gaybî esinti ve nefhadan nasiplenmiş olup bu merkezler tamamen onların elindedir ve Allâh'ın izniyle, kötüler ve sapmışların etki alanları dışındadır.

Herkese vasiyetim şudur: Allâh Teâlâ'yı anarak kendini tanıma, kendine yeterli olma ve bütün boyutlarıyla bir bağımsızlığa doğru ileri!.. O'nun hizmetinde olmanız, İslâmî ülkenin yükselmesi ve ilerlemesi için yardımlaşma ruhunu sürdürmeniz halinde hiç şüphe yok ki Allâh'ın eli sizinledir.

Huzurlu Bir Gönül, Emin Bir Kalp, Şad Bir Ruh ve Allâh'ın Fazlından Ümitli Bir Öz

Aziz millette gördüğüm uyanıklık, akıllılık, ah-dine sadakat, fedakârlık ve hak yolda gösterdik-leri direnç ve yılmazlık ruhuna binâen ve Allâh Teâlâ'nın yardımıyla bu insani manaların nesil-den nesile artarak onların torunlarına da intikal edeceğine dair taşıdığım ümit artmaktadır.

Huzurlu bir gönül, emin bir kalp, şad bir ruh ve Allâh'ın fazlından ümitli bir öz ile kardeşler ve bacıların hizmet ve huzurundan ayrılıp ebedi mekâna doğru yolculuğa çıkıyorum.

Sizin hayır duanıza pek ihtiyacım var.

Rahman ve Rahîm Allâh'tan hizmette kusur, suç ve taksirim hususunda özrümü kabul bu-yurmasını dilemekte ve milletin kusurlarım, suçlarım ve taksiratım hususunda mazeretimi kabul etmesini, irade gücü ve kararlılıkla iler-lemesini ve hizmet ehli birinin gitmesiyle mil-letin demir seddinde bir gedik açılmayacağını, daha değerli ve daha üstün hizmet ehillerinin hizmette olduğunu ve Allâh'ın bu millet ve dün-ya mazlumlarının koruyucusu bulunduğunu bilmesini ummaktayım.

Allâh'ın selamı, rahmet ve bereketi sizlere ve Al-lâh'ın salih kullarına olsun.

1 Cemadiyelevvel 1403/ 26 Behmen 1361
(15 Şubat 1983)

Ruhullâh Musevî Humeynî

İÇİNDEKİLER

Giriş	7
1- Mirza Cevâd Hemedânî'ye (Hüccet) İrfânî Mektup	19
2- S. İbrahim Huî'ye (Makbereî) Hitaben İrfânî Mektup	29
3- Muhammed Hüseyin Behcetî'ye Bir Mektup	37
4- Muhammed Hüseyin Behcetî'ye Nefis Tezkiyesi ile İlgili Hatırlatmalar	39
5- S. Ahmed Humeynî'ye Ahlâkî-İrfânî Mektup.....	41
6- Fatıma Tabâtabâî'ye Ahlâkî-İrfânî Öğütler	77
7 - S. Ahmed Humeynî'ye Mektup Ahlâkî-İrfânî Öğütler	105
8- Fatıma Tabâtabâî'ye Mektup	125
9- S. Ahmed Humeynî'ye Mektup	129
10- Fatıma Tabâtabâî'ye Yedigâr Bir Mektup, Şiir ve Ahlâkî Öğüt Talebine Cevap.....	133
11- S. Ahmed Humeynî'ye Ahlâkî-İrfânî Mektup ...	135

12- Fatıma Tabâtabâî'ye Ahlâkî Mektup	143
13- Fatıma Tabâtabâî'ye Hitaben Ahlâkî Bir Yâdigâr	151
14- S. Ahmed Humeynî'ye İrfânî-Ahlâkî Mektup ...	155
15- Ali Humeynî'ye Bir Hediye	169
16- Fatıma Tabâtabâî'ye Son Mektup	173
İmam Humeynî'nin İlâhî Siyasî Vasiyetnamesi ...	177
Sekaleyn Hadisi Tüm Beşer İçin Kesin Bir Hüccettir	178
Allâh'ın Dininde, Kitabında ve İlâhî Sünnette Bozulmanın Temeli	179
Yaptıkları Sonucunda Kur'ân'ın Mezarlıklar ve Cenaze Merasimleri Dışında Bir Rolü Olmadı.....	180
Aziz İslâm'ı ve Kur'ân-ı Kerim'i Yine Onları Tahrip İçin Kullanma	181
Biz Mezhebimiz "Ca'ferî" Mezhebi Olduğu İçin İftihar Ediyoruz	182
Saygıdeğer Kadınlar Zeynep Misali Haykırıyorlar	183
Dünya Milletlerinin ve Mustazaflarının Düşmanları	184
İlâhî Doğru Yol Ne Doğuya Bağlıdır Ne de Batıya	186
İlâhî Doğru Yol Ne Doğuya Bağlıdır Ne de Batıya	187
Müslümanlar Arasında Vahdeti Sağlayan Şey Bu Siyasi Merasimdir	187

İran İslâm İnkılâbı'nın Diğer İnkılâplardan Farkı	190
İslâm ve İslâmî Hükümet, İlâhî Emanet.....	192
İslâm İnkılâbının Bekâsının Sırrı	193
İslâm İnkılâbı'nın Bekâsının Sırrı	195
İslâm Cumhuriyeti Aleyhindeki Komplolar ve Söylentiler	198
Meselelere Aşına Olmadan Eleştirmeye Kalkmayın	200
Bu Ülkeyi İslâmî Yapmak İçin Çaba.....	202
İran Milletinin Gayba İmanı ve İtminanı	203
İslâm Cumhuriyeti'nin Muhaliflerine Bir Vasiyet	204
Şerefli İran Milletine Bir Vasiyet.....	205
Meclise ve Hükümete Bir Tavsiye	206
Müslüman Milletlere Bir Tavsiye	206
Din Adamlarını İnzivaya İtmek, Şeytanî Güçlerin Planlarındandır	207
Üniversite Öğrencilerinin ve Gençlerin Din Adamlarıyla ve Talebelerle Dostluk ve Karşılıklı Anlayış Bağı.....	208
Doğuya ve Batıya Bağımlılığın Hazin Kıssası.....	209
Baştan Aşağı Avrupa Hayranı	210
Gençler Eğer İstersek Yapabileceğimizi İspatladılar	212
Büyük Komplolardan Biri: Eğitim-Öğretim Kurumlarını Ele Geçirmek.....	214
Üniversitede Plan Şudur.....	215

İslâmî Şûra Meclisi Vekillerinin Ahde Sadakati ...	216
İslâm'a ve İslâm Cumhuriyeti'ne Karşı Ahdine Sadık Olan Vekilleri Meclis'e Gönderiniz	217
Din Adamlarını ve Yüce Mercî Makamlarını Toplumsal Meseleler Dışında Bırakmasınlar	217
Doğu-Batı Çarpılmışları veya Sömürgeci Kutuplara Bağlı Kimselerin Nüfuzunun Önlenmesi.....	218
Bağımlı Anarşist Tek Bir Unsurun Bile Meclis'e Girmesine İzin Vermesinler.....	218
Azınlıklar Vekillerini Kendi Dinlerine ve İslâm Cumhuriyeti'ne Bağlı Kimseler Arasından Seçsinler	219
Koruyucu Şûrâ Hiçbir Gücün Tesiri Altında Kalmasın	219
Şerefli Milletimiz Tüm Seçimlerde Sahnede Olsunlar.....	220
Herkes Ülkenin ve İslâm'ın Kaderinden Sorumludur	220
Cumhurbaşkanı ve Milletvekilleri İslâm'a Bağlı Olurlarsa... ..	221
Rehberlik Ağır ve Tehlikeli Bir Vazifedir	222
Yüce Şûrâ, Adalet Bakanlığı'nda Değişime Gitmelidir.....	223
Yargı Görevi, Ehil Kimse İçin Farz-ı Kifâyedir	224
İlim Havzalarına Nizam Vermek İçin Harekete Geçmek Gerekli ve Zarurîdir	224
Geleneksel Fıkıh Korunmalıdır	226
Yürütme Erkinin Korunması	227
Bendenizin Mesul Bakanlara Vasiyeti	227

Ülkenin Bakanlarına Vasiyetim.....	228
Şimdiki ve Gelecek Zamanlardaki Dışışleri Bakanlarına Vasiyetim	228
Müslüman Ülkeler Dışardan Birilerinin İslâm'ı Kendilerine Ulaştırmasını ve İslâm Hükümlerini Yürürlüğe Sokmak İçin Yardım Etmesini Beklemesinler	229
İrşad Bakanlığı Batılın Karşısında Hakkı Tebliğ İçin Çalışmalıdır.....	230
İrşad Bakanlığı Batılın Karşısında Hakkı Tebliğ İçin Çalışmalıdır.....	230
Tebliğ Sadece İrşad Bakanlığı'nın Uhdesinde Değildir	231
Anaokullarından Üniversitelere Kadar Eğitim-Öğretim Merkezleri Meselesi.....	232
Silahlı Kuvvetler, Asker ve Halk Hep Beraber Bu Büyük İftiharı Ortaya Çıkardılar	234
Silahlı Kuvvetler Kendilerini Siyasi Oyunlardan Uzak Tutunlar	236
Kendi Silahlı Kuvvetlerini Siyasi Oyunlardan Uzak Tutunlar	237
İleri Bilim İçin İki Kutuptan Birine Bağlı Olmak Zorunda Değiliz.....	238
Milletleri Uyuşturma Araçları	239
Haber Kurumlarının İslâm'dan Sapmalarına İzin Vermeyin	241
Gruplara ve Topluluklara Nasihatim ve Vasiyetim.....	242
Oyuna Gelmiş Topluluklar	244

Solculara Vasiyet: Ne Oldu da Gönlünüzü Birkaç -izmle Hoş Ettiniz?	245
Amerikancı Komünist	247
Vah ki Bu İnkılâp Geç Gerçekleşti	249
Yazarlara, Aydınlarla ve Eleştirmenlere Vasiyetim	249
Neden Yardım Etmiyor da Şikâyet Ediyorsunuz?	252
İslâm Zalim Kapitalizmi Ciddi Biçimde Reddetmektedir	253
Çapulcu Zalim Kapitalist Kutup ve Mülhit Ortaklaşacı Komünist Kutup	254
Servetinizi Yapıcı Faaliyetlerde Kullanın	255
Din Adamları ve Din Adamı Gibi Görünenler	256
Zuhurdan Sonra Bir Mucize Olacağını ve Bir Günde Bütün Âlemin Islah Olacağını Sanmayın	258
Dünyadaki Tüm Müslümanlara ve Mustazaflara Vasiyetim	259
Süper Güçlerin ve Onların Yoluna Başkoyanların Propagandalarının Gürültüsünden Korkmayın	260
Din Adamları ve Din Adamı Görünüşlüler	260
Sizin Gittiğiniz Yol, Bütün Enbiyânın Gittiği ve Mutlak Saadetin Tek Yoludur	261
Huzurlu Bir Gönül, Emin Bir Kalp, Şad Bir Ruh ve Allâh'ın Fazlından Ümitli Bir Öz	263

İmam Humeynî'den İrfânî Mektuplar

ve İlâhî-Siyasî Vasiyetnamesi

İmâm Rûhullah Mûsevî Humeynî

Dinin tamamen toplum sahnesinden silindiğinin zannedildiği bir dönemde, dini hayatın her alanında yeniden canlandıran tarihin eşsiz şahsiyetlerinden biridir.

O kendisini fıkıh, felsefe, tefsir ve diğer İslamî ilimler alanında geliştirmiş, bir ömür nefis murakabesi ve tezkiyesi ile meşgul olup ilim ile maneviyatın birlikteliğini sağlamış biriydi.

Fakat onun “Rabbânî Alim” özelliğinin yanı sıra çok az bilinen bir diğer özelliği de “Ârif-i Billâh” olmasıydı.

Yine onu İslam tarihindeki diğer ariflerden ayıran en bariz ve mükemmel özelliği, irfan ile siyaseti birleştirmesiydi. O, zulmün karşısında durmayan, Hakk’ın hakimiyeti için mücadele etmeyen irfanî eğilimleri şeytanî eğilimler olarak addediyordu.

Biz eğer onun irfânî mektuplarında, “*O’ndan gayrisından bir şey beklemek şirk ve O’ndan gayrisından korkmak küfürdür.*” cümlesini okumamış olsaydık bile, bu hakikati O’nun pratik yaşamında dünyanın süper güçleri karşısında dik ve onurlu duruşuna bakarak öğrenebilirdik.

Elinizdeki bu eserde, Merhum İmam’ın yazmış olduğu irfanî mektupları okumakla birlikte, direniş ehlinin (hem büyük cihad ve hem de küçük cihadın mücahitlerinin) meşalesi niteliğinde “İlahî-Siyasî Vasiyetnamesi”ni de okuyacağız.

Sadece amel etmek ve ihlaslı amel neticesinde O’nu tanımak için.